

259

Vak 47

S. Frolyk.

VAK

47

No. 259

W E T

OP DE

REGTERLIJKE ORGANISATIE

EN HET

BELEID DER JUSTITIE.

ERRATA

WETBOEK VAN STRAFVORDERING.

Bladz. 14, regel 5 van boven staat: artikelen 390 1°, 391, moet gelezen worden: 390 1°, 391 1°.

Bladz. 17, regel 12 van onderen, staat: den cipier, moet gelezen worden: het hoofd.

Al
Va
Va
Va
Va
We

I.

II

II

IV

V

I N H O U D.

	Bladz.
Algemeene bepalingen	1
Van de kantongeregtten.	6
Van de arrondissements-regtbanken	8
Van de gerechtshoven.	10
Van den hoogen raad	12
Wet van den 9den April 1877 (Stbl. No. 79), tot vaststelling van de klassen en zamenstelling der arrondissements-regtbanken, van de jaarwedden der leden van en ambtenaren bij die regtbanken, alsmede van de klassen der kantongeregtten en van de jaarwedden der kantongeregtters en der ambtenaren bij de kantongeregtten, gewijzigd bij de wet van den 7den October 1884 (Stbl. No. 212).	15

REGTERLIJKE INDEELING.

I. Wet van den 9den April 1877 (Stbl. No. 74), tot vaststelling van het regtsgebied en de zetels der arrondissements-regtbanken en kantongeregtten binnen het ressort van het gerechtshof te 's Hertogenbosch.	18
II. Wet van den 9den April 1877 (Stbl. No. 75), tot vaststelling van het regtsgebied en de zetels der arrondissements regtbanken en kantongeregtten binnen het ressort van het gerechtshof te Arnhem	22
III. Wet van den 9den April 1877 (Stbl. No. 76), tot vaststelling van het regtsgebied en de zetels der arrondissements regtbanken en kantongeregtten binnen het ressort van het gerechtshof te 's Gravenhage	25
IV. Wet van den 9den April 1877 (Stbl. No. 77), tot vaststelling van het regtsgebied en de zetels der arrondissements-regtbanken en kantongeregtten binnen het ressort van het gerechtshof te Amsterdam, gewijzigd bij de wet van den 6den Mei 1878 (Stbl. No. 31)	29
V. Wet van den 9den April 1877 (Stbl. No. 78), tot vaststelling van het regtsgebied en de zetels der arrondissements-regtbanken en kantongeregtten binnen het ressort van het gerechtshof te Leeuwarden.	

BIJLAGEN TOT DE WET OP DE REGTERLIJKE
ORGANISATIE.

Bladz.

Wet van den 26sten Mei 1841 (Stbl. No. 17), omtrent de regterlijke organisatie in Limburg	37
Wet van den 26sten Mei 1841 (Stbl. No. 18), regelende sommige punten de dienst der justitie betreffende . . .	38
Wet van den 4den Julij (Stbl. No. 90), tot wijziging van de wettelijke bepalingen omtrent de regterlijke tucht . .	38
Wet van den 10den November 1875 (Stbl. No. 204) tot opheffing van de provinciale gerechtshoven en instelling van nieuwe gerechtshoven.	40
Besluit van den 17den December 1875 (Stbl. No. 245), houdende bepalingen aangaande de archieven der bij de wet van 10 November 1875 (Stbl. No. 204) opgeheven provinciale gerechtshoven.	43
Besluit van den 17den December 1875 (Stbl. No. 246), tot regeling van de beëdiging en de installatie der nieuwe gerechtshoven	43
Wet van den 10den November 1875 (Stbl. No. 203), tot wijziging van artikel 84 en van den staat, behoorende tot artikel 110 der wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie	44
Wet van den 9den April 1877 (Stbl. No. 80), houdende bepalingen omtrent het personeel der ontbonden arrondissements-regtbanken en kantongeregtten, de daarbij aangestelde procureurs en deurwaarders, de overbrenging der daarbij aanhangige zaken, alsmede omtrent den amtskring van notarissen	45
Besluit van den 29sten April 1877 (Stbl. No. 91), tot regeling van de beëdiging en de installatie van de nieuwe arrondissements-regtbanken en kantongeregtten . .	49
Besluit van den 29sten April 1877 (Stbl. No. 92), tot vaststelling van enkele bepalingen ten aanzien van de bij de ontbonden arrondissements-regtbanken ingeschreven advokaten en aangestelde prokureurs, benevens ten aanzien van de bij de regtbanken en bij de ontbonden kantongeregtten aangestelde deurwaarders	50
Besluit van den 29sten April 1877 (Stbl. No. 93), nopens de archieven van de ontbonden arrondissements-regtbanken en kantongeregtten, alsmede nopens de stukken, bewaard in de algemeene bewaarplaatsen der minuten en registers van notarissen	51
Besluit van den 8sten Maart 1879 (Stbl. No. 40), laatstelijk gewijzigd bij besluit van den 9den October 1883 (Stbl. No. 141), houdende bepalingen omtrent het bewaren der oude regterlijke archieven, welke dagteekenen van vóór de invoering der Fransche wetgeving	52

De r
over be
telijke
oefend
1o J
2o. I
3o. I
4o. I
2. D
eigende
ringen
wettig
regterli
regterli
regeld.
3. H
kureur
neraal
arrond
openba
In ic
baar n
meer a
Bij c
gebied
ning a
4. F
handha
feiten
Hetz
voorzie
5. I
de bev

REGT

Bladz.
de . 37
de . 38
an . 38
p-
an . 40
u-
et
n-
ot
ve
ot
de
en
de . 44
n-
r-
ng
en
ot
de
a .
ot
de
re-
en
en
ens
an-
en,
ten
te-
383
be-
nen
52

W E T
OP DE
REGTERLIJKE ORGANISATIE
EN HET
BELEID DER JUSTITIE.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene Bepalingen.

ARTIKEL 1.

De regterlijke magt wordt (onverminderd het rechtsgebied over bepaalde onderwerpen, bij de Grondwet of bij andere wettelijke bepalingen aan bijzondere kollegiën toegekend) uitgeoefend door:

- 1o De kantongeregten;
- 2o. De arrondissements-regtbanken;
- 3o. De gerechtshoven;
- 4o. Den Hoogen Raad.

2. De kennisneming en beslissing van alle geschillen over eigendom of daaruit voortspruitende regten, over schuldvorderingen of burgerlijke regten en de toepassing van alle soort van wettig bepaalde straffen zijn bij uitsluiting opgedragen aan de regterlijke magt, volgens de verdeelingen van rechtsgebied, de regterlijke bevoegdheid en de werkzaamheden bij deze wet geregeld.

3. Het openbaar ministerie wordt uitgeoefend door den procureur-generaal bij den Hoogen Raad, door den procureur-generaal bij de gerechtshoven, door de officieren van justitie bij de arrondissements-regtbanken en door de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongeregten.

In ieder arrondissement wordt de waarneming van het openbaar ministerie bij de kantongeregten opgedragen aan één of meer ambtenaren.

Bij opdracht aan meer dan éenen ambtenaar wordt het rechtsgebied, waarin ieder hunner werkzaam zal zijn, door den Koning aangewezen.

4. Het openbaar ministerie is bijzonderlijk belast met de handhaving der wetten, met de vervolging van alle strafbare feiten en het doen uitvoeren van alle strafvonnissen.

Hetzelve moet worden gehoord in al de gevallen bij de wet voorzien.

5. De ambtenaren bij het openbaar ministerie zijn verplicht de bevelen na te komen, welke hun in hunne ambtsbetrekking

door de daartoe bevoegde magt, van wege den Koning zullen worden gegeven.

6. In geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van den prokureur-generaal, of van den officier bij de arrondissements-regtbank, wordt de dienst waargenomen door eenen advocaat-generaal of substituut, volgens den rang hunner benoeming, en, bij afwezigheid, belet of ontstentenis van dezen, door een der raadsheeren of regters, daartoe respectievelijk door de presidenten van den Hoogen Raad, het gerechtshof of de rechtbank van het arrondissement te benoemen.

7. De presidenten van den Hoogen Raad, van de hoven en rechtbanken worden, in geval van afwezigheid, belet of ontstentenis, vervangen door een vice-president, of, bij gebreke van dezen, door den oudstbenoemden raadsheer of regter.

8. De leden van de regterlijke magt (met uitzondering van de regters-plaatsvervangers) kunnen niet tevens zijn advocaat, prokureur, notaris of sollicitateur, of eenig ambt bekleeden aan hetwelk eene vaste wedde is verbonden.

Zij zullen echter tevens mogen zijn leden van de stedelijke- of gemeenteraden, leden en secretarissen van hoogheerraadschappen, dijk- en polderbesturen, curatoren van hooge en andere scholen, leden van de commissiën van openbaar onderwijs of van alle inrigtingen, welke niet als eigenlijk bezoldigde ambten kunnen worden beschouwd.

In geval van twijfel of eenige openbare betrekking van laatstgenoemden aard met het lidmaatschap der regterlijke magt bestaanbaar zij, zal zulks door den Koning worden beslist.

9. De leden van den Hoogen Raad zullen niet tevens mogen zijn leden van de Staten Generaal.

10. Bloedverwanten of aanverwanten tot den derden graad ingesloten kunnen niet te zamen zijn raadsheeren, regters, ambtenaren van het openbaar ministerie en griffiers in den Hoogen Raad, of in hetzelfde hof, of in dezelfde rechtbank.

Indien de zwagerschap eerst mozt zijn ontstaan na de benoeming, zal degene die dezelve heeft aangegaan zijn ambt niet kunnen blijven behouden, zonder vergunning van den Koning.

Deze wetsbepaling is niet toepasselijk op de substituten-griffiers. De zwagerschap houdt op door het overlijden der vrouw, die haar veroorzaakte.

11. De leden der regterlijke magt, die voor hun leven of voor een bepaalden tijd zijn benoemd, kunnen door den Hoogen Raad, bij een met redenen omkleed arrest, uit hun ambt worden ontzet:

1o. wanneer zij wegens misdrijf tot gevangenisstraf of hechtenis zijn veroordeeld;

2o. wanneer zij verklaard zijn in staat van faillissement of kennelijk onvermogen, of wegens schulden zijn gegijzeld;

3o. wegens wangedrag of onzedelijkheid, of bij gebleken voortdurende achteloosheid in de waarneming van hun ambt;

4o. wegens overtreding van de bepalingen der wet waarbij hun

a. het uitoefenen van eenig beroep wordt verboden;

b. een vast en voortdurend verblijf wordt aangewezen;

c. verboden wordt, zich in eenig onderhoud of gesprek in te

laten
bijz
neme
d.
te l
Ov
dan
reeds
De
vord
geldt
ons
Zi
min
oper
roep
D
der
opge
D
min
get
H
I
l
de
l
hou
2
3
onv
v
doe
nac
be
gir
ge
is
re
rin
aa
zo
le
na
st
va
re
o
a

laten met partijen of hare advokaten of prokureurs of eenige bijzondere onderrigting, memorie of schriftuur van hen aan te nemen;

d. de verplichting wordt opgelegd het geheim der raadkamer te bewaren

Overtreding van de bepalingen onder 4o vermeld kan alleen dan grond tot ontzetting opleveren, wanneer de overtreder reeds vooraf voor gelijke overtreding is gewaarschuwd.

De Hooge Raad spreekt de ontzetting niet uit dan op de vordering van den prokureur-generaal, of, zoo zij dezen zelve geldt, op de vordering van den advokaat-generaal daartoe door ons aangewezen.

Zij, wier ontzetting moet worden gevorderd, worden ten minste veertien dagen te voren door den ambtenaar van het openbaar ministerie, door wien de vordering geschiedt, opgeroepen, ten einde te worden gehoord.

De oproeping geschiedt bij gesloten brief, die de redenen der vordering behelst. De bezorging van den brief aan den opgeroepen ambtenaar geschiedt bij deurwaarders-exploit.

De Hooge Raad kan, hetzij ten verzoeken van het openbaar ministerie of van den betrokken persoon, hetzij amabtshalve, getuigen hooren

Het onderzoek heeft plaats in raadkamer.

De uitspraak geschiedt in het openbaar.

12. De ambtenaren, in het vorig artikel bedoeld, worden op de wijze, daarbij bepaald, uit hun ambt ontslagen:

1o bij gebleken ongeschiktheid door ouderdom, door aanhoudende lichaamsziekte of ten gevolge van zielsziekte;

2o. wanneer zij onder curateele zijn gesteld;

3o. wegens de aanvaarding van een ambt of betrekking, onvereinigbaar met het lidmaatschap der regterlijke magt.

Voor de aanspraak op pensioen der wegens ongeschiktheid door ziels- of lichaamsziekte ontslagen ambtenaren wordt geen nader bewijs van de oorzaak der ongeschiktheid gevorderd.

13. Elk lid van de regterlijke magt, tegen wien hetzij een bevel van gevangenneming of gevangenhouding, hetzij magtiging tot opneming in een huis van bewaring of geneeskundig gesticht voor krankzinnigen is verleend, of op wien lijfswang is ten uitvoer gelegd, wordt, op de vordering van den prokureur-generaal, door den Hoogen Raad in zijne bediening geschorst.

Gelijke schorsing kan door den Hoogen Raad, op de vordering van den prokureur-generaal, worden uitgesproken ten aanzien van elk lid der regterlijke magt, tegen wien regtsingang zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding is verleend.

De opheffing der schorsing na den afloop van de vervolging, na het ontslag uit het huis van bewaring of geneeskundig gesticht, of na het ontslag uit de gijzeling, geschiedt op de vordering van den prokureur-generaal, of op verzoek van den geschorsten regterlijken ambtenaar, den prokureur-generaal gehoord.

Bevindt zich de prokureur-generaal in een der in dit artikel omschreven gevallen, dan geschiedt de vordering door den advokaat-generaal, daartoe door Ons aangewezen.

Schorsing in de bediening brengt geen schorsing mede in het genot der bezoldiging.

14. De presidenten zijn bevoegd, ambtshalve of op de vordering van het openbaar ministerie, aan de leden van hun kollegie, de griffiers en substituut-griffiers, die de waardigheid van hun ambt, hunne ambtsbezigheden, of ambtspligten verwaarloozen, of die zich schuldig maken aan de overtredingen in art. 11 onder 4o bedoeld, na hen in de gelegenheid te hebben gesteld om te worden gehoord, de noodige waarschuwing te doen.

De presidenten der arrondissements-regtbanken hebben gelijke bevoegdheid ten aanzien van de regters-plaatsvervangers bij hun kollegie en de binnen het regtsgebied daarvan gevestigde kantonregters, hunne plaatsvervangers en griffiers.

De presidenten der gerechtshoven hebben gelijke bevoegdheid ten aanzien van de presidenten der arrondissements-regtbanken binnen het regtsgebied van hun kollegie, de president van den Hoogen Raad ten aanzien van de presidenten der gerechtshoven, en de procureur generaal bij den Hoogen Raad ten aanzien van de andere voor hun leven benoemde ambtenaren van het openbaar ministerie.

15. De leden van den Hoogen Raad, mitsgaders van de hoven en regtbanken, de ambtenaren van het openbaar ministerie, de griffiers en hunne substituten bij die kollegiën hebben hun vast en voortdurend verblijf in de gemeente, waar hun kollegie is gevestigd, of binnen den afstand van duizend meters daarbuiten.

16. De leden van de regterlijke magt kunnen buiten den tijd der vacantiën zich van de plaats van hun vast en voortdurend verblijf niet verwijderen, zonder daartoe verlof te hebben bekomen.

Zij kunnen zelfs in den tijd der vacantiën niet buiten het koninkrijk gaan, zonder bijzonder verlof van den Koning.

17. De jaarlijksche vacantiën van den Hoogen Raad, de hoven en arrondissements-regtbanken zullen aanvangen met den eersten Julij en eindigen met den laatsten Augustus i gesloten.

18. Gedurende de vacantiën zal er in den Hoogen Raad, gelijk mede in elk hof en in elke regtbank, eene kamer zijn, belast met de afdoening der burgerlijke en handelszaken, welke poed vereischen.

Voor de behandeling van strafzaken heeft geene vacantie plaats.

19. Alles wat de wijze van eeds-aflegging, het kostuum der onderscheiden regterlijke ambtenaren, de afwezigheid, de afwissing, en de orde van den inwendigen dienst van den Hoogen Raad, gelijk mede van de hoven en regtbanken, de advokaten, procureurs en regtsbedienden aangaat, zal bepaald worden bij reglementen van openbaar bes^uur.

20. In strafzaken zal het regts^ugeding op de terechtzittingen in het openbaar worden gehouden. op straffe van nietigheid, tenzij bij de wet anders mogt zijn bepaald, of de Hoo^ge Raad, het hof, de regtbank of het kantongereg^t, om gewigtige, bij het proces verbaal der zitting te vermelden, redenen, mogt bevelen, dat het regts^ugeding, geheel of gedeeltelijk, met gesloten deuren zal plaats hebben.

Dezelfde bepaling is ook toepasselijk op de gedingen in burgerlijke zaken.

In alle gevallen zullen de vonnissen en arresten, zoo in burgerlijke als in strafzaken, in het openbaar worden uitgesproken, en moeten zijn ingerigt volgens de voorschriften van art. 156 der Grondwet, alles op straffe van nietigheid.

21. De vonnissen en arresten, gewezen met een ander getal regters dan in deze is bepaald, zijn nietig.

22. De Hooge Raad, hoven en regtbanken, mitsgaders de ambtenaren van het openbaar ministerie, zijn verplicht berigt en consideratiën te geven, wanneer zulks hun van 's Konings wege zal worden gevraagd.

23. Geen lid van den Hoogen Raad of van eenig hof of regtbank zal tot commissaris of rapporteur mogen worden benoemd in eene zaak, in welke een zijner bloed- of aanverwanten, tot den derden graad ingesloten, als advokaat of prokureur werkzaam is of geweest is.

24. De leden van den Hoogen Raad, de hoven en regtbanken mogen zich niet directelijk of indirectelijk over eenige voor hen aanhangige geschillen, of die zij weten of vermoeden dat voor hen aanhangig zullen worden, in enig bijzonder onderhoud of gesprek inlaten met partijen of de zelve advokaten of prokureurs, noch eenige bijzondere onderrigting, memorie of schrifturen aannemen.

25. De regterlijke kollegiën en ambtenaren zijn onderling verplicht aan letteren requisitoriaal ten dienste der justitie wettig gevolg te geven.

26. In alle zaken zal de president hoofdelijke omvraag doen, beginnende met den commissaris of rapporteur, en vervolgens aan de verdere leden, van den jongst benoemden tot den oudsten; de president brengt het laatste zijn advijs uit.

Geen afwezend lid kan zijn advijs door een zijner medeleden doen voordragen, noch hetzelfde schriftelijk indienen.

27. Wanneer er meer dan twee verschillende gevoelens zijn uitgebracht, zal het besluit worden opgemaakt op de wijze, die het meest overeenkomt met het gevoelen van de meerderheid.

28. De leden van de regterlijke magt zijn verplicht het geheim te bewaren opzettelijk de gevoelens, die in de raadkamer over regtshangige gedingen door de raadsheeren of regters zijn geuit geworden.

29. Alle de leden van de regterlijke magt in deze wet opgenoemd zullen, elk naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, alvorens in bediening te treden, den eed (belofte) afleggen:

Dat zij getrouw zullen zijn aan den Koning en de Grondwet zullen onderhouden en nakomen:

Dat zij, middellijk of onmiddellijk, onder welken naam of voorwendsel, tot het verkrijgen hunner aanstelling, aan niemand, wie hij ook zij, iets hebben gegeven of beloofd, noch zullen geven of beloven;

Dat zij nimmer eenige giften of geschenken hoegenaamd zullen aannemen of ontvangen van eenig persoon, welken zij weten of vermoeden eenig regtsgeging of zaak te hebben of te zullen

krijgen, in welke hunne ambtsverrigtingen zouden kunnen te passe komen;

Dat zij voorts hunne posten met eerlijkheid, naauwgezetheid en onzijdigheid, zonder aanzien van personen, zullen waarnemen, en zich in de uitoefening hunner bediening gedragen zooals braven en eerlijken regterlijken ambtenaren betaamt.

TWEDE AFDEELING.

Van de Kantongeregten.

30. Bijzondere wetten rege en het regtsgebied en de zetels der kantongeregten, alsmede de klassen waartoe zij behooren, en de jaarwedden der kantonregters en der ambtenaren bij de kantongeregten.

31. Er zullen voor elk kantongeregten zijn een regter, twee of ten hoogste vier plaatsvervangers, volgens de bepalingen daaromtrent door den Koning te maken voor ieder kanton, en een griffier.

32. Bij verhindering of ontstentenis van den kantonregter wordt hij vervangen door een plaatsvervanger, naar rang van benoeming.

33. Bij verhindering of ontstentenis van den griffier worden zijn ambtsverrigtingen waargenomen door een ingezeten van het kanton, minstens drie en twintig jaren oud, door den kantonregter te benoemen tot wederopzeggens toe en te beëdigen.

Maakt het kanton een gedeelte uit eener gemeente, zoo is het voldoende dat de benoemde zij ingezeten dier gemeente.

Het formulier van den in dat artikel voorgeschreven eed wordt door den Koning bepaald.

De ambtenaar van het openbaar ministerie wordt als zodanig, des vereischt, vervangen door een plaatsvervanger van den kantonregter, door dezen aan te wijzen.

34. De kantonregters en hun plaatsvervangers hebben hun vast en voortdurend verblijf in het kanton. Zij houden hunne teregtzittingen in de hoofdplaats van het kanton.

De griffiers hebben hun vast en voortdurend verblijf in die hoofdplaats. Om bijzondere redenen kan door den Koning eene andere plaats in het kanton voor hun vast en voortdurend verblijf worden aangewezen.

Indien het kanton een gedeelte eener gemeente uitmaakt, is het voldoende, dat de kantonregter, zijne plaatsvervangers en de griffier binnen die gemeente hun vast en voortdurend verblijf hebben.

De ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongeregten hebben hun vast en voortdurend verblijf ter plaatse door den Koning aan te wijzen.

35. De kantonregters moeten den ouderdom van vijf en twintig jaren, hunne plaatsvervangers, de griffiers en de ambtenaren van het openbaar ministerie den ouderdom van drie en twintig jaren bereikt hebben.

Zij moeten, met uitzondering van de plaatsvervangers, op eene rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandsche universiteit den graad van doctor in de regtswetenschap verkregen hebben.

36. De kantonregters en hunne plaatsvervangers brengen voor buitengeregtelijke verrigtingen geene vacatie- of andere loonen in rekening. Alle met dit verbod strijdige verordeningen zijn ingetrokken.

De reis- en verblijfkosten, door hen aan belanghebbenden in rekening te brengen, worden bij de wet bepaald.

De ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantonregerten hebben, voor het houden van zittingen en het bijwonen van teregtzittingen in de kantons waar zij niet gevestigd zijn, aanspraak op vergoeding van reis- en verblijfkosten op den voet door den Koning bepaald.

37. De kantonregters worden voor het leven, de ambtenaren van het openbaar ministerie en de griffiers tot opzeggens toe door den Koning benoemd.

De kantonregters-plaatsvervangers worden door den Koning voor vijf jaren aangesteld. Zij zijn bij aftreding weder benoembaar.

38. Behalve de werkzaamheden aan de kantonregters bij de wet opgedragen, nemen zij kennis, zoo in burgerlijke als in handelszaken, zonder hooger beroep indien de vordering niet meer beloopt dan f 50, en behoudens hooger beroep indien dezelve niet meer beloopt dan f 200:

10. Van alle louter personele regtsvorderingen;

20. Van alle regtsvorderingen tot betaling van renten, burenen en pachten, mitsgaders van intressen of gedeelten van inschulden, zelfs ingeval de rente, de huur, de pacht, of de hoofdsom der inschuld meer dan f 200 bedraagt, mits de regts titel niet worde betwist.

39. Zij zullen insgelijks, zonder hooger beroep indien de vordering niet meer dan f 50 beloopt, en behoudens hooger beroep tot welke som de vordering zich mogt uitstrekken, kennis nemen:

10. Van burgerlijke regtsvorderingen tot vergoeding van schaden, hetzij door menschen, hetzij door dieren toegebracht aan land, houtgewas, boom-, tuin- of veldvruchten;

20. Van zoodanig herstel aan huizen, woningen, gebouwen en pachthoeven, hetwelk volgens de wet tot laste van den huurder valt;

30. Van betaling van arbeidsloonen aan werklieden, huren van dienstboden, en het volbrengen van wederzijdsche overeenkomsten van meesters en hunne dienstboden, of arbeidslieden.

40. Zij nemen kennis van burgerlijke regtsvorderingen ter zake van mondelinge belediging, zonder hooger beroep indien de gevraagde betering zich blootelijk bepaalt tot eene geldsom geen vijftig gulden tebovengaan, en behoudens hooger beroep tot welke hogere som de gevraagde betering moge loopen, of ook in alle gevallen waarin, nevens of in de plaats van eenige geldsom, een verdere eisch tot betering mogt gedaan zijn.

41. Zij nemen insgelijks, behoudens hooger beroep, kennis van de regtsvorderingen tot ontruiming van huizen, gebouwen, woningen, pakhuizen, stallen, zolders en kelders, zonder onderscheid van het bedrag der huur, indien de huurder geen schriftelijk bewijs van bestaande, vernieuwde of verlengde huur te berde brengt en in gebreke blijft het perceel te ontruimen.

De bovenstaande bepaling is toepasselijk op pachthoeven, landerijen, tuin- en andere gronden, mits de huur, over het jaar berekend, of de waarde van dien niet meer dan *f* 200 bedrage.

In beide gevallen kunnen de vonnissen bij voorraad worden ten uitvoer gelegd, niettegenstaande verzet of hooger beroep, behoudens de bevoegdheid van den kantonregter om het stellen van borgtogt te bevelen.

42. Zij nemen mede kennis van de regtsvorderingen tot ontbinding van huur van huizen, gebouwen, woningen, pakhuizen, stallen, zolders en kelders, mitsgaders van pachthoeven, landerijen, tuin- en andere gronden, en dien ten gevolge van derzelver ontruiming, ter zake van wanbetaling der huurpenningen, zonder hooger beroep indien de huur, over het jaar berekend, niet meer dan *f* 50, en behoudens hooger beroep indien dezelve niet meer dan *f* 200 bedraagt.

De bepaling van het laatste lid des vorigen artikels is insgelijks te dezen toepasselijk.

43. In alle geschillen, welke voor dading of compromis vatbaar zijn en in welke partijen zich voor een kantonregter te hunner keuze, doch binnen het arrondissement, aanmelden en zijne beslissing inroepen, zal deze van derzelver geschil moeten kennis nemen, welke ook de aard van het geschil en de waarde van het betwiste voorwerp zij.

In dat geval zal de kantonregter altijd wijzen in het hoogste ressort; ten ware partijen, in zake aan hooger beroep onderworpen, dat beroep hadden voorbehouden.

44. De kantonregters vonnissen over strooperij, bedoeld bij artikel 314 van het Wetboek van Strafrecht, en over alle overtredingen, waarvan de kennismeming niet aan een anderen regter is opgedragen.

Hunne vonnissen zijn aan hooger beroep onderworpen, met uitzondering van het geval dat tegen het feit geene andere straf is bedreigd dan geldboete van ten hoogste *f* 25.

Zij nemen insgelijks kennis van de vordering tot vergoeding van kosten en schaden, ten behoeve der beleedigde partij, wanneer die vordering geen *f* 50 tebovengaat. Wanneer die vordering *f* 50 tebovengaat moet dezelve bij eene afzonderlijke actie bij den daartoe bevoegden burgerlijken regter vervolgd worden.

45. Ingetrokken bij art. 4 der Wet van den 9den April 1877 (Stbl. no. 73).

DERDE AFDEELING.

Van de Arrondissements-Regtbanken.

46. Bijzondere wetten regelen het regtsgebied en de zetels der arrondissements-regtbanken, alsmede hare samenstelling, de klassen waartoe zij behooren, en de jaarwedden der leden van en der ambtenaren bij die regtbanken.

47. In geval van ziekte of belet van eenen regter, wordt hij, bij gebreke van een anderen regter, vervangen door eenen der regters-plaatsvervangers, welke ten hoogste vijf in getal zullen kunnen zijn voor elke regtbank.

48. De regters van de arrondissements-regtbanken, de officie-

ren van justitie, de griffiers en de regters-plaatsvervangers moeten, onverminderd de vereischten bij de Grondwet voorgeschreven, op een rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandsche universiteit den graad van doctor in de regtswetenschap hebben bekomen en den vollen ouderdom van 25 jaren hebben bereikt.

De substituut-officiers en substituut-griffiers zullen insgelijks op eene rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandsche universiteit den graad van doctor in de regtswetenschap hebben bekomen, zullende nogtans de ouderdom van volle 23 jaren voldoende zijn.

49. Ingetrokken bij art. 7 der Wet van den 9den April 1877 (Stbl. no. 72).

50. De arrondissements-regtbanken vonnissen in burgerlijke zaken in oneffen getal, doch ten minste met drie regters.

51. De presidenten, vice-presidenten, regters en regters-plaatsvervangers worden door den Koning voor hun leven aangesteld.

De ambtenaren van het openbaar ministerie, griffiers en derzelver substituten worden insgelijks door den Koning aangesteld, doch tot wederopzeggens toe.

52. Wanneer eene plaats van regter, plaatsvervanger, griffier of van kantonregter openvalt, zendt de regtbank, de officier van justitie daaronder begrepen, aan den president en procureur-generaal van het gerechtshof, tot welks ressort zij behoort, eene lijst van aanbeveling van drie kandidaten, welke lijst, alphabetisch ingerigt, aan den Koning wordt aangeboden, om daarop zoodanig acht te slaan als Hij zal dienstig oordeelen.

53. De arrondissements-regtbanken zullen in eersten aanleg kennis nemen van alle persoonlijke, zakelijke en gemengde regtsvorderingen van allerlei aard, uitgezonderd die, welke bij de wet verklaard zijn tot de bevoegdheid van de kantongeregten of van de hoven en den Hoogen Raad te behooren.

54. Zij nemen in het hoogste ressort kennis:

1o Van alle jurisdictie-geschillen tusschen de kantongeregten van hun regtsgebied;

2o. Van alle personele regtsvorderingen, de waarde van f 400 in hoofdsom niet tebovengaande:

3o. Van alle zakelijke regtsvorderingen, indien de waarde van het onderwerp, hetzij in hoofdsom, hetzij in inkomsten tegen vijf ten honderd berekend, niet meer beloopt dan f 400;

4o Van alle rechtsgedingen betrekkelijk verplaatsing van scheidteekenen, aanmatiging van gronden, boomen, heggen, slooten, van afleidingen en belemmering van waterloopen, alle binnen 's jaars gepleegd, en van alle regtsvorderingen wegens bezitregt;

5o. Van alle aan hooger beroep onderworpen vonnissen door de kantonregters gewezen.

55. Zij wijzen in het hoogste ressort in alle personele zakelijke en gemengde regtsvorderingen aan hooger beroep onderworpen, ingevale partijen verklaard hebben van het hooger beroep af te zien.

Deze bepaling is niet toepasselijk in zaken, die niet voor dading of compromis vatbaar zijn.

56. De arrondissements-regtbanken vonnissen in eersten aanleg

over overtredingen, bedoeld in artikel 432, 433 en 434 van het Wetboek van Strafrecht, over overtredingen ter zake van belastingen en over alle misdrijven, waarvan de kennisneming niet aan een anderen regter is opgedragen.

Die vonnissen zijn aan hooger beroep onderworpen, met uitzondering van die, welke ter zake van overtredingen zijn geweest.

Zij nemen ook kennis van de vordering tot vergoeding van kosten en schaden ten behoeve van de beleedigde partij, wanneer de vorderingen geen f150 tebovengaan. Wanneer die vorderingen f150 te boven gaan, moeten dezelve bij eene afzonderlijke burgerlijke actie vervolgd worden.

57. Zij vonnissen in strafzaken met drie leden.

58. De arrondissements-regtbanken nemen in hooger beroep kennis van de daarvoor vatbare vonnissen door de kantonregters in strafzaken in eersten aanleg geweest.

De bepaling van het voorgaand artikel is ook van toepassing op de vonnissen in hooger beroep.

59. De regtsmagt der arrondissements-regtbanken, ten aanzien der eerste en voorloopige instructie van strafzaken, mitsgaders die der regters-commissarissen, gelijk ook het getal, de diensttijd van laatstzamelde, en de verdere daartoe betrekkelijke bepalingen, worden geregeld bij het Wetboek van Strafvordering.

VIERDE AFDEELING.

Van de Gerechtshoven.

60. Er zijn vijf gerechtshoven, waarvan de zetels zijn te 's Hertogenbosch, te Arnhem, te 's Gravenhage, te Amsterdam en te Leeuwarden.

Het regtsgebied van het gerechtshof te 's Hertogenbosch strekt zich uit over de arrondissementen, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Noordbrabant en Limburg; dat van het gerechtshof te Arnhem over de arrondissementen, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Gelderland en Overijssel; dat van het gerechtshof te 's Gravenhage over de arrondissementen, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Zuidholland en Zeeland; dat van het gerechtshof te Amsterdam over de arrondissementen, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Noordholland en Utrecht; dat van het gerechtshof te Leeuwarden over de arrondissementen, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Friesland, Groningen en Drenthe.

61. De gerechtshoven zijn zamengesteld als volgt:

te Amsterdam uit één president, één vice-president, negen à tien raadsheeren, één prokureur-generaal, twee advocaten-generaal, één griffier en twee substituut-griffiers

te 's Hertogenbosch, Arnhem, 's Gravenhage en Leeuwarden uit één president, één vice-president, zeven à negen raadsheeren, één prokureur-generaal, één à twee advocaten-generaal, één griffier en één à twee substituut-griffiers.

De jaarwedden der leden van en ambtenaren bij de gerechtshoven worden vastgesteld overeenkomstig den staat bij deze wet gevoegd.

62. De presidenten, vice-presidenten en raadsheeren worden door den Koning voor hun leven aangesteld.

De ambtenaren van het openbaar ministerie, de griffiers en hunne substituten worden insgelijks door den Koning aangesteld doch tot wederopzeggens toe.

63. Wanneer een plaats van raadsheer openvalt, maakt het hof, de prokureur generaal daaronder begrepen, eene lijst van aanbeveling van drie candidaten op, welke lijst, alphabetisch ingerigt, aan den Koning wordt aangeboden, om daarop zoodanig acht te slaan als Hij zal dienstig oordeelen.

64. Onverminderd de vereischten bij de Grondwet gevorderd, zullen de raadsheeren, prokureurs generaal, advokaten-generaal en griffiers der gerechtshoven, moeten

10. sedert ten minste vijf jaren zijn meesters of licenciaten in de regten op eene van 's rijks hooge scholen;

20. den ouderdom van dertig jaren ten volle hebben bereikt.

De substituut-griffiers moeten op gelijke wijze denzelfden graad verkregen hebben in de regten, en den ouderdom van vijf en twintig jaren ten volle hebben bereikt.

65. De hoven oordeelen in eersten aanleg over jurisdictiegeschillen tusschen arrondissements-regtbanken of tusschen kantongeregtten, in verschillende arrondissemerten binnen hun rechtsgebied voorvallende.

66. Zij oordeelen in eersten aanleg en in het hoogste ressort, behoudens de voorziening in cassatie, over alle burgerlijke en aan hooger beroep aan het hof onderworpen geschillen, binnen zijn rechtsgebied voorvallende, wanneer partijen de regtsmagt van het gerechtshof raauwelijk te dien einde inroepen.

67. Vervallen bij art. 9 der wet van den 26sten April 1884 (Stbl. no. 92).

68. Zij oordeelen in hooger beroep over de daarvoor vatbare vonnissen, in strafzaken bij de arrondissements-regtbanken binnen hun rechtsgebied in eersten aanleg gewezen.

69. Zij oordeelen in hooger beroep van de daaraan onderworpen vonnissen, door de arrondissements-regtbanken binnen hun rechtsgebied in eersten aanleg in burgerlijke zaken, gewezen.

70. In de zaken, vermeld bij artt. 65, 66 en 69, vonnissen de hoven met vijf raadsheeren.

71. In de zaken, bij art. 61 vermeld, zullen geene vonnissen kunnen worden gewezen dan met zes raadsheeren, en geene veroordeeling worden uitgesproken dan met meerderheid van stemmen.

Bij het staken van stemmen, wordt het vonnis gewezen ten voordeele van den beklagde.

72. Ingetrokken bij de Wet van den 4den Julij 1874 (Stbl. no. 92).

73. De hoven zullen, indien dezelve, door het beklag der belanghebbende partij of op eene andere voldoende wijze, kennis dragen, dat er verzuim heeft plaats gehad in het vervolgen van strafbare feiten, den prokureur-generaal belasten om te dien aanzien aan hen verslag te doen, en voorts kunnen bevelen dat te dier zake het vereischte gevolg worde gegeven, zoo daartoe termen zijn.

74—82. Ingetrokken bij art. 2 der Wet van den 22sten Mei 1841 (Stbl. no. 46).

VIJFDE AFDEELING.

Van den Hoogen Raad.

83. De Hooge Raad is zamengesteld uit één president, één vice-president, ten minste twaalf en ten hoogste veertien raadsheeren, één prokureur-generaal, drie advokaten-generaal, één griffier en twee substituut-griffiers.

84. De president, de vice-president en de raadsheeren van den Hoogen Raad, benevens de prokureur-generaal bij dien raad worden door den Koning voor hun leven aangesteld.

De advokaten-generaal, de griffier en zijne substituten worden insgelijks door den Koning aangesteld, doch tot wederopzeggens toe.

85. Wanneer eene plaats van raadsheer in den Hoogen Raad openvalt, zal de Hooge Raad daarvan kennis geven aan de Tweede Kamer der Staten-generaal, en daarbij inzenden eene door dien raad, de prokureur-generaal daaronder begrepen, bij gesloten briefjes en met meerderheid van stemmen opgemaakte aanbevelingslijst van zes kandidaten, waarop de Tweede Kamer bij het maken van hare nominatie zoodanig acht zal slaan, als zij zal dienstig oordeelen.

De leden der hoven en der arrondissemens-regtbanken, mitsgaders de leden van het openbaar ministerie bij dezelve, welke deze hunne amtsbedieningen met lof en ijver hebben waargenomen, zullen bij het opmaken dier lijst meer bijzonderlijk in aanmerking komen.

86. De hoedanigheden, vereischt om raadsheer, prokureur-generaal, advocaat-generaal of griffier bij den Hoogen Raad te zijn, behalve die bij de Grondwet gevorderd, zijn:

1o. sedert den tijd van ten minste tien jaren den graad van meester of licenciaat in de regten op eene van 's rijks hooge scholen verkregen te hebben;

2o den vollen ouderdom van vijf en dertig jaren.

De substituut-griffiers moeten gelijken graad van regten bezitten, op eene van 's rijks hooge scholen verkregen, en den ouderdom van vijf en twintig jaren ten volle bereikt hebben.

87. De Hooge Raad oordeelt ter eerster instantie:

1o. Over alle regtsvorderingen, waarin de Koning of de leden van het Koninklijk huis als gedaagden worden aangesproken;

2o. Over alle regtsvorderingen, in welke de Staat als gedaagde wordt aangesproken, uitgezonderd die welke 's rijks belastingen betreffen.

Niettemin moeten de zakelijke regtsvorderingen voor den gewonen regter worden gebragt.

88. De Hooge Raad oordeelt insgelijks ter eerster instantie over alle jurisdictie-geschillen:

1o. Tusschen alle regterlijke autoriteiten, welke niet behooren onder hetzelfde gerechtshof;

2o. Tusschen de gerechtshoven;

3o. Tusschen eenig provinciaal gerechtshof ter eerster instantie regt doende, en eenige regtbank of gerecht onder hetzelfde ressorterende;

40. T
een der
89. T
kennis
door d
partuc
voorzic
geschi
den m
90.
in bu
overee
lijke
91
burge
10
de ge
20.
in de
len, o
te ma
92.
kenni
door
depar
naren
de ke
de le
Koni
On
begre
omst
Straf
In
gedin
van
resse
93
kenn
385
Stra
94
cass
95
sati
diss
arre
den
96
de
bij
gen
9

40. Tusschen een gerechtshof of eene regtbank ter eenre, en een der bijzondere kollegiën, bij art. 1 vermeld, ter andere zijde.

89. De Hooge Raad neemt insgelijks ter eerster instantie kennis van alle geschillen in zaken van prijzen en buit, die door de schepen van oorlog van den Staat, of door schepen bij partucilieren uitgerust en van commissie of „lettres de marque” voorzien, worden achterhaald en opgebracht, mitsgaders van alle geschillen, welke tusschen de nemers onderling deswege zouden mogten ontstaan

90. De arresten, door den Hoogen Raad ter eerster instantie in burgerlijke zaken gewezen, zullen onderhevig zijn aan revisie, overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Regtspleging.

91. De Hooge Raad oordeelt bij wege van hooger beroep in burgerlijke zaken:

1o Over de aan hooger beroep onderworpen vonnissen door de gerechtshoven in eersten aanleg gewezen;

2o. Over de vonnissen gewezen bij de hoven van justitie in de kolonien of bezittingen van het rijk in andere werelddelen, overeenkomstig de bepalingen deswege door den Koning te maken.

92. De Hooge Raad neemt in het eerste en laatste ressort kennis van de ambtsmisdrijven en ambtsovertredingen begaan door de leden der Staten-Generaal, de hoofden der ministeriële departementen, de Gouverneurs-Generaal of de hooge ambtenaren onder een anderen naam met gelijke magt bekleed in de koloniën of bezittingen des Rijks in andere werelddelen, de leden van den Raad van State en de commissarissen des Konings in de provinciën.

Onder ambtsmisdrijven en ambtsovertredingen worden hier begrepen strafbare feiten begaan onder eene der verzwarende omstandigheden omschreven in artikel 44 van het Wetboek van Strafrecht.

In de in het eerste en tweede lid van dit artikel bedoelde gedingen, is de Hooge Raad bevoegd tevens kennis te nemen van de vordering tot vergoeding van kosten, schaden en interessen, volgens de bepalingen van het laatste lid van artikel 56.

93. De Hooge Raad neemt in het eerste en laatste ressort kennis van de misdrijven omschreven in de artikelen 381 tot 385 en in de artikelen 388 en 389 van het Wetboek van Strafrecht.

94. Tegen de arresten van den Hoogen Raad wordt geene cassatie toegelaten.

95. De Hooge Raad neemt kennis van den eisch tot cassatie, gedaan tegen de handelingen der hoven, van de arrondissementen-regtbanken en kantongeregten en tegen derzelver arresten en vonnissen, in het hoogste ressort gewezen, behoudens de slotbepaling van het laatste lid van art. 99.

96. De eisch tot cassatie kan worden ingesteld, hetzij door de partijen, hetzij ambtshalve door den prokureur-generaal bij den Hoogen Raad, met inachtneming van de hiernavolgende voorschriften.

97. De Wetboeken van Burgerlijke Regtspleging en van

Strafvordering bepalen de regelen, termijnen en vormen van de voorziening in cassatie.

98. De prokureur-generaal bij den Hoogen Raad zal zich in cassatie kunnen voorzien „in het belang der wet”, na verloop der termijnen aan de partijen toegestaan, zonder dat het te wijzen arrest eenig nadeel kan toebrengen aan de regten door partijen verkregen.

99. De Hooge Raad vernietigt de handelingen, arresten en vonnissen :

1o. Wegens het verzuim der vormen, voorgeschreven op straffe van nietigheid;

2o. Wegens verkeerde toepassing of schending der wet;

3o. Wegens overschrijding der regtsmagt

Niettemin kunnen de vonnissen, in burgerlijke zaken door de kantonregters in het hoogste ressort gewezen, niet anders worden vernietigd dan wegens onbevoegdheid of overschrijding van regtsmagt, of ter zake dat dezelve de gronden niet inhouden, waarop zij zijn gewezen, of niet met opene deuren zijn uitgesproken; onverminderd de bevoegdheid van den prokureur-generaal bij den Hoogen Raad om zich alleen in het belang der wet tegen die vonnissen in cassatie te voorzien.

100. Behoudens de gevallen, waarin volgens de wet een ander getal raadsheeren vereischt wordt, vonnist de Hooge Raad in alle burgerlijke zaken, zoo in eersten aanleg als in hooger beroep, mitsgaders in strafzaken en in cassatie, met zeven raadsheeren.

101. In zaken, vermeld bij art. 92, vonnist de Hooge Raad ten getale van tien raadsheeren.

Bij het staken der stemmen wordt het vonnis uitgesproken ten voordeele van den beklaagde.

102. In zaken, bij art. 93 vermeld, vonnist de Hooge Raad met zes raadsheeren

Bij het staken der stemmen wordt het vonnis uitgesproken ten voordeele van den beklaagde.

103. Partijen zijn niet ontvankelijk om in cassatie te worden toegelaten, zoolang de gewone wijze van procederen toereikende is om hare bezwaren te doen herstellen, hetzij door denzelfden regter bij wien de zaak heeft gediend, hetzij door middel van hooger beroep

104. De Hooge Raad zal in alle zaken van cassatie de bepalingen der twee volgende artikelen inacht nemen.

105. Indien het arrest of vonnis vernietigd wordt ter zake van verkeerde toepassing of schending der wet, of van overschrijding van magt, zal de Hooge Raad, zonder in een nieuw onderzoek naar het al of niet bestaan van de daadzaken, in het beklaagde arrest of vonnis vermeld, te kunnen treden, ten principale regt doen; zullende 's Hofs uitspraak in geen geval voor eenige nadere regterlijke voorziening vatbaar zijn.

106. Indien het arrest of vonnis vernietigd wordt ter zake van verzuim in de vormen, die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, zal de Hooge Raad eene nieuwe instructie der zaak bevelen, te beginnen van de oudste akte in welke de nietigheid begaan is, en zal in dat geval de zaak worden verwezen:

1o. Wanneer de vernietigde uitspraak gegeven was door een

kanton
sort h

2o
arrond

3o.
een aa

107.
kanton

vragen
voortb

waar
108

109
belang

kenni
volgen

Raad
aanzie

het v
110

word
111

welke
nen r

thans
De

meest
tot g

De
bloed

112
zijn h

word

De
bank
bij d

kantongereg, aan de arrondissements-regtbank tot welker ressort hetzelfde behoort;

20 Wanneer het vernietigde vonnis is geweest door eene arrondissements regtbank, aan het gerechtshof van het ressort;

30. Wanneer het vonnis geweest is door een gerechtshof, aan een aangrenzend gerechtshof

107. De Hooge Raad zal van de gerechtshoven, regtbanken en kantongeregtten van het rijk de berigten en informatiën mogen vragen, welke dezelve zal dienstig oordeelen, met of zonder voortbrenging of opeisching der stukken, betrekkelijk eene zaak waarin de Hooge Raad moet oordeelen.

108. Ingetrokken bij de Wet van den 4den Julij 1874 (Stb. no. 90).

109 De Hooge Raad zal, indien dezelve door het beklag der belanghebbende partij, of op eenige andere voldoende wijze, kennis draagt, dat er verzuim heeft plaats gehad in het vervolgen van strafbare feiten, aan de regtsmagt van den Hoogen Raad onderworpen, den prokureur-generaal belasten om te dien aanzien verslag te doen, en voorts kunnen bevelen, dat te dier zake het vereischte gevolg worde gegeven, zoo daartoe gronden zijn.

110 De jaarwedden van de ambtenaren in den Hoogen Raad worden bepaald volgens de tabelle bij deze wet gevoegd.

111. De tegenwoordige ambtenaren van de regterlijke magt, welke niet bezitten de vereischten bij deze wet bepaald, kunnen nogtans benoemd worden tot gelijkssoortige ambten als zij thans bekleeden.

De tegenwoordige commiesen-griffier, welke den graad van meester of licentiaat in de regten niet bezitten, zijn niettemin tot griffiers benoembaar.

De te voren verleende dispensatiën wegens de graden van bloedverwantschap of aanhuwelijking blijven in stand

112 Nadat de zetels der onderscheidene regterlijke kollegiën zijn bepaald, kunnen dezelve niet dan ten gevolge eener wet worden verplaatst.

WET van den 9den April 1877 (Stbl. n°. 79), tot vaststelling van de klassen en samenstelling der arrondissements-regtbanken, van de jaarwedden der leden van en ambtenaren bij die regtbanken, alsmede van de klassen der kantongeregtten en van de jaarwedden der kantonregters en der ambtenaren bij de kantongeregtten, gewijzigd bij de wet van den 7den October 1884 (Stbl. n°. 212).

ARTIKEL 1.

De klassen en de samenstelling der arrondissements-regtbanken, benevens de jaarwedden der leden van en ambtenaren bij die regtbanken worden vastgesteld bij den volgende staat:

EERSTE KLASSE.

Amsterdam.

1 president	f 4000	4 substit.-officiers, ieder	f 3000
3 vice presidenten, ieder	- 3500	1 griffier	- 2000
13 regters, ieder	- 3000	4 substit.-griffiers, ieder	- 1500
1 officier	- 4000		

Rotterdam.

1 president	f 4000	3 substit.-officiers, ieder	f 3000
2 vice presidenten, ieder	- 3500	1 griffier	- 2000
9 regters, ieder	- 3000	3 substit.-griffiers, ieder	- 1500
1 officier	- 4000		

's Hertogenbosch, Maastricht, Arnhem, Zwolle, 's Gravenhage, Middelburg, Haarlem, Utrecht, Leeuwarden, Groningen, Assen.

1 president	f 4000	1 à 2 substituut-officiers, ieder	f 3000
1 vice-president	- 3500	1 griffier	- 2000
4 à 5 regters, ieder	- 3000	1 à 2 substit.-griff., ieder	- 1500
1 officier	- 4000		

TWEDE KLASSE.

Breda, Roermond, Zutphen, Tiel, Almelo, Dordrecht, Zierikzee, Alkmaar, Heerenveen, Winschoten.

1 president	f 3500	1 substituut-officier	f 2500
3 à 4 regters, ieder	- 2500	1 griffier	- 1600
1 officier	- 3500	1 substituut-griffier	- 1200

Bij elke regtbank hoogstens vijf regters-plaatsvervangers zonder bezoldiging.

2. De klassen der kantongeregten, benevens de jaarwedden der kantonregters en der ambtenaren bij de kantongeregten worden vastgesteld bij den volgende staat:

EERSTE KLASSE.

's Hertogenbosch, Maastricht, Arnhem, Zwolle, 's Gravenhage, Leiden, Rotterdam (de 2 kantons), Middelburg, Amsterdam (de 4 kantons), Haarlem, Utrecht, Leeuwarden, Groningen, Assen.

kantonregter f 3000; griffier f 900.

TWEDE KLASSE.

Eindhoven, Breda, Bergen op Zoom, Tilburg, Roermond, Nijmegen, Zutphen, Deventer, Tiel, Almelo, Delft, Schiedam, Gouda, Brielle, Dordrecht, Gorinchem, Goes, Zierikzee, Alkmaar, Hoorn, Amersfoort, Harlingen, Sneek, Heerenveen, Appingedam, Winschoten.

kantonregter f 2500; griffier f 800.

DERDE KLASSE.

Oss, Heusden, Waalwijk, Veghel, Boxmeer, Oirschot, Oosterhout, Zevenbergen, Heerlen, Sittard, Gulpen, Venlo, Weert, Helmond, Wageningen, Elst, Doesborgh, Terborg, Groenlo, Apeldoorn, Geldermalsen, Zaltbommel, Druten, Vianen, Kampen, Harderwijk, Ommen, Enschede, Goor, Alphen, Schoonhoven, Sommelsdijk, Oud-Beijerland, Ridderkerk, Sliedrecht, Oostburg, Ter Neuzen, Hulst, Tholen, Hilversum, Schagen, Helder, Medemblik, Zaandam, Purmerend, Haarlemmermeer, Breukelen-Nijenrode, Wijk bij Duurstede, Woerden, Berlikum, Lekkum, Bergum, Bolsward, Beetsterzwaag, Lemmer, Steenwijk, Zuidhorn, Onderdendam, Zuidbroek, Hoogeveen, Meppel, Emmen.

kantonregter f 2200; griffier f 800.
ambtenaren van het ministerie, ieder f 1200.

Bij elk kantongeregt hoogstens 4 kantonregters-plaatsvervangers zonder bezoldiging

3. Worden ingetrokken:

de staten behorende tot de artt. 36 en 46 der wet op de Regterlijke Organisatie en het beleid der justitie;

de Wet van 1 Junij 1830 (Stbl. n°. 12); de artt. 82 en 83 der Wet van 28 April 1835 (Stbl. n°. 10), en art. 2 der Wet van 26 Mei 1841 (Stbl. n°. 17).

4 Deze wet treedt in werking op den 15den Mei 1877.

STAAT, behorende tot art. 61 der Wet op de Regterlijke Organisatie en het beleid der Justitie, en aanwijzende de jaarwedden der leden van en ambtenaren bij de Gerechtshoven.

Amsterdam.

1 president	f 5000	2 advok.-generaal, ieder	f 4000
1 vice-president	- 4500	1 griffier	- 2500
9 à 10 raadsheeren, ieder	- 4000	2 substit.-griffiers, ieder	- 2000
1 prokureur generaal	- 5000		

's Hertogenbosch, Arnhem, 's Gravenhage, Leeuwarden.

1 president	f 5000	1 à 2 adv.-generaal, ieder	f 4000
1 vice-president	- 4500	1 griffier	- 2500
7 à 9 raadsheeren, ieder	- 4000	1 à 2 subst.-griffiers, ieder	- 2000
1 prokureur-generaal	- 5000		

STAAT, behorende tot art. 110 der Wet op de Regterlijke Organisatie en het beleid der Justitie en aanwijzende de jaarwedden der leden van en ambtenaren bij den Hoogen Raad.

1 president	f 8000	3 advok.-generaal, ieder	f 5000
1 vice-president	- 6000	1 griffier	- 3500
12 à 14 raadsheeren, ieder	- 5000	1 à 2 subst.-griffiers, ieder	- 2500
1 prokureur-generaal	- 8000		

REGTERLIJKE INDEELING.

I.

WET van den 9den April 1877 (Stbl. n°. 74),
tot vaststelling van het regtsgebied en de
zetels der arrondissements-regthanken en
kantongeregten binnen het ressort van het
Geregtshof te 's Hertogenbosch.

ARTIKEL 1

Het regtsgebied van de tot het geregtshof te 's Hertogenbosch
bekoorende arrondissements-regthanken strekt zich uit over de
kantons, aangewezen bij den volgenden staat, die tevens de
zetels van die arrondissements-regthanken en van de daartoe
behoorende kantongeregten bepaalt:

1e Arrondissement 's Hertogenbosch.

1 ^e kanton 's Hertogenbosch.	5e kanton Veghel.
2 ^e " Oss	6e " Boxmeer
3e " Heusden.	7e " Eindhoven.
4e " Waalwijk.	8e " Oirschot.

2e Arrondissement Breda.

1e kanton Breda	4e kanton Bergen op Zoom.
2e " Oo. terhout.	5e " Tilburg.
3e " Zevenbergen.	

3e Arrondissement Maastricht.

1e kanton Maastricht.	3e kanton Sittard.
2e " Heerlen	4e " Gulpen.

4e Arrondissement Roermond.

1e kanton Roermond.	3e kanton Weert.
2e " Venlo.	4e " Helmond.

2. Het regtsgebied van elk kantongerecht strekt zich uit over
de gemeenten, bij den volgenden staat aangewezen:

Kantongerecht 's Hertogenbosch.

's Hertogenbosch.	Dungen.	Helvoirt.
Engelen.	St. Michielsgestel.	Vught.
Empel en Meerwijk	Boxtel.	Cromvoirt.
Rosmalen.	Esch.	
Berlicum c. a.	Haaren.	

Kantongeregt Oss.

Oss	Megen c. a.	Velp.
Geffen.	Borchem.	Herpen.
Nuland.	Heesch	Huisseling c. a.
Alem c. a.	Nistelrode	Ravestein.
Lith.	Schajk.	Deursen c. a.
Lithoijen.	Reek.	Dieden c. a.
Oijen.	Grave.	

Kantongeregt Heusden.

Heusden.	Rijswijk.	Dussen c. a.
Hedikhuizen.	Emmikhoven c. a.	Drongelen c. a.
Herpt c. a.	Giessen.	Meeuwen c. a.
Bokhoven.	Woudrichem.	Heesbeen c. a.
Wijk c. a.	de Werken c. a.	Oudheusden c. a.
Veen	Werkendam.	
Andel.	Almkerk c. a.	

Kantongeregt Waalwijk.

Waalwijk.	Vrijhoeve-Capelle.	Vlijmen.
Baardwijk.	Waspik.	Nieuwkuik c. a.
Besouwen	Sprang	Drunen.
Capelle.	Loon op Zand.	

Kantongeregt Veghel.

Veghel.	Dinther.	Boekel.
Schijndel.	Uden	Erp.
Heeswijk.	Zeeland.	St. Oedenrode.

Kantongeregt Boxmeer.

Boxmeer.	Escharen.	Oploo c. a.
Reugen c. a.	Mill c. a.	Vierlingsbeek.
Oeffelt.	Beers.	Maashees c. a.
Cuijk c. a.	Haps.	Bergen.
Linden.	Wanroij.	Ottersum.
Gassel.	Sambeek.	Gennep.

Kantongeregt Eindhoven.

Eindhoven.	Geldrop.	Westerhoven.
Tongelre.	Zes Gehuchten.	Bergeijk.
Stratum	Aalst.	Luijksgestel.
Gestel c. a.	Waalre	Borkel c. a.
Zeelst.	Veldhoven c. a.	Dommelen.
Strijp.	Oerle.	Valkenswaard.
Woensel c. a.	Duizel c. a.	Heeze.
Son c. a.	Eersel.	Leende.
Nuenen c. a.	Riethoven.	

Kantongeregt Oirschot.

Oirschot.	Reuzel.	Oostelbeers c. a.
Moergestel.	Bladel c. a.	Diessen.
Hilvarenbeek.	Hoogeloan c. a.	Best
Hooge en Lage Mierde.	Vessem c. a.	Liempde.

Kantongeregt Breda.

Breda.	Teteringen.	Rijsbergen.
Princenhage.	Ginneken c. a.	Zundert c. a.
Terheijden.	Chaam.	

Kantongeregt Oosterhout.

Oosterhout.	Geertruidenberg.	Dongen.
Zwaluwe.	Raamsdonk.	
Made c. a.	's Gravenmoer.	

Kantongeregt Zevenbergen.

Zevenbergen.	Etten c. a.	Dinteloord c. a.
Oudenbosch.	Klundert.	Standdaarbuiten.
Laephen.	Willemstad.	Oud- en N.-Gastel.
Hoeven c. a.	Fijnaart.	

Kantongeregt Bergen op Zoom.

Bergen op Zoom.	Halsteren.	Huijbergen.
Roosendaal c. a.	Woensdrecht.	Wouw.
Steenbergen c. a.	Ossendrecht.	
Nieuw-Vossemeer.	Putte.	

Kantongeregt Tilburg.

Tilburg.	Udenhout.	Baarle-Nassau.
Berkel c. a.	Goirle.	Gilze c. a.
Oisterwijk.	Alphen c. a.	

Kantongeregt Maastricht.

Maastricht.	Ulestraten.	Gronsveld.
Oud-Vroenhoven.	Meerssen.	Mesch.
Borgharen.	Houthem.	Eijsden.
Itteren.	Ambij.	Rijckholt.
Bunde.	Heer.	St. Pieter.

Kantongeregt Heerlen.

Heerlen.	Kerkrade.	Amstenrade.
Schaesberg.	Voerendaal.	Merkelbeek.
Ubach over Worms.	Klimmen.	Brunssum.
Rimburg.	Wijnandsrade.	Schinveld.
Nieuwenhagen.	Nuth.	Hulsberg.
Eijgelshoven.	Hoensbroek.	Schimmert.

Kantongeregt Sittard.

Sittard.	Beek.	Born.
Munstergeleen.	Elsloo.	Roosteren.
Jabeek.	Geleen.	Susteren.
Bingelrade.	Stein.	Nieuwstadt.
Oirsbeek.	Urmond.	Limbricht.
Spaubeek.	Obbicht en Papen-	Broeksittard.
Schinnen.	hoven.	
Geul.	Grevenbicht.	

Kantongeregt Gulpen.

Gulpen.	Wittem.	Mheer.
Valkenburg	Simpelveld.	St. Geertruid.
Oud Valkenburg.	Bocholtz.	Margraten.
Schin op Geulle.	Vaals	Cadier en Keer.
Strucht.	Sienaken.	Bemelen.
Wijlre.	Noorbeek.	Berg en Terblijt.

Kantongeregt Roermond.

Roermond.	Ohé en Laak.	Horn.
Maasniel.	Stevensweert.	Haalen.
Herckenbosch en Melick.	Thorn.	Buggenum.
St. Odiliënberg.	Wessem.	Nunhem.
Vlodrop.	Maasbracht.	Neer.
Posterholt.	Linne.	Swalmen.
Montfort.	Herten.	Beesel.
Echt.	Heel en Panheel.	Kessel.
	Beegden.	

Kantongeregt Venlo.

Venlo.	Sevenum.	Broekhuijsen.
Tegelen.	Horst.	Arcen en Velden.
Belfeld.	Venraij.	Grubbenvorst.
Maasbree.	Wanssum.	
Helden.	Meerlo.	

Kantongeregt Weert.

Weert.	Meijel.	Hunsel.
Budel.	Roggel.	Ittervoort.
Soerendonk.	Heijthuijsen.	Neerritter.
Maarheeze.	Baexem.	Stamproij.
Nederweert.	Grathem.	

Kantongeregt Helmond.

Helmond.	Beek en Donk.	Asten.
Mierlo.	Gemert.	Lierop.
Stiphout.	Bakel c. a.	Someren.
Lieshout.	Deurne c. a.	
Aarle-Rixtel.	Vlieden.	

3. De arrondissements regtbank te Eindhoven, en de kantongeregten te Grave, Bostel, Astén, Ginneken, Oudenbosch, Meerssen, Horst en Gennep zijn onthouden.

4. De wetten van 22 December 1828 (Stbl. n°. 68) en 18 September 1841 (Stbl. n°. 33), met alle daarin gebragte wijzigingen, zijn ingetrokken.

5. Deze wet treedt in werking op den 15den Mei 1877.

II.

**WET van den 9den April 1877 (Stbl. n°. 75),
tot vaststelling van het rechtsgebied en de
zetels der arrondissements-regtbanken en
kantongeregten binnen het ressort van het
Geregtshof te Arnhem.**

ARTIKEL 1.

Het rechtsgebied van de tot het gerechtshof te Arnhem behoorende arrondissements-regtbanken strekt zich uit over de kantons, aangewezen bij den volgenden staat, die tevens de zetels van die arrondissements-regtbanken en van de daartoe behoorende kantongeregten bepaalt:

1e Arrondissement Arnhem.

1e kanton Arnhem.	4e kanton Elst.
2e " Wageningen.	5e " Doesborgh.
3e " Nijmegen.	6e " Terborg.

2e Arrondissement Zutphen.

1e kanton Zutphen.	3e kanton Apeldoorn.
2e " Groenlo.	4e " Deventer.

3e Arrondissement Tiel.

1e kanton Tiel.	4e kanton Druten.
2e " Geldermalsen.	5e " Vianen.
3e " Zaltbommel.	

4e Arrondissement Zwolle.

1e kanton Zwolle.	3e kanton Harderwijk.
2e " Kampen.	4e " Ommen

5e Arrondissement Almelo.

1e kanton Almelo.	3e kanton Goor.
2e " Enschedé	

2. Het rechtsgebied van elk kantongerecht strekt zich uit over de gemeenten, bij den volgenden staat aangewezen:

Kantongerecht Arnhem.

Arnhem	Westervoort.	Herwen en Aerdt.
Rozendaal.	Duiven	Pannerden.
Rh den.	Zevenaar.	

Kantongerecht Wageningen.

Wageningen.	Doornwerth.	Veenendaal.
Renkum.	Ede.	Rhenen.

Kantongeregt Nijmegen.

Nijmegen	Mook.	Wijchen
Millingen.	Heumen	Beuningen.
Ubbergen.	Overasselt.	
Groesbeek.	Balgoij.	

Kantongeregt Elst.

Elst	Bemmel.	Heteren.
Huissen.	Valburg.	
Gent	Hemmen.	

Kantongeregt Doesborgh.

Doesborgh.	Didam.	Hummelo.
Angerlo.	Wehl.	Steenderen.

Kantongeregt Terborg.

Wisch.	Dinxperlo.	Zelhem.
Bergh.	Doetinchem (Stad-).	
Gendringen.	Doetinchem (Ambt-).	

Kantongeregt Zutphen.

Zutphen.	Hengelo.	Gorssel.
Warnsveld.	Lochem.	Brummen.
Vorden.	Laren.	

Kantongeregt Groenlo.

Groenlo.	Winterswijk.	Borculo.
Lichtenvoorde.	Eibergen.	Ruurlo.
Aalten.	Neede.	

Kantongeregt Apeldoorn.

Apeldoorn.	Epe.	Heerde.
Voorst.		

Kantongeregt Deventer.

Deventer	Olst.	Raalte.
Diepenveen.	Wijhe.	Bathmen.

Kantongeregt Tiel.

Tiel.	Kesteren.	Zoelen.
Echteld.	Lienden.	Wadenoijen.
IJzendoorn.	Maurik.	
Dodewaard.	Buren.	

Kantongeregt Geldermalsen.

Geldermalsen.	Waardenburg.	Buurmalsen.
Est en Opijnen.	Haaften.	Culenburg.
Ophemert.	Deil.	Beusichem.
Varik.	Beesd.	

Kantongeregt Zaltbommel.

Zaltbommel.	Poederoijen.	Heerewaarden.
Driel.	Brakel.	Rossum.
Ammerzoden.	Zuilenchem.	Kerkwijk.
Hedel.	Gameren.	
Nederhemert.	Hurwenen.	

Kantongeregt Druten.

Druten.	Batenburg.	Dreumel.
Ewijk.	Horssen.	Wamel.
Bergharen.	Appeltern.	

Kantongeregt Vianen.

Vianen.	Hei- en Boeikop.	Asperen.
Hagestein.	Schoonrewoerd.	Leerbroek.
Everdingen.	Leerdam.	Lexmond.

Kantongeregt Zwolle.

Zwolle.	Dalfsen.	Zwartsluis.
Zwollerkerspel.	Nieuwleusen.	Vollenhove (Stad-).
Hattem.	Staphorst.	Vollenhove (Ambt.).
Heino.	Hasselt.	Blokkzijl.

Kantongeregt Kampen.

Kampen.	Zalk- en Veecaten.	Grafhorst.
Oldebroek.	Wilsum.	Genemuiden.
Kamperveen.	IJsselmuiden.	

Kantongeregt Harderwijk.

Harderwijk.	Putten.	Doornspijk.
Irmelo.	Nijkerk.	Elburg.

Kantongeregt Ommen.

Ommen (Stad-).	Hardenberg (Stad-).	Avereest.
Ommen (Ambt-).	Hardenberg (Ambt-).	
Den Ham.	Gramsbergen.	

Kantongeregt Almelo.

Almelo (Stad-).	Vriezenveen.	Borne.
Almelo (Ambt-).	Tubbergen.	Weerselo.
Wierden.	Oostmarsum.	
Hellendoorn.	Denekamp.	

Kantongeregt Enschedé.

Enschede.	Lossen.	Hengelo.
Lonneker.	Oldenzaal.	Haaksbergen.

Kantongeregt Goor.

Goor.	Diepenheim.	Rijssen.
Delden (Stad-).	Markelo.	
Delden (Ambt-).	Holten.	

3. D
en de
Loche
Delden
4. l
met a
5. l

He
behoo
kanto
zetels
behoo

1e ka
2e

1e ka
2e
3e
4e

1e k
2e
3e

1e k
2e
3e

1e k
2.
de
den

3. De arrondissemens-regtbanken te Nijmegen en Deventer, en de kantongeregten te Zevenaar, Nijkerk, Elburg, Wijchem, Lochem, Aalten, Doetinchem, Culenborg, Vollenhove, Raalte, Delden, Oldenzaal en Ootmarsum zijn ontbonden.

4. De wetten van 22 December 1828 (Stbl. n°. 71 en 80), met alle daarin gebragte wijzigingen, zijn ingetrokken.

5. Deze wet treedt in werking op den 15den Mei 1877.

III.

WET van den 9den April 1877 (Stbl. n°. 76),
tot vaststelling van het rechtsgebied en de
zetels der arrondissemens-regtbanken en
kantongeregten binnen het ressort van het
Geregtshof te 's Gravenhage.

ARTIKEL 1.

Het rechtsgebied van de tot het Geregtshof te 's Gravenhage behorende arrondissemens regtbanken strekt zich uit over de kantons, aangewezen bij den volgenden staat, die tevens de zetels van die arrondissemens-regtbanken en van de daartoe behorende kantongeregten bepaalt:

1e Arrondissement 's Gravenhage.

1e kanton 's Gravenhage.	3e kanton Leiden.
2e " Delft.	4e " Alphen.

2e Arrondissement Rotterdam.

1e kanton Rotterdam no. 1.	5e kanton Schoonhoven.
2e " Rotterdam no. 2.	6e " Brielle.
3e " Schiedam.	7e " Sommelsdijk.
4e " Gouda.	

3e Arrondissement Dordrecht.

1e kanton Dordrecht.	4e kanton Gorinchem.
2e " Oud-Beijerland.	5e " Sliedrecht.
3e " Ridderkerk.	

4e Arrondissement Middelburg.

1e kanton Middelburg.	4e kanton Ter Neuzen.
2e " Goes	5e " Hulst.
3e " Oostburg.	

5e Arrondissement Zierikzee.

1e kanton Zierikzee.	2e kanton Tholen.
----------------------	-------------------

2. Het rechtsgebied van elk kantongerecht strekt zich uit over de gemeenten of de gedeelten van gemeenten, bij den volgenden staat aangewezen:

Kantongerecht 's Gravenhage.

's Gravenhage	Veur	Rijswijk.
Wassenaar.	Voorburg.	Loosduinen.

Kantongerecht Delft.

Delft.	Pijnacker	Monster.
Stompwijk.	Berkel en Rodenrijs.	Naaldwijk.
Zegwaard.	Vrijeban.	Wateringen.
Zoetermeer.	Schipfluiden.	Hot van Delft.
Nootdorp.	De Lier.	

Kantongerecht Leiden.

Leiden	Rijnsburg.	Noordwijk.
Leiderdorp.	Katwijk.	Voorhout.
Zoeterwoude.	Oegstgeest.	Sassenheim.
Voorschoten.	Warmond.	
Valkenburg.	Noordwijkerhout.	

Kantongerecht Alphen.

Alphen.	Zwammerdam.	Ter Aar.
Hazerswoude.	Aarlanderveen.	Woubrugge.
Benthuizen.	Nieuwveen	Koudekerk.
Boskoop.	Rijnsaterwoude.	Oudshoorn.

Kantongerecht Rotterdam no. 1.

Het gedeelte van Rotterdam gelegen aan de westzijde en noordzijde van het water dat, onder den naam van de Schie, vervolgd in de Delftsche vaart, door de Vlasmaktsluis, den Steiger, onder door de Groote Markt, den Kolk en de Oude Haven tot aan de Maas, die gemeente doorsnijdt, en van de Maas beneden de Oude Haven.

Delfshaven.

Kantongerecht Rotterdam no. 2.

Het gedeelte van Rotterdam gelegen aan de oostzijde en zuidzijde van de hiervoren genoemde wateren, met die wateren zelve.

Kralingen.	Bergschenhoek.	Schiebroek.
Capelle a. d. IJssel.	Hillegersberg.	

Kantongerecht Schiedam.

Schiedam.	Vlaardingerambacht.	's Gravezand.
Overschie		Maassluis
Kethel en Spaland.	Maasland.	Vlaardingen.

Kantongerecht Gouda.

Gouda.	Waddinxveen.	Nieuwerkerk aan
Hekendorp.	Moercapele.	den IJssel.
Lange-Ruigeweide.	Bleiswijk.	Moordrecht.
Reeuwijk.	Zevenhuizen.	Gouderak.

Kan

Schoonhe
Willige
Jaarsvel
Lopik.
Polsbroe
Benscho
Willesko

Kan

Brielle.
Oostvoor
Rockanj
Nieuw-
Nieuwer
Hellevoe

Kan

Sommel
Middel
Stad aa
vliet.
Den Bo

Ka

Dordre

Ka

Oud-Be
Nieuw-
Pierst
Goudsv
Zuid-B

Ka

Ridder
Hendr
bach
Heerja

K

Gorinc
Arkel.
Vuren
Herwi
Heuke
Kedic

Kantongeregtschoonhoven.

Schoonhoven.	Hoenkoop.	Krimpen aan den
Willige Langerak	Vlist	IJssel
Jaarsveld.	Haastrecht.	Krimpen aan de
Lopik.	Sto'wijk.	Lek.
Polsbroek.	Berkenwoude.	Lekkerkerk.
Benschop.	Ouderkerk aan den	Bergambacht.
Willeskop.	IJssel.	Ammerstol.

Kantongeregts Brielle.

Brielle.	Oudenhorn.	Abbenbroek.
Oostvoorne.	Zuidland.	Zwartewaal.
Rockanje	Hekelingen.	Vierpolders.
Nieuw-Helvoet	Spijkenisse.	Rozenburg.
Nieuwenhoorn.	Geervliet.	
Hellevoetsluis.	Heenvliet.	

Kantongeregtsommelsdijk.

Sommelsdijk.	Ooltgensplaat.	Melissant.
Middelharnis.	Oude Tonge.	Stellendam.
Stad aan 't Haring-	Nieuwe Tonge.	Goedereede.
vliet.	Herkingen.	Ouddorp.
Den Bommel.	Dirksland.	

Kantongeregts Dordrecht.

Dordrecht.	Dubbeldam.	Groote Lindt.	Zwijndrecht.
------------	------------	---------------	--------------

Kantongeregts Oud-Beierland.

Oud-Beijerland.	Numansdorp.	Heinenoord.
Nieuw-Beijerland.	Strijen.	Mijnsheerenland.
Piershil.	's Gravendeel.	Westmaas.
Goudswaard.	Maasdam.	Klaaswaal.
Zuid-Beijerland.	Puttershoek.	

Kantongeregts Ridderkerk.

Ridderkerk.	Oost- en West-Ba-	Hoogvliet.
Hendrik-Ido-Am-	rendrecht.	Pernis.
bacht.	Rhoon.	Charlois
Heerjansdam.	Poortugaal.	IJsselmonde.

Kantongeregts Gorinchem.

Gorinchem.	Nieuwland.	Hoog-Blokland.
Arkel.	Meerkerk.	Schelluinen.
Vuren	Ameide.	Giessen-Nieuwkerk.
Herwijnen.	Tienhoven.	Hardinxveld.
Heukelum.	Noordeloos.	
Kedichem.	Hoornaar.	

Kantongeregt Sliedrecht.

Sliedrecht.	Langerak.	Alblasserdam.
Giessendam.	Nieuwpoort.	Oud-Alblas.
Peu-sum.	Groot-Amers.	Papendrecht.
Molenaarsgraaf.	Brandwijk.	Wijngaarden.
Ottoland.	Streefkerk.	Bleskensgraaf en
Goudriaan.	Nieuw-Lekkerland.	Hofwegen.

Kantongeregt Middelburg.

Middelburg.	Serooskerke.	Zoutelande.
Nieuw- en St. Joos-	Vrouwepolder.	Biggekerke.
land.	Oostkapelle.	Koudekerke.
Arnemuiden.	Domburg.	Vlissingen.
Veere.	Aagtekerke.	Ritthem.
St. Laurens.	Westkapelle.	Oost- en West-
Grijpskerke.	Meliskerke.	Souburg.

Kantongeregt Goes.

Goes.	Borsselen.	Kloetinge.
's Heer-Abtskerke.	's Heerenhoek.	Kapelle.
Nisse.	Heinkenszand.	Wemeldinge.
's Gravenpolder.	's Heer-Arendskerke.	IJerseke.
Hoedekenskerke.	Wolphaartsdijk.	Schore.
Baarland.	Kortgene.	Kruiningen.
Oudelande.	Wissekerke.	Waarde.
Ellewoutsdijk.	Colijnsplaat.	Krabbendijke.
Driewegen.	Kats.	Rilland.
Ovezande.	Kattendijke.	Fort Bath.

Kantongeregt Oostburg.

Oostburg.	Breskens.	St. Anna ter Muiden.
Waterlandkerkje.	Groede.	Sluis.
IJzendijke.	Nieuwvliet.	Heille.
Biervliet.	Zuidzande.	Aardenburg.
Hoofdplaat.	Cadzand.	Eede.
Schoondijke.	Retranchement.	St. Kruis.

Kantongeregt Ter Neuzen.

Ter Neuzen.	Sas van Gent.	Zaamslag.
Hoek.	Westdorpe.	
Philippine.	Axel.	

Kantongeregt Hulst.

Hulst.	Ossenissee.	St. Jansteen.
Clinge.	Hengstdijk.	Koewacht.
Graauw.	Boschkapelle.	Zuiddorpe.
Hontenissee.	Stoppeldijk.	Overslag.

Ka
Zierikz
Ouwerk
Nieuwe
Oosterl
Bruinis
Dreisch
Ka

Tholen
Oud-V
St. Phi

3. D
chem
Noord
deel, V
wersha

4. I
met a
5. I

He
beho
kant
zetel
beho

1e k
2e
3e

1e k
2e
3e

Kantongeregt Zierikzee.

Zierikzee.	Noordgouwe.	Noordwelle.
Ouwerkerk.	Zonnemaire.	Renesse.
Nieuwerkerk.	Brouwershaven.	Haarnstede.
Oosterland.	Duivendijke.	Burgh.
Bruinisse.	Elkerzee.	Serooskerke.
Dreischor.	Ellemeet.	Kerkwerpe.

Kantongeregt Tholen.

Tholen.	St Annaland.	Scherpenisse.
Oud-Vossemeer.	Stavenisse.	Poortvliet.
St. Philipsland.	St. Maariensdijk.	

3. De arrondissements-regtbanken te Leiden, Brielle, Gorinchem en Goes, en de kantongeregtten te Voorburg, Naaldwijk, Noordwijk, Woubrugge, Vlaardingen, Hillegersberg, 's Graven-deel, Vlissingen, Sluis, Heinkenszand, Kortgene, Axel en Brouwershaven zijn onthouden.

4. De wetten van 22 December 1828 (Stbl. n°. 74 en 75), met alle daarin gebragte wijzigingen, zijn ingetrokken.

5. Deze wet treedt in werking op den 15den Mei 1877.

IV.

WET van den 9den April 1877 (Stbl. n°. 77), tot vaststelling van het rechtsgebied en de zetels aer arrondissements-regtbanken en kantongeregtten binnen het ressort van het Gerechtshof te Amsterdam, gewijzigd bij de wet van den 6den Mei 1878 (Stbl. n°. 31).

ARTIKEL 1.

Het rechtsgebied van de tot het Gerechtshof te Amsterdam behorende arrondissements-regtbanken strekt zich uit over de kantons, aangewezen bij den volgenden staat, die tevens de zetels van die arrondissements-regtbanken en van de daartoe behorende kantongeregtten bepaalt:

1e Arrondissement Amsterdam.

1e kanton Amsterdam no. 1.	4e kanton Amsterdam no. 4.
2e " Amsterdam no. 2.	5e " Hilversum.
3e " Amsterdam no. 3.	

2e Arrondissement Alkmaar.

1e kanton Alkmaar.	4e kanton Hoorn.
2e " Schagen.	5e " Medemblik.
3e " Helder.	

3e Arrondissement Haarlem.

1e kanton Haarlem.

3e kanton Purmerend.

2e " Zaandam.

4e " Haarlemmermeer.

4e Arrondissement Utrecht.

1e kanton Utrecht.

3e kanton Amersfoort.

2e " Breukelen-Nijen-
rode.

4e " Wijk bij Duurstede.

5e " Woerden

2. Het regtsgebied van elk kantongerecht strekt zich uit over de gementen of de gedeelten van gemeenten, bij den volgenden staat aangewezen:

Kantongerecht Amsterdam no. 1.

De grenslijn van het tot dit kanton behoorend gedeelte der gemeente Amsterdam is getrokken van af de Hooge Amstelbrug, langs den Binnen-Amstel en Kloveniersburgwal O. Z. dwars over de Nieuwmarkt, ten oosten van en langs de St. Anthoniewaag en ten westen van en langs de Zeevischmarkt, langs de Geldersche kade O. Z., Kamperhoofd, Kraansluis, langs den Oosterooksdijk W. Z. en het terrein waarop zich het hulpstation van den Oosterspoorweg bevindt (Oostelijk Stations-eiland bij den Oosterdoksdijk) W. Z., N. Z. en O. Z.; voorts langs den oever van het Openhavenfront en het IJ (de ligplaatsen en de Handelsskade in het kanton begrepen) in oostelijke rigting tot aan den afsluitdijk, en van daar langs dien dijk W. Z. tot aan de grens der gemeente, aldaar dien dijk over in oostelijke rigting en verder de grens der gemeente volgende tot aan de Weesperzijde, en langs de Weesperzijde tot aan het uitgangspunt de Hooge Amstelbrug.

Watergraafsmeer.

Diemen.

Kantongerecht Amsterdam no. 2.

De grenslijn van het tot dit kanton behoorend gedeelte der gemeente Amsterdam is getrokken van af den Kloveniersburgwal hoek Oude Hoogstraat, langs den Kloveniersburgwal en Binnen-Amstel W. Z., de Utrechtsche zijde tot aan den limietpaa!, de grens der gemeente tot aan de zuidzijde van het Rijen wandelpark, langs de zuidzijde van het Rijen wandelpark in rechte rigting over de Singelgracht, de Singelgracht O. Z. tot tegenover de Looijersgracht, Looijersgracht, Runstraat, Huidenstraat, en Heisteeg Z. Z., het Singel W. Z. tot aan de Beulingstraat, dwars over het Singel, het Spui Z. Z., dwars over het Rokin ten noorden van en langs de Kraaminrichting, de Grimborgwal Z. Z., de Oudezijdsvoorburgwal O. Z., de Oude Doelenstraat en Oude Hoogstraat Z. Z. tot aan het uitgangspunt Kloveniersburgwal.

Nieuwer-Amstel.

Ouder-Amstel

Uithoorn

Ka

De gre

geme

langs

Zeev

waag

tot a

lenst

Gron

de K

o v

Run

grac

de z

en v

der

Kaas

aan

en M

Z. Z.

het

sche

pak

den

W.

beg

den

gre

gen

volg

oev

de

N

van

der

voo

me

Buks

N eu

Rans

I

De g

gen

Ni

N.

en

gra

de

No

lan

he

Kantongereg't Amsterdam no. 3

De grenslijn van het tot dit kanton behoorend gedeelte der gemeente Amsterdam is getrokken van af het Kamperhoofd langs de Geidersche kade W. Z., ten westen van en langs de Zeevischmarkt en ten oosten van en langs de St. Anthonie waag, dwars over de Nieuwmarkt, Kloveniersburgwal W. Z. tot aan de Oude Hoogstraat, Oude Hoogstraat en Oude Boelenstraat N. Z., Oudezijdsvoorburgwal W. Z. tot aan den Grimburgwal, Grimburgwal N. Z., ten noorden van en langs, de Kraambruggracht, dwars over het Rokin, Spui N. Z., Singel O. Z. tot aan de Korte Heisteeg, Heisteeg, Huidenstraat Runstraat en Looijersgracht N. Z., dwars over de Lijnbaansgracht, Schans en Singelgracht, Singelgracht W. Z. tot aan de zuidzijde van het Rijk en wandelpark, Z. Z. van het Rijk en wandelpark tot aan de grens der gemeente, langs de grens der gemeente tot aan de Kuipersloot, de Kuipersloot Z. Z., Raambarrère, Bloemgracht Z. Z., Prinsengracht O. Z. tot aan de Leliegracht, Leliegracht, Oude Leliestraat, Torensteeg en Molsteeg Z. Z. over de Donkere Sluis, Mozes- en Aäronstraat Z. Z., het Dampein, ten westen van en langs de Beurs naar het Damrak O. Z., voorts den oever volgende langs de Texelsche kade (de steigers niet in het kanton begrepen), de Haringpakk. rij, den Korten Singel, het aangeplempte terrein bij den Westerdoksdijk (Westelijk Stationseiland) O. Z., N. Z. en W. Z., den Westerdoksdijk (de steigers niet in het kanton begrepen) de buitenzijde der Houthaven, en voorts langs den zuidelijken oever van het Noordzeekanaal tot aan de grens der gemeente, aldaar over het Kanaal die grens volgende tot aan den afsluiddijk te Schellingwoude, dien dijk volgende langs den westelijken oever en voorts langs den oever van het IJ en het Openhavenfront (de Handelskade en de ligplaatsen niet in het kanton begrepen), langs de O. Z., N. Z. en W. Z. van het terrein waarop zich het hulpstation van den Oosterspoorweg bevindt (Oostelijk Stationseiland bij den Oosterdoksdijk), den Oosterdoksdijk en Kraansluis W. Z. voorts in Noordelijke rigting langs den oever van de Krommewaal tot aan het uitgangspunt het Kamperhoofd.

Buiksloot.

Nieuwendam.

Ransdorp

Kantongereg't Amsterdam no. 4.

De grenslijn van het tot dit kanton behoorend gedeelte der gemeente Amsterdam is getrokken van den hoek van den Nieuwezijdsvoorburgwal en Molsteeg N. Z., door de Molsteeg N. Z., Torensteeg N. Z., over de Torensloot, Oude Leliestraat en Leliegracht N. Z., Prinsengracht W. Z. tot aan de Bloemgracht, Bloemgracht N. Z., Raambarrère, Kuipersloot N. Z., de grens der gemeente tot aan den zuidelijken oever van het Noordzeekanaal, aldaar in oostelijke rigting dien oever volgende langs de buitenzijde der Houthaven, den Westerdoksdijk en het aangeplempte terrein bij dien dijk of Westelijk Stations-

eiland W. Z., N. Z. en O. Z. (de steigers in het kanton begrepen), den korten Singel, Haringpakkerij, Texelsche kade (de steigers in het kanton begrepen), Damrak W. Z., ten noorden van en langs den Dam, Mozes- en Aäronstraat N. Z., over de Donkere Sluis tot aan het uitgangspunt Nieuwezijds-voorburchwal.

Sloten.

Kantongeregte Hilversum.

Hilversum.	Naarden.	Nederhorst den
Laren	Muiden	Berg
Blaricum.	Weesp.	Ankeveen.
Huizen.	Weesperkarspel.	's Graveland.
Bussum.		Kortenhoef.

Kantongeregte Alkmaar.

Alkmaar.	Heer Hugowaard.	Akersloot.
Egmond Binnen.	Oterleek.	Uitgeest
Egmond aan Zee.	Oudorp.	Castricum.
Bergen.	Schermerhorn.	Limmen.
Schoorl.	Zuid- en Noord-	Heilo.
Noordscharwoude.	schmer.	St Pancras.
Zuidscharwoude.	Graft.	Koedijk.
Broek op Langendijk.	Rijp.	

Kantongeregte Schagen.

Schagen.	Anna Paulowna.	Oude Niedorp.
St. Maarten.	Wieringerwaard.	Oudkarspel.
Petten.	Barsingerhorn.	Warmenhuizen.
Zijpe.	Winkel.	Harenkarspel.
Callantsoog.	Nieuwe Niedorp.	

Kantongeregte Helder.

Helder.	Texel.	Vlieland.	Wieringen.
---------	--------	-----------	------------

Kantongeregte Hoorn.

Hoorn	Enkhuizen.	Wognum.
Schellinkhout.	Grootebroek.	Ursem
Wijdenes.	Hoogkarspel.	Avenhorn.
Urk	Blokker.	Beets.
Venhuizen.	Westwoud.	Oudendijk.
Bovenkarspel.	Zwaag.	Berkhout.

Kantongeregte Medemblik.

Medemblik.	Midwoud.	Hensbroek.
Opperdoes.	Sijbekarspel.	Hoogwoud.
Wervershoof.	Opmeer.	Abbekerk.
Andijk.	Spanbroek.	Twisk.
Nibbixwoud.	Obdam.	

Kantongeregts Haarlem.

Haarlem.	Haarlemmerliede en	Beverwijk.
Bloemendaal.	Spaarnwoude.	Heemskerk.
Zandvoort	Spaarndam.	Wijk aan Zee en
Bennebroek.	Schoten.	Duin.
Heemstede.	Velsen	

Kantongeregts Zaanendam.

Zaandam.	Wormerveer.	Koog aan de Zaan.
Westzaan.	Krommenie.	Oostzaan
Assendelft	Zaandijk	

Kantongeregts Purmerend.

Purmerend.	Edam.	Jisp.
Opdam.	Kwadijk.	Wormer.
Broek in Waterland.	Middelie.	Wijdewormer.
Marken	Warder.	Landsmeer.
Monnikendam.	Oosthuizen.	
Katwoude.	Beemster.	

Kantongeregts Haarlemmermeer.

Haarlemmermeer.	Hillegom.	Leimuiden.
Lisse.	Alkemade.	Aalsmeer.

Kantongeregts Utrecht.

Utrecht.	Zeist.	Vreeswijk.
Maartensdijk.	Jutphaas.	Oudegrijn.
de Bilt.	IJsselstein.	

Kantongeregts Breukelen-Nijenrode.

Breukelen-Nijenrode.	Abcoude-Proostdij.	Laagnieuwkoop.
Breukelen-St. Pieters.	Abcoude-Baambrugge.	Haarzuilens.
Loosdrecht.	Vinkeveen en Waerveen.	Maarssen.
Loenen.	Mijdrecht.	Maarsseveen.
Loenersloot.	Wilnis.	Tienhoven
Vreeland.	Ruwiel.	Westbroek.
Nigtevecht.	Kockengen	Achttienhoven.
		Zuijlen.

Kantongeregts Amersfoort.

Amersfoort.	Bunschoten.	Maarn.
Hoewelaken.	Eemnes	Woudenberg.
Stoutenburg.	Baarn.	Scherpenzeel.
Barneveld	Soest	Renswoude.
Hoogland.	Leusden.	

Kantongeregts Wijk bij Duurstede.

Wijk bij Duurstede.	Driebergen.	Cothen.
Langbroek.	Rijsenburg.	Houten.
Amerongen.	Bunnik	Schalkwijk.
Leersum.	Odijk.	Tull en 't Waal.
Doom.	Werkhoven.	

Kantongeregte Woerden.

Woerden.	Rietveld.	Montfoort.
Kamerik.	Barwoutswaarder.	Linschoten.
Zegveld.	Waarder	Veldhuizen.
Nieuwkoop.	Papekop	Vleuten.
Zevenhoven.	Oudewater	Harmelen.
Bodegraven.	Snelrewaard.	

3. De arrondissements-regthbanken te Hoorn en Amersfoort, en de kantongeregtten te Nieuwer-Amstel, Weesp, Edam, Enkhuizen, Beverwijk, IJsselstein, Maarssen, Loenen en Rhenen zijn onthouden

4 De wetten van 22 December 1828 (Staatsblad nos. 73 en 78), met alle daarin gebragte wijzigingen, zijn ingetrokken.

5. Deze wet treedt in werking den 15den Mei 1877.

V.

WET van den 9den April 1877 (Stbl. n°. 78), tot vaststelling van het regtsgebied en de zetels der arrondissements-regthbanken en kantongeregtten binnen het ressort van het Gerechtshof te Leeuwarden.

ARTIKEL 1.

Het regtsgebied van de tot het Gerechtshof te Leeuwarden behorende arrondissements-regthbanken strekt zich uit over de kantons, aangewezen bij den volgenden staat, die tevens de zetels van die arrondissements-regthbanken en van de daartoe behorende kantongeregtten bepaalt:

1e Arrondissement Leeuwarden.

1e kanton Leeuwarden.	5e kanton Harlingen.
2e " Berlikum.	6e " Sneek.
3e " Dokkum.	7e " Bolsward.
4e " Bergum.	

2e Arrondissement Heerenveen.

1e kanton Heerenveen.	3e kanton Lemmer.
2e " Beetsterzwaag.	4e " Steenwijk.

3e Arrondissement Groningen.

1e kanton Groningen.	3e kanton Appingedam.
2e " Zuidhorn.	4e " Onderdendam.

4e Arrondissement Winschoten.

1e kanton Winschoten.	2e kanton Zuidbroek.
-----------------------	----------------------

5e Arrondissement Assen.

1e kanton Assen.	3e kanton Meppel.
2e " Hoogeveen.	4e " Emmen.

2. Het rechtsgebied van elk kantongegt strekt zich uit over de gemeenten, bij den volgenden staat aangewezen:

Kantongeregt Leeuwarden.

Leeuwarden. Leeuwarderadeel. Idaarderadeel. Baarderadeel.

Kantongeregt Berlikum.

Menaldumadeel. 't Bildt. Ferwerderadeel.

Kantongeregt Dokkum.

Dokkum.	Kollumerland en	Ameland.
Westdongeradeel.	Nieuwkruisland.	Schiermonnikoog.
Oostdongeradeel.	Dantumadeel.	

Kantongeregt Bergum.

Tietjerksteradeel. Achtkarspelen.

Kantongeregt Harlingen.

Harlingen.	Franekeradeel.	Terschelling.
Franeker.	Barradeel.	

Kantongeregt Sneek.

Sneek. IJlst. Wijmbritseradeel. Rauwerderhem.

Kantongeregt Bolsward.

Bolsward.	Workum.	Hemelumer Olde-
Hennaarderadeel.	Hindeloopen.	phaert en Noord-
Wonseradeel.	Staveren.	wolde.

Kantongeregt Heerenveen.

Schoterland.	Haskerland.	Weststellingwerf.
Aengwirden.	Utingeradeel.	

Kantongeregt Beetsterzwaag.

Smallingerland. Opsterland. Ooststellingwerf.

Kantongeregt Lemmer.

Lemsterland. Doniawerstal. Sloten. Gaasterland.

Kantongeregt Steenwijk.

Steenwijk.	Blankenham.	Steenwijkerwold.
Giethoorn.	Kuinre.	
Wanneperveen.	Oldemarkt.	

Kantongeregt Groningen.

Groningen. Haren. Noorddijk

Kantongeregt Zuidhorn.

Zuidhorn.	Grijpskerk.	Leek.
Aduard.	Oldekerk.	Hoogkerk.
Ezinge.	Grootegast.	
Oldehove.	Marum.	

Kantongeregt Appingedam.

Appingedam.	't Zandt.	Ten Boer.
Delfzijl.	Loppersum.	Slochteren.
Bierum.	Stedum.	

Kantongeregt Onderdendam.

Bedum.	Usquert.	Ulrum.
Middelstum.	Warffum.	Leens.
Kantens.	Baflo.	Winsum.
Uithuistermeeden.	Eenrum.	Adorp.
Uithuizen.	Kloosterburen.	

Kantongeregt Winschoten.

Winschoten.	Wedde.	Finsterwolde.
Oude Pekela.	Vlagtwedde.	Beerta.
Nieuwe Pekela.	Bellingwolde.	
Onstwedde.	Nieuweschans.	

Kantongeregt Zuidbroek.

Zuidbroek.	Nieuwolda.	Hoogezand.
Meeden.	Termunten.	Muntendam.
Scheemda.	Noordbroek.	Veendam.
Midwolda.	Sappemeer.	Wildervank.

Kantongeregt Assen.

Assen.	Anlo.	Roden.
Rolde.	Zuidlaren.	Norg.
Borger.	Vries.	Smilde.
Gasselte.	Eelde.	
Gieten.	Peize.	

Kantongeregt Hoogeveen.

Hoogeveen.	Westerbork.	Zuidwolde.
Oosterhesselen.	Beilen.	
Zweelo.	Ruinen.	

Kantongeregt Meppel.

Meppel.	Nijeveen.	Diever.
de Wijk.	Havelte.	Dwingelo.
Ruinerwold.	Vledder.	

Kantongeregt Emmen.

Emmen.	Coevorden.	Odoorn.
Dalen.	Sleen.	

3. De arrondissements-regtbanken te Sneek en Appingedam, en de kantongeregtten te Holwerd, Rauwerd, Hindeloopen, Oldeberkoop en Hoogezand zijn ontbonden.

4. De wetten van 22 December 1828 (Staatsblad nos 79, 81 en 82), met alle daarin gebragte wijzigingen, zijn ingetrokken.

5. Deze wet treedt in werking den 15den Mei 1877.

BIJLAGEN TOT DE WET OP DE REGTERLIJKE ORGANISATIE.

WET van den 26sten Mei 1841 (Stbl. n°. 17), omtrent de regterlijke organisatie in Limburg.

ARTIKEL 1.

(Ingetrokken bij de wet van den 10den November 1875, Stbl. n° 204).

2. (Ingetrokken bij de wet van den 9den April 1877, Stbl. n°. 79).

3. De verdeeling der gemeenten van de provincie Limburg in kantons, en de indeeling der kantons in de beide voorschreven arrondissementen *), wordt bij eene afzonderlijke wet bepaald.

4. De Nederlandsche wetboeken, de algemeene bepalingen der wetgeving van het Koninkrijk, de wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie, die op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving, mitsgaders de tegenwoordige wet, zullen in de provincie Limburg van verbindende kracht zijn, en aldaar zoo spoedig mogelijk worden ingevoerd. Het tijdstip dier invoering wordt nader door den Koning bepaald.

5. Ten aanzien der twistgedingen in burgerlijke en handelszaken, behoorende tot de competentie van het gerechtshof in Limburg, en welke op het oogenblik der invoering van de tegenwoordige wet aanhangig zijn bij den Hoogen Raad, zal gehandeld worden overeenkomstig art. 54 der Wet op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving.

6. Ten opzichte der op het oogenblik der invoering van de tegenwoordige wet onbesliste strafzaken, zal worden gehandeld volgens artikel 55 der Wet op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving.

*) Maastricht en Roermond.

*WET van den 26sten Mei 1841 (Stbl. n°. 18),
regelende sommige punten de dienst der jus-
titie betreffende.*

ARTIKEL 1.

Bij den Hoogen Raad zal een derde advocaat-generaal worden aangesteld, op gelijke wedde als de advocaten-generaal thans bij denzelve fungerende. Daartegen zal, bij de eerste vacature, het getal der substituut-griffiers bij den Hoogen Raad op twee, en dat der substituut-griffiers bij de gerechtshoven, behalve bij die van Zuid- en Noord-Holland, op één verminderd worden.

2. De griffiers der arrondissements-regtbanken zullen zich bij de instructie van strafzaken en tot bijwoning van comparitiën in burgerlijke- of handelszaken kunnen doen vervangen door eenen klerk ter griffie, daartoe op de voordragt van den griffier door de regtbank te benoemen en te beëedigen, en den ouderdom van 23 jaren hebbende bereikt.

Wanneer in bijzondere gevallen de griffiers en substituut-griffiers bij den Hoogen Raad, de Gerechtshoven, of de Arrondissements-Regtbanken worden verhinderd de dienst op de openbare terechtzittingen of in de raadkamer waar te nemen, zullen zij vervangen worden door een der raadsheeren, regters of regters-plaatsvervangers, daartoe door den president van het collegie te benoemen.

*WET van den 4den Julij 1874 (Stbl. n°. 90),
tot wijziging van de wettelijke bepalingen
omtrent de regterlijke tucht.*

EENIG ARTIKEL.

De artikelen 72 en 108 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie worden ingetrokken.

De artikelen 11, 12, 13 en 14 dier wet worden ingetrokken en vervangen door de volgende bepalingen:

1°. De leden der regterlijke magt, die voor hun leven of voor een bepaalden tijd zijn benoemd, kunnen door den Hoogen Raad, bij een met redenen omkleed arrest, uit hun ambt worden ontzet:

1°. wanneer zij tot gevangenis of tot zwaardere straf zijn veroordeeld;

uitgezonderd wordt echter de gevangenisstraf, die geldboete vervangt en die wegens overtreding van politie is opgelegd;

2°. wanneer zij verklaard zijn in staat van faillissement of van kennelijk onvermogen, of wegens schulden zijn gegijzeld;

3°. wegens wangedrag of onzedelijkheid, of bij gebleken voortdurende achteloosheid in de waarneming van hun ambt; of

4°. wegens overtreding van de bepalingen der wet, waarbij hun

a. het uitoefenen van eenig beroep wordt verboden,

b. eene vaste woonplaats wordt aangewezen,

c. verboden wordt zich in eenig onderhoud of gesprek in te laten met partijen of hare advokaten of prokureurs, of eenige bijzondere onderrigting, memorie of schriftuur van hen aan te nemen,

d. de verplichting wordt opgelegd het geheim der raadkamer te bewaren.

Overtreding van de bepalingen onder 4°. vermeld kan alleen dan grond tot ontzetting opleveren, wanneer de overtreder reeds vooraf voor gelijke overtreding is gewaarschuwd.

De Hooge Raad spreekt de ontzetting niet uit dan op de vordering van den prokureur-generaal, of, zoo zij dezen zelf geldt, op de vordering van den advocaat-generaal, daartoe door Ons aangewezen.

Zij, wier ontzetting moet worden gevorderd, worden ten minste veertien dagen te voren door den ambtenaar van het openbaar ministerie, door wien de vordering geschiedt, opgeroepen, ten einde te worden gehoord.

De oproeping geschiedt bij gesloten brief, die de redenen der vordering behelst. De bezorging van den brief aan den opgeroepen ambtenaar geschiedt bij deurwaarders exploit.

De Hooge Raad kan, hetzij ten verzoeken van het openbaar ministerie of van den betrokken persoon, hetzij ambtshalve getuigen hooren.

Het onderzoek heeft plaats in raadkamer.

De uitspraak geschiedt in het openbaar.

12. De ambtenaren, in het vorige artikel bedoeld, worden op op de wijze, daarbij bepaald, uit hun ambt ontslagen

1°. bij gebleken ongeschiktheid door ouderdom, door aanhoudende ligchaamsziekte of ten gevolge van zielsziekte;

2°. wanneer zij onder curatele zijn gesteld; of

3°. wegens de aanvaarding van een ambt of betrekking, onverenigbaar met het lidmaatschap der regterlijke magt.

Voor de aanspraak op pensioen der wegens ongeschiktheid door ziels- of ligchaamsziekte ontslagen ambtenaren wordt geen nader bewijs van de oorzaak der ongeschiktheid gevorderd.

13. Elk lid van de regterlijke magt, tegen wien hetzij een bevel van gevangenneming of gevangenhouding, hetzij magtiging tot opneming in een huis van bewaring of geneeskundig gesticht voor krankzinnigen is verleend, of op wien lijfswang is ten uitvoer gelegd, wordt, op de vordering van den prokureur-generaal, door den Hoogen Raad in zijne bediening geschorst.

Gelijke schorsing kan door den Hoogen Raad, op de vordering van den prokureur-generaal, worden uitgesproken ten aanzien van elk lid der regterlijke magt, tegen wien een bevel van dagvaarding in persoon is verleend.

De opheffing der schorsing na den afloop van de vervolging, na het ontslag uit het huis van bewaring of geneeskundig gesticht, of na het ontslag uit de gijzeling, geschiedt op de vor-

dering van den prokureur-generaal of op verzoek van den geschorsten regterlijken ambtenaar, den prokureur-generaal gehoord.

Bevindt zich de prokureur-generaal in een der in dit artikel omschreven gevallen, dan geschiedt de vordering door den advocaat-generaal, daartoe door Ons aangewezen.

Schorsing in de bediening brengt geene schorsing mede in het genot der bezoldiging.

14. De presidenten zijn bevoegd, ambtshalve of op de vordering van het openbaar ministerie, aan de leden van hun collegie, de griffiers en substituut-griffiers, die de waardigheid van hun ambt, hunne ambtsbezigheden of ambtspligten verwaarloozen, of die zich schuldig maken aan de overtredingen in art. 11 onder 4o. bedoeld, na hen in de gelegenheid te hebben gesteld om te worden gehoord, de noodige waarschuwing te doen.

De presidenten der arrondissemens regtbanken hebben gelijke bevoegdheid ten aanzien van de registers-plaatsvervangers bij hun collegie en de binnen het rechtsgebied daarvan gevestigde kantonregters, hunne plaatsvervangers en griffiers.

De presidenten der gerechtshoven hebben gelijke bevoegdheid ten aanzien van de presidenten der arrondissemens-regtbanken binnen het rechtsgebied van hun collegie, de president van den Hoogen Raad ten aanzien van de presidenten der gerechtshoven, en de prokureur-generaal bij den Hoogen Raad ten aanzien van de andere voor hun leven benoemde ambtenaren van het openbaar ministerie.

WET van den 10den November 1875 (Stbl. n°. 204), tot opheffing van de provinciale gerechtshoven en instelling van nieuwe gerechtshoven.

ARTIKEL 1.

De artikelen 60 en 61 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie worden ingetrokken en vervangen door de volgende bepalingen:

Art. 60. Er zijn vijf gerechtshoven, waarvan de zetels zijn te 's Hertogenbosch, te Arnhem, te 's Gravenhage, te Amsterdam en te Leeuwarden.

Het rechtsgebied van het Gerechtshof te 's Hertogenbosch strekt zich uit over de arrondissemens, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Noordbrabant en Limburg; dat van het Gerechtshof te Arnhem over de arrondissemens, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Gelderland en Overijssel; dat van het Gerechtshof te 's Gravenhage over de arrondissemens, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Zuidholland en Zeeland; dat van het Gerechtshof te Amsterdam over de arrondissemens, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën

Noor
den
in d
A
te
à
gen
te
uit
ren,
éen
D
hove
wet
2
lijke
en v

3.
sati
gen
A
den
D
hun
stel
4.
lijke
D
5.
gani
6.
het
vero
vinc
den
regt
D
hove
naar
7
8.
het
bij d
1o
dom
2o
lijke

*)

Noordholland en Utrecht; dat van het Gerechtshof te Leeuwarden over de arrondissementen, wier hoofdplaatsen zijn gelegen in de provinciën Friesland, Groningen en Drenthe.

Art. 61. De gerechtshoven zijn samengesteld als volgt:

te Amsterdam uit één president, één vice-president, negen à tien raadsheeren, één prokureur-generaal, twee advocaten-generaal, één griffier en twee substituut-griffiers;

te 's Hertogenbosch, Arnhem, 's Gravenhage en Leeuwarden uit één president, één vice-president, zeven à negen raadsheeren, één prokureur-generaal, één à twee advocaten-generaal, één griffier en één à twee substituut-griffiers.

De jaarweden der leden van en ambtenaren bij de gerechtshoven worden vastgesteld overeenkomstig den staat bij deze wet gevoegd.

2. De staat, behoorende tot art. 61 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie, wordt ingetrokken en vervangen door den volgende:

STAAT, behoorende tot artikel 61 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie en aanwijzende de jaarweden der leden van en ambtenaren bij de gerechtshoven *)

3. De artikelen 62 en 63 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie worden ingetrokken en vervangen door de volgende bepalingen:

Art. 62. De presidenten, vice-presidenten en raadsheeren worden door den Koning voor hun leven aangesteld.

De ambtenaren van het openbaar ministerie, de griffiers en hunne substituten worden insgelijks door den Koning aangesteld, doch tot wederopzeggens toe.

4. De bepaling van nummer 1 van art. 65 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie wordt ingetrokken.

De nummers 2 en 3 worden 1 en 2.

5. Het tweede lid van art. 9 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie wordt ingetrokken.

6. Waar, hetzij in de wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie, hetzij in andere wetten of wettelijke verordeningen, de woorden: „provinciale gerechtshoven”, „provinciale hoven” of „provinciaal gerechtshof” voorkomen, worden in plaats daarvan gelezen: „gerechtshoven”, „hoven” of „gerechtshof”.

De werkzaamheden, opgedragen aan de provinciale gerechtshoven, gaan over op de gerechtshoven bij deze wet ingesteld, naar gelang van hun rechtsgebied.

7. De provinciale gerechtshoven zijn ontbonden.

8. De leden der ontbonden gerechtshoven, de ambtenaren van het openbaar ministerie en de griffiers en substituut griffiers bij die hoven houden hunne volle wedde als wachtgeld, en wel:

10. zij, die bij het in werking treden dezer wet den ouderdom van vijf en zestig jaren hebben bereikt, levenslang;

20. de anderen totdat zij, hetzij op nieuw in eene regterlijke betrekking, of, krachtens Koninklijke benoeming, in eene

*) Zie bladz. 17.

met het lidmaatschap der regterlijke magt onvereenigbare, van rijkswege bezoldigde betrekking zijn geplaatst, hetzij eene regterlijke betrekking weigeren te aanvaarden, die hun, krachtens art 11, ook buiten hun verzoek kan worden opgedragen.

Als dienstdtijd der hierbedoelde ambtenaren wordt ook beschouwd de tijd, verlopen tusschen de inwerkingtreding dezer wet en hunne herplaatsing of hunne weigering om een hun overeenkomstig artikel 11 opgedragen regterlijke betrekking te aanvaarden

9. De griffiers bij de ontbonden gerechtshoven worden geacht eene wedde te hebben genoten, gelijksaande met de som hunner bezoldiging, vermeerderd met hetgeen hunne emolumenten gemiddeld in de drie laatste jaren, voorafgaande aan dat waarin deze wet in werking treedt, boven de onkosten der griffie hebben bedragen.

10. De regterlijke ambtenaar in artikel 8 bedoeld, die eene daar vermelde openbare betrekking aanneemt, waaraan eene mindere wedde verbonden is dan hij tot dusverre genoot, ontvangt het verschil als toelage.

11. De volgende betrekkingen bij de nieuw ingestelde gerechtshoven kunnen aan de leden van, de ambtenaren van het openbaar ministerie en de griffiers of substituut-griffiers bij de ontbonden provinciale gerechtshoven, ook buiten hun verzoek, worden opgedragen:

aan de presidenten en vice-presidenten de betrekking van president of vice-president;

aan de raadsheeren, die van president, vice-president of raadsheer;

aan de prokureurs-generaal, die van prokureur-generaal, president of vice-president;

aan de advocaten-generaal, behalve de reeds vermelde, ook die van advocaat-generaal;

aan de griffiers, die van president, vice-president, raadsheer of griffier;

aan de substituut-griffiers, behalve de in de laatste plaats vermelde, ook die van substituut-griffier.

Bij weigering om deze betrekkingen te aanvaarden, vervalt het in artikel 8 bedoelde wachtgeld geheel, indien het gerechtshof, waarbij de betrekking wordt opgedragen, gevestigd is in dezelfde gemeente, waar het ontbonden hof zijn zetel had, en wordt het met de helft verminderd, indien dit gerechtshof gevestigd is in eene andere gemeente

12. De prokureurs bij de ontbonden provinciale gerechtshoven worden geacht te zijn aangesteld bij het nieuwe gerechtshof, welks rechtsgebied dat van het ontbonden provinciaal gerechtshof omvat, waarbij zij hunne bediening uitoefenden.

Zij, die niet wonen ter plaatse waar het nieuwe gerechtshof zijn zetel heeft, zijn niet verplicht hunne woonplaats derwaarts over te brengen, doch stellen aldaar eene ter griffie bekend te maken woonplaats.

Opvallende plaatsen van buiten den zetel van het gerechtshof wonende prokureurs worden niet vervuld.

13. De deurwaarders bij de ontbonden gerechtshoven worden

geacht
ter
uito
geve
waa
Zi
wed
ban
14
ont
stra
der
de
part
woo
voor
15
van
16

D
me
stul
bij
van
van
naa
geb
2

D
Nov

geacht te zijn aangesteld bij het nieuwe gerechtshof, te vestigen ter plaatse waar het ontbonden hof, waarbij zij hunne bediening uitoefenden, zijn zetel had, of, zoo daar geen nieuw gerechtshof gevestigd wordt, bij de arrondissemens-regtbank ter plaatse waar het ontbonden gerechtshof gevestigd was.

Zij blijven, in het laatste geval, in het genot hunner volle wedde zoolang zij als deurwaarder bij de arrondissemens-regtbank in functie zijn.

14. De op het tijdstip der invoering van deze wet bij de ontbonden provinciale gerechtshoven aanhangige burgerlijke en strafzaken worden bij het gerechtshof, welks regtsgebied dat der ontbonden provinciale gerechtshoven omvat, overgebracht, wat de burgerlijke regtsgedingen betreft door de meest gereede partij bij exploit, aan de wederpartij of aan hare gekozen woonplaats beteekend, om op de laatste dingtalen te worden voortgezet.

15. De wet van 26 Mei 1841 (Stbl. no. 16) en art. 1 der wet van 26 Mei 1841 (Stbl. no. 17) worden ingetrokken.

16. Deze wet treedt in werking op den 1sten Januarij 1876.

BESLUIT van den 17den December 1875
(Stbl. n°. 245), *houdende bepalingen aangaande de archieven der bij de wet van 10 November 1875 (Stbl. n°. 204) opgeheven provinciale gerechtshoven.*

ARTIKEL 1.

De archieven der ontbonden provinciale gerechtshoven, alsmede de gelden, geldswaardige papieren en andere zaken of stukken, ter griffie van de voormelde hoven bewaard, worden bij of zoo spoedig mogelijk na het in werking treden der wet van 10 November 1875 (Stbl. no. 204) gesteld onder bewaring van de griffiers bij de nieuwe gerechtshoven, en overgebracht naar die nieuwe gerechtshoven, elk voor zoover dit het regtsgebied der ontbonden hoven omvat.

2. Dit besluit treedt in werking den eersten Januarij 1876.

BESLUIT van den 17den December 1875
(Stbl. n°. 246), *tot regeling van de beëdiging en de installatie der nieuwe gerechtshoven.*

ARTIKEL 1.

De beëdiging en de installatie van de bij de wet van 10 November 1875 (Stbl. no. 204) ingestelde nieuwe gerechtshoven

geschieden den 30sten December 1875, in eene plegtige algemeene zitting van den Hoogen Raad.

2. De presidenten en vice-presidenten van, de raadsheeren in, benevens de prokureurs-generaal, advokaten-generaal, griffiers en substituut griffiers bij de nieuwe gerechtshoven leggen, hoofd voor hoofd, in handen van den Hoogen Raad den eed (belofte) af, voorgeschreven bij art. 29 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie.

Na deze eedsaflegging wordt elk gerechtshof afzonderlijk door den president van den Hoogen Raad, ten overstaan van dit collegie, verklaard te zijn geïnstalleerd, ten einde, volgens de wet, in functie te treden den 1sten Januarij 1876.

3. Afschriften van de processen-verbaal van beëediging en installatie worden door den griffier bij den Hoogen Raad binnen acht dagen medegedeeld aan Onzen Minister van Justitie.

Elk gerechtshof ontvangt van den griffier binnen denzelfden termijn afschrift van het proces-verbaal zijner beëediging en installatie.

4. Ingeval eenig lid van of ambtenaar bij een gerechtshof verhinderd is tegenwoordig te zijn bij de in art. 1 vermelde beëediging en installatie, legt hij later den eed (belofte) af op de wijze, voorgeschreven bij het vierde lid van art. 1 van het Reglement I, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 14 September 1838 (Stbl. no. 36).

Hij wordt onmiddellijk daarna door den president van den Hoogen Raad, ten overstaan van de burgerlijke kamer van dit collegie, verklaard te zijn geïnstalleerd in zijn ambt.

Van zijne beëediging en installatie geschiedt gelijke mededeeling en binnen denzelfden termijn als bij art. 3 is voorgeschreven.

WET van den 10den November 1875 (Stbl. n°. 203), tot wijziging van artikel 84 en van den staat, behoorende tot artikel 110 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie.

ARTIKEL 1.

Artikel 84 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie wordt ingetrokken en vervangen door de volgende bepaling:

84. De president, de vice-president en de raadsheeren van den Hoogen Raad, benevens de prokureur-generaal bij dien Raad worden door den Koning voor hun leven aangesteld.

De advokaten-generaal, de griffier en zijne substituten worden insgelijks door den Koning aangesteld, doch tot wederopzeggens toe.

2.
terlijk
als vo

3. I

De
2. I
ambte
substi
als wa
1°.
dom v
2°.
betrek
het lid
wege
lijke
art. 5,
Als
schouw
wet en
overe
vaarde
3. I
eene w
ner be
gemidd
deze w
ben be
4. D
vermel

*) Zi

2. De staat, behoorende tot artikel 110 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie, wordt gewijzigd als volgt:

STAAT, behoorende tot artikel 110 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie en aanwijzende de jaarwedden der leden van en ambtenaren bij den Hoogen Raad.... *)

3. Deze wet treedt in werking den 1sten Januarij 1876.

WET van den 9den April 1877 (Stbl. n°. 80), houdende bepalingen omtrent het personeel der ontbonden arrondissemens regtbanken en kantongeregten, de daarbij aangestelde procureurs en deurwaarders, de overbrenging der daarbij aanhangige zaken, alsmede omtrent den amtskring van notarissen.

ARTIKEL 1.

De thans bestaande regtbanken zijn ontbonden.

2. De leden der ontbonden arrondissemens regtbanken, de ambtenaren van het openbaar ministerie en de griffiers en substituut-griffiers bij die regtbanken houden hunne volle wedde als wachtgeld, en wel:

1°. zij, die bij het in werking treden dezer wet den ouderdom van vijf en zestig jaren hebben berikt, levenslang;

2°. de anderen totdat zij, hetzij op nieuw in eene regterlijke betrekking of, krachtens Koninklijke benoeming, in eene met het lidmaatschap der regterlijke magt onvereenigbare, van rijkswege bezoldigde betrekking zijn geplaatst, hetzij eene regterlijke betrekking weigeren te aanvaarden, die hun, krachtens art. 5, ook buiten hun verzoek, kan worden opgedragen.

Als diensttijd der hier bedoelde ambtenaren wordt ook beschouwd de tijd, verlopen tusschen de inwerkingtreding dezer wet en hunne herplaatsing of hunne weigering om eene hun overeenkomstig art. 5 opgedragen regterlijke betrekking te aanvaarden.

3. De griffiers bij de ontbonden regtbanken worden geacht eene wedde te hebben genoten, gelijkstaande met de som hunner bezoldiging vermeerderd met hetgeen hunne emolumenten gemiddeld in de drie laatste jaren, voorafgaande aan dat waarin deze wet in werking treedt, boven de onkosten der griffie hebben bedragen.

4. De regterlijke ambtenaar in art. 2 bedoeld, die eene daar vermelde openbare betrekking aanneemt, waaraan eene min-

*) Zie bladz. 17.

dere wedde verbonden is dan hij tot dusverre genoot, ontvangt het verschil als toelage.

5. De volgende betrekkingen bij de regterlijke collegiën kunnen aan de leden van, de ambtenaren van het openbaar ministerie en de griffiers of substituut-griffiers bij de ontbonden regtbanken, ook buiten hun verzoek, worden opgedragen :

aan de presidenten de betrekking van president, vice-president of raadsheer;

aan de regters die van president, vice-president, raadsheer of regter;

aan de officiers die van prokureur-generaal, advokaat-generaal, officier, president, vice-president of raadsheer;

aan de substituut-officiers, behalve de reeds vermelde, ook die van substituut-officier;

aan de griffiers die van president, vice-president, raadsheer, regter of griffier;

aan de substituten-griffiers, behalve de in de laatste plaats vermelde, ook die van substituut-griffier.

Bij weigering om deze betrekkingen te aanvaarden, vervalt het in art. 2 bedoelde wachtgeld geheel, indien het regterlijk collegie, waarbij de betrekking wordt opgedragen, gevestigd is in dezelfde gemeente waar de ontbonden regtbank haren zetel had, en wordt het met de helft verminderd, indien dat regterlijk collegie gevestigd is in eene andere gemeente.

6. De thans bestaande kantongeregten zijn ontbonden.

7. De kantonregters van en de griffiers bij de ontbonden kantongeregten houden hunne volle wedde als wachtgeld, en wel :

1o zij, die bij het in werking treden dezer wet den ouderdom van vijf en zestig jaren hebben bereikt, levenslang;

2o de anderen, totdat zij, hetzij op nieuw in eene regterlijke betrekking of, krachtens Koninklijke benoeming, in eene met het lidmaatschap der regterlijke magt onvereinighbare, van rijkswege bezoldigde betrekking zijn geplaatst, hetzij eene regterlijke betrekking weigeren te aanvaarden, die hun, krachtens art. 10, ook buiten hun verzoek, kan worden opgedragen.

Als diensttijd der hier bedoelde ambtenaren wordt ook beschouwd de tijd, verlopen tusschen de inwerkingtreding dezer wet en hunne herplaatsing of hunne weigering om eene hun overeenkomstig art. 10 opgedragen regterlijke betrekking te aanvaarden.

8. De kantonregters van en de griffiers bij de ontbonden kantongeregten worden geacht eene wedde te hebben genoten, gelijkstaande met de som hunner bezoldiging, vermeerderd met het gemiddeld bedrag hunner emolumenten in de drie laatste jaren, voorafgaande aan dat waarin deze wet in werking treedt, voor zooveel de griffiers betreft, na aftrek van de onkosten der griffie.

9. De kantonregter of griffier, die eene in art. 7 bedoelde openbare betrekking aanneemt, waaraan eene mindere wedde verbonden is dan hij tot dusverre genoot, ontvangt het verschil als toelage.

10. De volgende regterlijke betrekkingen kunnen aan de kantonregters van en de griffiers bij de ontbonden kantongeregten ook buiten hun verzoek, worden opgedragen:

aan de kantonregters, die den graad van meester of licentiaat in de regten op eene van 's Rijks hoogeschoolen verkregen hebben, de betrekking van president, vice-president, raadsheer, regter of kantonregter;

aan de griffiers, die bedoelden graad bezitten, behalve de reeds vermelde betrekkingen ook die van griffier.

aan de kantonregters, die bedoelden graad niet bezitten, de betrekking van kantonregter;

aan de griffiers, die bedoelden graad niet bezitten, de betrekking van griffier bij een kantongereg.

Bij weigering om deze betrekkingen te aanvaarden, vervalt het in art. 7 bedoelde wachtgeld geheel, indien de zetel van de regterlijke betrekking, die wordt opgedragen, gevestigd is in dezelfde gemeente waar het ontbonden kantongeregte zijn zetel had, en wordt het met de helft verminderd, indien deze regtzetel gevestigd is in eene andere gemeente.

11. De bepalingen van art. 2 der wet van 31 December 1856 (Staatsblad no. 165) en van art. 5 der wet van 18 April 1874 (Staatsblad no. 68) blijven op de griffiers bij de ontbonden regtbanken van toepassing.

12. Aan de griffiers bij de ontbonden kantongeregten kunnen, zoolang zij niet eene andere openbare betrekking aannemen, door Ons, onder vast te stellen voorwaarden, tot wederopzeggens toe, de bevoegdheden, hun thans toekomende, krachtens art. 182 Wetboek van Koophandel, krachtens de wet van 22 Pluviose VIIde jaar en de daarmede in verband staande verordeningen, worden toegekend.

13. De procureurs bij de ontbonden regtbanken worden geacht te zijn aangesteld bij de regtbank of de regtbanken, waartoe het gebied behoort van de ontbonden regtbank bij welke zij hunne bediening uitoefenden.

Zij stellen bij elk der regtbanken, waarbij zij geacht worden te zijn aangesteld, eene ter griffie aan te wijzen woonplaats.

Openvallende plaatsen van buiten den zetel der regtbank wonende procureurs worden niet vervuld.

14. De deurwaarders bij de ontbonden regtbanken of kantongeregten worden geacht te zijn aangesteld bij de regtbank en de regtbanken, bij het kantongeregte of de kantongeregten, waartoe het gebied behoort van de ontbonden regtbank of het ontbonden kantongeregte waarbij zij hunne bediening uitoefenden.

Zij zijn niet verplicht hunne woonplaats naar een der nieuwe zetels over te brengen.

15. De notarissen, aangesteld vóór het in werking treden dezer wet, zijn, onverminderd hunne bevoegdheid in den geheelen omtrek van het nieuwe arrondissement, tevens bevoegd hunne bediening uit te oefenen in den geheelen omtrek van het voormalige arrondissement waarin hunne standplaats gevestigd is.

16. De zaken, op het tijdstip der invoering dezer wet ahangig bij de arrondissements-regtbanken in plaatsen, alwaar ook volgens de nieuwe indeeling arrondissements-regtbanken worden gevestigd, zijn, van regtswege en zonder dat daartoe eenige formaliteit wordt vereischt, overgebracht bij de aldaar te vestigen arrondissements-regtbanken, en alle beschikkingen

betreffende in die zaken te verrigten werkzaamheden blijven van kracht.

Deze bepalingen zijn mede toepasselijk op de zaken, welke aanhangig zijn bij de kantongeregten, gevestigd in plaatsen, alwaar volgens de nieuwe indeeling kantongeregten gevestigd blijven.

17. De op het tijdstip der invoering van deze wet bij de overige ontbonden regtbanken en kantongeregten aanhangige zaken worden overgebracht bij de regtbank of het kantongerecht, waartoe de gemeente behoort, waar de ontbonden regtbank of het ontbonden kantongerecht was gevestigd.

Die overbrenging geschiedt, wat de burgerlijke rechtsgedingen bij de regtbanken betreft, door de meest gereede partij bij eenvoudige acte van prokureur tot prokureur, en wat de burgerlijke rechtsgedingen bij de kantongeregten betreft, door de meest gereede partij bij exploit aan de wederpartij of aan hare gekozene woonplaats beteekend, houdende oproeping tegen een bepaalden regtdag, om op de laatste dingtalen voort te procederen. Tusschen de oproeping en den daarbij bepaalden regtdag moet, onverschillig waar de opgeroepenen wonen, een termijn van acht vrije dagen worden gelaten.

18. De oproepingen of dagvaardingen om voor de ontbonden regtbanken of kantongeregten te verschijnen, gelden van regtswege als oproeping of dagvaarding om te verschijnen voor de regtbanken of kantongeregten, naar welke de aanhangige zaken, volgens de twee vorige artikelen, worden overgebracht.

Houdt deze regtbank of dit kantongerecht op den bepaalden tijd geene zitting, bestemd voor de behandeling der soort van zaken, tot welke die, waartoe de oproeping of dagvaarding betrekking heeft, behoort, dan worden de oproeping of dagvaarding van regtswege geacht te zijn gedaan tegen de eerstvolgende voor de behandeling dier zaken bestemde zitting.

De comparitiën, voor de presidenten der ontbonden regtbanken bepaald, worden op den bepaalden tijd gehouden voor de presidenten der regtbanken, naar welke de bij de ontbonden regtbank aanhangige zaken worden overgebracht.

19. In de gevallen, waarin de wet de kennisneming van geschillen opdraagt aan den regter, die een vonnis gewezen heeft, treden in de plaats der ontbonden regtbanken of kantongeregten die, naar welke de daarbij aanhangige zaken volgens deze wet worden overgebracht.

20. Het hooger beroep van vonnissen van ontbonden kantongeregten wordt gebracht voor het collegie, hetwelk bevoegd is in hooger beroep te oordeelen over de vonnissen, welke worden gewezen door het kantongerecht, waarnaar de zaak, indien zij nog bij den eersten regter aanhangig geweest ware, volgens deze wet zoude zijn overgebracht.

21. Bij algemeenen maatregel van inwendig bestuur wordt bepaald, naar welke regtbank en naar welk kantongerecht de archieven der ontbonden regtbanken en kantongeregten, alsmede de gelden, geldswaardige papieren en andere zaken of stukken, ter griffie van laatstgemelde regtbanken en kantongeregten berustende, worden overgebracht.

22
eisch
deze
gebi
art.
der
T
rege
bij
35
der
in d
mee
sch
2

I
9 A
diss
Mei
hov
kan
2
ters
cier
als
de
de
van
ven
leid
elk
reg
ver
fun
3
ins
ach
reg
fier
bee

22. Bij de eerste benoeming van regterlijke ambtenaren, vereischt tot de invoering van deze wet en van de wetten van dezelfde dagteekening, betreffende de inrigting en het regtsgebied der arrondissements-regtbanken en kantongeregten blijft art. 52 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie buiten toepassing.

Totdat de wet van 28 April 1876 (Staatsblad no. 102), tot regeling van het hooger onderwijs, in werking treedt, wordt bij benoemingen tot betrekkingen, waartoe, ingevolge de artt. 35 en 48 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie, vereischt is het bezit van den graad van doctor in de regtswetenschap, gevorderd het bezit van den graad van meester of licentiaat in de regten op eene der rijk's hoogeschoolen verkregen.

23. Deze wet treedt in werking op den 15den Mei 1877.

BESLUIT van den 29sten April 1877 (Stbl. n°. 91), tot regeling van de beëdiging en de installatie van de nieuwe arrondissements-regtbanken en kantongeregten.

ARTIKEL 1.

De beëdiging en de installatie van de bij de wetten van 9 April 1877 (Staatsblad no. 74—78) ingestelde nieuwe arrondissements-regtbanken en kantongeregten geschieden den 14den Mei 1877, in plegtige algemeene zittingen van elk der geregtshoven, binnen wier regtsgebied de nieuwe arrondissemten en kantons gelegen zijn.

2. De presidenten en vice-presidenten van, de regters en regters-plaatsvervangers in, benevens de officieren, substituut-officieren, griffiers en substituut-griffiers bij de nieuwe regtbanken, alsmede de kantonregters en hunne plaatsvervangers, benevens de ambtenaren van het openbaar ministerie en de griffiers bij de nieuwe kantongeregten, leggen, hoofd voor hoofd, in handen van het betrokken geregtshof den eed (belofte) af, voorgeschreven bij art. 29 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der justitie. Na deze eedsaflegging wordt elke regtbank en elk kantongerecht afzonderlijk door de president van het geregtshof, ten overstaan van die regtbank of dat kantongerecht, verklaard te zijn geïnstalleerd, ten einde, volgens de wet, in functie te treden den 15den Mei 1877.

3. Afschriften van de processen-verbaal van beëdiging en installatie worden door de griffiers bij de geregtshoven binnen acht dagen medegedeeld aan Onzen Minister van Justitie. Elke regtbank en elk kantongerecht ontvangt van den betrokken griffier binnen denzelfden tijd afschrift van het proces-verbaal zijner beëdiging en installatie.

4 Ingeval eenig lid of plaatsvervangend lid van of ambtenaar bij eene regtbank verhinderd is tegenwoordig te zijn bij de in art. 1 vermelde beëdiging en installatie, legt hij later den eed (belofte) af op de wijze voorgeschreven bij het derde, en indien eenig kantonregter, kantonregter-plaatsvervanger of ambtenaar bij een kantongeregte in dit geval verkeert, op de wijze voorgeschreven bij het tweede lid van art. 1 van het Reglement I, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 14 September 1838 (Staatsblad no. 36).

Hij wordt onmiddellijk daarna door den president van het betrokken gerechtshof of van de betrokken arrondissements-regtbank, ten overstaan van de burgerlijke kamer van dat college, verklaard te zijn geïnstalleerd in zijn ambt.

Van zijne beëdiging en installatie geschiedt door den griffier van het gerechtshof of van de regtbank gelijke mededeeling, en binnen denzelfden termijn als bij art. 3 is voorgeschreven.

BESLUIT van den 29sten April 1877 (Stbl. n°. 92), tot vaststelling van enkele bepalingen ten aanzien van de bij de ontbonden arrondissements-regtbanken ingeschreven advokaten en aangestelde prokureurs, benevens ten aanzien van de bij de regtbanken en bij de ontbonden kantongeregten aangestelde deurwaarders.

ARTICLE 1.

De advokaten bij de ontbonden arrondissements-regtbanken te Breda, Maastricht, Roermond, Zutphen, Tiel, Zwolle, Almelo, Rotterdam, Dordrecht, Middelburg, Zierikzee, Alkmaar, Haarlem, Utrecht, Heerenveen, Groningen, Winschoten en Assen worden, bij het in werking treden der wetten van 9 April 1877 (Staatsblad no. 72—80), op den vroeger door hen afgelegden eed, in dezelfde orde waarin zij bij die regtbanken waren ingeschreven, gesteld op het tableau, respectievelijk bij de nieuwe arrondissements-regtbanken gevestigd in de bovengenoemde gemeenten.

De advokaten bij de ontbonden arrondissements-regtbank te Eindhoven, Nijmegen, Deventer, Leiden, Gorinchem, Brielle, Goes, Hoorn, Amersfoort, Sneek, en Appingedam worden, bij het in werking treden der genoemde wetten, op den vroeger door hen afgelegden eed, naar de orde waarin zij bij die regtbanken waren ingeschreven, ingevoegd, die te Leiden op het tableau bij den Hoogen Raad, die te Eindhoven, Nijmegen en Sneek respectievelijk op het tableau bij het gerechtshof te 's Hertogenbosch, te Arnhem en te Leeuwarden, en de overige

respect
regtba
regtba
2. I
13 en
geacht
bij he
behoor
geregt
bedien
3. I

De
kant
ande
ken
van
in w
72—
arroi
resp
waan
ban
2.
dub
beho
paal
ban
dub
3.
min
ontl
bep
ben
diss
bon

respectievelijk op het tableau bij die nieuwe arrondissements-regtbank, waartoe de gemeente behoort waar de ontbonden regtbank was gevestigd.

2. De prokureurs en deurwaarders, die, volgens de artikelen 13 en 14 der wet van 9 April 1877 (Staatsblad no. 80), worden geacht te zijn aangesteld bij de regtbank of de regtbanken, bij het kantongeregts of de kantongeregtten, waartoe het gebied behoort van de ontbonden regtbank of het ontbonden kantongeregts, waarbij zij hunne bediening uitoefenden, blijven hunne bedieningen uitoefenen op den vroeger door hen afgelegden eed.

3. Dit besluit treedt in werking den 15den Mei 1877.

BESLUIT van den 29sten April 1877 (Stbl. n°. 93), *nopens de archieven van de ontbonden arrondissements-regtbanken en kantongeregtten, alsmede nopens de stukken, bewaard in de algemeene bewaarplaatsen der minuten en registers van notarissen.*

ARTIKEL 1.

De archieven der ontbonden arrondissements-regtbanken en kantongeregtten, alsmede de gelden, geldswaardige papieren en andere zaken of stukken, ter griffie van de voormelde regtbanken en kantongeregtten bewaard, worden, behoudens de bepaling van het volgende artikel, bij of zoo spoedig mogelijk na het in werking treden der wetten van 9 April 1877 (Staatsblad no. 72—80), gesteld onder bewaring van de griffiers bij de nieuwe arrondissements regtbanken en kantongeregtten, en overgebracht respectievelijk naar die nieuwe regtbanken en kantongeregtten, waartoe de gemeenten behooren, waar elk der ontbonden regtbanken en kantongeregtten was gevestigd.

2. De ter griffie van de ontbonden regtbanken berustende dubbelen der registers van den burgerlijken stand en de daarbij behoorende alphabetische tafels worden op het in art. 1 bepaalde tijdstip geschild en overgebracht naar de nieuwe regtbanken, waartoe de gemeenten behooren tot welke elk dezer dubbelen en tafels betrekking heeft.

3. De stukken, bewaard in de algemeene bewaarplaatsen der minuten en registers van notarissen in de gebouwen waar de ontbonden regtbanken zitting hielden, worden op het in art. 1 bepaalde tijdstip gesteld onder bewaring van de tijdelijke jongst benoemde notarissen binnen de hoofdplaatsen der nieuwe arrondissementen, waartoe de gemeenten behooren waar elk der ontbonden regtbanken was gevestigd, met overbrenging van die

stukken naar de algemeene bewaarplaatsen, gevestigd in elk der nieuwe arrondissementen.

4. Dit besluit treedt in werking den 15den Mei 1877.

BESLUIT *van den 8sten Maart 1879* (Stbl. n°. 40), *laatstelijk gewijzigd bij besluit van den 9den October 1883* (Stbl. n°. 141), *houdende bepalingen omtrent het bewaren der oude regterlijke archieven, welke dagteekenen van vóór de invoering der Fransche wetgeving.*

ARTIKEL 1.

De oude rechterlijke archieven, welke dagteekenen van vóór de invoering der Fransche wetgeving en thans nog bij de gerechts-hoven, arrondissements-rechtbanken en kantongerechten bewaard worden of nog bij de gemeentebesturen of de hypotheekbewaarders berusten, worden overgebracht naar de bewaarplaats der Rijks archieven te 's Gravenhage, naar die gevestigd in de hoofdplaats der onderscheiden provinciën of naar het depôt der Rijksarchieven van het voormalig Overkwartier van Gelderland te Roermond en onder bewaring gesteld van den archivaris des Rijks, van de provinciale archivariissen of van den archivaris van het Rijksarchief te Roermond.

Naar welke van deze bewaarplaatsen iedere verzameling van oude rechterlijke archieven moet overgebracht worden, staat ter beslissing van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken.

2. Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is gemachtigd om, onder voorwaarden door hem te stellen, aan gemeenten, die een eigen gemeente-archivaris en doelmatige archieflokalen hebben, zoodanige gedeelten van de archieven in art. 1 van dit besluit bedoeld, welke op die gemeente betrekking hebben, tot wederopzeggens ter bewaring toe te vertrouwen of onder hare berusting te laten.

3. De overbrenging, in art. 1 van dit besluit bedoeld, moet voltoerd zijn vóór 1 Januari 1889.

elk der

Stbl.
van
hou-
der
enen
ving.

66r de
rechts-
n be-
heek-
plaats
in de
st der
erland
s des
ivaris

g van
staat
aken.
htigd
nten,
kalen
van
bben,
onder

moet

WETBOEK

VAN

STRAFVORDERING.

Alg
Van

st

n

n

Van
m
Van
li
Van
se

Van
m
Van
va
al
Van
Van
Van
w
Van
Van
sc
Van
d
va

I N H O U D.

	Bladz.
Algemeene bepalingen	1
Van het opsporen der strafbare feiten.	
Van de ambtenaren, belast met de opsporing der strafbare feiten.	1
Van de burgemeesters en commissarissen van politie, met betrekking tot de strafbare feiten aan de kennis- neming van den kantonregter onderworpen	3
Van de veld- en boschwachters	3
Van de ambtenaren van het openbaar ministerie	4
Van de hulp-officieren	5
Van ontdekking op heeter daad.	6
Van den regter-commissaris en van de voorloopige infor- matien	9
Van het verleenen van regtsingang en de verdere geregte- lijke instructie	13
Van het regtsgeeding op de teregtzitting van de arrondis- sements-regtbank.	
Van het aanhangig maken der zaak	22
Van het onderzoek ter teregtzitting	24
Van de beleeidigde partij	33
Van de beraadslaging en uitspraak.	34
Van het hooger beroep van vonnissen van de arrondisse- ments-regtbanken	37
Van de beregting van strafzaken die tot de bevoegdheid van den kanton-regter behooren, zoo in eersten aanleg als in hooger beroep.	41
Van strafvordering tegen regterlijke ambtenaren	43
Van afwezig gebleven beklaagden	43
Van de herkenning van veroordeelden die ontvlugt en weer achterhaald zijn	44
Van de regtspleging ter zake van valscheid.	45
Van de wijze van regtspleging jegens hen, die den eerbied schenden, aan de openbare magt verschuldigd	47
Van de wijze, op welke in strafzaken de getuigenissen van de leden van het koninklijk geslacht zullen worden ont- vangen	47

Van strafvordering ter zake van strafbare feiten, aan de kennisneming van den hoogen raad in het eerste en laatste ressort onderworpen.	
Van strafvordering ter zake van misdrijven bedoeld in art. 93 van de wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie.	48
Van strafvordering ter zake van de ambtsmisdrijven en ambtsovertredingen, vermeld in art. 92 der wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie.	50
Bepalingen aan de in de twee vorige paragrafen bedoelde gedingen gemeen.	50
Van de regeling van regtsgebied.	51
Van de wraking en verschooning van regters en de verzending van de zaak uit dien hoofde naar eenen anderen regter.	51
Van het ten uitvoer leggen van arresten en vonnissen.	55
Van het beroep in cassatie.	
Van het beroep in cassatie in het algemeen.	56
Van de wijze van procederen in cassatie.	57
Van de opschorting en vernietiging van arresten en vonnissen, uit hoofde van bepaalde omstandigheden.	60
Van gevangnissen.	61
Van de middelen om de persoonlijke vrijheid te verzekeren tegen onwettige gevangenhouding of andere willekeurige handelingen.	62
Van het bewijs der strafbare feiten.	
Algemeene bepalingen.	63
Van bewijs door getuigen.	64
Van schriftelijke bescheiden.	64
Van bekentenis.	64
Van aanwijzingen.	65
Van de kracht van onbeëdigde verklaringen.	65
Van het ophouden en te niet gaan van vervolgingen en straffen.	
Van den dood of de zinneloosheid der verdachten, beklaagden of veroordeelden.	66
Van verjaring.	67

1. N
dan op
2. T
welke
3. B
goedin
alleenl
volgd
4. G
blijft
burger
bij de
5. G
worden
ten zij
6. I
van b
oordee
zelve
tijdsbe
Indi
voorlo
7. A
of van
ambte
eenen
wijze

V a

3. I
onder
tenare
van h
10.
20.
30.

40.

Bladz.
de
en

in
het

48

ven
op

50

be-

50

51

ver-

ren

51

55

56

57

on-

60

61

ke-

lle-

62

63

64

64

64

65

65

en

be-

66

67

WETBOEK

VAN

STRAFVORDERING.

Algemeene bepalingen.

1. Niemand mag tot straf vervolgd of veroordeeld worden, dan op de wijze en in de gevallen bij de wet voorzien.

2. Tot strafvordering zijn alleen gerechtigd de ambtenaren, welke bij de wet daartoe bevoegd zijn verklaard.

3. Behalve in de gevallen bij de wet voorzien, kan de vergoeding van schade, door eenig strafbaar feit veroorzaakt, alleenlijk bij eene afzonderlijke burgerlijke regtsvordering vervolgd worden.

4. Gedurende den loop van de regtsvervolgving tot straf, blijft de regtsvordering tot vergoeding van schade voor den burgerlijken regter geschorst, onverminderd de behoevemiddelen bij de wet veroorloofd.

5. Geene regtsvervolgving tot straf kan gestuit of geschorst worden door het afzien van de burgerlijke regtsvordering, ten zij in de gevallen bij de wet voorzien.

6. Indien de verdediging van den beklaagde een geschilpunt van burgerlijk regt betreft, van welks beslissing de regter oordeelt dat de waardering van het feit afhangt, aan denzelfden te laste gelegd, zal de regtsvervolgving met of zonder tijdsbepaling worden geschorst.

Indien de beklaagde in bewaring is, zal de regter zijne voorloopige invrijheidstelling kunnen gelasten.

7. Alle dagvaardingen en beteekeningen van stukken op last of van wege het openbaar ministerie of van wege andere ambtenaren, daartoe bij de wet gemagtigd, geschieden door eenen deurwaarder of dienaar van de openbare magt, op de wijze voorgeschreven bij art. 144.

EERSTE TITEL.

Van het opsporen der strafbare feiten.

EERSTE AFDEELING.

Van de ambtenaren belast met de opsporing der strafbare feiten.

3. Met het opsporen der strafbare feiten zijn, volgens de onderscheidingen bij de wet gemaakt, de hiernavolgende ambtenaren belast, elk voor zoo veel aangaat de uitgestrektheid van het grondgebied voor hetwelk hij is aangesteld en beëdigd:

1°. De veld- en boschwachters;

2°. De officieren en onderofficieren der marechaussée;

3°. De directeuren, en commissarissen van politie en de waterschouten;

4°. De burgemeesters, of degenen die hen vervangen, doch

2 I. TITEL. VAN HET OPSPOREN DER STRAFBARE FEITEN.

alleen in de gemeenten alwaar geene commissarissen van politie zijn;

50. De kanton-regters;

60. De ambtenaren van het openbaar ministerie, behalve die bij de kanton-geregten;

70. Alle andere beambten in zaken bij bijzondere wetten en wettige verordeningen aan hunne waakzaamheid toevertrouwd.

9. In de gemeenten, die in verscheidene afdeelingen van politie verdeeld zijn, zullen de commissarissen van politie hunne ambtsverrigtingen uitoefenen over de geheele uitgestrektheid der gemeente, in welke zij zijn geplaatst, zonder zich van deze verplichting te kunnen verschoonen, op grond dat de feiten gepleegd zouden zijn buiten de bijzondere afdeeling waarover zij zijn gesteld.

10. Elke gestelde magt, elk openbaar ambtenaar die in de uitoefening van zijne bediening kennis bekomt van een strafbaar feit, zal gehouden zijn daarvan dadelijk den ambtenaar van het openbaar ministerie bij de regtbank, binnen welks rechtsgebied het feit begaan is, of waarin de verdachte woont of mogt kunnen gevonden worden, berigt te geven, en aan denzelfden ambtenaar alle de bescheiden, processen-verbaal en akten, die tot de zaak betrekkelijk zijn, in te zenden.

11. Een ieder die getuige is geweest van eenen aanslag, hetzij tegen de openbare rust of veiligheid, hetzij tegen iemands leven of eigendom, zal desgelijks gehouden zijn daarvan dadelijk berigt te geven aan den ambtenaar van het openbaar ministerie bij de regtbank, het zij van het arrondissement waarin de daad gepleegd is, het zij van dat alwaar de verdachte woont of kan worden gevonden, of aan een' der hulp officieren.

De vorenstaande bepaling is niet toepasselijk op de personen. bij het tweede en derde lid van art 66 vermeld

12. Ieder tegen wien een strafbaar feit is gepleegd of die daarvan kennis draagt, is bevoegd daarvan aangifte te doen bij een der ambtenaren, genoemd in art 8.

De schriftelijke aangiften zullen moeten worden onderteevend.

De mondelinge aangiften zullen door den ambtenaar, die dezelve ontvangt, in geschrifte worden gesteld, en zoo door hem, als door den aangever, worden onderteevend, zoo deze kan schrijven. Ingeval van beletsel wordt de reden daarvan vermeld.

13. Bij misdrijven alleen op klagte vervolgbaar, geschiedt de klagte mondeling of schriftelijk bij den bevoegden ambtenaar, hetzij door den tot de klagte gerechtigde in persoon, hetzij door een ander, daartoe door hem van eene bijzondere schriftelijke volmagt voorzien.

De mondelinge klagte wordt door den ambtenaar die haar ontvangt, in geschrift gesteld en, na voorlezing, door hem met den klager of diens gevolmagtigde onderteevend. Indien deze niet teekenen kan, wordt de reden van het beletsel vermeld. De schriftelijke volmagt of, zoo zij voor een notaris in minuut is verleden, een authentiek afschrift daarvan, wordt aan de akte vastgehecht.

I. TITEL.

De sch...
overleggi...
doeld in...
door den...
Alles...
14. T...
officier v...
15. D...
op de...
artt. 13

Van...
poli...

16. I...
geene o...
deszelf...
nismen...
ook de...
wachte...
en aan...
De...
zullen...
den t...
mitsge...
moede...

17...
van p...
gemeec...
waarin...
tot v...
voorz...
18...
de c...
van l...
ken...
van...
geko...

19...
het...
van...
20...
ops...
van...
van...
ond...
die...
Z

I. TITEL. VAN HET OPSPOREN DER STRAFBARE FEITEN. 3

De schriftelijke klagte wordt door den klager, of, onder overlegging van de schriftelijke volmagt, of, in het geval bedoeld in het vorige lid, van een authentiek afschrift daarvan, door den gevolmagtigde onderteekend.

Alles op straffe van nietigheid.

14. Tot het ontvangen der klagte is elk officier en elk hulp-officier van justitie bevoegd en verplicht.

15. De intrekking der klagte geschiedt bij de ambtenaren, op de wijze en in den vorm voor het doen der klagte bij de artt. 13 en 14 bepaald.

TWEDE AFDEELING.

Van de burgemeesters en commissarissen van politie, met betrekking tot strafbare feiten aan de kennisneming van den kanton-regter onderworpen.

16. De commissarissen van politie, en, in de gemeenten waar geene commissarissen van politie zijn, de burgemeester of die deszelfs plaats vervult, zullen de strafbare feiten aan de kennisneming van den kanton-regter onderworpen nasporen, zelfs ook de zoodanige die tot het bijzonder toezigt van de veldwachters en boschwachters behooren. Zij zullen de berigten en aangiften ontvangen tot de voornoemde feiten betrekkelijk.

De processen-verbaal door hen te dien einde op te maken, zullen inhouden den aard en de omstandigheden der feiten, den tijd wanneer, en de plaats waar dezelve zijn bedreven, mitsgaders de bewijzen of aanwijzingen ten laste van de vermoedelijk schuldigen.

17. In gemeen en, in welke niet meer dan één commissaris van politie is, zal, bij wettig bevel van denzelfden, de burgemeester of die deszelfs plaats vervult, den gezegden dienst waarnemen, of door tijdelijke aanstelling van eenen persoon tot vervanging van den commissaris van politie, in diens dienst voorzien.

18. De burgemeester of die deszelfs plaats vervult, of wel de commissaris van politie, zal aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregte alle de stukken en berigten doen geworden, ten langste binnen den tijd van drie dagen, de dag, op welken het feit tot zijne kennis is gekomen, daaronder begrepen.

DERDE AFDEELING.

Van de veld- en boschwachters.

19. De veld- en boschwachters zijn voornamelijk belast met het opsporen der strafbare feiten, strekkende tot benadeeling van veld- en bosch-eigendommen.

20. De veld- en boschwachters staan, voor zoo verre het opsporen der strafbare feiten betreft, die tot de bevoegdheid van de regtbank behooren, onder het toezigt van den officier van justitie van het arrondissement, onverminderd hunne onderhoorigheid aan de ambtenaren der administratieve magt, die boven hen zijn gesteld.

Zij zullen van alle strafbare feiten processen-verbaal opma-

4 I. TITEL. VAN HET OPSPOREN DER STRAFBARE FEITEN.

ken, ten einde te doen blijken van den aard, de omstandigheden, den tijd en de plaats van de begane strafbare feiten, zoo als ook van de bewijzen en aanwijzingen die zij daarvan hebben kunnen inwinnen.

21. De veld- en boschwachters moeten hun proces-verbaal binnen den tijd van vier en twintig uren doen toekomen aan den commissaris van politie, en binnen de gemeenten, alwaar geen commissaris van politie is, aan den burgemeester of den genen die hem vervangt. Deze zijn verpligt de processen-verbaal, uiterlijk binnen vier en twintig uren na de ontvangst, aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie in te zenden.

VIERDE AFDEELING.

Van de ambtenaren van het openbaar ministerie.

22. De ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kanton-gerecht is belast met de vervolging van het in het kanton gepleegde strafbaar feit, dat tot de bevoegdheid van den kanton-regter behoort.

Hij is bevoegd naar aanleiding van hem ter vervolging toegezonden processen-verbaal nasporingen te doen of een nader onderzoek in te stellen.

Hij kan die nasporingen of dat nader onderzoek opdragen aan de hulp-officiëren van justitie — de kanton-regters uitgezonderd — zoomede aan de beambten, genoemd in art. 8, 1° en 7°.

23. De officieren van justitie zijn belast met de nasporing en vervolging van alle strafbare feiten, waarvan de kennisneming behoort aan de arrondissements-regtbanken.

24. Tot de waarneming der ambtsverrigtingen, bij het vorige artikel aan de officieren van justitie opgedragen, zijn gelijkelijk gerechtigd:

Die van het arrondissement waarin het feit is begaan;

Die van het arrondissement waarin de verdachte woont;

Die van het arrondissement waarin de verdachte wordt gevonden;

In geval van gelijktijdige bemoeijng van onderscheidene officieren van justitie, zal diegene hunner steeds met de vervolging der zaak belast blijven, die bij de vorenstaande rangschikking vroeger is geplaatst.

25. Strafbare feiten, buiten het Rijk in Europa aan boord van een Nederlandsch vaartuig gepleegd, worden, ter bepaling van de bevoegdheid van den vervolgenden ambtenaar, geacht te zijn begaan ter plaatse waar de eigenaar van het vaartuig woont of de reederij is gevestigd.

26. De ambtsverrigtingen van de ambtenaren van het openbaar ministerie worden, onverminderd de bepalingen van de wet op de consulaire regtsmagt, bij vervolging van strafbare feiten buiten het Rijk in Europa niet aan boord van een Nederlandsch vaartuig gepleegd, vervuld door de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de arrondissements-regtbank of het kanton-gerecht, onder wier ressort de verdachte woont, gevonden wordt, of zijne laatst bekende verblijfplaats heeft gehad.

In geval van gelijktijdige bemoeijng van onderscheidene ambtenaren van het openbaar ministerie, blijft diegene hunner

steeds met de vervolging der zaak belast, die bij de vorenstaande rangschikking vroeger is geplaatst.

Wanneer de verdachte hier te lande niet woont, niet wordt gevonden, en geen bekende verblijfplaats heeft gehad, worden de bedoelde ambtsverrigtingen uitgeoefend door den officier van justitie bij de arrondissements-regtbank of door den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregte n° 1 te Amsterdam.

27. De ambtenaren, met het nasporen der strafbare feiten belast, hebben het recht om, in de uitoefening van hunne ambtsverrigtingen, de openbare burgerlijke, of de gewapende magt onmiddellijk in te roepen.

De veld- en boschwachters zijn hiervan uitgezonderd; deze zullen zich te dien einde vervoegen bij de hoofden der plaatselijke besturen van de gemeenten alwaar zij hun ambt uitoefenen.

28. De officieren van justitie zijn gehouden om, zoodra strafbare feiten, die tot de kennisneming van de rechtbank behooren, tot hunne kennis komen, den procureur-generaal bij het gerechtshof daarvan berigt te geven.

Onverminderd hunne verplichting tot vervolging moeten zij de voorschriften opvolgen die deze hun, tot het doen van onderzoek, of tot vervolging van die feiten, zal geven.

29. De bepaling van het voorgaande artikel geldt eveneens ten aanzien van de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongeregtten tegenover den officier van justitie bij de rechtbank, met betrekking tot de feiten die tot de kennisneming van den kantonregter behooren.

30. De ambtenaren van het openbaar ministerie zullen zorg dragen voor de verzending, de betekening en de uitvoering der bevelschriften die door den regter, in het beleid der zaak, zullen worden gegeven.

31. Wanneer een officier van justitie door klage of aangifte, of op eenige andere wijze is onderdrukt, dat in zijn ressort een strafbaar feit is gepleegd, of dat iemand, die daaraan vermoed wordt schuldig te zijn, zich binnen hetzelfde bevindt, zal hij verplicht zijn, naar omstandigheden, aanvankelijk alle narigten te verzamelen en in te winnen, welke dienstig kunnen zijn om over de zaak licht te verspreiden.

32. De officier van justitie zal, wanneer daartoe termen zijn, de stukken aan den regter-commissaris doen toekomen, met zoodanige requisitoiren als hij zal geraden achten.

33. Indien de rechtbank, op beklag van den belanghebbende, of op eene andere voldoende wijze, bevindt, dat er verzuim plaats heeft in het vervolgen van een strafbaar feit aan hare kennisneming onderworpen, zal zij den officier van justitie kunnen belasten om te dien aanzien aan haar verslag te doen, en hem voorts kunnen bevelen om ter zake der opgegeven daadzaken, zoo daartoe termen zijn, vervolgingen in te stellen.

VIJFDE AFDEELING.

Van de hulp-officieren.

34. Hulp-officieren zijn de in art. 8 no. 2—5 genoemde, ambtenaren.

4 I. TITEL. VAN HET OPSPOREN DER STRAFBARE FEITEN.

ken, ten einde te doen blijken van den aard, de omstandigheden, den tijd en de plaats van de begane strafbare feiten, zoo als ook van de bewijzen en aanwijzingen die zij daarvan hebben kunnen inwinnen.

21. De veld- en boschwachters moeten hun proces-verbaal binnen den tijd van vier en twintig uren doen toekomen aan den commissaris van politie, en binnen de gemeenten, alwaar geen commissaris van politie is, aan den burgemeester of den genen die hem vervangt. Deze zijn verpligt de processen-verbaal, uiterlijk binnen vier en twintig uren na de ontvangst, aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie in te zenden.

VIERDE AFDEELING.

Van de ambtenaren van het openbaar ministerie.

22. De ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kanton-gerecht is belast met de vervolging van het in het kanton gepleegde strafbaar feit, dat tot de bevoegdheid van den kanton-regter behoort.

Hij is bevoegd naar aanleiding van hem ter vervolging toegezonden processen-verbaal nasporingen te doen of een nader onderzoek in te stellen.

Hij kan die nasporingen of dat nader onderzoek opdragen aan de hulp-officiëren van justitie — de kanton-regters uitgezonderd — zoomede aan de beambten, genoemd in art. 8, 1° en 7°.

23. De officieren van justitie zijn belast met de nasporing en vervolging van alle strafbare feiten, waarvan de kennisneming behoort aan de arrondissements-regtbanken.

24. Tot de waarneming der ambtsverrigtingen, bij het vorige artikel aan de officieren van justitie opgedragen, zijn gelijkelijk gerechtigd:

Die van het arrondissement waarin het feit is begaan;

Die van het arrondissement waarin de verdachte woont;

Die van het arrondissement waarin de verdachte wordt gevonden;

In geval van gelijktijdige bemoeijng van onderscheidene officieren van justitie, zal diegene hunner steeds met de vervolging der zaak belast blijven, die bij de vorenstaande rangschikking vroeger is geplaatst.

25. Strafbare feiten, buiten het Rijk in Europa aan boord van een Nederlandsch vaartuig gepleegd, worden, ter bepaling van de bevoegdheid van den vervolgenden ambtenaar, geacht te zijn begaan ter plaatse waar de eigenaar van het vaartuig woont of de reederij is gevestigd.

26. De ambtsverrigtingen van de ambtenaren van het openbaar ministerie worden, onverminderd de bepalingen van de wet op de consulaire regtsmagt, bij vervolging van strafbare feiten buiten het Rijk in Europa niet aan boord van een Nederlandsch vaartuig gepleegd, vervuld door de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de arrondissements-regtbank of het kanton-gerecht, onder wier ressort de verdachte woont, gevonden wordt, of zijne laatst bekende verblijfplaats heeft gehad.

In geval van gelijktijdige bemoeijng van onderscheidene ambtenaren van het openbaar ministerie, blijft diegene hunner

steeds met de vervolging der zaak belast, die bij de vorenstaande rangschikking vroeger is geplaatst.

Wanneer de verdachte hier te lande niet woont, niet wordt gevonden, en geen bekende verblijfplaats heeft gehad, worden de bedoelde ambtsverrigtingen uitgeoefend door den officier van justitie bij de arrondissements-regtbank of door den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregte n° 1 te Amsterdam.

27. De ambtenaren, met het nasporen der strafbare feiten belast, hebben het recht om, in de uitoefening van hunne ambtsverrigtingen, de openbare burgerlijke, of de gewapende magt onmiddellijk in te roepen.

De veld- en boschwachters zijn hiervan uitgezonderd; deze zullen zich te dien einde vervoegen bij de hoofden der plaatselijke besturen van de gemeenten alwaar zij hun ambt uitoefenen.

28. De officieren van justitie zijn gehouden om, zoodra strafbare feiten, die tot de kennisneming van de rechtbank behooren, tot hunne kennis komen, den procureur-generaal bij het gerechtshof daarvan berigt te geven.

Onverminderd hunne verplichting tot vervolging moeten zij de voorschriften opvolgen die deze hun, tot het doen van onderzoek, of tot vervolging van die feiten, zal geven.

29. De bepaling van het voorgaande artikel geldt eveneens ten aanzien van de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongeregtten tegenover den officier van justitie bij de rechtbank, met betrekking tot de feiten die tot de kennisneming van den kantonregter behooren.

30. De ambtenaren van het openbaar ministerie zullen zorg dragen voor de verzending, de betekening en de uitvoering der bevelschriften die door den regter, in het beleid der zaak, zullen worden gegeven.

31. Wanneer een officier van justitie door klage of aangifte, of op eenige andere wijze is onderdrukt, dat in zijn ressort een strafbaar feit is gepleegd, of dat iemand, die daaraan vermoed wordt schuldig te zijn, zich binnen hetzelfde bevindt, zal hij verplicht zijn, naar omstandigheden, aanvankelijk alle narigten te verzamelen en in te winnen, welke dienstig kunnen zijn om over de zaak licht te verspreiden.

32. De officier van justitie zal, wanneer daartoe termen zijn, de stukken aan den regter-commissaris doen toekomen, met zoodanige requisitoiren als hij zal geraden achten.

33. Indien de rechtbank, op beklag van den belanghebbende, of op eene andere voldoende wijze, bevindt, dat er verzuim plaats heeft in het vervolgen van een strafbaar feit aan hare kennisneming onderworpen, zal zij den officier van justitie kunnen belasten om te dien aanzien aan haar verslag te doen, en hem voorts kunnen bevelen om ter zake der opgegeven daadzaken, zoo daartoe termen zijn, vervolgingen in te stellen.

VIJFDE AFDEELING.

Van de hulp-officieren.

34. Hulp-officieren zijn de in art. 8 no. 2—5 genoemde, ambtenaren.

tegen hen een bevel van voorloopige aanhouding mogen uitvaardigen, en daarbij aanduiden de plaats alwaar de aangehoudene zal worden in verzekering gebragt.

46. Hij zal in beslag nemen de wapenen en al hetgeen tot het plegen van het strafbaar feit blijkt of schijnt gediend te hebben of bestemd te zijn geweest, gelijk ook alles wat dienen kan om de waarheid aan den dag te brengen.

Hij zal den verdachte aanmanen om zich te verklaren over de in beslag genomene voorwerpen, welke hem zullen worden vertoond.

Hij zal van dit alles een proces-verbaal opmaken, hetwelk onderteekend zal worden door den verdachte, of, bij weigering, zal daarvan worden melding gemaakt.

47. Indien de aard van het strafbaar feit zoodanig is, dat het bewijs waarschijnlijk kan worden verkregen uit de papieren of andere stukken en zaken in het bezit van den verdachte, zal de officier van justitie, vergezeld van den kanton-regter, of, wanneer deze zich niet op de plaats bevindt, of op eenige andere wijze verhinderd is, van den burgemeester of die denzelven mogt vervangen, zich terstond ter woonstede van den verdachte begeven, om aldaar datgene op te sporen wat hij nuttig zal oordeelen om de waarheid aan het licht te brengen.

Hij zal daarvan proces-verbaal opmaken, en de papieren of andere stukken onder zich nemen.

48. Hij zal tot de ontdekking van het strafbaar feit hetzelfde onderzoek mogen doen, zoo wel in de woning van den verdachte, als in herbergen, koffijhuizen en andere openbare plaatsen.

49. De door hem in beslag genomene voorwerpen zullen besloten en verzegeld worden in eenen omslag, waarop door hem gesteld zal worden de behoorlijke aantekening van den dag waarop zij in beslag genomen zijn.

Indien dezelve niet geschikt zijn om in eenen omslag te worden gesloten, zal aan dezelve door hem eene strook papier met zijn zegel worden vastgehecht, op welke de bovengemelde aantekening door hem zal gesteld en onderteekend zijn.

50. De verrigtingen in de drie voorgaande artikelen voorgeschreven, zullen geschieden in bijwezen van den verdachte, in geval hij gevat is geworden; de voorwerpen zullen hem worden voorgehouden, ten einde dezelve te erkennen, en te waarmerken, zoo daartoe termen zijn, en in geval van weigering, zal daarvan in het proces-verbaal melding worden gemaakt.

51. De officier van justitie zal, indien hij het noodig oordeelt, zich van een of meer deskundigen doen vergezellen of bijstaan, ten einde zich door hen te doen voorlichten en van hen zoodanige verslagen te vragen, als in het belang van het onderzoek worden vereischt.

52. Ieder die als deskundige daartoe wordt opgeroepen, is verplicht zijne diensten aan de justitie te leenen.

De deskundigen zullen in handen van den officier van justitie den eed afleggen dat zij hem verslag naar hun geweten zullen geven.

53. De processen-verbaal, akten, stukken en instrumenten,

ingevolge de voorgaande artikelen opgemaakt of in beslag genomen, zullen onverwijld door den officier van justitie, met de requisitoiren, welke bij ten dienste der justitie noodzakelijk zal achten, overeenkomstig het vastgestelde bij artikel 32, aan den regter-commissaris worden ingediend.

54. Het bevel van voorloopige aanhouding, bedoeld bij art. 45, is slechts gedurende zes dagen van kracht.

Op de vordering van den officier van justitie kan de regtbank in raadkamer, alvorens regtsingang te verleen, in de gevallen en op de gronden in art. 86 vermeld, bij eene met redenen omkleede beschikking het bevel eenmaal verlengen voor een tijd door de regtbank te bepalen, maar in geen geval voor langer dan zes dagen.

Is niet binnen zes dagen na de dagteekening, hetzij de verlenging toegestaan, hetzij gevangenneming of gevangenhouding overeenkomstig art. 85 bevolen, of is in geval van verlenging niet binnen den gestelden termijn gevangenneming of gevangenhouding bevolen, dan is de aangehoudene van regtswege vrij.

55. Bij verhindering of bij ontstentenis van den officier van justitie, zullen de hulp-officiëren de bemoeijingen waarnemen, waarvan in art. 43 tot en met art. 52 gehandeld wordt.

TWEEDE TITEL.

Van den regter-commissaris en van de voorloopige informatien.

56. Het gerechtshof benoemt, bij iedere arrondissements-regtbank, uit derzelver leden, een' of meer regters commissarissen, belast met de instructie der strafzaken.

57. De regters commissarissen worden voor den tijd van twee jaren aangesteld.

Echter zal de instructie eener zaak worden voortgezet en ten einde gebracht door dengenen die dezelve heeft begonnen.

De regters-commissarissen zijn steeds weder benoembaar.

Niemand zal echter, na den afloop van zijnen diensttijd verplicht zijn die functien te blijven waarnemen, voor dat hij gedurende twee jaren daarvan is bevrijd geweest.

58. Indien de regter-commissaris tijdelijk mogt zijn verhinderd, zal de regtbank eenen anderen tot de waarneming van zijnen dienst benoemen.

Daar, waar meer dan één regter-commissaris is, zal de dienst van dengenen die verhinderd is, bij voorkeur door den anderen worden waargenomen.

59. De regter-commissaris kan geene voorloopige informatiën inwinnen, zonder requisitoir van het openbaar ministerie, overeenkomstig de bepalingen van artikel 32 hier boven.

Indien de regter commissaris verklaart dat er geene termen tot het inwinnen van informatien bestaan, zal de officier van justitie de verklaring van dien ambtenaar ter kennis der arrondissements regtbank kunnen brengen, ten einde daaromtrent door die regtbank worde beslist.

In geval de regtbank beslist dat de zaak behoort te worden

vervolgd, zal zij daartoe eenen anderen regter-commissaris kunnen benoemen.

60. De regter commissaris moet, bij alle zijne ambtsverrigtingen, door den griffier of eenen substituut-griffier worden bijgestaan.

De officier van justitie kan bij de verhooren tegenwoordig zijn, indien de regter commissaris hem daartoe uitnoodigt.

Zoo dikwijls de officier van justitie bij de verhooren tegenwoordig is, wordt daarvan bij het proces-verbaal melding gemaakt en hij is bevoegd aan den regter-commissaris de vragen, die hij verlangt gedaan te worden, op te geven, waarop de regter-commissaris, naar bevind van zaken, zal beschikken.

De regter commissaris is verplicht, telken reize, de verhooren en ingewonnen informatien aan den officier van justitie, op diens verlangen, mede te deelen, ten einde dezen in staat te stellen om de vereischte requisitoiren te doen.

61. De regter-commissaris zal de dagvaarding bevelen van de personen, welke hem als getuigen door het openbaar ministerie zijn opgegeven.

Hij kan insgelijks doen oproepen den verdachte en de getuigen, die door dezen zijn aangeduid, of die hij ambtshalve vermeent te moeten hooren.

Bij zijn proces-verbaal wordt melding gemaakt van alle de door den verdachte, als getuigen, opgegeven personen, om het even of de regter-commissaris die al of niet heeft laten oproepen.

De dagvaarding der getuigen of verdachten geschiedt op last van het openbaar ministerie.

62. De getuigen zullen door den regter-commissaris ieder afzonderlijk worden gehoord; hij kan dezelve echter met elkander confronteren.

63. De getuigen zullen beloven de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zeggen; de regter-commissaris zal hun hunne namen, voornamen, ouderdom, staat, beroep en woonplaats afvragen, alsmede of zij zijn dienstboden van den verdachte of hem door bloedverwantschap of door aanhuwelijking bestaan en, zoo ja, in welken graad.

De regter-commissaris zal de belofte en opgaven, mitsgaders alle de vragen en de antwoorden der getuigen, door den griffier behoorlijk in geschrift doen stellen.

64. Het alzoo in geschrift gestelde zal onderteekeend worden door den regter-commissaris, den griffier en de getuigen of verdachten, nadat hetzelfde zal zijn voorgelezen, en laatstgenoemden verklaard hebben daarbij te volharden. Ingeval de getuigen of verdachten niet teekenen kunnen of willen moet daarvan melding worden gemaakt.

65. Tusschen de regels zal niet mogen worden ingeschreven.

De doorschrappingen en de verwijzingen zullen door den regter-commissaris, den griffier en de getuigen of verdachten goedgekeurd en onderteekeend moeten worden; het tusschen de regels ingeschrevene, mitsgaders de niet goedgekeurde doorhalingen en verwijzingen, zijn nietig en van onwaarde.

66. Een ieder die gedagvaard is om getuigenis der waarheid te geven, is gehouden voor den regter-commissaris te verschijnen, en getuigenis af te leggen.

Des verdachten bloedverwanten en aangehuwden in de regte linie; deszelfs broeders, zusters en aangehuwden in gelijken graad; deszelfs ooms, moeijen en deszelfs broeders- en zusterskinderen, mitsgaders de echtgenoot zelfs na echtscheiding, kunnen niet genoodzaakt worden getuigenis af te leggen.

Hetzelfde is toepasselijk op hen, die, uithoofde van hunnen stand, beroep of wettige betrekking, tot geheimhouding verplicht zijn, doch alleen en bij uitsluiting nopens hetgeen waarvan de wetenschap aan hen, als zoodanig, is toevertrouwd.

67. Indien een getuige op de hem gedane dagvaarding niet verschijnt, zal de regter-commissaris op nieuw zijne oproeping kunnen bevelen, en hetzij te gelijker tijd, hetzij later, daarbij een bevel tot medebrenging kunnen voegen.

Bij niet-verschijning van den verdachte, zal deze daartoe door geene dwangmiddelen kunnen worden verplicht.

68. Indien de getuige op de eerste of tweede dagvaarding verschenen, of, voor den regter-commissaris gebragt zijnde, weigert getuigenis der waarheid af te leggen, kan de regtbank, op verslag van den regter-commissaris, na verhoor of behoorlijke oproeping van den getuige en op den conclusie van het openbaar ministerie, bevelen dat de getuige in gijzeling worde gebragt en gehouden, tot dat hij aan zijne verplichting zal hebben voldaan.

Het vonnis van de regtbank zal bij voorraad worden ten uitvoer gelegd, niettegenstaande verzet of hooger beroep.

De gijzeling duurt niet langer dan dertig dagen. Zij kan, zoolang de behandeling der zaak niet is afgelopen, op vordering van den officier van justitie door de regtbank telkens van dertig dagen tot dertig dagen worden verlengd.

69. Indien de getuige of verdachte de Nederlandsche taal niet verstaat, is de regter-commissaris bevoegd eenen tolk te benoemen, die den ouderdom van achttien jaren moet hebben bereikt en beveelt zijne dagvaarding.

De tolk legt naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid den eed of de belofte af van getrouw zijne taak te zullen vervullen.

Indien de getuige of verdachte doofstom is, tijdelijk het gebruik van zijn gehoor- en spraakvermogen of een dezer vermogens tijdelijk of voortdurend mist, doet de regter-commissaris zijne vragen door den griffier in geschrift stellen, waarop door den getuige of verdachte schriftelijk wordt geantwoord.

Kan de in het vorig lid bedoelde getuige of verdachte niet lezen of schrijven, dan benoemt de regter-commissaris eenen daartoe geschikt persoon tot tolk en beveelt zijne dagvaarding. Het 2de lid van dit artikel is dan van toepassing.

70. Wanneer een getuige schadeloosstelling vraagt, zal dezelve door den regter-commissaris worden begroot, op vertooning van de akte van dagvaarding.

71. Wanneer een getuige of verdachte door verklaringen van eenen arts of heelmeeester doet blijken dat hij buiten staat is van op de hem gedane dagvaarding te kunnen verschijnen, zal de regter-commissaris zich te zijner woning begeven.

72. Indien een getuige of verdachte in een ander kanton woont, dan waartoe de gemeente behoort, binnen welke de

12 11. TITEL VAN DEN REGTER-COMMISSARIS, ENZ.

regtbank zitting houdt, kan de regter-commissaris den kanton-regter magtigen, om dien getuige of verdachte te hooren.

73 Zoo dikwijls getuigen zullen moeten gehoord worden, welke woonachtig zijn in een ander arrondissement, zal de regter-commissaris de ontworpen vraag-artikelen overzenden aan den regter-commissaris binnen wiens arrondissement die getuigen woonachtig zijn, ten einde hen, op of naar aanleiding dier vraag-artikelen te hooren.

Indien echter de woonplaats van den getuige nader gelegen is bij de hoofdplaats van het arrondissement alwaar de instructie geschiedt, dan bij die van het arrondissement waarin hij woont, is de regter-commissaris bevoegd, den getuige voor zich te doen ontbieden, al ware des getuigen woonplaats in eene andere provincie gelegen.

74. Indien, in het geval van het eerste lid van het vorig artikel, de ambtenaar van het openbaar ministerie het volstrekt noodzakelijk mogt achten dat zoodanige getuigen worden opontboden om gehoord te worden, zal hij deswege een met redenen bekleed verslag aan de regtbank doen, welke daarop naar bevind van zaken zal beschikken.

75. Wanneer de regtbank in de overkomst dier getuigen bewilligt, zullen zij daartoe gedagvaard worden, en melding daarvan zal in de akte van dagvaarding worden gemaakt.

76 Indien de verdachte in een ander arrondissement woont, kan de regter commissaris de ontworpen vraag-artikelen overzenden aan den regter-commissaris, binnen wiens arrondissement de verdachte woonachtig is, ten einde hem op of naar aanleiding dier vraag-artikelen te hooren.

77. Hij, die op verzoek van eenen regter-commissaris verklaringen heeft ingewonnen, zal het proces-verbaal besloten en verzegeld aan laatstgenoemden overzenden.

78. De regter commissaris kan, zooveel mogelijk in overleg met den officier van justitie, in het belang der door hem gevoerd wordende informatiën en instructiën, het doen van nasporingen opdragen en bevelen geven aan de hulp-officieren van justitie, zoomede aan de beambten, genoemd in art. 8, 1° en 70.

79. Wanneer in den loop van het onderzoek voldoende aanwijzing van schuld tegen den verdachte ontstaat, kan de regter-commissaris, in de gevallen en op de gronden in art. 86 vermeld, op de vordering van den officier van justitie, tegen den verdachte een bevel van voorloopige aanhouding verleenen met aanduiding van de plaats alwaar de aangehoudene zal worden in verzekering gebragt.

Is het bevel niet onmiddellijk op het hooren van den verdachte gevolgd, dan wordt hij binnen vier en twintig uren, na zijne opneming in de gevangenis, gehoord.

Art 54 is op het bevel in dit artikel bedoeld van toepassing.

80. Wanneer gedurende het onderzoek van den regter-commissaris een der aanwezigen de stilte stoort, of teekenen geeft van goed- of afkeuring, en vruchteloos door den regter-commissaris is gewaarschuwd, of het bevel van dezen om zich te verwijderen niet heeft opgevolgd, kan hij op diens last worden verwijderd.

Hee
dan m
zendt
gtonde
voorlo
Art

81.
verkr
der
daara
ingan
strek
Hij
of ge
zittin
Op
82
en c
kolle
wijze
den
doen
W
regt
W
geen
verd
83
aanv
den
84
aard
van
ver
voo
zoo
hee
ald
te
8
ver
in
ner
C
van
zoo
ho
8

Heeft gedurende het onderzoek eenig strafbaar feit plaats dan maakt de regter-commissaris daarvan proces-verbaal op en zendt dit aan den officier van justitie. Hij kan tevens, op de gonden en in de gevallen vermeld in art. 86, een bevel van voorloopige aanhouding tegen den verdachte verleenen.

Art. 54 en het 2de lid van art. 79 zijn dan van toepassing.

DERDE TITEL.

Van het verleenen van regtsingang en de verdere geregtelijke instructie.

81. Zoodra de officier van justitie voldoende aanwijzing heeft verkregen van een gepleegd strafbaar feit, aan de regtsmagt der regtbank onderworpen en van den persoon, die zich daaraan schuldig heeft gemaakt, en hij het verleenen van regtsingang noodig oordeelt, biedt hij de stukken met zijne daartoe strekkende vordering aan de regtbank aan.

Hij vordert daarbij, met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding, hetzij verwijzing der zaak naar de teregtzitting, hetzij dat de instructie der zaak worde gelast.

Op deze vordering wordt door de regtbank in raadkamer beslist.

82. Indien het aan de regtbank blijkt, dat de kennismeming en de instructie der zaak tot de bevoegdheid van een ander kollegie behoort, zal zij dezelve naar den bevoegden regter verwijzen. De officier van justitie zal de stukken aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie, bij zoodanig kollegie, doen toekomen.

Wanneer de verdachte zich in hechtenis bevindt, kan de regtbank bevelen, dat hij in hechtenis zal verblijven.

Wanneer binnen zes dagen daarna door den bevoegden regter geen nieuw bevel van gevangenhouding is verleend, wordt de verdachte in vrijheid gesteld.

83. Indien ter zake van het feit geen regt tot strafvervolg ing aanwezig is, weigert de regtbank den regtsingang en stelt zij den verdachte buiten vervolging.

84. Indien geene voldoende aanwijzing bestaat omtrent den aard van het feit of dat hetzelfde is gepleegd, of van de schuld van den verdachte, weigert zij den regtsingang en stelt den verdachte buiten vervolging, of beveelt de voortzetting van het voorloopig onderzoek, en is in dat geval bevoegd om, voor zoover dit nog niet overeenkomstig het tweede lid van art. 54 heeft plaats gehad, ook ambtshalve, met inachtneming van het aldaar bepaalde, het bevel van voorloopige aanhouding éénmaal te verlengen.

85. In alle andere gevallen verleent zij den regtsingang en verwijst zij de zaak naar de teregtzitting of gelast zij instructie, in het een en ander geval met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding.

Op straffe van nietigheid kan echter in geen geval ter zake van een misdrijf verwijzing naar de teregtzitting plaats hebben zoolang de verdachte niet door den regter-commissaris is gehoord of daartoe behoorlijk is opgeroepen.

86. Gevangenneming, of, zoo de verdachte voorloopig is aan-

gehouden, gevangenhouding, kan, bij het verleenen van regtsingang, worden bevolen indien tegen het misdrijf als maximum eene gevangenisstraf van vier jaren of meer is bedreigd, of indien de regtsingang wordt verleend wegens verduistering, oplichting of de in de artikelen 390 1°, 391, 392 1°, 395 en 416 van het Wetboek van Strafrecht omschreven misdrijven, wegens medepligtigheid aan of poging tot de misdrijven, in dit artikel vermeld of wegens de in de artt. 432 en 433 omschreven overtredingen, doch alleen op grond hetzij van gegronde vrees voor vlugt van den verdachte, hetzij van eenige andere gewigtige reden van maatschappelijke veiligheid.

De reden wordt op straffe van nietigheid in de beschikking met name vermeld.

In alle andere gevallen wordt, zoo de verdachte voorloopig is aangehouden, diens invrijheidstelling bevolen.

87. In geval de aan de regtbank gelijktijdig overgelegde stukken betrekkelijk zijn tot samenhangende feiten of tot feiten door denzelfden persoon begaan en het belang van het onderzoek zich niet tegen de voeging verzet, zal de regtbank over deze allen bij eene en dezelfde beschikking uitspraak doen.

88. Strafbare feiten worden geacht samenhangende te zijn, wanneer zij begaan zijn:

1°. door verscheidene vereenigde personen gelijktijdig;

2°. door verschillende personen op onderscheidene tijden of plaatsen, doch ten gevolge van eene door hen vooraf gemaakte afspraak;

3°. met het oogmerk om zich de middelen te verschaffen tot het begaan van een ander strafbaar feit of de uitvoering daarvan te bevorderen of tot stand te brengen of wel om zich tegen de straf van een ander strafbaar feit te beveiligen.

89. De regtbank doet eveneens bij eene en dezelfde beschikking uitspraak, wanneer buiten de gevallen bij art. 87 bedoeld de gelijktijdig aan de regtbank overgelegde stukken betrekkelijk zijn tot meerdere strafbare feiten, tusschen welke verband bestaat en de voeging in het belang van het onderzoek is.

90. Indien in de gevallen van de artt. 87 en 89 de strafbare feiten ieder afzonderlijk aan de kennisneming van dezelfde regtbank zijn onderworpen, kan deze in elken stand der zaak, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op verzoek van den beklaagde, de voeging bevelen.

91. Indien buiten de gevallen van art. 87 meerdere strafbare feiten gelijktijdig aan de kennisneming van dezelfde regtbank worden onderworpen, kan de regtbank in elken stand der zaak, zoowel ambtshalve als op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, de splitsing bevelen.

Dit bevel is verplichtend, indien geen der gevallen, bedoeld bij art. 87 en art. 89, aanwezig is.

92. De beschikkingen, bij de artt. 82, 83, 84 en 85 bedoeld, houden in:

den naam, of, als die onbekend is, de aanwijzing zoo duidelijk mogelijk, van den verdachte;

het feit in hoofdzaak dat hem ten laste wordt gelegd;

de vordering van het openbaar ministerie;

de be

93. I

meldt,

kelen d

Zij w

vóór o

volging

94. I

officier

na de

middel

De a

verge

verre d

gende

den p

welke,

verslag

Het

daarna

en bev

Binn

het ar

95.

zoodra

van d

feit, b

De

van h

96.

kan d

daarbi

De

de op

of die

Zij is

97.

missa

zoo d

zoo h

schijn

hande

98.

bekla

na h

de re

in a

officie

tegen

Art

De

aan d

art. 8

de beslissing, met de gronden waarop zij rust.
93. De beschikking, waarbij regtsingang wordt verleend, vermeldt, behalve het bij het voorgaand artikel bepaalde, de artikelen der wet, waarbij het feit is strafbaar gesteld.

Zij wordt den beklagde zoodra mogelijk, en in ieder geval vóór of uiterlijk te gelijk met de eerstvolgende akte van vervolging, vanwege het openbaar ministerie beteeekend.

94. In de gevallen, voorzien bij de artt. 82 tot 85 kan de officier van justitie, binnen den tijd van vier en twintig uren na de uitspraak van de regtbank, daartegen verzet doen, door middel van eene verklaring ter griffie der regtbank afgelegd.

De akte van verzet moet, benevens de processtukken, des noods vergezeld van eene memorie, bevattende de redenen, voor zoo verre die niet bij de akte zelve zijn uitgedrukt, binnen de volgende vier en twintig uren door den officier van justitie aan den procureur-generaal bij het gerechtshof worden opgezonden, welke, binnen drie dagen na de ontvangst, dezelve met zijn verslag en requisitoir indient bij het hof.

Het hof, zamengesteld uit vijf leden, zal binnen drie dagen daarna de uitspraak der regtbank goedkeuren of te niet doen, en bevelen hetgeen bevonden zal worden te behooren.

Binnen drie dagen na de uitspraak, zal de procureur-generaal het arrest van het hof aan den officier doen toekomen.

95. Indien instructie is gelast, beveelt de regter-commissaris, zoodra de stukken in zijne handen zijn gesteld, de verschijning van den beklagde om door hem te worden gehoord op het feit, bij het bevel in hoofdzaak uitgedrukt.

De beklagde, die in vrijheid is, wordt door tusschenkomst van het openbaar ministerie gedagvaard.

96. Indien de beklagde niet op de dagvaarding verschijnt; kan de regter-commissaris hem andermaal doen dagvaarden en daarbij voegen een bevel van medebrenging.

De beambte, met dat exploit belast, zal, des noodig zijnde, de openbare burgerlijke of de gewapende magt van de plaats, of die der naastbij gelegene plaats, ter zijner hulp inroepen. Zij is verplicht onmiddellijk aan die vordering te voldoen.

97. Gedurende den loop der instructie doet de regter-commissaris, zoo dikwijls hij dit noodig oordeelt, den beklagde, zoo deze in verzekerde bewaring is, voor zich verschijnen, of, zoo hij in vrijheid is, daartoe dagvaarden. Bij elke niet-verschijning van den beklagde, wordt door den regter-commissaris gehandeld, zoo als bij het eerste lid van het vorige artikel is bepaald.

98. Bij het ontstaan van meer gewigtige bezwaren tegen den beklagde die in vrijheid is, of op grond van omstandigheden, na het verleenen van den regtsingang bekend geworden, kan de regter-commissaris, in de gevallen en op de gronden vermeld in art. 86, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie, een bevel van voorloopige aanhouding tegen den beklagde verleenen.

Art. 54 en het tweede lid van art. 79 zijn van toepassing.

De officier van justitie biedt de stukken met zijne vordering aan de regtbank aan, die in raadkamer, met inachtneming van art. 86, de gevangenhouding of de invrijheidstelling beveelt.

99. In de gevallen, waarin de beklaagde niet voor den regter-commissaris kan worden gebragt, of niet kan worden gevangen genomen, of na zijne in verzekerde bewaringstelling is ontvlugt, wordt de instructie niettemin aangevangen of voortgezet en zooveel mogelijk ten einde gebragt.

100. Na het eerste verhoor van den beklaagde, zal de regter-commissaris met de instructie voortgaan, en denzelfden zoo dikwijls hooren en, des noods, met de getuigen of deze onderling confronteren, als hij, hetzij ambtshalve, hetzij op het requisitoir van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van den beklaagde, zal noodig achten.

Alle bepalingen van den vorigen Titel betrekkelijk het hooren van getuigen, en derzelver verplichting om getuigenis der waarheid af te leggen, mitsgaders de bevoegdheid tot het aanwenden van het middel van lijfswang, zijn te dezen toepasselijk.

In geval de beklaagde na behoorlijke oproeping niet verschijnt, of een tegen hem uitgevaardigd bevel van voorloopige aanhouding of van gevangenneming niet is kunnen worden ten uitvoer gelegd, en er vermoeden bestaat, dat hij voortvlugtig is en dat de overlegging van beëdigde getuigenissen noodig zal zijn om zijne uitlevering te verkrijgen, gelast de regter-commissaris, op de vordering van het openbaar ministerie, dat de getuigen, alvorens hun getuigenis af te leggen, elk op de wijze van zijne godsdienstige gezindheid, den eed of de belofte zullen doen van de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen.

Deze bepaling is niet toepasselijk op de personen, bedoeld in art. 164 van het Wetboek van Strafvordering.

Van den gedanen eed of de gedane belofte geschiedt aantekening door den griffier.

101. De officier van justitie is gerechtigd aan den regter-commissaris de vragen op te geven, die hij verlangt dat aan den beklaagde zullen worden gedaan, en waarop de regter-commissaris, naar bevind van zaken, beschikken kan.

Hij kan bij dat verhoor tegenwoordig zijn, indien de regter-commissaris hem daartoe uitnoodigt. Het derde lid van art. 60 is te dezen toepasselijk.

102. Indien de regter-commissaris zulks noodig acht, zal hij het vereischte verslag kunnen vragen van een of meer deskundigen.

De deskundigen zullen in handen van den regter commissaris den eed afleggen, dat zij hun verslag, naar hun geweten, zullen geven.

Op deze deskundigen is de bepaling van het eerste lid van art. 52 van toepassing.

103. Geene strikvragen zullen in den geheelen loop van eenig proces aan eenige beklaagden of getuigen mogen worden gedaan, en de regter zal geen acht mogen slaan op de antwoorden welke op zoodanige strikvragen mogten zijn gegeven.

Vragen in welke eene daadzaak, door den beklaagde of de getuigen niet beleden of opgegeven, als waarheid wordt aangenomen of voorondersteld, zullen ook als strikvragen moeten worden beschouwd.

104
ander
in de
op de
voorlo
Art
De
De
voors
105
waar
strekt
Ind
ment
uitge
gebra
of co
welke
106
gevan
neme
der
gerlij
of va
schie
verpl
aan
107
bevel
die o
en e
opge
door
burg
He
aan
10
genn
geva
10
het
den
van
klare
naar
de s
en s
H
uren
gezi
11
geen
arro

104. Wanneer uit de instructie gewigtige bezwaren tegen anderen dan den beklaagde ontstaan, kan de regter-commissaris, in de gevallen en op de gronden in art. 86 vermeld, tegen dezen, op de vordering van den officier van justitie, een bevel van voorloopige aanhouding verleenen.

Art. 54 en het tweede lid van art. 79 zijn van toepassing.

De officier van justitie handelt overeenkomstig art. 81.

De zaak wordt verder op de gewone wijze overeenkomstig de voorschriften van dezen Titel behandeld.

105. De bevelen van gevangenneming en de beschikkingen waarbij rechtsingang is verleend kunnen in de geheele uitgestrektheid van het koninkrijk worden ten uitvoer gelegd.

Indien de beklaagde gevonden wordt buiten het arrondissement van den regter, die het bevel van gevangenneming heeft uitgevaardigd, zal hij, alvorens hij in gevangenis worde gesteld, gebragt worden voor den kanton-regter, of den burgemeester, of commissaris van politie van de plaats waar hij gevat is, welke het bevel voor *gezien* zal teekenen.

106. Indien hij, die met de uitvoering van het bevel van gevangenneming belast is, het noodzakelijk acht voorzorgen te nemen, ten einde de beklaagde zich niet aan de vervolgingen der justitie onttrekke, zal hij den bijstand der openbare burgerlijke, of der gewapende magt kunnen inroepen van de plaats of van de naburige plaats, waar de gevangenneming moet geschieden. De openbare burgerlijke of de gewapende magt is verplicht, op de vertooning van het regterlijk bevel, onmiddellijk aan de aanvraag te voldoen.

107. In geval de beklaagde niet kan worden gevat, zal het bevel van gevangenneming aan zijne woonplaats, of, wanneer die onbekend is, aan deszelfs laatste verblijf worden beteekend, en er zal een proces-verbaal van de gedane nasporing worden opgemaakt, hetwelk voor *gezien* zal moeten worden geteekend door den kantonregter, den commissaris van politie of den burgemeester van de plaats.

Het bevel van gevangenneming en het proces-verbaal zullen aan den officier van justitie worden teruggebragt.

108. De beklaagde, die uit krachte van een bevel van gevangenneming is gevat, zal zonder verwijl worden gebragt in de gevangenis, bij het bevel vermeld.

109. De deurwaarder of de ambtenaar met de uitvoering van het bevel van gevangenneming belast, zal den beklaagde aan den cipier van de gevangenis overgeven, welke, op vertooning van het bevel, denzelfden zal innemen, en schriftelijk zal verklaren zulks te hebben gedaan; de deurwaarder, of de ambtenaar met de uitvoering van het bevel belast, zal vervolgens de stukken tot den gearresteerde betreffende, ter griffie brengen en schriftelijk bewijs nemen dat dezelve aldaar overgenomen zijn.

Hij zal deze beide schriftelijke bewijzen binnen vier en twintig uren aan den officier van justitie vertoonen, welke dezelve voor *gezien* zal teekenen, met bijvoeging van de dagteekening.

110. Buiten het geval van betrapping op heeter daad, zal geene huiszoeking mogen plaats hebben, zonder verlof van de arrondissements regtbank.

Er zal evenwel, in geval van dringende noodzakelijkheid' zonder dit verlof, door den regter-commissaris, ter requisitie van den officier van justitie, huiszoeking mogen geschieden:

1°. In de woning van den beklaagde;

2°. In de woning waarin het misdrijf gepleegd is;

3°. In herbergen, koffijluizen en andere openbare plaatsen.

111. In alle gevallen eener huiszoeking al had die zelfs plaats met verlof van de regtbank zal het den regter-commissaris niet geoorloofd zijn geschriften, boeken en andere papieren te onderzoeken of in beslag te nemen, zonder dat hij daartoe uitdrukkelijk door de regtbank zij gemagtigd

112. De huiszoekingen zullen door den regter-commissaris in tegenwoordigheid van den officier van justitie geschieden.

Indien deze mogten belet zijn, kan de regter-commissaris zich door den kanton regter en de officier van justitie door den burgemeester doen vervangen.

113. Indien de papieren of boeken van den beklaagde moeten onderzocht worden, zal hij daarbij in persoon of bij een' gemagtigde kunnen tegenwoordig zijn.

Het proces-verbaal zal door den beklaagde of zijnen gemagtigde worden onderteeekend, indien de een of ander daarbij tegenwoordig is, of er zal melding worden gemaakt van zijne weigering.

114. De regter-commissaris zal daarenboven de voorschriften nakomen van art. 47, 48 en 49 van dit Wetboek.

115. De regtbanken kunnen, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van den beklaagde, zich de stukken doen voorleggen en bevelen dat de instructie spoedig worde voleindigd, of dezelve sluiten, zoo daartoe vonden zijn.

Zij zullen bijzonder acht slaan dat, wanneer er eene voorloopige aanhouding heeft plaats gehad, de zaak met den vereischten spoed worde voortgezet.

116. Alle bevelen tot gevangenneming of gevangenhouding zijn voor niet langer dan dertig dagen geldig te rekenen van den dag, waarop zij zijn ten uitvoer gelegd.

Indien aan het eind van dien termijn de instructie niet is afgehoopen of de zaak niet is beregt, wordt de beklaagde onmiddellijk in vrijheid gesteld, tenzij de regtbank op vordering van den officier van justitie het bevel bij gemotiveerde beschikking voor ten hoogste dertig dagen hebbe verlengd. Hetzelfde zal nog daarna telkens van dertig dagen tot dertig dagen kunnen geschieden, indien de regtbank na den laatst verleenden termijn zulks noodig oordeelt. Op deze beschikkingen is het tweede lid van art. 93 van toepassing.

117. Na afloop der instructie of wanneer, in het geval van art. 99, deze wegens ontstentenis van den beklaagde niet is kunnen worden voltooid, deelt de regter-commissaris de stukken mede aan den officier van justitie.

Oorueit deze de instructie niet volledig, dan vordert hij, met aanduiding van hetgeen hij daartoe noodig acht, dat zij meer volledig wordt gemaakt.

118. Zoodra de instructie is ten einde gebragt, doet de officier van justitie den beklaagde bij exploit aanzeggen, dat de instructie

gesloten is, met vermelding van het requisitoir dat tegen hem genomen zal worden,

119. De beklaagde kan, binnen acht dagen na de beteekening van de sluiting der instructie, eene memorie ter griffie van de regtbank inleveren. De bevoegdheid daartoe wordt hem bij het exploit, in het voorgaand artikel bedoeld, op straffe van nietigheid, kenbaar gemaakt.

De beklaagde kan in het exploit de verklaring doen opnemen, dat hij van deze bevoegdheid afstand doet. De verklaring wordt door hem geteekend Zoo hij zijne verklaring niet kan teekenen, wordt daarvan in het exploit melding gemaakt.

120. De beklaagde kan zich omtrent het indienen der memorie beraden met een raadsman, door hem met inachtneming van art. 133 gekozen.

121. De beklaagde, die wegens misdrijf vervolgd wordt en zich ingevolge art. 86 te dier zake in verzekerde bewaring bevindt, kan zich omtrent het indienen der memorie beraden met een raadsman, hem op zijn verzoek door den president der regtbank ambtshalve toegevoegd.

122. De toevoeging geschiedt uit de advocaten en procureurs in het arrondissement gevestigd. Zij wordt den benoemde, alsmede den beklaagde, door of namens den president dadelijk kenbaar gemaakt.

123. Gedurende den tijd voor de inlevering der memorie bepaald, heeft de toegevoegde raadsman van den beklaagde toegang tot hem en kan hij hem, behoudens het vereischte toezigt, alleen spreken.

Gedurende dienzelfden tijd kan de raadsman, alsmede de beklaagde, die niet in verzekerde bewaring is, ter griffie inzage nemen van de stukken,

124. De memorie kan ook door den raadsman worden onderteekend.

Van de inlevering der memorie wordt aan dengene die haar overlegt, door den griffier schriftelijk bewijs gegeven.

125. De griffier teekent den dag der inlevering op de memorie aan en zendt die binnen vier en twintig uren aan den officier van justitie

De officier van justitie dient haar, binnen drie dagen na die inlevering, met de stukken en met zijne vordering bij de regtbank in.

Is geene memorie ingeleverd, dan dient de officier van justitie de stukken, met zijne vordering, bij de regtbank in binnen drie dagen na verloop van den termijn, voor de inlevering der memorie bepaald of zoo de afstand is gedaan, in het tweede lid van art 119 bedoeld, binnen drie dagen na de dagteekening van het aldaar vermelde exploit

Op de vordering van den officier van justitie wordt door de regtbank in raadkamer beslist.

126. Indien de regtbank de instructie niet volledig oordeelt, beveelt zij, met aanduiding van het onderwerp een nader onderzoek.

Zoodra het bevolen onderzoek is afgelopen, wordt gehandeld overeenkomstig de artt. 118, 119 en 125.

De termijnen in het eerste lid van art. 119 en het derde lid van art. 125 worden bepaald op twee dagen.

127. Indien het aan de regtbank blijkt, dat de kennisneming der zaak tot de bevoegdheid van een ander kollegie behoort, verwijst zij dezelve naar den bevoegden regter.

De officier van justitie doet de stukken aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie bij zoodanig kollegie toekomen.

Het tweede en derde lid van artikel 82 zijn hier van toepassing.

Indien ter zake van het feit geen regt tot strafvervolgung aanwezig is of de instructie geene voldoende aanwijzing van schuld tot verdere vervolging heeft opgeleverd, stelt zij den beklaagde te dier zake buiten vervolging.

Indien in de instructie of naden afloop daarvan vormen zijn verzuimd, beveelt zij herstel van dat verzuim of heropening van het onderzoek van de laatst geldige akte af, welke aan het verzuim is voorafgegaan.

In alle andere gevallen verwijst zij de zaak naar de teregtzitting.

De artt 87—91 zijn hier van toepassing.

128. Wanneer de beklaagde buiten vervolging wordt gesteld of, bij verwijzing, geen der gevallen of gronden vermeld in art. 86, meer aanwezig is, beveelt de regtbank, indien de beklaagde in verzekerde bewaring is, zijne invrijheidstelling.

129 Op de beschikkingen bij art. 127 vermeld, is art. 92, en op die, houdende verwijzing naar de teregtzitting, bovendien art. 93 van toepassing.

130. Tegen de beschikkingen, waarbij de beklaagde ter zake van misdrijf naar de teregtzitting is verwezen, kan deze, en tegen die, vermeld in art. 127 eerste en vierde lid, kan de officier van justitie verzet doen.

Het verzet geschiedt door middel eener verklaring ter griffie, af te leggen door den officier binnen twee dagen na de uitspraak, en door den beklaagde binnen acht dagen na de beteekening der beschikking.

In geval van verzet van den officier van justitie, verzendt deze de akte van verzet, vergezeld van eene memorie, bevattende de redenen, wanneer die niet in de akte zelve zijn uitgedrukt, binnen de volgende vier en twintig uren aan den procureur-generaal van het gerechtshof.

In geval van verzet van den beklaagde, kan deze binnen voornoemde acht dagen eene memorie ter griffie indienen en geschiedt de verzending aan den procureur-generaal binnen vier en twintig uren na verloop van dezen termijn of na de indiening der memorie.

In het een en ander geval dient de procureur-generaal, binnen drie dagen na de ontvangst, zijn verslag en requisitoir bij het hof in, en wordt voorts gehandeld overeenkomstig art. 94, derde en vierde lid.

131 De beklaagde kan van het regt, in het voorgaand artikel bedoeld, afstand doen.

132 Indien bij de verwijzing naar de teregtzitting ter zake van een misdrijf de beklaagde zich te dier zake ingevolge art. 86 in verzekerde bewaring bevindt en wordt gehouden, of daarbij

zijne gevangenneming wordt bevolen, bepaalt de regtbank, dat aan den beklaagde ambtshalve een raadsman zal worden toegevoegd.

De toevoeging geschiedt door den president der regtbank uit de advocaten en procureurs in het arrondissement gevestigd. Zij wordt den beklaagde gelijktijdig met de beschikking, waarbij de zaak naar de terechtzitting is verwezen, beteekend.

De toegevoegde raadsman kan daarna alsnog door een gekozen raadsman worden vervangen, indien deze uiterlijk twee dagen vóór de terechtzitting ter griffie verklaring aflegt, dat hij bereid is ten bepaalden dage de verdediging van den beklaagde op zich te nemen. De griffier geeft hiervan onverwijld kennis aan den toegevoegden raadsman. De toegevoegde heeft de bevoegdheid eenen anderen raadsman in zijne plaats te doen optreden, mits hij daarvan vooraf aan den voorzitter kennis geve.

133. Als raadslieden worden slechts toegelaten advocaten en procureurs binnen het Rijk de praktijk uitoefenende.

134. Na beteekening van de beschikking, houdende verwijzing naar de terechtzitting heeft, indien de beklaagde in verzekerde bewaring is, de gekozen of toegevoegde raadsman toegang tot hem en kan hij hem, behoudens het vereischte toezigt, zoo dikwijls hij dit verlangt, alleen spreken.

Hij, zoowel als de beklaagde, die niet in verzekerde bewaring is, kan ter griffie inzage nemen van de stukken, zonder de voortzetting der zaak op te houden.

De beklaagde kan van de stukken, voor zoover hij dit verlangt, ten zijnen kosten afschriften doen nemen.

Bij onvermogen, ter beoordeeling van de regtbank, kan deze gelasten, dat de afschriften, welke zij noodig acht, kosteloos worden afgegeven. In dit geval worden de kosten der afschriften als geregtskosten aangemerkt.

135. In alle gevallen waarin, na gehouden instructie, de regter blijkt onbevoegd te zijn, blijft echter de instructie van kracht.

136. Niemand kan, buiten vervolging zijnde gesteld, ter zake van hetzelfde feit in regten worden betrokken, hetzij nieuwe bezwaren zijn bekend geworden.

Als nieuwe bezwaren worden aangemerkt de verklaringen van getuigen, stukken, bescheiden en processen-verbaal, welke niet zijn onderzocht geworden, doch echter van dien aard zijn, dat zij of de bewijzen versterken welke de regtbank te zwak heeft geoordeeld of de feiten meer ontwikkelen tot betere ontdekking der waarheid.

In dat geval biedt de officier van justitie de stukken wederom aan de regtbank aan, met zoodanige vorderingen, als hij, met inachtneming van het bepaalde bij art. 81, raadzaam oordeelt en wordt de zaak op de gewone wijze overeenkomstig de afschriften van dezen Titel behandeld.

137. Alle uitspraken der raadkamer vermelden, en straffe van nietigheid, de namen der leden van het regtskollegie, door wie zij zijn gewezen en worden door ieder hunner en door den griffier ondertekend.

Zoo dikwijls de regtbank in raadkamer eene beschikking neemt, is zij samengesteld uit drie leden.

138. Alle bevelen van gevangenneming en gevangenhouding zijn uitvoerbaar niettegenstaande verzet van den beklaagde.

De bevelen tot invrijheidstelling op grond van onvoldoende aanwijzing van schuld zijn uitvoerbaar niettegenstaande elk beroep. Van de andere kan het openbaar ministerie de uitvoering opschorten gedurende den termijn, binnen welken het tegen de beschikking kan opkomen, en indien het van die bevoegdheid gebruik gemaakt heeft, tot de beslissing daarover, mits binnen den daarvoor gestelden tijd gegeven. Hetzelfde geldt voor het geval, dat ten gevolge van onbevoegd verklaring overeenkomstig de artt. 82 en 127 de invrijheidstelling zou moeten plaats hebben.

139. De beklaagde, krachtens bevel van gevangenneming aangehouden, wordt, binnen vier en twintig uren na zijne opening in de gevangenis, door den regter commissaris gehoord.

140. Bij verzuim of bij nietigheid van eenige in dezen Titel voorgeschreven beteekening kan de beklaagde mits bij zijne eerste verschijning, de nietigverklaring vorderen van de dagvaarding waarbij hij, zoo instructie is gelast, voor den regter-commissaris, of, zoo de zaak naar de terechtzitting is verwezen, ter terechtzitting is opgeroepen.

VIERDE TITEL.

Van het regtsgeding op de terechtzitting van de arrondissements-regtbank.

§ 1. Van het aanhangig maken der zaak.

141. De zaak wordt ter terechtzitting aanhangig gemaakt:

1°. door eene dagvaarding, van wege den officier van justitie aan den beklaagde beteekend, hetzij regtstreeks, hetzij ten gevolge van verwijzing;

2°. door eene dagvaarding, beteekend van wege andere ambtenaren, daartoe bij de wet gemagtigd.

De artt. 87-91 zijn toepasselijk op zaken, welke regtstreeks bij dagvaarding worden aanhangig gemaakt.

142. Bij de dagvaarding worden tevens opgegeven de naam, het beroep en de woon- of verblijfplaats, of, bij onbekendheid van een of ander, de aanduiding, zoo naauwkeurig mogelijk, van de getuigen en deskundigen, die van wege den officier van justitie of den in nummer 2 van het eerste lid van het vorige artikel bedoelden ambtenaar zullen worden gedagvaard.

In geval van regtstreeksche dagvaarding zijn de bepalingen van het tweede, derde en vierde lid van art. 134 van toepassing, zoodra de beteekening der dagvaarding is geschied.

143. De dagvaarding behelst eene opgave van het feit dat ten laste wordt gelegd, met vermelding omstreeks welken tijd en waar ter plaatse het begaan zou zijn; alles op straffe van nietigheid.

Zij behelst tevens de vermelding van de omstandigheden, waaronder het feit zou gepleegd zijn.

144. De dagvaarding wordt, met afgifte of achterlating van een afschrift, beteekend aan den persoon van den beklaagde of, zoo deze niet in verzekerde bewaring is, aan zijn persoon of zijne woonplaats; indien hij hier te lande geene bekende woonplaats heeft, aan zijn laatste verblijfplaats hier te lande.

In geval de beambte, met de beteekening der dagvaarding belast, noch den beklaagde noch iemand van diens huisgenooten aan zijne woon- of verblijfplaats vindt, zal hij het afschrift terstond ter hand stellen aan het hoofd van het plaatselijk bestuur of aan dengene die hem vervangt, die het oorspronkelijk stuk voor *gezien* zal moeten teekenen, en het afschrift zoo mogelijk aan den beklaagde zal moeten doen toekomen, zonder dat van dit laatste echter in regten zal behoeven te blijken.

Inden de beklaagde hier te lande geene bekende woon- of verblijfplaats heeft, geschiedt de beteekening der dagvaarding door middel van aanplakking van het afschrift aan het gebouw, waar de regtbank zitting houdt.

Alles op straffe van nietigheid.

Bij bekende verblijfplaats buitenslands wordt door den beambte met de beteekening der dagvaarding belast tevens een afschrift van de dagvaarding bij aangeteekenden brief aan den beklaagde verzonden.

145. Indien regtstreeks van wege den officier van justitie is gedagvaard, kan de beklaagde verzoeken, dat de zaak door de regtbank in raadkamer worde onderzocht en daartoe tegen de dagvaarding verzet doen bij exploit, binnen vijf dagen na de dagvaarding te beteekenen aan den officier van justitie.

Dit verzet doet de dagvaarding van regtswege vervallen.

De officier biedt daarop, na des noods den beklaagde door den regter-commissaris te hebben doen hooren, de stukken aan de regtbank aan met zoodanige vordering als hij, met inachtneming van art. 81, raadzaam acht en zorgt voor de intrekking van de dagvaarding van getuigen, zoo deze heeft plaats gehad.

De zaak wordt alsdan behandeld volgens de voorschriften betreffende het onderzoek in raadkamer, evenals ware geene dagvaarding geschied.

146. Onverminderd de bevoegdheid van den beklaagde om zelf getuigen en deskundigen te doen dagvaarden, kan op zijn verzoek de president van de regtbank bevelen, dat deze van wege den officier van justitie of den in nummer 2 van het eerste lid van art. 141 bedoelden ambtenaar worden gedagvaard.

De beklaagde geeft, ten minste tweemaal vier en twintig uren vóór de terechtzitting, overeenkomstig het bepaalde bij art. 142, van de getuigen en deskundigen, door hem gedagvaard of te dagvaarden, bij exploit kennis aan den officier van justitie, of, indien de dagvaarding is geschied van wege den in nummer 2 van het eerste lid van art. 141 bedoelden ambtenaar, aan dien ambtenaar.

147. Op straffe van nietigheid moet tusschen den dag waarop de dagvaarding aan den beklaagde is beteekend en dien der terechtzitting een termijn van ten minste tien dagen verlopen.

Met toestemming van den beklaagde kan deze termijn worden verkort, mits in het exploit van dagvaarding de verklaring van den beklaagde, houdende zijne toestemming, worde opgenomen en door hem geteekend. Zoo de beklaagde zijne verklaring niet kan teekenen, wordt daarvan in het exploit melding gemaakt.

148. Vrijwillige verschijning van den beklaagde op eene

24 IV. TITEL. VAN HET REGTSG. OP DE TEREQTZ., ENZ.

dagvaarding, beteekend in strijd met de voorschriften van art. 144 of met die van het voorgaand artikel, dekt de nietigheid.

§ 2. Van het onderzoek ter teregtzitting.

149. De regter, die als regter-commissaris de zaak heeft onderzocht, neemt, op straffe van nietigheid, aan het onderzoek ter teregtzitting geen deel.

De regtbank zal bij voorkeur zijn zamengesteld uit regters, die niet over de verwijzing naar de teregtzitting hebben gezeten.

150. In zaken, betreffende strafbare feiten, op welke geene gevangenisstraf is bedreigd, kan de beklagde zich laten vertegenwoordigen door eenen advocaat of procureur, bepaaldelijk daartoe door hem gevolmagtigd, ten ware de regtbank mogt bevelen, dat hij in persoon verschijne.

Het tweede lid van art. 190 is van toepassing.

151. De president handhaaft de orde op de teregtzitting en geeft daartoe de noodige bevelen.

Indien een der aanwezigen de stilte of orde op de teregtzitting stoort of teekenen geeft van goed- of afkeuring, en vruchteloos door den president is gewaarschuwd of het bevel van den president om zich te verwijderen niet heeft opgevolgd, kan hij op diens last worden verwijderd en zoo noodig gedurende den tijd der teregtzitting worden in bewaring gehouden.

152. De president doet het onderzoek een aanvang nemen door den beklagde, of, zoo er meer dan één beklagde is, ieder hunner, in de orde waarin zij zijn gedagvaard, af te vragen zijnen naam, zijnen voornamen, zijnen ouderdom, zijne geboorteplaats, zijne woon- of verblijfplaats en zijn beroep. Hij vermaant hem oplettend te zijn op hetgeen hij zal hooren.

Hij doet het bevel van verwijzing, zoo deze heeft plaats gehad, door den griffier voorlezen.

Het onderzoek wordt onafgebroken voortgezet, behoudens de gevallen, waarin de wet schorsing toelaat, of de regtbank die, om daarbij te vermelden redenen, noodig oordeelt.

153. In de gevallen, waarin van nietigheid der dagvaarding, niet-ontvankelijkheid van den officier van justitie of onbevoegdheid van de regtbank, zonder onderzoek der zaak zelve, kan blijken, is de beklagde of zijn raadsman bevoegd die verwerping reeds uadelijk na de ondervraging, in het voorgaand artikel bedoeld, voor te dragen en toe te lichten.

De officier van justitie kan daarop antwoorden.

De beklagde en zijn raadsman kunnen andermaal en, zoo de officier van justitie daarna weder het woord verlangt, nogmaals het woord voeren.

De regtbank gaat tot beraadslaging over en doet uitspraak.

Wordt de verwerping ontijdig of ongegrond bevonden, dan wordt het onderzoek der zaak zelve onmiddellijk voortgezet.

154. De officier van justitie draagt de zaak voor.

Hij legt eene lijst over der getuigen, die ten zijnen verzoeken of ten verzoeken van den beklagde zijn gedagvaard.

Deze lijst wijst geene andere getuigen aan dan die, van welke, met inachtneming van het bepaalde bij de artt. 142 en 146, van wege den officier aan den beklagde of van wege dezen

aan den officier opgave is gedaan, of die, welke ten verzoeken van den beklaagde door den officier zijn gedagvaard.

155. Op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, mits gedaan vóór den aanvang van het getuigenverhoor, worden ook gehoord getuigen, niet op de lijst voorkomende, doch ter terechtzitting tegenwoordig.

In dit geval, alsmede in geval een getuige bij de opgave niet voldoende is aangeduid, kan op de vordering van den officier van justitie, indien het verhoor is verzoekt door den beklaagde of op het verzoek van dezen, indien het verhoor is gevorderd door den officier van justitie, het onderzoek door de rechtbank voor eenen bepaalden tijd worden geschorst,

156. De president kan om bijzondere redenen aan een of meer getuigen, op daartoe gedaan verzoek, met toestemming den officier van justitie en den beklaagde, vergunnen zich vóór het afleggen hunner verklaring tot een door hem te bepalen tijdstip te verwijderen.

157. Indien een op de lijst vermelde getuige blijkt niet te zijn verschenen, kan de rechtbank, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, het onderzoek voor bepaalden of onbepaalden tijd schorsen.

Op gelijke wijze kan worden gehandeld, indien een verschenen getuige bij de verdere behandeling der zaak is achtergebleven, of, na de vergunning om zich te verwijderen, ten bepaalden tijde niet is teruggekeerd.

De bepalingen van dit artikel zijn mede van toepassing bij niet-verschijning, of bij het achterblijven, gedurende de verdere behandeling, van den raadsman van den beklaagde.

158. In de gevallen, bij het voorgaand artikel bedoeld, wordt de getuige, tenzij blijke van geldige verhindering, op de vordering van den officier van justitie, bij het vonnis, waarbij het onderzoek wordt geschorst, veroordeeld tot betaling der dien ten gevolge noodeloos gemaakte gerechtskosten, bij lijfswang op hem te verhalen.

De rechtbank beveelt tevens, dat hij tegen den dag voor de nadere terechtzitting bepaald of te bepalen andermaal worde gedagvaard en des noods door een deurwaarder of dienaar der openbare magt voor haar worde gebragt.

159. De getuige kan van de kosten geheel of gedeeltelijk worden ontheven, indien hij op de nadere terechtzitting voor zijn achterblijven gegronde redenen of verschoonende omstandigheden ter beoordeeling van de rechtbank aanvoert.

De officier van justitie wordt in ieder geval op het verzoek gehoord.

160. De president beveelt, behoudens het bepaalde bij art. 156, dat de getuigen zich begeven naar het voor hen bestemde vertrek, met uitzondering van den eersten, dien hij voor zich doet verschijnen.

Nadat deze zijne verklaring heeft afgelegd, worden achtereenvolgens de overigen, in de orde bij de lijst aangewezen, ieder afzonderlijk opgeroepen, eerst zij, die ten verzoeken van

den officier van justitie, daarna zij, die ten verzoeken van den beklagde moeten worden gehoord.

De orde kan echter door den president worden veranderd, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklagde.

De president neemt, zoonodig, maatregelen om de getuigen te beletten, dat zij zich vóór het afleggen van hunne getuigenis, onder elkander over het ten laste gelegde feit, over den beklagde of over het door hen gegeven of nog te geven getuigenis onderhouden.

161. De president vraagt den getuige af zijnen naam, zijne voornamen, zijnen ouderdom, zijn beroep en zijne woon- of verblijfplaats; of hij den beklagde gekend heeft vóór het feit waarvoor deze te regt staat; of hij bloed- of aanverwant is van den beklagde en in welken graad, en of er dienstbetrekking tusschen hem en den beklagde bestaat of bestaan heeft.

De getuige doet hierna, op straffe van nietigheid, naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid den eed of de belofte van de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen.

Daarop wordt hij door den president ondervraagd. Hij legt zijne verklaring af, zonder zich van een schriftelijk opstel te mogen bedienen.

De regtbank kan echter om bijzondere redenen den getuige toestaan, bij zijne verklaring van die geschriften of schriftelijke aantekeningen gebruik te maken, welke zij veroorloven zal.

162. Als getuigen zullen niet mogen worden gehoord en kunnen zich verschoonen:

1°. des beklagden of medebeklagden bloed- of aanverwanten in de regte lijn;

2°. des beklagden of medebeklagden bloed- of aanverwanten in de zijlinie tot den derden graad ingesloten;

3°. des beklagden of medebeklagden echtgenoot, of vroegere echtgenoot na echtscheiding.

Het hooren der voorschreven personen brengt geene nietigheid te weeg, indien zij getuigenis hebben afgelegd met gezamenlijke toestemming van den officier van justitie en van den beklagde.

Zij kunnen zelfs zonder die toestemming door de regtbank worden toegelaten om zonder eedsaflegging inlichtingen te geven.

163. Van het geven van getuigenis, en zelfs van het afleggen van onbeëdigde verklaring, kunnen zich ook verschoonen zij, die uit hoofde van hunnen stand, hun beroep of hun ambt tot geheimhouding verplicht zijn, doch alleen omtrent hetgeen, waarvan de wetenschap aan hen als zoodanig is toevertrouwd.

164. Zullen niet anders dan tot het geven van inlichtingen en buiten eede kunnen worden gehoord:

1°. zij, die den vollen ouderdom van zestien jaren niet hebben bereikt;

2°. zij, die wegens ziekelijke storing der verstandelijke vermogens onder curatele of op regterlijke magtiging in bewaring zijn gesteld, al hebben zij bij tusschenpoozen het gebruik dier vermogens.

165. De regtbank kan bevelen, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van

den beklagde, dat niet anders dan buiten eede worden gehoord zij, die wegens meened tot welke straf ook of uit anderen hoofde tot gevangenisstraf van drie jaren of langer zijn veroordeeld, of tegen wie ter zake van misdrijf, waartegen eene gevangenisstraf van vier jaren of meer is bedreigd, eene vervolging na verleenden regtsingang aanhangig is.

166. Indien een getuige, op de eerste of de nadere dagvaarding verschenen, of voor de regtbank gebragt, zonder wettigen grond weigert den eed of de belofte te doen of zijne verklaring af te leggen, kan de regtbank, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklagde, het onderzoek voor eenen bepaalden tijd schorsen.

In dat geval is het eerste lid van art. 1-8 van toepassing. De regtbank beveelt tevens, dat de getuige in gijzeling worde gesteld, of daarin gehouden, zoo hij ter zake van gelijke weigering bij het voorloopig onderzoek of in de instructie zich reeds in gijzeling bevindt, en dat hij op den bepaalden dag weder voor haar worde gebragt.

Het bevel wordt gewezen op de vordering van den officier van justitie, nadat de getuige in zijne verdediging, door hem of zijnen raadsman voorgedragen, is gehoord.

167. Indien een getuige, bij het voorloopig onderzoek of de instructie gehoord, overleden is, of niet is kunnen worden gedagvaard, of op de dagvaarding niet is verschenen, of verschenen zijnde weigert getuigenis te geven, en de zaak niet wordt geschorst, of wanneer, in geval van schorsing de getuige bij zijne weigering volhardt, kan de regtbank bevelen, dat de vroeger afgelegde verklaringen door den griffier worden voorgelezen.

De voorlezing heeft, op straffe van nietigheid, plaats, wanneer zij door den officier van justitie gevorderd, of door den beklagde verzocht wordt.

De regtbank zal op deze voorgelezen verklaringen zoodanig acht kunnen slaan als zij met inachtneming van de voorschriften van art 409, zal meenen te behooren.

168. Men zal den getuige niet in de rede mogen vallen.

De getuigen mogen op de terechtzitting met elkander niet in woordenwisseling treden.

169. Nadat de getuige zijne verklaring heeft afgelegd, kunnen hem door de regters en de officier van justitie vragen worden gedaan. De president geeft hun, op hun verlangen, daartoe het woord.

De president geeft voorts aan den beklagde en aan zijnen raadsman de gelegenheid den getuige vragen te doen en tegen den getuige en diens verklaringen in te brengen wat tot verdediging kan dienen.

De ondervraging der getuigen door den beklagde of zijn raadsman geschiedt door tusschenkomst van den president, tenzij de regtbank toesta, dat zij zonder die tusschenkomst geschiede. De toestemming kan steeds worden ingetrokken.

De regtbank kan ambtshalve of op het verzet van den officier van justitie of van den beklagde, beletten, dat aan eenige vraag, door den beklagde of diens raadsman of door den officier van justitie gedaan, worde gevolg gegeven.

170. Gedurende den verderen loop van het onderzoek kunnen den getuige, die reeds zijne verklaring heeft afgelegd, met inachtneming der bepalingen van het voorgaand artikel, nog vragen worden gedaan.

171. Na het afleggen zijner verklaring blijft de getuige in de gehoorzaal, tenzij de regtbank met toestemming van den officier van justitie en van den beklaagde, en, zoo noodig, met bevel om op eenen te bepalen tijd weder in de gehoorzaal aanwezig te zijn, hem vergunt zich te verwijderen.

172. De president kan, hetzij ambtshalve, hetzij op de verordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, getuigen met elkander confronteren.

Op gelijke wijze kan hij bevelen dat, na afgelegde getuigenis, een of meer der getuigen de gehoorzaal verlaten en dat een of meer hunner op nieuw worden binnengelaten, ten einde, hetzij afzonderlijk, hetzij in elkanders bijzijn, nogmaals te worden gehoord.

173. Op gelijke wijze, als bij het voorgaand artikel bedoeld, kan de president bevelen, dat een of meer beklaagden de gehoorzaal verlaten, ten einde een getuige buiten hunne tegenwoordigheid worde ondervraagd.

In dat geval wordt, op straffe van nietigheid, daarna met het onderzoek der zaak niet voortgegaan, dan nadat vooraf de beklaagde is onderrigt van hetgeen in zijne afwezigheid is voorgevallen.

174. Indien een getuige verdacht wordt zich op de terechtzitting aan het misdrijf van meened te hebben schuldig gemaakt, kan de regtbank, hetzij ambtshalve, hetzij op de verordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, dienaangaande onderzoek bevelen, met schorsing, zoo noodig, der zaak tot na den afloop van dat onderzoek.

In dat geval wordt door den griffier dadelijk proces-verbaal opgemaakt en met den president en de regters onderteeekend. Het proces-verbaal bevat de afgelegde verklaring van den getuige.

De verklaring van den getuige wordt hem voorgelezen en door hem onderteeekend. Bij gebreke van onderteekening vermeldt het proces-verbaal de weigering of de reden van verhindering.

De regtbank kan daarop regtsingang verleenen volgens de bepalingen van den derden Titel.

Het proces-verbaal wordt door de regtbank in handen gesteld van den officier van justitie.

175. Wanneer in het geval bij het voorgaand artikel bedoeld, de regtbank geen regtsingang verleent, kan zij echter, op de gronden, vermeld in art. 86, de voorloopige aanhouding van den getuige bevelen.

De officier van justitie handelt overeenkomstig art. 81.

Art. 54 is toepasselijk.

De zaak wordt verder volgens de voorschriften van den derden Titel behandeld.

176. Alle bepalingen in deze paragraaph ten aanzien van getuigen voorkomende zijn ook van toepassing ten aanzien van deskundigen, behoudens dat de deskundigen den eed of de belofte afleggen, voorgeschreven bij art. 52.

Dezelfde persoon kan als getuige en als deskundige worden gehoord, mits hem vóór het afleggen van den eed of de belofte de voor beiden bestemde eeden worden voorgehouden.

177. Processen-verbaal, verslagen van deskundigen of andere stukken worden op last van den president, wanneer deze of een der regters of wel de officier van justitie dit verlangt, door den griffier voorgelezen.

Gelijke voorlezing heeft plaats op het verzoek van den beklagde, tenzij de regtbank ambtshalve, of op het verzet van den officier van justitie anders beveelt.

Ten bezware van den beklagde wordt, op straffe van nietigheid, op geene stukken acht geslagen, dan voor zooveel en voor zoover zij zijn voorgelezen.

178. Nadat alle getuigen en deskundigen zijn gehoord, wordt de beklagde door den president ondervraagd, behoudens diens bevoegdheid om reeds vroeger en zelfs vóór den aanvang van het getuigenverhoor aan den beklagde vragen te doen.

Is er meer dan één beklagde, dan geschiedt de ondervraging in de orde, waarin die, bedoeld bij art. 152 heeft plaats gehad.

Het derde lid van art. 160 is hier van toepassing.

179. Indien de beklagde weigerachtig of in gebreke blijft gedane vragen te beantwoorden, wordt niettemin met de zaak voortgegaan.

Zoo de beklagde de stilte of de orde op de terechtzitting stoort, en vruchteloos door den president is gewaarschuwd of het bevel van den president om zich te verwijderen niet heeft opgevolgd, kan de regtbank zijne verwijdering uit de gehoorzaal bevelen, en zoo noodig, dat hij gedurende den tijd der terechtzitting in bewaring worde gehouden. De behandeling der zaak wordt voortgezet en de uitspraak geschiedt, evenals ware de beklagde tegenwoordig gebleven.

In de beide gevallen, bij dit artikel bedoeld, blijft de raadsman van den beklagde met de verdediging belast.

180. De president kan, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklagde, bevelen, dat een of meer der beklagden de gehoorzaal verlaten, tot einde een ander hunner buiten tegenwoordigheid van dien beklagde worde ondervraagd.

Het tweede lid van art. 173 is dan van toepassing.

181. Ook de regters en de officier van justitie kunnen aan den beklagde vragen doen. De president geeft hun daartoe op hun verlangen het woord.

De beklagde of zijn raadsman kan ook aan zijnen medebeklagde vragen doen.

Het derde en vierde lid van art. 169 zijn hier van toepassing.

182. Na de ondervraging van den beklagde kunnen aan getuigen of deskundigen op nieuw vragen worden gedaan of stukken worden voorgelezen.

183. Indien een beklagde of getuige de Nederlandsche taal niet verstaat, kan het onderzoek, op straffe van nietigheid, geen plaats hebben zonder bijstand van een tolk.

De tolk wordt van wege den officier van justitie ter terechtzitting gedagvaard, tenzij de tolk ter terechtzitting aanwezig mogt zijn.

De regtbank kan ook, hetzij ambtshalve, hetzij op de verordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, de dagvaarding van eenen tolk bevelen, indien op de teregtzitting de bijstand blijkt noodig te zijn. Het voorgaand lid is dan van toepassing.

De beklaagde kan den tolk wraken, mits daarvoor redenen gevende. De regtbank doet daarover terstond uitspraak.

184. De tolk moet den ouderdom hebben bereikt van achttien jaren.

Hij legt, naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, den eed of de belofte af van getrouw zijne taak te zullen vervullen.

Geen der getuigen of der regters, die van de zaak kennis nemen, wordt als tolk toegelaten.

Hetgeen in strijd met de bepalingen van dit artikel is vertolkt, wordt geacht niet vertolkt te zijn.

185. De bijstand van eenen tolk wordt mede, op straffe van nietigheid, gevorderd, wanneer een beklaagde of getuige het gehoor- en spraakvermogen of één dezer vermogens mist en niet schrijven kan.

In dit geval wordt als tolk gedagvaard iemand, die geschikt is met hem om te gaan.

De twee voorgaande artikelen zijn hier van toepassing, behoudens dat in dit geval de tolk slechts den ouderdom van zestien jaren behoeft te hebben bereikt.

Indien de hier genoemde beklaagden en getuigen schrijven kunnen, zal de griffier hun de vragen en opmerkingen, aan hen te doen, bij geschrifte ter hand stellen, en zullen zij bij geschrifte daarop antwoorden, al hetwelk vervolgens door den griffier zal worden voorgelezen. Op gelijke wijze zal door de hier genoemde getuigen de eed of de belofte worden afgelegd.

186. In de gevallen, bij de artt. 183 en 185 bedoeld, wordt hetgeen ter teregtzitting is gesproken of voorgelezen zonder voor den beklaagde vertolkt te zijn, voor zoover dit ten zijnen nadeele strekt, geacht niet te zijn gesproken of voorgelezen.

187. Bij niet-verschijning van den gedagvaardden tolk, of bij diens weigering om den eed of de belofte af te leggen of zijne diensten te leenen, alsmede bij het aannemen eener voorgestelde wraking, en in het geval, bij het derde lid van art. 183 voorzien, zijn de artt. 157, 158, 159 en 166 van toepassing.

188. In den loop van of na het getuigenverhoor zal de president den beklaagde en zoo noodig den getuigen de voorwerpen, die als stukken van overtuiging dienen, vertoonen en hen daaromtrent hooren.

189. Nadat, behoudens het bepaalde bij art. 182, de ondervraging van den beklaagde heeft plaats gehad, kan de officier van justitie het woord voeren, en legt hij, na voorlezing, zijne verdering aan de regtbank over.

De beklaagde en zijn raadsman kunnen hierop antwoorden.

De officier van justitie kan daarna andermaal het woord voeren.

Aan den beklaagde en zijnen raadsman wordt echter, op straffe van nietigheid, het regt gelaten om het laatst te spreken.

Ook daarna is art. 182 van toepassing en kan ook de beklaagde nader worden ondervraagd. In dat geval kunnen de officier

van j
den h
190.
van h
van t
gen,
scheid
aanwe
dering
beklaa
noodig
magt
overle
De
tijd s
sing,
Art
191
gewor
tot v
justit
Bij
nietig
192
regtba
ambts
of op
bepaa
de sc
verlen
Op
getuig
stukke
Van
kundi
laatst
Op
193
zakeli
gevoer
hetzij
verzo
een r
zaak
comm
De
derde
Na
wordt
justit
zitting
De
194

van justitie en de beklaagde en zijn raadsman nogmaals, op den hiervoren vermelden voet, het woord voeren.

190. Indien aan de regtbank, naar aanleiding van den loop van het onderzoek, de noodzakelijkheid blijkt van het verhoor van ter terechtzitting nog niet gehoorde getuigen of deskundigen, of van de inzage, het onderzoek of de bezigtiging van bescheiden of stukken van overtuiging, die niet ter terechtzitting aanwezig zijn, beveelt zij, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, de oproeping dier getuigen of deskundigen, zoo noodig met last aan den deurwaarder of dienaar der openbare magt om hen dadelijk ter terechtzitting mede te brengen, of de overlegging van die bescheiden of van die stukken van overtuiging.

De regtbank kan daartoe het onderzoek voor eenen bepaalden tijd schorsen. Zij is bevoegd om ten bepaalden dage de schorsing, zoo noodig, weder voor eenen bepaalden tijd te verlengen.

Art. 177, 3de lid, is op deze bescheiden van toepassing.

191. Indien uit het onderzoek omstandigheden zijn bekend geworden, die, niet in de dagvaarding vermeld, volgens de wet tot verzwaring van straf grond geven, maakt de officier van justitie den beklaagde daarop opmerkzaam.

Bij gebreke daarvan wordt door de regtbank, op straffe van nietigheid, op die omstandigheden geen acht geslagen.

192. In het geval, bij het voorgaand artikel bedoeld, kan de regtbank tot nader onderzoek dier omstandigheden, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, het onderzoek voor eenen bepaalden tijd schorsen. Zij is bevoegd om ten bepaalden dage de schorsing, zoo noodig, weder voor eenen bepaalden tijd te verlengen.

Op de bepaalde terechtzittingen kunnen nog niet gehoorde getuigen of deskundigen of nog niet overgelegde bescheiden of stukken van overtuiging worden bijgebracht.

Van de dagvaarding van nog niet gehoorde getuigen of deskundigen geschiedt beteekening, overeenkomstig art. 142 of het laatste lid van art. 146.

Op de nieuwe bescheiden is art. 177, derde lid van toepassing.

193. Indien gedurende den loop van het onderzoek de noodzakelijkheid blijkt van instructie of van aanvulling van eene gevoerde instructie, beveelt de regtbank, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, met aanduiding van het onderwerp, een nader onderzoek en stelt zij daartoe, met schorsing der zaak tot na den afloop, de stukken in handen van den regter-commissaris.

De instructie geschiedt volgens de voorschriften van den derden Titel.

Na afloop wordt gehandeld overeenkomstig art. 117 en wordt de beklaagde bij exploit, hem van wege den officier van justitie beteekend, tot voortzetting van het geding ter terechtzitting, voor de nadere behandeling bepaald, opgeroepen.

De artt. 142, 146, 147 en 148 zijn dan van toepassing.

194. In alle gevallen, waarin schorsing van het geding plaats

heeft, wordt de zaak op de nadere terechtzitting hervat in den stand, waarin zij zich op het tijdstip der schorsing bevond. De rechtbank is bevoegd om, hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, te bevelen, dat het onderzoek ter terechtzitting op nieuw worde aangevangen.

195. In alle gevallen, waarin de zaak voor eenen bepaalden tijd wordt uitgesteld of geschorst, wordt door den president aan den beklaagde en aan de verschenen getuigen, deskundigen en tolken de dag aangezegd, waarop zij, zonder daartoe op nieuw gedagvaard te worden, ter terechtzitting moeten verschijnen.

Bij niet-verschijning van getuigen, deskundigen of tolken op den aangezegden dag, wordt gehandeld evenals waren zij niet verschenen op de dagvaarding.

196. Indien op de terechtzitting eenig strafbaar feit wordt gepleegd, wordt de verdachte met de getuigen onmiddellijk ondervraagd, en daarvan door den griffier proces-verbaal opgemaakt en met den president en de regters onderteekend.

Het proces-verbaal wordt door de rechtbank in handen gesteld van den officier van justitie.

In de gevallen en op de gronden vermeld in art. 86, kan de rechtbank, op de vordering van den officier van justitie of ambtshalve, tevens de voorloopige aanhouding van den verdachte bevelen. Het tweede, derde en laatste lid van art. 175 zijn dan van toepassing.

197. Indien uit het onderzoek ter terechtzitting voldoende aanwijzing ontstaat, dat de beklaagde zich heeft schuldig gemaakt aan een ander strafbaar feit dan waarvoor hij te recht staat, wordt, wanneer de officier van justitie het vordert, op de wijze bij het eerste lid van het voorgaand artikel bepaald, proces-verbaal opgemaakt, houdende de verklaringen van de getuigen en van den verdachte ten aanzien van dat feit.

Het tweede en derde lid van het voorgaand artikel zijn dan van toepassing.

198. De griffier houdt proces-verbaal der terechtzitting, waarin achtereenvolgens aantekening geschiedt van de in acht genomen vormen en van al hetgeen met betrekking tot de zaak ter terechtzitting voorvalt.

Het behelst tevens den zakelijken inhoud van de verklaringen der getuigen en deskundigen en van de opgaven van den beklaagde.

De president kan gelasten, dat daarin van eenige omstandigheid, verklaring of opgave aantekening wordt gedaan.

Gelijke aantekening geschiedt, wanneer een der regters het verlangt, alsmede op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde.

Het proces-verbaal wordt door den president en den griffier vastgesteld en onderteekend binnen den termijn, bij het eerste lid van art. 226 vermeld.

199. In alle gevallen, waarin bij deze paragraaf aan den beklaagde de bevoegdheid wordt toegekend tot het doen van eenig verzoek of verzet, komt die bevoegdheid mede toe aan den raadsman van den beklaagde.

200. Weigering of verzuim om te beslissen over eene vordering of een verzet van den officier van justitie of een verzoek of verzet van den beklagde, naar aanleiding van eenige bepaling van dezen Titel gedaan, heeft nietigheid ten gevolge

201. Indien de zaak overeenkomstig nummer 2 van het eerste lid van art. 141 door andere ambtenaren wordt vervolgd, zal zij ter terechtzitting op de gewone wijze worden behandeld, behoudens dat te dier zake de bemoeijingen aan den officier van justitie opgedragen door die ambtenaren of van hunnentwege worden verricht.

De rechtbank zal daarna de stukken stellen in handen van den officier van justitie, die, hetzij in dezelfde, hetzij in eene volgende terechtzitting zijne conclusie zal nemen

De beklagde zal het recht hebben om dadelijk tegen die conclusie schriftelijke bedenkingen aan de rechtbank aan te bieden.

§ 3. Van de beleedigde partij

202. Indien de beleedigde partij hare vordering om schadevergoeding tot 150 gulden of minder beperkt en niet bij den burgerlijken rechter heeft aanhang gemaakt, kan zij zich in het veding over de strafzaak voegen. Dit geschiedt door eene verklaring op de openbare terechtzitting onmiddellijk na de ondervraging van den beklagde, bij art. 152 bedoeld, of, zoo deze niet is verschenen, na het verleenen van het verstek.

Zij die, om in eene burgerlijke zaak in rechten te verschijnen bijstand behoeven, of vertegenwoordigd moeten worden, hebben, om zich in het strafgeding te voegen, den bijstand of die vertegenwoordiging van noode

203. De beleedigde partij kan zich op hare kosten doen vertegenwoordigen door eenen gemachtigde en zich doen bijstaan door eenen raadsman. Als gemachtigde en als raadsman worden alleen toegelaten zij, die als raadsman van eenen beklagde kunnen optreden

Heeft de beleedigde partij hare woonplaats buiten de gemeente waar de rechtbank is gevestigd, dan is zij verplicht in die gemeente woonplaats te kiezen.

204. De beleedigde partij mag harerzijds tot bewijs dat door haar, tengevolge van het ten laste gelegde feit, schade is geleden, of tot staving van het opgegeven bedrag der schade, stukken overleggen, doch geen getuigen of deskundigen aanbrengen.

205. De beleedigde partij of de raadsman, die haar bijstaat, kan aan de getuigen vragen doen, doch alleen voor zoover die vragen betreffen het bewijs van de geleden schade of het bedrag dier schade

De ondervraging der getuigen door de beleedigde partij of haren raadsman geschiedt door tusschenkomst van den president, tenzij de rechtbank toestaat, dat zij zonder die tusschenkomst geschiede. De toestemming kan steeds worden ingetrokken.

De rechtbank kan ambtshalve of op het verzet van den officier van justitie of van den beklagde of diens raadsman, beletten, dat aan eenige vraag, door of namens de beleedigde partij gedaan, gevolg worde gegeven.

206. De beleedigde partij kan haren eisch toelichten of door

34 IV. TITEL. VAN HET REGTSGED OP DE TERECHT, ENZ.

haren raadsman doen toelichten, nadat de officier van justitie zijne vordering, overeenkomstig het eerste lid van art. 189, heeft overgelegd. Zij heeft andermaal het woord nadat de officier van justitie in de gelegenheid is gesteld ten tweeden male het woord te voeren.

207. De beleedigde partij kan, op straffe van niet ontvankelijkheid, geene vordering doen, die reeds is aanhangig gemaakt bij den burgerlijken regter, of die eene hoogere of andere is dan die, waarover door de regtbank gelijktijdig met de strafzaak kan worden uitspraak gedaan.

208. De regtbank doet over de vordering der beleedigde partij gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

§ 4. Van de beraadslaging en uitspraak.

209. Nadat overeenkomstig art. 189 de beklaagde het recht op het laatste woord heeft kunnen uitoefenen, sluit de president het onderzoek en deelt mede wanneer, volgens beslissing der regtbank, de uitspraak zal plaats vinden.

Ten bepaalden tijde kan de uitspraak tot een naderen dag worden uitgesteld.

In geen geval mag de uitspraak bepaald worden later dan op den veertienden dag na het sluiten van het onderzoek.

Heeft de uitspraak alsdan niet plaats gehad, dan wordt de zaak op de bestaande dagvaarding op nieuw onderzocht.

210. De president en regters kunnen, zoowel vóór de terechtzitting als na het sluiten van het onderzoek, inzage der processtukken nemen.

211. De regtbank beraadslaagt naar aanleiding van de dagvaarding en van het onderzoek op de terechtzitting over het bewezene of niet bewezene der feiten, over derzelver qualificatie, over het bewezene der schuld van den beklaagde en over de toepassing van de straf bij de wet bepaald.

Heeft de beleedigde partij zich in het geding gevoegd, dan beraadslaagt de regtbank tevens ook over de ontvankelijkheid en gegrondheid der vordering, door deze ingesteld.

212. Blijkt onder de beraadslaging, dat het onderzoek niet volledig is geweest, dan kan de regtbank, bij een met redenen omkleed bevel gelasten, dat op eene door haar te bepalen terechtzitting het onderzoek worde hervat.

Bij het bevel worden tevens aangewezen de getuigen of deskundigen, wier verhoor, of de bescheiden of stukken van overtuiging, welker inzage of bezigtiging de regtbank noodig acht.

De aangewezen getuigen of deskundigen, alsmede de beklaagde, tenzij deze bij de uitspraak tegenwoordig zij, worden door den officier van justitie tegen den bepaalden dag bij exploit ter terechtzitting opgeroepen.

Het onderzoek ter terechtzitting geschiedt voorts naar de regelen, in dezen Titel vervat.

213. In het geval bij het voorgaand artikel voorzien, kan ook de regtbank, indien nieuwe bezwaren zijn bekend geworden, met aanduiding van het onderwerp, eene nadere instructie bevelen en de stukken daartoe stellen in handen van den regter-commissaris.

Het tweede, derde en vierde lid van art. 193 zijn dan van toepassing.

214. Bij schuldigverklaring wordt de straf opgelegd op het feit gesteld.

De veroordeelde wordt tevens verwezen in de kosten.

Zijn meerdere feiten ten laste gelegd, en wordt de beklaagde slechts ter zake van sommige dier feiten veroordeeld, dan kan de verwijzing in de kosten ook voor een deel der kosten plaats hebben.

Bij veroordeeling van mede-beklaagden wegens hetzelfde misdrijf, heeft hoofdelijke verwijzing in de kosten plaats.

Worden mede-beklaagden niet wegens hetzelfde misdrijf veroordeeld, dan wordt voor ieder der veroordeelden het aandeel in de kosten bij het vonnis bepaald.

Indien mede-beklaagden niet allen worden veroordeeld, kan, ten aanzien van den veroordeelde, verwijzing in de kosten ook voor een deel plaats hebben.

Kosten, door of ten behoeve van den beklaagde gemaakt, zijn alleen in zooverre onder de geregtskosten begrepen, als zij zijn veroorzaakt door de afgifte van kosteloze afschriften van stukken aan den beklaagde en de oproeping van getuigen of deskundigen, die ingevolge verzoek van den beklaagde op bevel van den president zijn gedagvaard.

215. De veroordeeling in de kosten wordt uitvoerbaar verklaard, ook bij lijfswang, waarvan de langste duur door de regtbank wordt bepaald.

De veroordeelde kan voor de kosten waarin hij bij de uitspraak wordt verwezen, in geen geval langer dan zes maanden in gijzeling worden gehouden.

De lijfswang kan niet meer worden toegepast, wanneer vijf jaren na de geheele uitvoering der straf zijn verlopen, of wanneer het regt tot uitvoering der straf door verjaring is vervallen.

216. Indien de regtbank niet uit wettige bewijsmiddelen de overtuiging heeft geput, dat het ten laste gelegde feit is gepleegd door den beklaagde, spreekt zij den beklaagde vrij.

Indien het feit of de dader niet strafbaar is, ontslaat zij den beklaagde van alle regtsvervolging te dier zake.

Indien uit anderen hoofde ter zake van het feit geen regt tot strafvordering aanwezig is, verklaart zij den officier van justitie niet ontvankelijk.

217. In de gevallen, voorzien bij het voorgaand artikel, beveelt de regtbank dat de kosten, door den beklaagde gemaakt tot dagvaarding en schadeloosstelling van getuigen of deskundigen of tot het bijbrengen van stukken, met uitzondering van die kosten, welke de regtbank verklaart noodeloos te zijn gemaakt, den beklaagde door den Staat worden vergoed.

Het bedrag der vergoeding wordt bij het vonnis vastgesteld.

Door den president wordt daarvoor, zoodra het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, een bevelschrift van tenuitvoerlegging afgegeven.

218. Indien het aan de regtbank blijkt, dat de kennismeming der zaak tot de bevoegdheid van een ander kollegie behoort, verwijst zij dezelve naar den bevoegden regter.

De officier van justitie doet de stukken aan den bevoegden

ambtenaar van het openbaar ministerie bij zoodanig kollegie toekomen.

Het tweede en derde lid van art. 82 zijn hier van toepassing.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing, wanneer het feit een misdrijf of eene overtreding oplevert, waarvan de kennismeming aan den kanton-regter behoort en de beklaagde de verwijzing naar dien regter niet heeft gevorderd. In dat geval kan aan de beleedigde partij, die zich in het geding heeft gevoegd, de voorde ring slechts tot zoodanig beloop worden toegewezen als waarover de kantonregter gelijktijdig met de strafzaak had kunnen uitspraak doen.

De beklaagde kan in het geval, bij het vorige lid van dit artikel bedoeld, van het vonnis niet komen in hooger beroep.

219. In alle gevallen beveelt de regtbank de teruggave der voorwerpen, die als stukken van overtuiging hebben gediend, na verloop van acht dagen nadat het vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, aan den met name in het vonnis te vermelden persoon, die de voorwerpen tijdelijk als stukken van overtuiging heeft afgestaan of bij wien zij zijn in beslag genomen, tenzij de regtbank beslisse, dat deze de voorwerpen door misdrijf heeft verkregen, in welk geval zij de teruggave kan gelasten aan den met name in het vonnis te vermelden persoon aan wien de voorwerpen wederregtelijk zijn onttrokken, of tenzij daarop door den eigenaar of regthebbende binnen den voormelden termijn onder den griffier beslag zij gelegd, overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering.

De vernietiging of onbruikbaarmaking van werktuigen of andere voorwerpen, vervaardigd, geschikt gemaakt, of gediend hebbende tot het plegen van een strafbaar feit, kan in het vonnis worden gelast.

220. Bij het vonnis wordt de invrijheidstelling bevolen van den beklaagde, die in verzekerde bewaring is, wanneer hij niet wordt veroordeeld of veroordeeld wordt wegens een strafbaar feit, niet vermeld in art. 86.

221. Het vonnis moet met redenen omkleed zijn en het strafbaar feit uitdrukken met alle omstandigheden, die volgens de wet tot verzwaring of verligting van straf aanleiding geven.

Het moet wijders inhouden de beslissing der regtbank over de punten bij art. 211 vermeld, mitsgaders, in geval van veroordeeling, de artikelen der wet welke worden toegepast en de straf waartoe de beklaagde wordt veroordeeld.

Het bevat eindelijk de namen der regters door wie het is gewezen, den naam van den griffier, die in de raadkamer aanwezig is geweest, en den dag van de uitspraak.

222. Het vonnis wordt in eene openbare zitting uitgesproken door den president of een der regters, die over de zaak hebben geoordeeld.

223. Niet nakoming van eene of meer der bepalingen van de twee voorgaande artikelen heeft nietigheid ten gevolge.

224. De beklaagde, die in verzekerde bewaring is, moet bij de uitspraak tegenwoordig zijn.

Is hij daartoe niet in staat of heeft, naar aanleiding van art. 179, de uitspraak buiten zijne tegenwoordigheid plaats gehad,

dan w
voorge
den p
door d
225
den v
regts
binne
226
na de
oorden
Zijn
hiervan
Zoo
den k
bewan
inzage
227
loop
en bi
als op
met d
van j
heidst
evene
justiti
de ge
bevele
Op
het t
niette
Op
188 v

V
228
dissen
in de
worde
bekla
Van
in ho
indien
234,
Ind
hooge
door
bekla
beroep
op he

dan wordt het vonnis hem door den griffier in de gevangenis voorgelezen, met de kennisgeving in het volgend artikel voor den president voorgeschreven. Van dit een en ander wordt door den griffier op het vonnis melding gemaakt.

225. Na het uitspreken van het vonnis geeft de president den veroordeelde, indien hij tegenwoordig is, kennis van het rechtsmiddel, dat tegen het vonnis openstaat en van den termijn, binnen welken dat rechtsmiddel kan worden aangewend.

226. Het vonnis wordt binnen tweemaal vier en twintig uren na de uitspraak door de regters, die over de zaak hebben geoordeeld, en den griffier onderteekend.

Zijn één of meer hunner daartoe buiten staat, dan wordt hiervan aan het slot van het vonnis melding gemaakt.

Zoodra het vonnis is geteekend, kunnen de raadsman van den beklaagde en de beklaagde zelf, zoo hij niet in verzekerde bewaring is, daarvan en van het proces-verbaal der terechtzitting inzage nemen.

227. In elken stand van het geding, zoowel gedurende den loop van de instructie als van het onderzoek ter terechtzitting en bij de einduitspraak, kan de regtbank, zoowel ambtshalve als op de voordragt van den regter commissaris, zoolang deze met de instructie is belast, op de vordering van den officier van justitie of op het verzoek van den beklaagde, de invrijheidstelling van dezen, indien hij in verzekerde bewaring is en, eveneens ambtshalve, of op de vordering van den officier van justitie, in de gevallen en op de gronden in art. 86 vermeld, de gevangenneming of de gevangenhouding van den beklaagde bevelen.

Op de bevelen van gevangenneming of gevangenhouding is het tweede lid van art. 93 toepasselijk. Zij zijn uitvoerbaar niettegenstaande elk beroep.

Op de bevelen tot invrijheidstelling is het laatste lid van art. 138 van toepassing.

VIJFDE TITEL.

Van het hooger beroep van vonnissen van de arrondissements-regtbanken.

228. Tegen de daarvoor vatbare vonnissen, door de arrondissements-regtbanken na het onderzoek ter terechtzitting, of in den loop van dat onderzoek gewezen, kan hooger beroep worden ingesteld door den officier van justitie en door den beklaagde.

Van vonnissen bij verstek kan alleen de officier van justitie in hooger beroep komen. Dit beroep vervalt van regtwege, indien binnen acht dagen na de aanzegging, bedoeld bij art. 234, de veroordeelde bij verstek tegen het vonnis verzet doet.

Indien tegen hetzelfde vonnis door den officier van justitie hooger beroep en door den beklaagde beroep in cassatie, of door den officier van justitie beroep in cassatie en door den beklaagde hooger beroep is ingesteld, wordt aan het hooger beroep geen gevolg gegeven, zoolang geen uitspraak is gedaan op het beroep in cassatie.

In dat geval vervalt het hooger beroep van regtswege, wanneer de voorziening in cassatie door den Hoogen Raad ontvankelijk wordt geoordeeld.

Tegen vonnissen, die geene eindvonnissen zijn, is het hooger, beroep slechts gelijktijdig met dat van het eindvonnis toegelaten.

229 Het hooger beroep moet worden ingesteld binnen veertien dagen na de uitspraak van het vonnis.

In het geval echter, bedoeld bij het tweede lid van art. 224, loopt de termijn van den dag, waarop het vonnis den beklagde is voorgelezen.

230 Het hooger beroep wordt ingesteld door eene verklaring, af te leggen door dengene, die van het middel gebruik maakt, ter griffie van de regtbank, die het vonnis heeft gewezen.

De verklaring van den beklagde kan ook namens hem geschieden door zijnen raadsman, of door eenen bijzonder daartoe schriftelijk gemagtigde.

Verlangt de beklagde, die in verzekerde bewaring is, de verklaring zelf af te leggen, dan begeeft de griffier zich tot hem, om haar aan te nemen.

231 Van de verklaring, in het voorgaand artikel vermeld wordt door den griffier kosteloos eene akte opzemaakt, die door hem met dengene, die de verklaring aflegt, wordt geteekend. Indien deze niet kan teekenen, wordt de oorzaak van het beletsel in de akte vermeld.

De schriftelijke volmagt, in het tweede lid van het voorgaand artikel bedoeld, of, zoo zij voor een notaris in minnuit is verleden, een authentiek afschrift daarvan, wordt aan de verklaring gehecht.

Van het hooger beroep wordt aanteekening gedaan in een daartoe bestemd ter griffie berustend register.

232 Binnen veertien dagen na de verklaring van in hooger beroep te komen, zal de beroepende partij aan het gerechtshof eene memorie kunnen indienen, behelzende de middelen en gronden, waarop zij haar hooger beroep steunt. Deze memorie moet door dezelfde partij of haren raadsman ondertekend zijn; zij zal bij de stukken worden gevoegd, en zal daarvan door de tegenpartij of haren raadsman inzage kunnen worden genomen.

233. De griffier van de regtbank, welke het vonnis gewezen heeft, zal, binnen drie dagen na de aanteekening van het hooger beroep, de stukken van het geding moeten verzenden ter griffie van het gerechtshof.

234. Indien het hooger beroep is ingesteld door den officier van justitie, word van wege dezen aan den beklagde daarvan bij exploit aanzegging gedaan.

De aanzegging geschiedt, indien de beklagde in verzekerde bewaring is, binnen drie dagen, in andere gevallen binnen acht dagen na het afleggen der verklaring.

Bij gebreke hiervan wordt, wanneer de beklagde bij zijne verschijning ter terechtzitting van het gerechtshof daartoe verzoek doet, de zaak voor een bepaalden tijd uitgesteld, zonder dat de door het uitstel veroorzaakte kosten ten laste van den beklagde kunnen worden gebracht.

235. De beklagde, die buiten de plaats waar het gerechtshof

geves
verkl
doeld
stelle
over
bekla
Zoo
toega
toezi
230
tereg
dent
De
het
vesti
den
He
Op
en 1
23
door
den
De
He
doet
waar
Zo
geko
en w
en 2
proe
Va
schic
23
in e
doen
Zij
Te
in l
eerst
23
deze
regts
Al
regt
de
pres
24
uitg
te b
zijn
Du
het

gevestigd is in verzekerde bewaring is, wordt, nadat hij zijne verklaring heeft afgelegd of de in het voorgaand artikel bedoelde aanzegging hem is gedaan, en de termijn voor het instellen van hooger beroep voor hem is verstreken, ten spoedigste overgebracht naar de gevangenis, bestemd tot bewaring van beklaagden, ter plaatse waar het gerechtshof is gevestigd.

Zoodra die overbrenging is geschied, heeft zijn raadsman toegang tot hem en kan hij hem, behoudens het vereischte toezigt, zoo dikwijls hij dit verlangt alleen spreken.

236 Den beklaagde, die ter zake van het feit waarvoor hij terecht staat, in verzekerde bewaring is, wordt door den president van het gerechtshof een raadsman toegevoegd.

De toevoeging geschiedt uit de advocaten en procureurs, in het arrondissement, alwaar het gerechtshof zitting houdt, gevestigd. Zij wordt dadelijk door of namens den president aan den beklaagde kenbaar gemaakt.

Het laatste lid van art. 132 is toepasselijk.

Op de verdediging in hooger beroep zijn voorts de artt. 133 en 134, tweede, derde en vierde lid toepasselijk.

237. De zaak wordt in hooger beroep aanhangig gemaakt door eene dagvaarding, van wege den procureur-generaal aan den beklaagde beteekend.

De artt. 147 en 148 zijn hier van toepassing.

Heeft de beleedigde partij zich in het geding gevoegd, dan doet de procureur-generaal haar bij exploit den dag aanzeggen, waarop de zaak ter terechtzitting zal worden behandeld.

Zoolang niet gedagvaard is, kan hij, die in hooger beroep is gekomen, van het beroep afstand doen. De afstand geschiedt en wordt gestaafd op de wijze, voorgeschreven bij de artt. 230 en 231. De griffier geeft hiervan onverwijld kennis aan den procureur-generaal.

Van den afstand, door den officier van justitie gedaan, geschiedt van wege dezen bij exploit aanzegging aan den beklaagde.

238. De procureur-generaal en de beklaagde kunnen zoowel in eersten aanleg gehoorde als nieuwe getuigen of deskundigen doen hooren.

Zij kunnen ook nieuwe bescheiden overleggen.

Ten aanzien van de dagvaarding van getuigen of deskundigen in hooger beroep gelden de voorschriften van de artt. 142, eerste lid, en 146.

239. Behoudens de bepalingen in de volgende artikelen van dezen Titel vervat, zijn de artt. 150 tot en met 227 op het regtsgeding bij het gerechtshof van toepassing.

Al hetgeen in die artikelen voorkomt ten aanzien van de regtbank, den president en de leden van en de ambtenaren bij de regtbank, geldt ook ten aanzien van het gerechtshof, den president en de leden van en de ambtenaren bij het gerechtshof.

240 Na de ondervraging, bij art. 152 bedoeld, wordt verslag uitgebracht door een raadsheer-rapporteur, door den president te benoemen binnen acht dagen, nadat de stukken ter griffie zijn gebragt.

De beklaagde kan daarna mondeling zijne bezwaren tegen het vonnis opgeven of door zijnen raadsman doen opgeven.

241. In het geval, voorzien bij de artt. 174 en 175, wordt het proces-verbaal, met de stukken van het geding, door den procureur-generaal toegezonden aan den officier van justitie bij de regtbank, die in eersten aanleg heeft gevonnisd, en is die regtbank bevoegd om van het misdrijf kennis te nemen.

De verdachte wordt, indien zijne voorloopige aanhouding door het gerechtshof is bevolen, naar de gevangenis dier regtbank, tot bewaring van beklaagden bestemd, overgebracht.

242. Art. 190 is van toepassing ten aanzien van de in eersten aanleg gehoorde en niet in hooger beroep gedagvaarde getuigen en deskundigen.

243. In de gevallen, voorzien bij de artt. 193 en 213, wordt de instructie gevoerd door den regter-commissaris bij de regtbank, die in eersten aanleg heeft gevonnisd. Na afloop van het bevolen onderzoek deelt de regter-commissaris de stukken mede aan den procureur-generaal.

244. In de gevallen, bedoeld bij de artt. 196 en 197, wordt het proces-verbaal door den procureur-generaal toegezonden aan den ambtenaar van het openbaar ministerie, met de vervolging belast.

Is de voorloopige aanhouding van den verdachte door het gerechtshof bevolen, dan wordt deze overgebracht naar de tot bewaring van beklaagden bestemde gevangenis bij de regtbank, tot kennisneming van het misdrijf bevoegd.

245. De beleedigde partij, die zich niet overeenkomstig art. 202 in het geding in eersten aanleg heeft gevoegd, is daartoe onbevoegd in het geding in hooger beroep.

Heeft de voeging in eersten aanleg plaats gehad, dan duurt zij van rechtswege voort in hooger beroep, ook al is de beleedigde partij daarin niet verschenen.

246. De beraadslaging, bedoeld bij art. 211, geschiedt naar aanleiding zoowel van het onderzoek op de terechtzitting in hooger beroep, als van het onderzoek op de terechtzitting in eersten aanleg, zooals dit volgens het proces-verbaal dier terechtzitting heeft plaats gehad.

247. Het gerechtshof bevestigt het vonnis, hetzij met overneming, hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met geheele of gedeeltelijke vernietiging van het vonnis, datgene wat de regtbank had behooren te doen.

Indien echter de hoofdzaak niet door de regtbank is beslist, en het onderzoek daarvan het gevolg moet zijn van de vernietiging van het vonnis, verwijst het gerechtshof daartoe de zaak naar dezelfde of eene aangrenzende regtbank binnen zijn rechtsgebied.

248. Indien alleen de beklaagde in hooger beroep is gekomen, kan hij tot geene zwaardere straf worden veroordeeld dan hem bij het vonnis is opgelegd.

249. De kosten van het hooger beroep komen niet ten laste van den beklaagde, indien, op het beroep van den officier van justitie alleen, het vonnis in zijn geheel wordt bevestigd of in het voordeel van den beklaagde gewijzigd. Het gerechtshof is bevoegd die kosten niet of slechts voor een deel ten laste van den beklaagde te brengen, indien, op het beroep van den be-

klaagde
het be
het vo
Bij
wordt
eind
250.
zitting
over o
251.
door
zullen
en de
het o
gelder
10.
door
van e
20
dat b
30
verval
weder
eerste
worde
40
overee
50.
hof m
60
kunne

V
252
bare
van w
253
Titel
bank,
bank
of de

10
20.
stroop
schijn
eenen
of, zo

klaagde, het vonnis in diens voordeel wordt gewijzigd of, op het beroep van den officier van justitie en den beklagde beide, het vonnis wordt bevestigd.

Bij verwijzing overeenkomstig het tweede lid van art. 247 wordt de uitspraak omtrent de kosten voorbehouden tot de eindbeslissing.

250. Het arrest van het gerechtshof wordt in eene openbare zitting uitgesproken door den president of een der leden die over de zaak hebben geoordeeld.

251. Indien de zaak in eersten aanleg is aanhangig gemaakt door of vanwege de ambtenaren bij art. 141, 20. aangeduid, zullen ten aanzien van het hooger beroep van deze procedure en de daaraan verbonden vervolging door de ambtenaren van het openbaar ministerie ingesteld, de vorenstaande bepalingen gelden, onder de navolgende wijzigingen:

1o. dat de verklaring bij art. 23° vermeld, zal geschieden door de partij welke in beroep is gekomen, binnen den termijn van een en twintig dagen na de beteekening van het vonnis;

2o dat de bepalingen van de artt. 232, 233, 234 en 237 op dat beroep niet toepasselijk zijn;

3o dat de partij welke in beroep is gekomen, op straffe van verval, binnen een en twintig dagen na hare verklaring, hare wederpartij zal doen dagvaarden, om te verschijnen op de eerste terechtzitting van het hof, welke na acht vrije dagen zal worden gehouden, met aanduiding van dag en uur;

4o. dat het geding op de terechtzitting zal worden behandeld overeenkomstig hetgeen bij art. 201 is voorgeschreven;

5o. dat beide partijen hare stukken onder inventaris aan het hof moeten overleggen;

6o dat de bedoelde ambtenaren in de kosten van den processe kunnen worden veroordeeld.

ZESDE TITEL.

Van de beregting van strafzaken die tot de bevoegdheid van den kanton-regter behooren, zoo in eersten aanleg als in hooger beroep.

252. Bij de kanton-geregtten zal de kennisneming van strafbare feiten aanhangig worden gemaakt door de dagvaarding van wege het openbaar ministerie bij het kanton-gerecht.

253. Op het regtsgeding bij het kanton gerecht is de vierde Titel van toepassing; hetgeen daarin ten aanzien van de regt-bank, den president, de regters of de ambtenaren bij de regt-bank voorkomt, geldt ook ten aanzien van de kanton-regters of de ambtenaren bij het kanton-gerecht, behoudens:

1o dat de termijn van dagvaarding is van acht vrije dagen:

2o. dat de beklagde, tenzij hij vervolgd wordt ter zake van strooperij of de kanton-regter beveelt, dat hij in persoon verschijne, zich ter terechtzitting kan doen vertegenwoordigen door eenen daartoe bij bijzondere volmagt gemagtigde; de volmagt, of, zoo zij voor een notaris in minuut is verleden, een authentiek

afschrift daarvan, wordt overgelegd en aan het proces-verbaal der teregtzitting gehecht:

3° dat de bepalingen betrekkelijk de beteekening van de lijsten der wederzijdsche getuigen, de geregtelijke instructie, den regter-commissaris, het bevel van verwijzing, de verzekerde bewaring en het verzet tegen de dazvaarding niet toepasselijk zijn;

4° dat de vordering der beleedigde partij zich niet verder dan tot de som van 50 gulden kan uitstrekken;

5° dat in geval van veroordeeling wegens overtreding van art. 439, 1° van het Wetboek van Strafrecht, de kanton-regter in het vonnis beveelt, dat de in dat artikel bedoelde goederen, welke als stukken van overtuiging gediend hebben, voor zoover zij bij den veroordeelde werden in beslag genomen, aan het militair gezag zullen worden uitgeleverd;

6° dat de veroordeelde, voor de kosten, waarin hij bij de uitspraak wordt verwezen, in geen geval langer dan eene maand in gijzeling kan worden gehouden

254 Indien iemand overeenkomstig de bepalingen van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht de vervolging wenscht te voorkomen, zal hij, voorzien van eene schriftelijke magtiging van het openbaar ministerie bij het kanton-geregt, binnen den termijn bij die magtiging daartoe bepaald, ten kantore van den met de invordering der boeten belasten ambtenaar, het maximum van de bedreigde boete met de reeds gemaakte kosten moeten betalen en de aan verbeurdverklaring onderworpen voorwerpen moeten afgeven of de waarde, waarop zij zijn geschat, moeten voldoen.

In het exploit van dagvaarding wordt de bevoegdheid vermeld, den beklaagde bij art. 74 van het Wetboek van Strafrecht verleend.

255 In de gevallen waarin volgens de wet hooger beroep wordt toegelaten, kan zulks geschieden door den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kanton-geregt en door den veroordeelde.

256. Op het hooger beroep van vonnissen van de kanton-geregten is de vijfde Titel van toepassing met uitzondering van de artt. 230 laatste lid, 235, 236, 239, 241, 243, 244 en 250.

Hetgeen in de artt. 230—233 voorkomt omtrent de griffie of den griffier van de regtbank of van het geregtshof, geldt ten aanzien van de griffie of den griffier van het kanton-geregt of van de regtbank. Hetgeen in de overige toepasselijke artikelen voorkomt ten aanzien van het geregtshof of de ambtenaren bij het geregtshof geldt ten aanzien van de regtbank of de ambtenaren bij de regtbank.

257. Behoudens het bepaalde bij art. 253, 256 en 258 zijn de artt. 150 tot en met 226 op het regtsgeding bij de regtbank in hooger beroep van toepassing.

258. Wanneer de regtbank bevindt, dat het feit reeds in eersten aanleg ter harer kennisneming behoort, doet zij de zaak zelve af.

Haar vonnis is in dit geval vatbaar voor hooger beroep.

Van

259

regter

een r

behoor

Bov

eene

gerech

verda

Eve

waari

tot w

is bet

Ind

hande

rang

260

door

Zij

regter

261

nada

de st

baar

zou

262

den p

De

king

openb

geregt

263

dezen

Titel

264

dagva

vallen

verteg

wordt

komst

Eve

niet

bevel

265

veroor

ZEVENDE TITEL.

Van strafvordering tegen regterlijke ambtenaren.

259. Met uitzondering van den hoogen raad, neemt geen regterlijk kollegie of kanton-regter kennis van eene zaak, waarin een regterlijk ambtenaar tot het kollegie of het kanton-geregt behoorende, als verdachte is betrokken

Bovendien neemt geene arrondissements-regtbank kennis van eene zaak, waarin een lid of een regterlijk ambtenaar van het gerechtshof, tot welks regtsgebied de regtbank behoort, als verdachte is betrokken.

Evenmin neemt een kanton-geregt kennis van eene zaak, waarin een lid of een regterlijk ambtenaar van de regtbank, tot welker regtsgebied het kanton-geregt behoort, als verdachte is betrokken.

Indien grond voor vervolging bestaat, wordt tot de behandeling der zaak een ander regterlijk kollegie van gelijken rang of een andere kanton-regter aangewezen.

260. De aanwijzing, in het voorgaand artikel vermeld, geschiedt door den hoogen raad.

Zij geldt tevens ten aanzien van medeverdachten van den regterlijken ambtenaar.

261. De aanwijzing geschiedt in raadkamer met zeven leden, nadat de procureur-generaal is gehoord, op verzoekschrift, met de stukken in te dienen door den ambtenaar van het openbaar ministerie, die naar de gewone regelen met de vervolging zou zijn belast.

262. De beschikking van den hoogen raad wordt van wege den procureur-generaal aan den verdachte betekend.

De procureur-generaal doet tevens afschrift van de beschikking met de stukken toekomen aan den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het aangewezen kollegie of kanton-geregt, waarna de verdere vervolging op de gewone wijze geschiedt.

263. Ten aanzien van het opsporen der strafbare feiten bij dezen Titel bedoeld blijven de voorschriften van den eersten Titel van kracht.

ACHTSTE TITEL.

Van afwezig gebleven beklaagden.

264. Tegen hem, die in gebreke blijft op de aan hem gedane dagvaarding ter terechtzitting te verschijnen of zich, in de gevallen bij de wet voorzien, door eenen gemagtigde te laten vertegenwoordigen, wordt verstek verleend, waarna dadelijk wordt overgegaan tot het onderzoek en de beregting overeenkomstig den vierden, vijfden of zesden Titel.

Eveneens wordt verstek verleend tegen den gedaagde, die niet voldoet aan het in de artt. 150 en 253, no. 2 vermelde bevel om in persoon te verschijnen

265. Het vonnis bij verstek gewezen, waarbij de beklaagde is veroordeeld, of waarbij zijne opzending naar een rijksopvoedings-

gesticht is bevolen, moet aan hem van wege den ambtenaar van het openbaar ministerie worden beteekend.

266. De veroordeelde of hij, wiens opzending naar een rijks-opvoedingsgesticht is bevolen, kan bij exploit aan het openbaar ministerie beteekend, verzet doen, uiterlijk binnen den tijd van veertien dagen na dien, waarop hij is aangehouden ter tenuitvoerlegging van de tegen hem uitgesproken plaatsing in een rijksopvoedingsgesticht, of van de gevangenisstraf of hechtenis; wat de laatste betreft, zoowel van die, waartoe hij is veroordeeld, als die voor eene hem opgelegde boete in de plaats treedt, of nadat lijfswang op hem toegepast, of beslag op zijne goederen gelegd is tot verhaal van eene tegen hem uitgesproken boete.

Door het verzet wordt de tenuitvoerlegging van het vonnis geschorst.

Het bevel van gevangenneming verleend overeenkomstig art. 227 is uitvoerbaar niettegenstaande verzet.

Niettegenstaande zijne vrijspraak, blijven alle de kosten, door het verstek veroorzaakt, ten laste van dengene die in verzet is gekomen, ten ware de dagvaarding mogt zijn nietig verklaard, of hij mogt bewijzen in de onmogelijkheid te zijn geweest van te kunnen verschijnen.

267. Het verzet brengt van regtswege dagvaarding mede op de eerstkomende gewone terechtzitting; hetzelfde zal worden vervallen verklaard, wanneer degene die in verzet gekomen is, niet ten dage dienende in regten verschijnt, en het vonnis, bij verstek gewezen, zal ten uitvoer worden gelegd.

Wanneer degene, die in verzet gekomen is, ten dage dienende verschijnt, wordt de zaak behandeld overeenkomstig de voorschriften van den vierden, vijfden of zesden Titel. De regter bekrachtigt de bij verstek gewezen uitspraak, of doet met geheele of gedeeltelijke vernietiging van die uitspraak op nieuw regt.

268. Na de uitspraak bij verstek kan uitvoering worden gegeven aan de beslissing, die de regtbank ten aanzien van de stukken van overtuiging gegeven heeft, nadat van dezelve eene naauwkeurige beschrijving door den griffier zal zijn opgemaakt en ter griffie nedergelegd.

De regter kan van de teruggave of vernietiging uitzonderen zoodanige voorwerpen als hij noodig vindt.

NEGENDE TITEL.

Van de herkenning van veroordeelden die ontvlugt en weer achterhaald zijn.

269. Wanneer een veroordeelde ontvlugt is, en iemand mogt gevat zijn die voor den ontvlugte is gehouden, doch omtrent de eenzelvigheid van wiens persoon twijfel of onzekerheid is ontstaan; of die ontkent dat hij degene is voor wien men hem houdt, zal het gerechtshof, of de regtbank door welke de veroordeeling was uitgesproken, op requisitoir van het openbaar ministerie, bevelen dat op eene te bepalen terechtzitting zal worden overgegaan tot het onderzoek van de eenzelvigheid van dien persoon.

270. Het openbaar ministerie zal, te dien einde, op de terechtzitting zijne getuigen doen dagvaarden, gelijk mede die op welke de achterhaalde zich beroept.

Hetzelve zal insgelijks den achterhaalde doen dagvaarden om op die terechtzitting tegenwoordig te zijn; de getuigen en de achterhaalde zullen vervolgens worden gehoord, en het hof of de regtbank zal uitspraak doen overeenkomstig de voorschriften van den vierden Titel.

271. Indien het vonnis door eene arrondissements regtbank is uitgesproken, is hetzelve voor hooger beroep vatbaar.

272. Het openbaar ministerie en de achterhaalde kunnen zich in cassatie voorzien, in de vormen en binnen de termijnen nopens cassaties bij dit Wetboek vastgesteld.

TIENDE TITEL.

Van de regtspleging ter zake van valscheid.

273. In alle strafzaken betrekkelijk tot valscheid in geschriften, zal het stuk dat beweerd wordt valsch of vervalscht te zijn, ter griffie worden overgelegd, en tevens onderteeënd en op iedere bladzijde gewaarmerkt door den griffier, die een uitvoerig proces-verbaal van de gesteldheid van het stuk zal opmaken, mitsgaders door dengenen door wien die overlegging wordt gedaan, en eindelijk door den ambtenaar, onder wiens bewaring het is geweest, indien hetzelve uit eene openbare bewaarplaats is genomen.

274. Bij de verhooren van den beklaagde over dat stuk zal hetzelve mede door dezen, en ook bovendien door den regter-commissaris en den griffier onderteeënd worden.

275. Het misdrijf kan altijd worden vervolgd, ook dan wanneer de stukken, die er het onderwerp van zijn, tot grondslag gediend hebben van geregelijke of burgerlijke akten.

276. Alle openbare of bijzondere bewaarders van stukken, welke beweerd worden valsch of vervalscht te zijn, zijn verplicht, op straffe van daartoe bij lijfswang genoodzaakt te worden, dezelve, op een bevelschrift van het gerechtshof of van de arrondissements-regtbank, ter griffie van den hof of der regtbank in bewaring te geven; van deze inbewaringgeving zal een proces-verbaal worden opgemaakt, hetwelk, met en benevens het bevelschrift, den bewaarder zal strekken tot ontlasting jegens alle belanghebbenden.

Het staat aan denzelfden vrij, van de door hem in bewaring gegeven stukken en van het proces-verbaal kosteloos afschriften te vorderen.

De kosten tot overbrenging der stukken worden onder de justitie kosten begrepen.

277. De stukken die geleverd zullen worden om tot vergelijking te dienen, zullen, even als de stukken welke beweerd worden valsch of vervalscht te zijn, worden onderteeënd en gewaarmerkt, op de wijze in de twee eerste artikelen van dezen titel gemeld.

278. De bepaling van artikel 276 hierboven, is insgelijks toe-

passelijk op alle openbare bewaarders van stukken, ter vergelijking kunnende dienen.

279. Indien de overgave van een authentiek stuk vereischt en gevorderd wordt, zal aan dengenen, die hetzelfde in zijne bewaring heeft, een afschrift daarvan worden gelaten, hetwelk met het oorspronkelijke door den voorzitter van de arrondissements-regtbank zal worden vergeleken, die daarvan een proces-verbaal zal opmaken; indien zoodanig authentiek stuk onder bewaring is van een openbaar persoon, zal het voorzeide afschrift door dezen gelegd worden onder zijne oorspronkelijke stukken, om in de plaats van het oorspronkelijke te strekken, tot de terugzending van het laatstgemelde, en met bevoegdheid om daarvan grossen of afschriften uit te geven, mits daarbij melding makende van het proces-verbaal.

Indien nogtans het stuk een gedeelte uitmaakt van een register, zoo dat het daarvan niet voor eenen tijd kan worden afgescheiden, kan de regtbank het overbrengen van het register ter inzage bevelen, en vrijstelling verleenen van de formaliteit bij dit artikel vastgesteld.

280. Onderhandsche geschriften kunnen insgelijks als stukken van vergelijking overgelegd en als zoodanig aangenomen worden, indien volkomen van derzelve echtheid blijkt.

Echter kunnen de bijzondere personen welke, zelfs volgens hunne eigene erkenning, onderhandsche geschriften bezitten, niet onmiddellijk tot derzelve afgifte worden genoodzaakt, maar indien zij voor het hof of de regtbank zijn gedagvaard en hunne gronden van weigering niet zijn geldig verklaard, kan bij regterlijk bevel de overgave, zelfs bij lijfswang, worden bevolen.

281. De getuigen welke gehoord zullen worden over eenig stuk of stukken, in het geding overgelegd, zijn gehouden dezelve insgelijks te waarmerken en te onderteekenen.

282. De beklagde, daartoe door den regter gelast, is verplicht, in diens tegenwoordigheid, een geschrift te vervaardigen, of wel andere stukken, door hem geschreven, over te leggen.

283. In de voorloopige geregtelijke instructie, zal de regter-commissaris eenen of meer deskundigen kunnen benoemen, ten einde het stuk, welks valscheid of vervalsching beweerd wordt, en de stukken van vergelijking, te onderzoeken, en een schriftelijk verslag van hunne bevinding uit te brengen, hetwelk bij het geding zal worden gevoegd.

284. Indien de beklagde wordt teregt gesteld, kunnen de in het vorige artikel vermelde deskundigen worden gehoord.

Het hof of de regtbank kan ook op requisitoir van het openbaar ministerie, of ten verzoeken van den beklagde andere deskundigen hooren.

285. Indien de beklagde ter zake van valscheid in eene authentieke akte wordt veroordeeld, zal de regtbank het zij verklaren dat het geheele stuk valsch is, het zij bepaaldelijk aannemen, waarin de vervalsching bestaat. Van die verklaring wordt door den griffier proces-verbaal opgemaakt en door den president en hem onderteekend.

Zoodra het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, zal

X.
afsch
aan h
uitgif
aan d
worde
Ein
griffie
aange
286
binnen
van g
gekom
ben m
287
heid
drijver
288
in sta
te wa
weiger
heid t

Va

289.
des K
Gedep
bestur
regter
waarn
van g
of bev
niet d
en die
afloop
de vo
baal
baar

Va

290.
zullen
teregt
worde
sluit,
ning

er verge-

vereischt
in zijne
hetwelk
rondisse-
n proces-
ak onder
afschrift
stukken,
n, tot de
heid om
rbij mel-

van een
worden
t register
rmaliteit

stukken
worden,

volgens
bezitten,
odzaak,
lagvaard
erklaard,
ng, wor-

er eenig
n dezelve

, is ver-
aardigen,
leggen.
e regter-
men, ten
d wordt,
schrifte-
welk bij

nnen de
hoord.
het open-
dere des-

in eene
het zij
aaldelijk
erklaring
door den
aan, zal

afschrift van het proces-verbaal, door den griffier onderteekend, aan het valsche of vervalschte stuk worden gehecht, en bij de uitgifte van grossen of afschriften van het stuk, zal steeds aan den voet afschrift van het proces-verbaal moeten gevoegd worden.

Eindelijk zal op het valsche of vervalschte stuk, door den griffier eene aantekening worden gesteld, waarbij naar het aangehechte proces-verbaal wordt verwezen.

286. De stukken van overtuiging en van vergelijking worden binnen veertien dagen, nadat het arrest of vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, terug gebracht ter plaatse, van waar zij gekomen zijn, of terug gegeven aan degenen, die dezelve hebben medegedeeld.

287. Voor het overige heeft de instructie ter zake van valscheid op dezelfde wijze plaats, als ten aanzien van andere misdrijven is bepaald.

288. Indien de bewaarder of de getuigen weigeren of niet in staat zijn de overgelegde of hun vertoond wordende stukken te waarmaken en te onderteekenen, of indien de beklagden weigeren de stukken te teekenen, of in 's regters tegenwoordigheid te schrijven, zal zulks in het proces-verbaal vermeld worden.

ELFDE TITEL.

Van de wijze van rechtspleging jegens hen, die den eerbied schenden, aan de openbare magt verschuldigd

289. In geval op plaatsen, waar en tijdens de Commissaris des Konings in de provincien, de leden der Provinciale en Gedeputeerde Staten, de hoofden en leden van de gemeentebesturen, mitsgaders de ambtenaren van administratieve of regterlijke politie in het openbaar eenige ambtsverrigtingen waarnemen, een of meer personen de stilte storen, of teekenen van goed- of afkeuring geven, of, op welke wijze ook, geraas of beweging verwekken en zij op de eerste waarschuwing zich niet dadelijk stil houden, zal hun gelast worden te vertrekken en die zich daartegen verzetten zullen verwijderd en tot na afloop van de ambtsverrigtingen in bewaring gehouden worden; de voormelde ambtenaren maken van een en ander proces-verbaal op, hetwelk aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie wordt toegezonden.

TWAALFDE TITEL.

Van de wijze, op welke in strafzaken de getuigenissen van de leden van het koninklijk geslacht zullen worden ontvangen.

290. De prinsen en prinsessen van het koninklijk geslacht zullen nimmer voor den regter-commissaris, noch ook ter terechtzitting van een hof of eene regthank, als getuigen kunnen worden gedagvaard, ten zij de Koning, door een bijzonder besluit, tot dat einde strekkende, hoogst-dezelve tot die verschijning mogt hebben gemagtigd.

291. Wanneer de getuigenis der prinsen of prinsessen vereischt mogt worden, gedurende de voorloopige instructie, zal dezelve afgenomen en in geschrift worden gesteld door den president van het gerechtshof, binnen welks rechtsgebied de prinsen of prinsessen zich op dat oogenblik bevinden, en zal de president zich naar hoogstderzelver paleis tot dat einde begeven.

Hij zal daarna de alzoo door hem ingewonnen verklaringen terstond toezenden aan den regter-commissaris, die met de instructie der zaak is belast.

292. Wanneer de getuigenis der prinsen of prinsessen vereischt mogt worden op eene terechtzitting, en zij tot aflegging van dezelve aldaar bij koninklijk besluit gemagtigd zijn, zal hetzelfde besluit tevens de plechtigheden regelen, welke ten aanzien van hoogstdezelve moeten worden in acht genomen.

293. Wanneer de prinsen of prinsessen niet gemagtigd zijn geworden om in persoon te verschijnen, zullen hunne getuigenissen op de terechtzitting worden gelezen, op straffe van nietigheid, en het zal aan den regter geoorloofd zijn, om derzelver inhoud, naar gelang der omstandigheden, tot bewijsmiddel te doen dienen.

DE TIENDE TITEL.

Van strafvordering ter zake van strafbare feiten, aan de kennisneming van den hoogen raad in het eerste en laatste ressort onderworpen.

§ 1.

Van strafvordering ter zake van misdrijven bedoeld in art. 93 van de wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie.

294. Behoudens het bepaalde bij de artt. 295, 296 en 297 blijven, ten aanzien van de opsporing van misdrijven volgens art. 93 der Wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie, aan de kennisneming van den hoogen raad in het eerste en laatste ressort onderworpen, de voorschriften van den eersten Titel van kracht.

295. De procureur-generaal bij den hoogen raad waakt voor de rigtige opsporing van misdrijf, als in het voorgaand artikel bedoeld.

De bevelen, die hij daartoe geeft aan de officieren van justitie en de overige ambtenaren met de opsporing van misdrijf belast, worden door dezen opgevolgd.

Op de officieren van justitie en de hulp-officiëren rusten tegenover den procureur-generaal gelijke verplichtingen, als bij den eersten Titel aan de hulp-officiëren tegenover den officier van justitie zijn opgelegd.

296. Wanneer de procureur-generaal kennis heeft bekomen van een misdrijf, als bij art. 294 bedoeld, doch geene voldoende gronden vindt tot dagvaarding of tot het vorderen van rechtsingang, wint hij, naar omstandigheden, zelf de narigten in, die de zaak tot meer klaarheid kunnen brengen of stelt daartoe,

met z
in ha
door d
benoe

297.

den o
missar
wone

De
trekke
aan de

Zoo
is, ho
wordt

43 tot
Zoo
tegenw

vorder
298

saris z
tot 11

dat,
missar
geen g

wordt
dat,
missar

doen
art. 1
geschi

299.
verkre
en van

en hij
de stu
hooger

Hij
of geva
zitting

Op d
beslist
800.

zoek,
houder

1°.

e

z

g

2°.

t

v

XIII. TITEL. VAN STRAFV. TER ZAKE VAN STRAFB FEITEN. 49

met zoodanige vordering als hij geraden acht, de stukken in handen van den raadsheer-commissaris, op zijne vordering door den hoogen raad in raadkamer uit de leden van den raad benoemd.

297 In geval van ontdekking op heeter daad, wordt door den officier van justitie, de hulp-officieren en den regter-commissaris datgene verrigt, wat hun voor dat geval naar de gewone regelen is opgedragen.

De officier van justitie zendt de stukken, tot de zaak betrekkelijk, en de in beslag genomen voorwerpen, ten spoedigste aan den procureur-generaal bij den hoogen raad.

Zoodra deze op de plaats bedoeld bij art. 43 tegenwoordig is, houdt de bemoeijing van den officier van justitie op, en wordt door den procureur-generaal verrigt hetgeen bij de artt. 43 tot 53 aan den officier van justitie is opgedragen.

Zoodra ook de raadsheer-commissaris op de bedoelde plaats tegenwoordig is, wordt hetzelfde verrigt, door dezen, op de vordering van den procureur-generaal.

298 Op het voorloopig onderzoek van den raadsheer-commissaris zijn de bepalingen van den Tweeden Titel en de artt. 110 tot 114 van toepassing, behoudens:

dat, onverminderd de bevoegdheid van den raadsheer-commissaris tot opdracht van verhoor, overeenkomstig art. 73, in geen geval bewilliging tot dagvaarding als bij art. 75 bedoeld, wordt gevorderd;

dat, onverminderd de bevoegdheid van den raadsheer-commissaris en den procureur-generaal om zich bij huiszoeking te doen vervangen op de wijze, bedoeld bij het tweede lid van art. 112, de huiszoeking in ieder geval door hem zelven kan geschieden.

299 Zoodra de procureur-generaal voldoende aanwijzing heeft verkregen van een gepleegd misdrijf, als bij art. 294 bedoeld en van den persoon, die zich daaraan heeft schuldig gemaakt en hij het verleenen van regtsingang noodig oordeelt, biedt hij de stukken met zijne daartoe strekkende vordering aan den hoogen raad aan.

Hij vordert daarbij, met of zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding, hetzij verwijzing der zaak naar de terechtzitting, hetzij dat de instructie der zaak worde gelast.

Op deze vordering wordt door den hoogen raad in raadkamer beslist.

300. De bepalingen van den derden Titel zijn op het onderzoek, in raadkamer bij den hoogen raad van toepassing, behoudens:

1°. dat, indien de hooge raad instructie gelast, hij tevens een zijner leden tot raadsheer-commissaris benoemt, tenzij zoodanige benoeming reeds krachtens art. 296 heeft plaats gehad;

2°. dat de arresten, door den hoogen raad, op de vordering tot regtsingang of na afloop der instructie gewezen, niet vatbaar zijn voor eenig beroep.

§ 2.

Van strafvordering ter zake van de ambtsmis-
drijven en ambtsovertredingen, vermeld bij
art. 92 der wet op de regterlijke organi-
satie en het beleid der justitie.

301. De artt. 4 tot en met 19 der wet van den 22sten April 1855 Staatsblad n° 33), houdende regeling der verantwoor-
delijkheid van de Hoofden der Ministerieele Departementen
blijven van kracht.

Zij zijn van toepassing op alle ambtsmisdrijven en ambts-
overtredingen begaan door de in art. 92 der wet op de regter-
lijke organisatie en het beleid der justitie opgenoemde personen.
Al hetgeen in die artikelen voorkomt, omtrent Ministers en
Hoofden van Ministerieele Departementen geldt ook bij de
vervolgning van deze wegens andere ambtsmisdrijven en ambts-
overtredingen dan die zijn omschreven in de artt. 355 en 356
van het Wetboek van Strafrecht, alsmede bij de vervolging
wegens ambtsmisdrijven en ambtsovertredingen begaan door
alle andere in art. 92 voormeld bedoelde personen.

302. De procureur-generaal bij den hoogen raad is verplicht
aan den ontvanger last onmiddellijk gevolg te geven.

Hij vordert van den hoogen raad de benoeming van een
zijner leden tot raadsheer-commissaris, ten einde voorloopig
onderzoek worde ingesteld.

Op dit voorloopig onderzoek is art. 298 van toepassing

Geene vordering geschiedt tot het verleenen van regtsingang,
tot last van instructie of tot verwijzing der zaak naar de
teregtzitting. Wordt door den procureur-generaal gevangenne-
ming of gevangenhouding noodig geoordeeld, dan beslist de
hooge raad, op de vordering van den procureur-generaal, alleen
omtrent de gevangenneming of gevangenhouding. Art. 116 is
op deze arresten van den hoogen raad van toepassing.

Zoodra het onderzoek, in het tweede lid bedoeld, is afge-
loopen, of, heeft zoodanig onderzoek geen plaats gehad, zoodra de
last tot vervolging is ontvangen, wordt de verdachte van wege
den procureur-generaal ter teregtzitting gedagvaard, en zijn
de volgende artikelen van dezen Titel van toepassing.

De dagvaarding bevat, op straffe van nietigheid, de opgave
van het feit, in den last tot vervolging uitgedrukt.

§ 3.

Bepalingen aan de in de twee vorige paragrafen
bedoelde gedingen gemeen.

303. In de gevallen, waarin bevel van voorloopige aanhouding
of van gevangenneming is verleend, wordt de aangehouden
onmiddellijk, na de uitvoering van het bevel, overgebracht naar
de gevangenis tot bewaring van beklaagden, ter plaatse waar
de hooge raad is gevestigd.

304. Het regtsgeding in het eerste en laatste ressort bij den

hoogen raad wordt gevoerd op de wijze, bij den vierden Titel voorgeschreven, behoudens:

dat de uitzondering, vervat in het vierde lid van art. 218, geldt zoo dikwijls het feit een misdrijf of overtreding oplevert, waarvan de kennisneming aan eenen anderen rector behoort, en de beklaagde de verwijzing naar dien regter niet heeft gevorderd, in welke gevallen aan de beleedigde partij, die zich, waar dit was toegelaten, in het geding heeft gevoegd, de vordering slechts tot zoodanig beloop kan worden toegewezen, als waarover de bevoegde regter gelijktijdig met de strafzaak uitspraak had kunnen doen.

305. De achtste Titel is op het regtsgeding bij verstek bij den hoogen raad van toepassing

306. Al hetgeen in de toepasselijk verklaarde Titels voorkomt omtrent de arrondissements-regtbanken, de presidenten en de leden van of de ambtenaren van het openbaar ministerie en de griffiers bij die kollegien, is, behoudens de wijzigingen uit dezen Titel voortvloeiende, van toepassing op den hoogen raad, den president en de leden van en den procureur-generaal en den griffier bij den hoogen raad.

307. De vervolging der medeverdachten van dengene, die voor den hoogen raad te regt staat, heeft bij hetzelfde kollegie plaats.

VEERTIENDE TITEL.

Van de regeling van regtsgebied.

308. Er zal regeling van regtsgebied kunnen plaats hebben in de navolgende gevallen:

1°. Wanneer onderscheidene regterlijke kollegien of regters aan welke bij de grondwet of andere wettelijke bepalingen regtsmagt is opgedragen, zich de kennisneming van dezelfde of van samenhangende strafbare feiten hebben aange trokken;

2°. Wanneer onderscheidene regterlijke kollegien of regters, door een van welke de strafzaak noodwendig behoort te worden beregt, zich hebben onbevoegd verklaard daarvan kennis te nemen.

309. De verzoeken tot regeling van regtsgebied worden gedaan bij request; zij worden alleenlijk bij memorien behandeld.

310. Op het ingekomen verzoek met de daartoe behoorende stukken, zal de regter bevelen dat alles worde medegedeeld aan de partijen, of wel dadelijk zonder mededeeling beslissen, behoudens verzet.

311. Wanneer op het verzoek van den beklaagde tot regeling van het regtsgebied, de mededeeling aan partijen wordt bevolen, zal het bevelschrift beide de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de regterlijke lichamen, voor welke die zaak gelijktijdig is aanhangig gemaakt, gelasten de stukken van het geding over te zenden, met bijvoeging van een met redenen bekleed advijs over het geschil wegens de bevoegdheid.

312. Wanneer de mededeeling bevolen is op het verzoek, tot

regeling van rechtsgebied, van een' der gemeinde ambtenaren, zal het bevelschrift den andere bevelen om de stukken, en zijn met redenen omkleed advijs, over te zenden

313 Bij het bevel van mededeeling wordt, naar mate van den afstand der plaatsen, de termijn bepaald, binnen welken de stukken en de met redenen bekleede advijzen ter griffie moeten worden ingezonden.

Dit bevel wordt, benevens afschrift van het verzoek tot regeling van rechtsgebied, aan partijen beteekend en door die beteekening wordt de eindelijke beslissing der zaak geschorst, behoudens den voortgang der instructie.

De beklagde kan zijne middelen omtrent het rechtsgebied in geschrift indienen, uiterlijk binnen den tijd van acht dagen na de beteekening van het bevel van mededeeling.

314 De zaak zal worden afgedaan op de teregzitting, op een rapport, en na de conclusie van het openbare ministerie te hebben gehoord.

315. Wanneer op het verzoek tot regeling van rechtsgebied, dadelijk en zonder bevolene mededeeling uitspraak is gedaan, zal het vonnis van wege het openbaar ministerie, worden beteekend aan den ambtenaar van het openbaar ministerie bij de hoven, regtbanken of regters, welke tot het geschil hebben aanleiding gegeven.

Het zal mede worden beteekend aan den beklagde, welke daartegen in verzet zal kunnen komen binnen acht dagen.

Dit verzet schorst van rechtswege het uitwijzen der zaak.

316. De beklagde die zich niet in verzekerde bewaring bevindt, wordt niet tot het doen van verzet toegelaten, tenzij hij vóór of uiterlijk binnen acht dagen na de beteekening, woonplaats hebbe gekozen binnen de gemeente, waarin een der beide kolligien of regters, over welker bevoegdheid geschil is, zitting heeft.

Bij gebreke hiervan zal hij zich niet daarop kunnen beroepen, dat hem geene mededeeling is gedaan, waartoe de verzoeker, in dat geval, ongehouden is.

317. De hooge raad, het gerechtshof, of de arrondissements-regtbank, zal tevens de uitspraak doen over alle handelingen en vonnissen, welke door den regter, aan wien de zaak onttrokken wordt, mogten gedaan of gewezen zijn.

318 De arresten of vonnissen, in zake wegens geschil van rechtsgebied gewezen, zullen door geen verzet kunnen worden bestreden, wanneer er een bevel van mededeeling is vooraf gegaan en behoorlijk ten uitvoer gebracht.

319. Het arrest of vonnis gewezen, hetzij na een bevel van mededeeling, hetzij na gedaan verzet, zal aan de partijen in dezelfde vormen worden beteekend, als ten aanzien der beteekening van het bevel van mededeeling zijn voorgeschreven.

320. De eindvonnissen der arrondissements-regtbanken en hoven, in zake wegens geschil van rechtsgebied, zijn respectievelijk vatbaar voor hooger beroep en cassatie.

Van
d

321
de ar
door
gewra
1°.

2°.
3°.

4°.

5°.

6°.

7°.

8°.

9°.

322.
wrakin
rapport
ter ge

323.
worde
aanvar
niet n
324.
reden
alle te
825

wil w
dragen
326
regtha

VIJFTIENDE TITEL.

Van de wraking en verschooning van regters en de verzending van de zaak uit dien hoofde naar eenen anderen regter.

321. Een lid van den hoogen raad, van de gerechtshoven, van de arrondissements-regtbanken of een kantonregter, kan zoowel door den beklaagde, als door het openbaar ministerie worden gewraakt, om de volgende redenen:

1°. Indien hij den beklaagde in bloedverwantschap of in zwagerschap bestaat tot in den vierden graad ingesloten;

2°. Indien hij persoonlijk belang bij de zaak heeft;

3°. Indien, binnen het jaar vóór de wraking, tegen den beklaagde, of tegen deszelfs echtgenoot of nabestaanden en aangehuwden in de rechte linie, eene vervolging wegens misdrijf op klagte of aangifte van den gewraakten regter heeft plaats gehad;

4°. Indien de regter een schriftelijk advijs in de zaak gegeven heeft;

5°. Indien hij, hangende het geding, geschenken van iemand, die bij de zaak belang heeft, heeft ontvangen, of dezelve aan hem zijn beloofd, en hij deze belofte heeft aangenomen;

6°. Indien er een burgerlijk regtsgeding tusschen den regter, zijne vrouw, of hunne bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie, ten eenre, en den beklaagde, ter andere zijde, aanhangig is;

7°. Indien de regter is voogd, toeziende voogd, curator of toeziende curator, vermoedelijke erfgenaam of begiftigde van den beklaagde;

8°. Indien er een hooge graad van vijandschap tusschen den regter en den beklaagde bestaat;

9°. Indien er tusschen den regter en den beklaagde sedert den aanleg van het regtsgeding of binnen zes maanden vóór de wraking, hebben plaats gehad beleedigingen of bedreigingen.

322. Behoudens hetgeen bij artikel 328 ten aanzien van de wraking van den regter-commissaris, raadsheer-commissaris of rapporteur is bepaald, kan een regter alleen worden gewraakt ter gelegenheid der openbare teregtzitting.

323. De wraking moet mondeling of bij schriftelijke conclusie worden voorgedragen, zoodra het onderzoek ter teregtzitting aanvang neemt. In den loop des onderzoeks is men daartoe niet meer ontvankelijk.

324. Indien de wrakende partij vermeent meer dan eene reden van wraking tegen denzelfden regter te hebben, moet zij alle te gelijk voordragen.

325. Indien zij meer dan één lid van het regterlijk kollegie wil wraken, kan zij de tweede of verdere wraking niet voordragen, vóór dat over de voorgaande is beslist.

326. De hooge raad, het gerechtshof of de arrondissements-regtbank zal, na de conclusien van het openbaar ministerie, of,

indien hetzelfde de wrakende partij is, na deszelfs requisitoir, dadelijk over de wraking raadplegen en vervolgens ter openbare terechtzitting uitspraak doen.

Geen der leden, behalve de gewraakte regter, mag zich verschoonen aan de raadplegingen over, en de beslissing van de wraking deel te nemen.

327. Indien een kanton-regter wordt gewraakt, zal de wrakende partij eene schriftelijke akte van wraking, met redenen bekleed, aan den kanton-regter ter hand stellen.

Deze zal met het onderzoek der strafzaak niet kunnen voortgaan, en zal de voorschrevene akte, benevens zijn schriftelijk advijs, onmiddellijk aan de arrondissements regtbank inzenden, welke op de conclusien van het openbaar ministerie uitspraak doet.

Ingeval de wraking wordt geldig verklaard, zal een der plaatsvervangers van den kanton-regter optreden.

328. In geval van wraking van eenen regter-commissaris, raadsheer-commissaris of rapporteur, wordt de akte van wraking, met redenen bekleed, door de wrakende partij ingeleverd, aan de arrondissements regtbank, het gerechtshof of den hoogen raad, bij welke de strafzaak aanhangig is, welke, na het berigt van den gewraakten te hebben ingewonnen, op requisitoir of op de conclusien van het openbaar ministerie uitspraak doet.

329. Indien een regter zich wil verschoonen om eene der redenen, in art. 321 vermeld, of op andere billijke gronden, zal hij die aan het kollegie, waartoe hij behoort voordragen, en zich aan deszelfs beslissing moeten onderwerpen.

330. Wanneer ten gevolge van geldig verklaarde wraking of van vrijwillige verschooning, de leden van een gerechtshof of eene regtbank niet meer in genoegzame getale mogten zijn om van de zaak kennis te nemen, zal dezelve naar een ander gerechtshof of eene andere regtbank verzonden worden.

331. Het verzoek tot verzending zal door de belanghebbende partij worden gedaan aan den hoogen raad, wanneer de regtsvervolging plaats heeft voor een gerechtshof en aan het gerechtshof, wanneer de regtsvervolging plaats heeft voor eene arrondissements regtbank, of aan de arrondissements regtbank, wanneer de wraking van den kanton-regter mogt zijn geldig verklaard, en de plaatsvervangers ontbreken of gewraakt zijn.

332. Het verzoek wordt gedaan bij request, op hetwelk de hooge raad, het hof of de regtbank, na het openbaar ministerie te hebben gehoord, zal beschikken, en, indien het verzoek wordt toegestaan, den regter aanwijzen, aan welken de kennisneming wordt opgedragen.

333. De uitspraak zal door of van wege den procureur-generaal of den officier van justitie worden gebragt ter kennis van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het hof, de regtbank of het kanton gerecht, aan welke de zaak is verwezen.

Die uitspraak wordt aan den beklagde van wege het openbaar ministerie beteeekend.

334. De arresten en vonnissen, ter zake van wraking, verschooning en verzending gewezen, zijn, in geen geval, aan hooger beroep of cassatie onderworpen.

ZESTIENDE TITEL.

Van het ten uitvoer leggen van arresten en vonnissen.

335. Geen arrest of vonnis, in kracht van gewijsde gegaan, mag worden ten uitvoer gelegd, zoo lang:

1o. de termijn tot het aanteekenen van cassatie niet is verstreken;

2o. in geval van beroep in cassatie, de hooge raad niet bij eindvonnis heeft beslist.

336. Indien de termijn tot het aanteekenen van hooger beroep of van cassatie is verstreken of er door den hoogen raad uitspraak is gedaan, blijft niettemin, indien de veroordeelde dit uitdrukkelijk verlangt, de tenuitvoerlegging van het arrest of vonnis geschorst gedurende den tijd van acht dagen daarna.

337. Binnen den voorschreven termijn kan de veroordeelde een verzoekschrift om gratie, ongesloten, inleveren of doen inleveren ter griffie van het Kollegie, hetwelk de veroordeeling heeft uitgesproken.

Deze inlevering heeft het gevolg, dat de ten uitvoerlegging geschorst wordt.

De griffier houdt naauwkeurige aantekening van den dag der inlevering van zoodanig verzoekschrift; hij geeft daarvan kennis aan den ambtenaar van het openbaar ministerie met de ten uitvoerlegging van het arrest of vonnis belast, en verzendt onmiddellijk het verzoekschrift aan het departement van justitie, ten einde aan den Koning te worden ingeleverd.

338. In het geval bij artikel 374 voorzien, wordt de ten uitvoerlegging van het arrest of vonnis, ten aanzien van de mede veroordeelden, die zich niet in cassatie hebben voorzien, zoo zij dit uitdrukkelijk verlangen, geschorst tot na den eindeijken afloop der zaak.

339. De ten uitvoerlegging van alle arresten en vonnissen blijft van rechtswege geschorst zoolang de Koning over een verzoek om gratie raadpleegt.

340. Te dien einde is de procureur-generaal bij den hoogen raad verplicht, om, zoodra een verzoek om gratie door den Koning aan den hoogen raad is ingezonden, daarvan onmiddellijk kennis te geven aan den ambtenaar met de ten uitvoerlegging van het arrest of vonnis belast.

341. Indien de veroordeelde geene gratie heeft verzocht, of zijn verzoek is afgevezen, geschiedt de ten uitvoerlegging van het arrest of vonnis, zoo dra mogelijk, na verloop van den termijn bij art. 336 aangewezen.

342. De straffen van gevangenis, hechtenis, plaatsing in eene rijkswerkinrigting en openbaarmaking van de regterlijke uitspraak worden ten uitvoer gelegd op bevel van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het regterlijk collegie of kanton-gereg, dat de veroordeling heeft uitgesproken.

Die ambtenaar kan daarbij de hulp inroepen van de openbare burgerlijke of gewapende magt.

56 XVI. TITEL. VAN HET TEN UITV, LEGGEN VAN ARR., ENZ.

343. De vervolging tot verhaal van boeten, verbeurdverklaarde voorwerpen en kosten, heeft plaats in maniere als volgt:

Indien de zaak bij den hoogen raad, of bij het gerechtshof is beslist, of wel bij de regtbank is aanhangig gemaakt, overeenkomstig de voorschriften van artikel 141, No 1, geschiedt de ten uitvoerlegging in naam van den ambtenaar van het openbaar ministerie, door het daartoe bevoegd bestuur

Indien de ambtenaren, bij art 141, No. 2, aangeduid, het geding hebben aangelegd, geschiedt de ten uitvoerlegging ter requisitie van diezelfde ambtenaren.

344. Bij strafbare feiten, waarvan de kanton-regter kennis neemt, worden de boeten, verbeurdverklaarde voorwerpen en kosten verhaald in naam van den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kanton-geregt, door den daartoe bevoegden ontvanger.

345. Indien, in de gevallen bij de wet voorzien, aan de beleeidigde partij eene som tot schadevergoeding is toegelegd, geschiedt de vervolging door haar zeive.

ZEVENTIENDE TITEL.

Van het beroep in cassatie.

EERSTE AFDEELING.

Van het beroep in cassatie in het algemeen.

346. Wanneer in den loop van het regtsgeding voor het gerechtshof, de arrondissements-regtbank of het kanton-geregt eenige vormen mogten zijn geschonden of nagelaten, welke bij dit Wetboek op straffe van nietigheid, zijn voorgeschreven, zal zoodanig verzuim of schending, op de vordering van den veroordeelde of van het openbaar ministerie, gronden opleveren tot vernietiging van het arrest of vonnis en van hetgeen daaraan is vooraf gegaan, te rekenen van de eerste nietige akte af.

Hetzelfde zal plaats hebben, zoo wel in de gevallen van onbevoegdheid, als in geval er nagelaten of geweigerd is uitspraak te doen, het zij op eene of meer vorderingen van den beklaagde, hetzij op eene of meer vorderingen van het openbaar ministerie, gestrekt hebbende om gebruik te kunnen maken van eene bevoegdheid, of van een regt, hetwelk door de wet is toegekend; ofschoon ook de straf van nietigheid niet woordelijk verbonden zij aan het nalaten der formaliteit, waarvan de uitvoering gevraagd of gevorderd was.

Eindelijk wordt ook de cassatie toegelaten, zoo wel wegens verkeerde toepassing of schending der wet, als wegens overschrijding van regtsmagt.

347. In geval de beklaagde is vrijgesproken, op grond dat deszelfs schuld niet is bewezen, kan de cassatie van het vonnis of arrest, door den procureur-generaal bij den hoogen raad, alleen vervolgd worden *in het belang der wet*, zonder den vrijgesprokene te benadeelen.

348. Indien de beklaagde van alle rechtsvervolging is ontslagen, op grond dat het feit noch misdrijf, noch overtreding oplevert, kan de cassatie door het openbaar ministerie worden

gevord

Titel

349.

eene a

of de

voors

haar r

350.

beklaa

in cas

der te

Zood

beslist

Indi

handel

de reg

Indi

wordt

beslist

351.

welke

veroor

kunne

de aan

van h

belang

352.

nietigt

hebben

geding

nietigt

353

cassati

proced

V

354.

en te

in he

het e

bereid

tegens

De

den of

verjan

355

beklaa

gedaa

doet,

Ind

zal de

gevorderd, op de wijze bij de tweede afdeeling van dezen Titel voorgeschreven.

349. Indien de nietigheid berust op de veroordeeling tot eene andere straf dan die, welke bij de wet tegen het misdrijf of de overtreding is bepaald, kan de cassatie insgelijks op voorschreven wijze worden gevorderd, zoo wel door het openbaar ministerie als door den veroordeelde.

350. In het geval bij de artikels 348 en 349 voorzien, kan de beklagde incidenteel en zonder voorafgaande aanteekening, zich in cassatie beroepen, ter zake van informaliteiten bij gelegenheid der teregstelling begaan.

Zoodanig incidenteel verzoek wordt vooraf geïnstrueerd en beslist.

Indien het vonnis of arrest te dier zake wordt vernietigd, handelt de hooge raad overeenkomstig art. 106 van de wet op de regterlijke organisatie.

Indien daarentegen de eisch tot cassatie wordt verworpen, wordt het beroep van den procureur-generaal voortgezet en beslist.

351. Wanneer de opgelegde straf dezelfde is als die der wet welke op het misdrijf of de overtreding toepasselijk is, zal de veroordeelde de vernietiging van het arrest of vonnis niet kunnen vorderen, op grond dat er een misslag begaan is in de aanhaling van de artikelen der wet; onverminderd het regt van het openbaar ministerie om de vernietiging alleen in het belang der wet te kunnen vorderen.

352. Wanneer de hooge raad de instructie eener zaak vernietigt, zal dezelve, indien er zeer grove misslagen mogten hebben plaats gehad, bevelen dat de kosten van het vernietigd geding komen zullen ten laste van den ambtenaar welke de nietigheid begaan heeft.

353. In geenerlei strafzaken, zijn partijen ontvankelijk om in cassatie te worden toegelaten, zoo lang de gewone manier van procederen toereikende is.

TWEDE AFDEELING

Van de wijze van procederen in cassatie.

354. Het beroep in cassatie tegen voorbereidende gewijsden en tegen gewijsden van instructie of gelijksoortige vonnissen, in het hoogste ressort gewezen, zal niet openstaan dan na het eindvonnis; de vrijwillige voldoening aan zoodanige voorbereidende gewijsden of vonnissen kan, in geen geval, worden tegengeworpen als een grond van niet ontvankelijkheid.

De bepaling van dit artikel is niet toepasselijk op de gewijsden of vonnissen over onbevoegdheid, noch over exceptien van verjaring en van gewijsde zaak.

355. De aanteekening van beroep in cassatie zal door den beklagde of zijnen raadsman of gemachtigde, ter griffie worden gedaan, en ondertekend zoo door dengenen die de verklaring doet, als door den griffier.

Indien degene, die de verklaring doet, niet teekenen kan, zal de griffier er melding van maken.

De verklaring zal in een daartoe bestemd openbaar register kosteloos worden ingeschreven, waaruit een iegelijk gerechtigd is zich uittreksels te doen geven.

356. De beklaagde zal drie dagen vrij hebben, na den dag op welchen het arrest of vonnis is uitgesproken, ten einde zijne verklaring te doen. Dezelfde termijn wordt aan het openbaar ministerie toegestaan.

357. Indien het openbaar ministerie, bij het gerechtshof, de arrondissemens-regtbank of het kantongeregtschap van het middel van cassatie bedient, geschiedt de aanteekening op dezelfde wijze als bij het eerste en derde lid van art. 355 is voorgeschreven, en moet in dat geval die aanteekening aan den beklaagde worden kenbaar gemaakt in maniere als volgt:

Indien hij in verzekerde bewaring is, wordt de aanteekening aan denzelfden, binnen drie dagen nadat dezelve heeft plaats gehad, door den griffier voorgelezen en hem daarvan afschrift gelaten.

Indien hij in vrijheid is, wordt hem de aanteekening binnen veertien dagen vanwege den ambtenaar van het openbaar ministerie beteeekend.

Bij gebreke van de in het eerste lid bedoelde kennisgeving binnen den daarvoor gestelden termijn wordt, wanneer van wege den beklaagde op de terechtzitting daartoe verzoek gedaan wordt, uitstel verleend, met last dat de aanzegging alsnog geschiede.

358. De beklaagde zal, het zij bij het doen van zijne voornoemde aanteekening, het zij binnen de tien volgende dagen, ter griffie van het hof of van de regtbank, waar het beklaagde arrest of vonnis gewezen is, een verzoekschrift kunnen indienen, houdende zijne middelen van cassatie.

De griffier zal hem daarvan een schriftelijk bewijs geven.

359. Indien het openbaar ministerie zich in cassatie beroept, is hetzelfde op straffe van niet ontvankelijkheid verplicht om, op dezelfde wijze en binnen denzelfden termijn, als in het vorig artikel is vermeld, eene memorie ter griffie van het hof, de regtbank of het kanton-geregt in te dienen, houdende zijne middelen van cassatie.

360. Onverminderd de middelen van cassatie bij de wederzijdsche memorien vermeld, kunnen nog andere worden voorgedragen, behoudens de bevoegdheid van den hoogen raad, om aan de wederpartij, zoo daartoe gronden zijn, eenen bekwamen tijd van uitstel te verleenen.

361. Binnen drie dagen na het verloopen van den termijn bij art. 358 vermeld, zal de griffier, onder inventaris, welke kosteloos wordt opgemaakt, alle de stukken van het geding verzenden aan den griffier bij den hoogen raad, die dezelve ter griffie zal nederleggen en daarvan dadelijk kennis geven aan den procureur-generaal bij den hoogen raad.

362. De beklaagde kan het verzoekschrift of de memorie, of wel de beteeekende uitgifte of afschriften van het vonnis of arrest, of afschrift van zijnen eisch tot cassatie, dadelijk aan den griffier van den hoogen raad inzenden.

363. Zoodra de stukken ter griffie van den hoogen raad zijn

nedergelegd, kan, zoowel de procureur-generaal als de beklaagde of zijn advocaat daarvan inzage nemen.

364. Nadat de stukken, gedurende den tijd van acht dagen, ter griffie hebben berust, zal de procureur-generaal dezelve onmiddellijk, tegen een bewijsschrift, ligten en aan den hoogen raad inleveren.

De president zal, bij appointement eenen rapporteur benoemen, en den dag bepalen op welken het verslag ter terechtzitting zal worden uitgebragt.

Er zullen ten minste veertien dagen moeten verloopen tusschen den dag van het gemeld appointement en den dag voor de terechtzitting bepaald.

365. Binnen tweemaal vier en twintig uren na het appointement van den president, zal de griffier de stukken aan den rapporteur moeten ter hand stellen.

366. Zoodra de president den dag heeft bepaald, geeft hij daarvan kennis aan den procureur-generaal, welke die tijdsbepaling ten minste acht dagen vóór den dag der terechtzitting aan den beklaagde doet beteekenen.

367. Op den bepaalden dag doet de rapporteur zijn verslag, hetwelk moet behelzen een summier voorstel der feiten, en de juiste aanduiding van de middelen van cassatie, indien en voor zoo ver die zijn voorgedragen.

368. Daarna zal de procureur-generaal, benevens de advocaat van den beklaagde, indien er een voor denzelfven verschijnt, het woord voeren.

369. De hooge raad zal hierop in raadkamer raadplegen, en den eisch in cassatie, het zij op de aangevoerde gronden, het zij op andere gronden welke de hooge raad zelf mogt oordeelen te bestaan, ontzeggen, of het arrest of vonnis vernietigen.

In het laatste geval handelt dezelve overeenkomstig de voorschriften en onderscheidingen in de artt. 105 en 106 van de wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie voorkomende.

Het arrest zal ter openbare terechtzitting worden uitgesproken.

370. De beklaagde, wiens veroordeeling ten gevolge van de beslissing van den Hoogen Raad geheel of gedeeltelijk stand houdt, wordt verwezen in de kosten op het beroep gevallen.

De kosten komen echter niet ten zijnen laste, wanneer de veroordeeling stand houdt ten gevolge van de verwerping van een beroep, ingesteld door het openbaar ministerie alleen.

De Hooge Raad is bevoegd de kosten van het beroep niet of slechts voor een deel ten laste van den beklaagde te brengen, indien, op het beroep van het openbaar ministerie of van den beklaagde, het vonnis of arrest in het voordeel van laatstgenoemde wordt gewijzigd of een beroep van het openbaar ministerie en van den beklaagde beide wordt verworpen.

Bij verwijzing der zaak naar denzelfden of eenen anderen regter, wordt de uitspraak omtrent de kosten voorbehouden tot de eindbeslissing.

371. De beklaagde welke in verzekerde bewaring is, en die, ten gevolge van de vernietiging van het arrest of vonnis eene nieuwe terechtstelling moet ondergaan, wordt in dien staat aan

den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie overgeleverd.

372. Wanneer een eisch tot cassatie ontzegd is, zal de partij die denzelfden had gedaan, onder geen voorwendsel hoegenaamd, of op welke wijze ook, eenige verdere voorziening tot cassatie tegen hetzelfde arrest of vonnis kunnen aanwenden.

373. Het arrest, waarbij een eisch tot cassatie ontzegd is, zal binnen drie dagen, bij een eenvoudig uittreksel, door den griffier onderteekend, en door den president gewaarmerkt, worden uitgegeven aan den procureur-generaal bij den hoogen raad, en door dezen worden verzonden aan den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het hof of de regtbank, welke het beklaagde arrest of vonnis heeft gewezen.

374. Indien bij het vonnis of arrest van veroordeeling meerdere medebeklaagden zijn veroordeeld, en slechts één of eenigen hunner, zich in cassatie hebben beroepen, zal, in geval van vernietiging van de uitspraak, zulks ten aanzien van allen gelden.

De beklaagde die niet in cassatie is opgekomen, kan echter bij een nieuw arrest, tot geene zwaardere straf worden veroordeeld, dan diegene, waartoe hij bevorens verwezen was.

ACHTTIENDE TITEL.

Van de opschorting en vernietiging van arresten en vonnissen, uit hoofde van bepaalde omstandigheden.

375. De arresten of vonnissen, waarbij iemand tot straf is veroordeeld, kunnen, zelfs in het geval dat het verzoek om cassatie is afgewezen, door den hoogen raad, het zij ter requisitie van den procureur-generaal bij dat kollegie, of op een verzoekschrift van den veroordeelde, worden geschorst en zelfs vernietigd, in de drie volgende gevallen:

1°. Indien twee of meer beklaagden bij onderscheidene arresten of vonnissen als daders van hetzelfde strafbare feit zijn veroordeeld, en die arresten niet zijn overeen te brengen, maar het bewijs van onschuld van den eenen of den anderen der veroordeelden medebrengen;

2°. Indien, na de veroordeeling wegens moord, doodslag of eenig misdrijf met doodelijk gevolg, er stukken worden te berde gebracht, waaruit aanvankelijk genoegzaam blijkt dat de persoon, wiens vooronderstelde dood aanleiding tot de veroordeeling heeft gegeven of bij de bepaling der straf in aanmerking is genomen, nog in leven is;

3°. Indien, na de veroordeeling van eenen beklaagde, om welk strafbaar feit ook, een of meer getuigen, welke te zijnen laste getuigenis hebben afgelegd, ter zake van meeneed in dat geding, in regten worden betrokken.

376. In het geval bij No. 1 van het vorige artikel vermeld, zal de hooge raad, na onderzoek, de beide gewijsden of vonnissen vernietigen, en de beklaagden verzenden naar een der arrondissements-regtbanken, welke van het strafbare feit, aan de beklaagden ten laste gelegd, geene kennis hoegenaamd ge-

nomen heeft, en zulks ten einde de zaak op nieuw te onderzoeken en daarin regt te doen

377. In het geval bij No. 2 van art. 375 hier boven vermeld, zal de hooge raad de ten uitvoerlegging van het arrest of vonnis schorsen, en eene regtbank benoemen en magtigen, om geregtelijk onderzoek en uitspraak te doen wegens de eenzelvigheid van den persoon, en om daarna de stukken, benevens het vonnis deswege te vellen, aan den hoogen raad in te zenden, welke laatstgenoemde alsdan, naar bevind van zaken, de schorsing zal intrekken, of wel het arrest of vonnis van veroordeeling zal te niet doen, en tevens op het requisitoir van den procureur-generaal een nader onderzoek der zaak zal bevelen, voor zoo verre daartoe gronden zouden mogen zijn.

378. In het geval bij No. 3 van art. 375 vermeld, zal de hooge raad insgelijks de ten uitvoerlegging van het arrest of vonnis van veroordeeling schorsen, tot dat over de schuld van de beklaagde getuigen zal zijn uitspraak gedaan

Indien de getuigen worden vrijgesproken, zal de hooge raad bevelen, dat het oorspronkelijk arrest of vonnis, tegen de beklaagden gewezen, worde ten uitvoer gelegd.

Wanneer de getuigen daarentegen ter zake van meined worden veroordeeld, zal de hooge raad het oorspronkelijk arrest of vonnis, tegen den beklaagde gewezen, vernietigen, en de zaak naar eene arrondissements regtbank verzenden, welke noch van de oorspronkelijke zaak, noch van die, betrekkelijk tot den meined, kennis heeft genomen

De getuigen, die wegens meined zijn veroordeeld, zullen in het nieuw onderzoek niet mogen gehoord worden

379. Indien in een der gevallen bij art. 375 vermeld, na den definitieven afloop der zaak, van de onschuld van eenen persoon mogt blijken, welke reeds zijne straf heeft ondergaan, zal, op diens verzoek, de hooge raad den veroordeelde in zijne eer herstellen bij een arrest, hetwelk ten koste van den staat zal worden afgekondigd

Indien de veroordeelde mogt zijn overleden, zal het verzoek daartoe door eenen zijner nabestaanden, of, bij het ontbreken derzelve, door eenen curator *ad hoc*, door den hoogen raad te benoemen, mogen gedaan worden, en zal, in dat geval, de hooge raad de nagedachtenis van den overledene ontlasten van de veroordeeling welke tegen hem was uitgesproken.

NEGENTIENDE TITEL.

Van gevangenen.

380. De hoofden van alle gevangenen en rijkswerkinrigtingen zijn verplicht een register te houden

Dat register zal op de eerste en laatste bladzijde door den president van de arrondissements-regtbank geteekend en voorts op alle andere bladen door hem gewaarmerkt zijn.

381. Elk, die een bevel van voorloopige aanhouding, een bevel van gevangenneming, of een arrest of vonnis van veroordeeling ten uitvoer legt, moet bij de overlevering van den persoon aan

het hoofd van het gesticht, door dezen op deszelfs registers doen inschrijven:

- 1°. Den voornaam, naam, het beroep en zoo mogelijk de geboorteplaats en de woonplaats van den gearresteerde;
- 2°. De opgave van het regterlijk kollegie of van den ambtenaar welke de aanhouding of de in gevangenisstelling heeft bevolen;
- 3°. De dagteekening van het bevel, vonnis of arrest;
- 4°. Den dag der overlevering; en
- 5°. Bij veroordeeling, den tijd der straf.

Deze inschrijving wordt door hem benevens het hoofd van het gesticht geteekend.

Het hoofd van het gesticht stelt hem een uittreksel uit zijn register tot zijne ontlasting ter hand.

Hij is eindelijk verplicht het bevel, vonnis of arrest aan het hoofd van het gesticht te vertoonen.

382. Geen hoofd van eene gevangenis of rijkswerkinrigting mag iemand in het gesticht innemen of houden dan uit kracht van een bevel daartoe door de bevoegde magt verleend, of van een vonnis of arrest, en zonder dat zoodanig bevel, vonnis of arrest, in voere voormeld in zijn register is ingeschreven.

383. Op het bovengemeld register zal insgelijks door het hoofd van het gesticht, ter zijde der akte van overneming, worden aangeteekend de dag van het vertrek van den gevangene of verpleegde, alsmede het bevellschrift, arrest of vonnis, uit kracht van hetwelk hij vertrokken is.

384. Gedurende de instructie eener strafzaak is de regter-commissaris, of, in de gevallen waarin de instructie door een raadsheer-commissaris geschiedt, deze bevoegd in de gevangenis ten opzichte van den beklaagde zoodanige bevelen te geven als hij in het belang der instructie noodige acht.

Indien nogtans door den procureur-generaal of officier van justitie, of ook door den regter-commissaris of raadsheer-commissaris, noodzakelijk mogt worden geacht dat een gevangene, na den dag zijner gevangenneming, langer dan zes dagen buiten toegang behoorde te worden gehouden, zal de voortduring daarvan geen plaats mogen hebben, dan uit kracht van een bevel van den hoogen raad, van het hof, of van de regtbank.

385. De hooge raad, de hoven en de arrondissements regtbanken zijn verplicht om de gevangenis en rijkswerkinrigtingen van tijd tot tijd door commissarissen uit hun midden te doen bezigtigen, ten einde voor de nakoming van de voorschriften van dezen en den volgende titel te zorgen.

Dezelfde verplichting rust op den procureur-generaal en de officieren van justitie bij die collegien.

TWINTIGSTE TITEL.

Van de middelen om de persoonlijke vrijheid te verzekeren tegen onwettige gevangenhouding of andere willekeurige handelingen.

386. Wanneer, in het geval van art. 152 van de grondwet, het politiek gezag een ingezetenen des rijks mogt hebben doen

arreste
aan he
opgeleg
overgel
geven
regtba
387.

pligti
voorge
procu
de gea
388.

schrift
gearre
van d
389.

houde
tot ge
aan e
of aar
390.

het z
te be
doen
gege
te do
Zij

39
wor
tuig
plaa
O
verd

39
1
2
3
4
3

afzo
terl
vol
3
wo
3
bel

arresteren, zal onverminderd de verplichting, in zoodanig geval, aan het politiek gezag, hetwelk de aanhouding bevolen heeft, opgelegd, degene in wiens bewaring zoodanig ingezeten is overgeleverd, gehouden zijn daarvan onmiddellijk kennis te geven aan het gerechtshof, mitsgaders aan de arrondissements-regtbank.

387. Indien het politiek gezag niet heeft nagekomen de verplichtingen welke bij het voorgaand artikel der grondwet zijn voorgeschreven, zal het hof of de rechtbank, na verhoor van den procureur-generaal of van den officier van justitie, bevelen dat de gearresteerde worde in vrijheid gesteld.

388. Indien het politiek gezag voldaan heeft aan het voorschrift van art. 152 der grondwet, zal ten aanzien van den gearresteerde gehandeld worden overeenkomstig de bepalingen van dit Wetboek.

389. Een ieder die kennis draagt dat iemand gevangen gehouden wordt in eene plaats, die niet wettig bestemd is om tot gevangenis te dienen, is gehouden daarvan kennis te geven aan den officier van justitie bij de arrondissements-regtbank, of aan den procureur-generaal bij het gerechtshof.

390. Deze ambtenaren zijn verplicht, het zij van ambtswege, het zij op daarvan bekomen berigt, zich terstond naar de plaats te begeven, en den gevangen gehouden persoon in vrijheid te doen stellen, of, zoo er eene wettige reden van aanhouding gegeven wordt, denzelfden dadelijk voor den bevoegden regter te doen brengen.

Zij zullen van dat alles een behoorlijk proces-verbaal opmaken.

EEN EN TWINTIGSTE TITEL.

Van het bewijs der strafbare feiten.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene bepalingen.

391. Niemand kan wegens misdrijf of overtreding veroordeeld worden, tenzij de regter, door wettige bewijsmiddelen, de overtuiging hebbe bekomen, dat een strafbaar feit werkelijk heeft plaats gehad, en dat de beklaagde daaraan schuldig is.

Op bloote vermoedens of onvolkomen bewijs mag niemand veroordeeld worden.

392. Als wettige bewijsmiddelen worden alleen erkend:

- 1°. Bewijs door getuigen;
- 2°. Schriftelijke bescheiden;
- 3°. Bekentenissen;
- 4°. Aanwijzingen.

393. Deze bewijsmiddelen kunnen, zoo wel op zich zelve afzonderlijk, als onderling vereenigd, tot daargestelling van regterlijke overtuiging dienen, voor zoo verre zij met de hierna volgende voorschriften overeenkomen.

394. Alle soort van bewijsmiddelen kan door tegenbewijs worden ontzenuwd.

395. Geenerlei bewijsmiddel zal ter veroordeeling van eenen beklaagde verplichtend zijn, wanneer de regter niet volkomen

64 XXI. TITEL. VAN HET BEWIJS DER STRAFBARE FEITEN.

overtuigd is dat deze het hem ten laste gelegde strafbaar feit waarlijk heeft begaan of daaraan medepligtig is.

TWEEDE AFDEELING.

Van bewijs door getuigen.

396. Tot het geven van getuigenis in strafzaken zijn allen bevoegd, die daarvan niet zijn uitgesloten bij de artt. 162, 164 en 165 van dit Wetboek.

397. De afzonderlijke getuigenis van eenen enkelen getuige kan niet als wettelijk bewijs gelden.

Echter kunnen afzonderlijke en op zich zelve staande getuigenissen omtrent onderscheidene feiten als wettelijk bewijs gelden, wanneer zij door hunnen zamenloop en hun verband strekken tot staving eener bepaalde daadzaak.

De beoordeeling hiervan wordt aan de voorzigtigheid van den regter overgelaten.

398. Iedere afgelegde getuigenis moet loopen over feiten welke de getuige zelf gehoord, gezien of ondervonden heeft, en moeten daarbij tevens uitdrukkelijk worden opgegeven de redenen van weten-chap.

Bijzondere meeningen of gissingen, bij redenering opgemaakt, zijn geene getuigenissen.

399. In de beoordeeling der waarde van de getuigenis, moet de regter bijzonder acht geven op de onderlinge overeenstemming der getuigen; op de overeenstemming der getuigenissen met hetgeen van elders aangaande de zaak en het geding bekend is; op de beweegredenen welke de getuigen kunnen hebben gehad om de zaak op deze of gene wijze voor te dragen; op de levenswijze, de zeden en den stand der getuigen; en, in het algemeen, op alles wat op derzelver meerdere of mindere geloofwaardigheid invloed zoude kunnen hebben.

DERDE AFDEELING.

Van schriftelijke bescheiden.

400. De voorschriften omtrent de kracht van bewijs van openbare en bijzondere schriftelijke bescheiden in burgerlijke zaken, moeten ook ten aanzien van het bewijs in strafzaken in acht genomen worden.

401. De verklaringen, verbalen of relazen van hen, die in eenige openbare posten, ambten of bedieningen gesteld zijn, moeten, om als schriftelijke bescheiden te gelden, door hen afgelegd zijn op den eed bij den aanvang hunner bediening gedaan, of wel daarna met eede bevestigd worden.

402. De rapporten van deskundigen, van ambtswege benoemd om over de bijzonderheden of gesteldheid eener zaak hun oordeel en hunne bevinding te verklaren, kunnen alleen dienen om tot des regters inlichting te verstrekken.

VIERDE AFDEELING.

Van bekentenis.

403. Eene bekentenis, door den beklaagde voor den regter afgelegd, dat hij het aan hem ten laste gelegde feit heeft ge-

XXI. T

pleegd, e
gave van
van den
bewijsmi
van een

404.

het gedi
noegzaan
405. I
maakt o
nemelijk

406.

nissen
zoo on
bijkelij
wie he

407.

beweze

1°.

2°.

3°.

4°.

408.

zingen
heid
ernst
zorgv

V

40

die o

verk

De

hetg

ghe

van

stre

van

wol

TEN.

baar feit

in allen
62, 164

getuige

getui-
bewijs
verband

d van

feiten
eft, en
re-ede-

maakt,

moet
stem-
nissen
kend
binnen
op de
het
ge-

van
ijke
ken

e in
ijn,
nen
ing

md
eel
tot

er
e-

XXI. TITEL. VAN HET BEWIJS DER STRAFBARE FEILEN. 65

pleegd, en vergezeld van eene bepaalde en naauwkeurige opgave van omstandigheden, welke ook, hetzij uit eene verklaring van den persoon tegen wien het feit is gepleegd, of uit andere bewijsmiddelen, bekend zijn, en daarmede overeenstemmen, van een volledig bewijs van schuld opleveren.

404. Een bloote bekentenis van schuld, door geenerlei in het geding bekende omstandigheden gevestigd, is nimmer genoegzaam om een wettelijk bewijs daar te stellen.

405. De herroeping eener geregtelijke bekentenis van schuld maakt dezelve niet krachteloos, tenzij die herroeping op aannemelijke redenen gegrond zij.

VIJFDE AFDEELING.

Van aanwijzingen.

406. Door aanwijzingen worden verstaan daadzaken, gebeurtenissen of omstandigheden, welke bestaan en overeenstemming, zoo onderling, als met het ten laste gelegde feit zelf, klaarblijkelijk aantoonen dat er een strafbaar feit gepleegd is, en wie hetzelfde bedreven heeft.

407. Het bestaan dezer aanwijzingen kan niet anders worden bewezen dan:

1°. Door getuigen;

2°. Door schriftelijke bescheiden;

3°. Door persoonlijk onderzoek of bezigtiging, bij den regter gedaan;

4°. Door eigen erkentenis van den beklaagde, zelfs buiten het geregt gedaan.

408. De beoordeeling der kracht van bewijs welke aanwijzingen in elk bijzonder geval hebben, wordt aan de bescheidenheid des regters overgelaten. Deszels geweten wordt op het ernstigste belast met de inachtneming van de alleruiterste zorgvuldigheid en naauwkeurigheid in dat onderzoek.

ZESDE AFDEELING.

Van de kracht van onbeëdigde verklaringen.

409. In de gevallen waarin de wet toelaat personen te hooren die onbevoegd zijn om als getuigen op te treden, zal derzelver verklaring alleen als toelichting mogen worden aangemerkt.

De regter zal alzoo geen volkomen geloof mogen hechten aan hetgeen zoodanige onbevoegde getuigen verklaren te hebben gehoord, gezien en ondervonden, al ware zulks met redenen van wetenschap bekleed, maar hunne verklaringen alleen doen strekken om bekend te worden met en op het spoor te geraken van daadzaken, welke van elders kunnen blijken of bevestigd worden.

TWEE EN TWINTIGSTE TITEL.

Van het ophouden en te niet gaan van vervolgingen en straffen.

EERSTE AFDEELING.

Van den dood of de zinneloosheid der verdachten, beklaagden of veroordeelden.

410. De bepaling van art. 69 van het Wetboek van Strafrecht lijdt uitzondering voor zooveel aangaat het verhaal van boete of van verbeurte van bepaalde voorwerpen in zake van landelijke, plaatselijke en andere openbare belastingen, alles volgens de bepalingen en onderscheidingen in artt. 411, 412, 413 en 414 voorkomende.

411. Indien in het geval van het vorige artikel, het geding nog niet aanhangig is gemaakt, wordt hetzelfde, voor zoo veel die boeten en verbeurdverklaringen betreft, door de ambtenaren bij art. 141, No. 2, vermeld, of door het openbaar ministerie, tegen de erfenamen van den dader of diens vertegenwoordigers aangelegd en vervolgd bij denzelfden regter en op dezelfde wijze, als tegen den overledene zou hebben plaats gehad, indien deze alleen boete of verbeurdverklaring, of beide, zoude hebben behoeven.

412. Indien de vervolging reeds vóór het overlijden van den dader was aangevangen, zal zij tegen de erfenamen of vertegenwoordigers worden voortgezet, door eene dagvaarding in den vorm en binnen de termijnen in burgerlijke zaken voorgeschreven, strekkende ten einde het regtsgeding te hervatten, en, overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering op dat stuk, volgens de laatste gedingstukken voort te zetten op de wijze als in strafzaken van dien aard gebruikelijk is.

413. Indien de strafzaak reeds in het hoogste ressort is belist, doch de termijn tot cassatie nog niet is verlopen, of een beroep in cassatie aanhangig is, wordt op dezelfde wijze gehandeld als in het vorige artikel is voorgeschreven.

414. Indien in de gevallen bij de twee vorige artikelen voorzien, de erfenamen of vertegenwoordigers van den overledene belang hebben bij de afdoening van het geding, kunnen zij hetzelfde hervatten, door middel van eene verklaring aan den ambtenaar, welke de vordering heeft ingesteld, beteekend; en zal in dat geval de zaak tot het uiteinde worden voortgezet volgens de laatste gedingstukken, overeenkomstig het bepaalde bij art. 412.

Indien het geding vóór het overlijden van den dader nog niet was aangevangen, kunnen de erfenamen of vertegenwoordigers van den overledene als aanleggers optreden, wanneer eenig voorwerp mogt zijn in beslag genomen.

415. Indien een persoon na het plegen der daad, welke tot strafvordering kan aanleiding geven, is krankzinnig geworden, en die staat wordt erkend door den regter welke van het strafbaar feit moet kennis nemen, wordt de strafvordering geschorst

tot r
palin
410
410 v
tegen
word
voren
genw
41
tot
het
wo
41
over
heer
mit
van
B
geh
teg

reg
da

tot na het herstel van den beklaagde; alles behoudens de bepalingen en onderscheidingen in artt. 416 en 417 voorkomende.

416. De vordering tot boete en verbeurdverklaring, bij art. 410 vermeld, kan, indien de beklaagde is onder curatele gesteld, tegen den curator, of anderszins tegen eenen curator *ad hoc* worden aangevangen of voortgezet, op dezelfde wijze, als bij vorenstaande artikelen, ten aanzien van erfenamen of vertegenwoordigers van eenen overledene, is voorgeschreven.

417. De curator heeft, van zijne zijde, dezelfde bevoegdheid tot het aanvangen of doen voortzetten van het geding, als bij het tweede lid van art. 414 aan de erfenamen of vertegenwoordigers is toegekend.

418. Indien in de gevallen bij art. 410 vermeld de dader is overleden, nadat de veroordeeling tot straf kracht van gewijsde heeft bekomen, worden alle boeten en verbeurdverklaringen, mitsgaders de kosten, op de erfenamen of vertegenwoordigers van den overledene verhaald.

Bij krankzinnigheid wordt in dat geval tegen den curator gehandeld, onverminderd de uitvoering der andere straffen tegen den veroordeelde, zoodra hij hersteld is.

TWEDE AFDEELING.

Van verjaring.

419. De ambtenaren van het openbaar ministerie en de regters geven ambtshalve acht op de verjaring, al ware het dat zij niet door de beklaagde wordt ingeroepen.

WETBOEK

VAN

STRAFRECHT.

Omva
Straff
Uitsl
Pogin
Deelh
Same
Indie
op
Verv
Bete
du

Mis
Mis
Mis
v
Mis
e
Mis
Tw
Mi
c
Mi
Me
Mi
Va
Va
M
M
V
Be
Sc
M
M

INHOUD.

EERSTE BOEK. ALGEMEENE BEPALINGEN.

	Bladz.
Omvang van de werking der Strafwet	1
Straffen	2
Uitsluiting, vermindering en verhooging der strafbaarheid.	7
Poging	8
Deelneming aan strafbare feiten	8
Samenloop van strafbare feiten.	9
Indiening en intrekking der klachte bij misdrijven alleen op klachte vervolgbaar	11
Verval van het recht tot strafvordering en van de straf	11
Beteekenis van sommige in het wetboek voorkomende uitdrukkingen	13

TWEDE BOEK. MISDRIJVEN.

Misdrijven tegen de veiligheid van den staat	14
Misdrijven tegen de koninklijke waardigheid.	16
Misdrijven tegen hoofden en vertegenwoordigers van bevriende staten	17
Misdrijven betreffende de uitoefening van staatsplichten en staatsrechten	18
Misdrijven tegen de openbare orde	19
Tweegevecht.	22
Misdrijven waardoor de algemeene veiligheid van personen of goederen wordt in gevaar gebracht	24
Misdrijven tegen het openbaar gezag	27
Meineed	31
Muntmisdrijven	32
Valschheid in zegels en merken	33
Valschheid in geschriften.	34
Misdrijven tegen den burgerlijken staat	36
Misdrijven tegen de zeden	37
Verlating van hulpbehoevenden	39
Belediging	40
Schending van geheimen	42
Misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid.	42
Misdrijven tegen het leven gericht	44

INHOUD

	Bladz.
Mishandeling	45
Veroorzaken van den dood of van lichamelijk letsel door schuld	46
Diefstal en strooperij	47
Afpersing en afdreiging	48
Verduistering	49
Bedrog	49
Benadeeling van schuldeischers of rechthebbenden	51
Vernieling of beschadiging van goederen	54
Ambtsmisdrijven	54
Scheepvaartmisdrijven	59
Begunstiging	64
Bepalingen over herhaling van misdrijf aan verschillende titels gemeen	64

DERDE BOEK. OVERTREDINGEN.

Overtreding betreffende de algemeene veiligheid van personen en goederen	65
Overtredingen betreffende de openbare orde	67
Overtredingen betreffende het openbaar gezag	69
Overtredingen betreffende den burgerlijken staat	70
Overtreding betreffende hulpbehoevenden	70
Overtredingen betreffende de zeden	70
Overtredingen betreffende de veldpolitie	72
Ambtsovertredingen	72
Scheepvaartovertredingen	73
Wet, houdende bepalingen tot uitvoering van de artikelen 38 en 39 van het Wetboek van Strafrecht	75
Wet, houdende bepalingen, regelende het in werking treden van het vastgestelde Wetboek van Strafrecht en den overgang van de oude tot de nieuwe strafwetgeving, alsmede om overeenstemming te brengen tusschen de bestaande wetten en het nieuwe wetboek	78

Gee
vooraf
Bij
feit b
paling
2. l
zich
dig m
3. l
buite
vaart
4
zich
10
20
30
ST

WETBOEK

VAN

STRAFRECHT.

EERSTE BOEK.

Algemeene bepalingen.

EERSTE TITEL.

Omvang van de werking der strafwet

ARTIKEL I.

Geen feit is strafbaar dan uit kracht van eene daaraan voorafgegane wettelijke strafbepaling.

Bij verandering in de wetgeving na het tijdstip waarop het feit begaan is, worden de voor den verdachte gunstigste bepalingen toegepast.

2. De Nederlandsche strafwet is toepasselijk op ieder die zich binnen het rijk in Europa aan eenig strafbaar feit schuldig maakt.

3. De Nederlandsche strafwet is toepasselijk op ieder die zich buiten het rijk in Europa aan boord van een Nederlandsch vaartuig aan eenig strafbaar feit schuldig maakt.

4. De Nederlandsche strafwet is toepasselijk op ieder die zich buiten het rijk in Europa schuldig maakt:

1°. aan een der in de artikelen 92—96, 105 en 108—110 omschreven misdrijven;

2°. aan eenig misdrijf ten opzichte van rijksmuntspeciën, rijksmuntpapier, of van rijkswegen uitgegeven zegels of merken;

3°. aan valsheid hetzij in schuldbrieven of certificaten van schuld van den Nederlandschen staat of van eene Nederlandsche provincie, gemeente of openbare instelling, hetzij

2 BOEK I. OMVANG VAN DE WERKING DER STRAFWET.

in de tot een dezer stukken behoorende talons, dividend- of rentebewijzen, of in de bewijzen in plaats van deze stukken uitgegeven, of aan het opzettelijk gebruik maken van eenig der hier vermelde geschriften:

4°. aan een der in de artikelen 381, 382 en 385 omschreven misdrijven.

5. De Nederlandsche strafwet is toepasselijk op den Nederlander die zich buiten het rijk in Europa schuldig maakt:

1°. aan een der misdrijven omschreven in de Titels I en II van het Tweede Boek en in de artikelen 206, 237, 388 en 389.

2°. aan een feit hetwelk door de Nederlandsche strafwet als misdrijf wordt beschouwd en waarop door de wet van het land, waar het begaan is, straf is gesteld.

De vervolging kan ook plaats hebben, indien de verdachte eerst na het begaan van het feit Nederlander wordt.

6. De Nederlandsche strafwet is toepasselijk op den Nederlandschen ambtenaar die zich buiten het rijk in Europa schuldig maakt aan een der misdrijven omschreven in Titel XXVIII van het Tweede Boek.

7. De Nederlandsche strafwet is toepasselijk op den schipper en de opvarenden van een Nederlandsch vaartuig, die zich buiten het rijk in Europa, ook buiten boord, schuldig maken aan een der strafbare feiten omschreven in Titel XXIX van het Tweede Boek en Titel IX van het Derde Boek.

8. De toepasselijkheid der artikelen 2—7 wordt beperkt door de uitzonderingen in het volkenrecht erkend.

TWEDE TITEL.

Straffen.

9. De straffen zijn:

a hoofdstaffen:

1°. gevangenisstraf.

2°. hechtenis.

3°. geldboete.

b bijkomende straffen:

1°. ontzetting van bepaalde rechten,

2°. plaatsing in eene rijkswerkinrichting,

3°. verbeurdverklaring van bepaalde voorwerpen,

4°. openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

10. De gevangenisstraf is levenslang of tijdelijk.

De duur der tijdelijke gevangenisstraf is ten minste een dag en ten hoogste vijftien achtereenvolgende jaren.

Zij kan voor ten hoogste twintig achtereenvolgende jaren worden opgelegd in de gevallen waarin op het misdrijf levenslange en tijdelijke gevangenisstraf ter keuze van den rechter zijn gesteld, en in die waarin wegens strafverhooging ter zake van samenloop van misdrijven, herhaling van misdrijf of het bepaalde bij artikel 44, de tijd van vijftien jaren wordt overschreden.

Zij kan in geen geval den tijd van twintig jaren te boven gaan.

11. Gevangenisstraf van vijf jaren of minder wordt geheel,

gevang
jaren

In g
duur
van J
zijn
door t

12.

1°.

2°.

3°.

13.

worden

14.

hem o

uitvoer

15.

drie v

de ge

worden

Deze

de ver

de in

De t

van h

der str

De g

opnieu

De

indien

16. l

van he

temen

bericht

De

die zi

verlofp

bare o

politie

van ju

onder

het De

Volg

zijn op

17. l

ten ter

bij alge

18.

hoogste

Zij l

gevangenisstraf van langeren duur gedurende de vijf eerste jaren in afzondering ondergaan.

In geval van veroordeeling tot gevangenisstraf van langeren duur dan van vijf jaren, kan het hoofd van het Departement van Justitie, op verzoek van den veroordeelde, hem vergunnen zijnen verderen straftijd geheel of ten deele in afzondering door te brengen.

12. De afzonderlijke opsluiting wordt niet toegepast:

- 1°. op hen die tijdens hunne veroordeeling den leeftijd van veertien jaren nog niet hebben bereikt;
- 2°. op gevangenen boven den leeftijd van zestig jaren, tenzij op eigen verzoek;
- 3°. op gevangenen die daarvoor na geneeskundig onderzoek ongeschikt blijken te zijn.

13. De gevangenen die hunne straf in gemeenschap ondergaan worden verdeeld in klassen.

14. De gevangene is verplicht tot het verrichten van den hem opgedragen arbeid, overeenkomstig de voorschriften ter uitvoering van artikel 22 gegeven.

15. De tot gevangenisstraf veroordeelde kan, wanneer hij drie vierden van straftijd en tevens ten minste drie jaren in de gevangenis heeft doorgebracht, voorwaardelijk in vrijheid worden gesteld.

Deze invrijheidstelling is te allen tijde herroepbaar ingeval de veroordeelde zich slecht gedraagt of in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voorwaarden.

De tijd verloopen tusschen de invrijheidstelling en het besluit van herroeping wordt niet in rekening gebracht op den duur der straf.

De gevangene wiens invrijheidstelling is herroepen, kan niet opnieuw voorwaardelijk in vrijheid worden gesteld.

De gevangenisstraf wordt geacht geheel te zijn ondergaan, indien zonder herroeping de straftijd is verstreken.

16. De besluiten van voorwaardelijke invrijheidstelling en die van herroeping worden genomen door het hoofd van het Departement van Justitie, de eerste op voorstel of na ingewonnen bericht van het bestuur der gevangenis.

De aanhouding van den voorwaardelijk in vrijheid gestelde, die zich slecht gedraagt of in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voorwaarden, kan in het belang der openbare orde worden bevolen door het hoofd van de gemeentepolitie ter plaatse waar hij zich bevindt of door den officier van justitie van het arrondissement waartoe die plaats behoort, onder verplichting om daarvan onverwijld kennis te geven aan het Departement van Justitie.

Volgt daarna de herroeping, dan wordt zij geacht bevolen te zijn op den dag der aanhouding.

17. Het formulier der verlofpassen en de verdere voorschriften ter uitvoering van de artikelen 15 en 16 worden vastgesteld bij algemeenen maatregel van inwendig bestuur.

18. De duur der hechtenis is ten minste een dag en ten hoogste een jaar.

Zij kan voor ten hoogste een jaar en vier maanden worden

opgelegd in de gevallen waarin wegens strafverhooving ter zake van samenloop van misdrijven, herhaling van misdrijf of het bepaalde bij artikel 44, de tijd van één jaar wordt overschreden.

Zij kan in geen geval den tijd van een jaar en vier maanden te boven gaan.

19. Behoudens de bepaling van artikel 25, worden hechtenis en gevangenisstraf niet in hetzelfde gesticht ondergaan.

Den veroordeelde wordt, op zijn verzoek, vergund de hechtenis in afzondering te ondergaan.

Artikel 12 is van toepassing op de hechtenis.

20. De tot hechtenis veroordeelde houdt zich bezig met zoodanigen arbeid als hij verkiest, behoudens de voorschriften van orde en tucht ter uitvoering van artikel 22 gegeven.

Over de opbrengst van zijn arbeid heeft hij de vrije beschikking.

Wanneer hij in gebreke blijft zich met eenigen arbeid bezig te houden, kan hij onderworpen worden aan de bepaling van artikel 14.

21. De duur der tijdelijke gevangenisstraf en der hechtenis wordt in de rechterlijke uitspraak aangewezen in dagen, weken, maanden en jaren, niet in gedeelten daarvan.

22. De wet wijst de gestichten aan waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan.

De inrichting en het beheer dezer gestichten, de verdeeling der gevangenen in klassen, de arbeid, de bestemming van de opbrengst van den verplichten arbeid, het onderwijs, de godsdienstoefeningen en de tucht worden, naar beginselen bij de wet te stellen, geregeld bij algemeenen maatregel van inwendig bestuur.

Huishoudelijke reglementen voor elk gesticht worden door de besturen ontworpen en door den Koning vastgesteld.

23. Het bedrag der geldboete is ten minste vijftig cents.

Bij veroordeeling tot geldboete wordt die boete, bij gebreke van betaling binnen twee maanden na den dag waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd, vervangen door hechtenis.

De duur dezer hechtenis is ten minste een dag en ten hoogste zoovele dagen als het maximum der bedreigde geldboete vijftallen guldens bevat, of, indien dit maximum negen honderd gulden te boven gaat, zes maanden.

Die duur wordt in de rechterlijke uitspraak in dier voege bepaald dat niet meer dan een dag voor elken halven gulden der opgelegde boete in de plaats treedt.

De hechtenis kan voor ten hoogste acht maanden worden opgelegd in de gevallen waarin wegens strafverhooving ter zake van samenloop van misdrijven, herhaling van misdrijf of het bepaalde bij artikel 44, de som van negen honderd gulden wordt overschreden.

Zij kan in geen geval den tijd van acht maanden te boven gaan.

24. De veroordeelde kan de hechtenis ondergaan, zonder den termijn van betaling af te wachten.

Hij is altijd bevoegd zich van de hechtenis te bevrijden door betaling van de boete.

Nadat de uitvoering der hechtenis is aangevangen, bevrijdt

de betaling van een evenredig gedeelte der boete van de verdere uitvoering; dat gedeelte staat in dezelfde verhouding tot de geheele boete als het nog overblijvend gedeelte der hechtenis staat tot den geheelen duur der hechtenis.

25. Bevindt de veroordeelde, die hechtenis ter vervanging van de boete moet ondergaan, zich in een gesticht bestemd tot de uitvoering van gevangenisstraf, dan kan op zijn verzoek de hechtenis terstond na het eindigen der gevangenisstraf in dat gesticht worden ondergaan, zonder daardoor van aard te veranderen.

26. De gevangenisstraf en de hechtenis gaan in op den dag der tenuitvoerlegging van de rechterlijke uitspraak, voor zooveel elke dezer straffen betreft.

27. Bij de rechterlijke uitspraak kan worden bepaald dat de tijd, door den veroordeelde vóór de tenuitvoerlegging van die uitspraak voorloopig in verzekerde bewaring doorgebracht, bij de uitvoering van de hem opgelegde tijdelijke gevangenisstraf, hechtenis of geldboete geheel of gedeeltelijk zal worden in mindering gebracht; wat de geldboete betreft volgens den in het derde lid van artikel 24 bepaalden maastaf.

De bepaling van dit artikel is ook toepasselijk ingeval, bij gelijktijdige vervolging wegens meerdere feiten, de veroordeeling wordt uitgesproken ter zake van een ander feit dan waarvoor de veroordeelde zich voorloopig in verzekerde bewaring bevindt.

28. De rechten waarvan de schuldige, in de bij de wet bepaalde gevallen, bij rechterlijke uitspraak kan worden ontzet, zijn:

- 1°. het bekleeden van ambten of van bepaalde ambten;
- 2°. het dienen bij de gewapende macht;
- 3°. het kiezen en de verkiesbaarheid bij krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezingen;
- 4°. het zijn van raadsman of gerechtelijk bewindvoerder en het zijn van voogd, toeziende voogd, curator of toeziende curator over anderen dan eigen kinderen;
- 5°. de vaderlijke macht, de voogdij en de curateele over eigen kinderen;
- 6°. de uitoefening van bepaalde beroepen.

Ontzetting van leden der rechterlijke macht, die hetzij voor hun leven, hetzij voor een bepaalden tijd zijn aangesteld, of van andere voor hun leven aangestelde ambtenaren, geschiedt, ten opzichte van het ambt waartoe zij aldus zijn aangesteld, alleen in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald.

29. Ontzetting van het recht om ambten of bepaalde ambten te bekleeden en bij de gewapende macht te dienen kan, behalve in de gevallen in het Tweede Boek omschreven, worden uitgesproken bij veroordeeling wegens eenig ambtsmisdrif of wegens eenig misdrijf waardoor de schuldige een bijzonderen ambtsplicht schond of waarbij hij gebruik maakte van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken.

30. Ontzetting van de vaderlijke macht en van de voogdij, de toeziende voogdij, de curateele en de toeziende curateele, zoowel over eigen kinderen als over anderen, kan, behalve in de gevallen in het Tweede Boek omschreven, worden uitgesproken bij veroordeeling van:

- 1°. ouders of voogden die opzettelijk met een aan hun gezag onderworpen minderjarige aan eenig misdrijf deelnemen;
- 2°. ouders of voogden die tegen een aan hun gezag onderworpen minderjarige eenig misdrijf plezen, omschreven in de Titels XIII, XIV, XV, XVIII, XIX en XX van het Tweede Boek.

31. Wanneer ontzetting van rechten wordt uitgesproken, bepaalt de rechter den duur als volgt:

- 1°. bij veroordeeling tot levenslange gevangenisstraf, voor het leven;
- 2°. bij veroordeeling tot tijdelijke gevangenisstraf of tot hechtenis, voor een tijd den duur der hoofdstraf ten minste twee en ten hoogste vijf jaren te boven gaande.
- 3°. bij veroordeeling tot geldboete, voor een tijd van ten minste twee en ten hoogste vijf jaren.

De straf gaat in op den dag waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd.

32. In de bij de wet bepaalde gevallen kan de rechter gelasten, dat de veroordeelde in eene rijkswerkinrichting worde geplaatst voor ten minste drie maanden en ten hoogste drie jaren.

De bepalingen der artikelen 14, 21 en 22 zijn toepasselijk op de straf van plaatsing in eene rijkswerkinrichting.

De straf gaat in op den dag waarop de hoofdstraf eindigt.

33. Voorwerpen den veroordeelde toebehoorende, door middel van misdrijf verkregen of waarmede misdrijf opzettelijk is gepleegd, kunnen worden verbeurdverklaard.

Bij veroordeeling wegens misdrijf, niet opzettelijk gepleegd, of wegens overtreding, kan gelijke verbeurdverklaring worden uitgesproken in de bij de wet bepaalde gevallen.

34. Verbeurdverklaring van niet in beslag genomen voorwerpen wordt, ingeval die voorwerpen niet worden uitgeleverd of het geldelijk bedrag waarop zij bij de uitspraak geschat worden, niet wordt betaald binnen twee maanden na den dag waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd, vervangen door hechtenis.

De duur dezer hechtenis is ten minste een dag en ten hoogste zes maanden.

Die duur wordt in de rechterlijke uitspraak in dier voege bepaald, dat niet meer dan een dag voor elken halven gulden van het in het eerste lid bedoeld geldelijk bedrag in de plaats treedt.

Op deze hechtenis zijn de artikelen 24 en 25 van toepassing. Ook de uitlevering van de voorwerpen bevrijdt van de hechtenis.

35. Alle kosten van gevangenisstraf, hechtenis en plaatsing in eene rijkswerkinrichting komen ten laste, alle opbrengst van geldboeten en verbeurdverklaringen ten bate van den staat.

36. In de gevallen waarin de rechter krachtens de wet de openbaarmaking zijner uitspraak gelast, bepaalt hij tevens de wijze waarop aan dien last op koste van den veroordeelde uitvoering wordt gegeven.

37. de gel
delijke
Blij
wikkel
niet k
hij in
proeft
38.
feit, b
Valt
gevang
baar is
dan ka
Minist
zal gep
jaren.
Deze
39. I
feit, b
bereikt
scheid
Blijk
handel
begane
nisstra
is, of i
kan de
gestich
achttie
Deze
Blijk
handel
strafba
Geld
gesteld
vijftien
De i
worden
40 N
overma
41. N
de noo
eerbaar
aanran
Niet
zakelijk

DERDE TITEL.

Uitsluiting, vermindering en verhooging
der strafbaarheid.

37. Niet strafbaar is hij die een feit begaat dat hem wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing zijner verstandelijke vermogens niet kan worden toegerekend.

Blijkt dat het begane feit hem wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing zijner verstandelijke vermogens niet kan worden toegerekend, dan kan de rechter gelasten dat hij in een krankzinnigengesticht worde geplaatst gedurende een proeftijd den termijn van een jaar niet te boven gaande.

38. Een kind wordt niet strafrechtelijk vervolgd wegens een feit, begaan voordat het den leeftijd van tien jaren heeft bereikt.

Valt het begane feit in de bepaling van een misdrijf waarop gevangenisstraf is gesteld en dat niet alleen op klachte vervolgbaar is, of in die der overtredingen omschreven in artikel 432, dan kan de burgerlijke rechter, op vordering van het Openbaar Ministerie, gelasten dat het kind in een rijksopvoedingsgesticht zal geplaatst worden, ten hoogste tot den leeftijd van achttien jaren.

Dezelfde rechter kan altijd het ontslag gelasten.

39. Bij strafrechtelijke vervolging van een kind wegens een feit, begaan voordat het den leeftijd van zestien jaren heeft bereikt, onderzoekt de rechter of het met oordeel des onderscheids gehandeld heeft.

Blijkt niet dat het met oordeel des onderscheids heeft gehandeld, dan wordt op het kind geene straf toegepast. Valt het begane feit in de bepaling van een misdrijf waarop gevangenisstraf is gesteld en dat niet alleen op klachte vervolgbaar is, of in die der overtredingen omschreven in artikel 432, dan kan de rechter gelasten dat het kind in een rijksopvoedingsgesticht zal geplaatst worden, ten hoogste tot den leeftijd van achttien jaren.

Dezelfde rechter kan altijd het ontslag gelasten.

Blijkt dat het kind met oordeel des onderscheids heeft gehandeld, dan wordt het maximum der hoofdstraffen, op het strafbare feit gesteld, met een derde verminderd.

Geldt het een misdrijf, waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren.

De in artikel 9° 1° en 4° vermelde bijkomende straffen worden niet opgelegd.

40. Niet strafbaar is hij die een feit begaat waartoe hij door overmacht is gedrongen.

41. Niet strafbaar is hij die een feit begaat, geboden door de noodzakelijke verdediging van eigen of eens anders lijf, eerbaarheid of goed tegen oogenblikkelijke, wederrechtelijke aanranding.

Niet strafbaar is de overschrijding van de grenzen van noodzakelijke verdediging, indien zij het onmiddellijk gevolg is ge-

weest van eene hevige gemoedsbeweging, door de aanranding veroorzaakt.

42. Niet strafbaar is hij die een feit begaat ter uitvoering van een wettelijk voorschrift.

43. Niet strafbaar is hij die een feit begaat ter uitvoering van een ambtelijk bevel, gegeven door het daartoe bevoegde gezag.

Een onbevoegd gegeven ambtelijk bevel heft de strafbaarheid niet op, tenzij het door den ondergeschikte te goeder trouw als bevoegd gegeven werd beschouwd en de nakoming daarvan binnen den kring zijner ondergeschiktheid was gelegen.

44. Indien een ambtenaar door het begaan van een strafbaar feit een bijzonderen ambtsplicht schendt of bij het begaan van een strafbaar feit gebruik maakt van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken, kan de straf met een derde worden verhoogd.

VIERDE TITEL.

Poging.

45. Poging tot misdrijf is strafbaar, wanneer het voornemen des daders zich door een begin van uitvoering heeft geopenbaard en de uitvoering alleen ten gevolge van omstandigheden van zijnen wil onafhankelijk niet is voltooid.

Het maximum der hoofdstraffen op het misdrijf gesteld wordt bij poging met een derde verminderd.

Geldt het een misdrijf, waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren.

De bijkomende straffen zijn voor poging dezelfde als voor het voltooide misdrijf.

46. Poging tot overtreding is niet strafbaar.

VIJFDE TITEL.

Deelneming aan strafbare feiten.

47. Als daders van een strafbaar feit worden gestraft:

1°. zij die het feit plegen, doen plegen of medeplegen;

2°. zij die door giften, beloften, misbruik van gezag, geweld, bedreiging of misleiding het feit opzettelijk uitlokken.

Ten aanzien der laatsten komen alleen die handelingen in aanmerking die zij opzettelijk hebben uitgelokt, benevens hare gevolgen.

48. Als medeplichtigen aan een misdrijf worden gestraft:

1°. zij die opzettelijk behulpzaam zijn bij het plegen van het misdrijf;

2°. zij die opzettelijk gelegenheid, middelen of inlichtingen verschaffen tot het plegen van het misdrijf.

49. Het maximum der hoofdstraffen op het misdrijf gesteld wordt bij medeplichtigheid met een derde verminderd.

Geldt het een misdrijf waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren,

De in artikel 9/ 1°. 3°. en 4°. vermelde bijkomende straffen zijn voor medeplichtigheid dezelfde als voor het misdrijf zelf.

Bij
in aan
lijk ge
50. l
heid
toepass
dien d
51. l
bepaal
sarisser
of com
toedoe
52. l
53. l
wordt
drukte
bekend
den ui
Deze
tijdsti
het rij
54. l
de dru
zijn n
het st
den re
Deze
last h
strafre
gevest

55.
slecht
de zw
Ind
valt,
in aan
56.
of ove
worde
slecht
zwaar
Ins
schule
nis e
waarv
57.
staand
misdr
gestel

Bij het bepalen van de straf komen alleen die handelingen in aanmerking die de medeplichtige opzettelijk heeft gemakkelijk gemaakt of bevorderd, benevens hare gevolgen.

50. De persoonlijke omstandigheden waardoor de strafbaarheid uitgesloten, verminderd of verhoogd wordt, komen bij de toepassing der strafwet alleen in aanmerking ten aanzien van dien dader of medeplichtige wien zij persoonlijk betreffen.

51. In de gevallen waarin wegens overtreding straf wordt bepaald tegen bestuurders, leden van eenig bestuur of commissarissen, wordt geene straf uitgesproken tegen den bestuurder of commissaris van wien blijkt dat de overtreding buiten zijn toedoen is gepleegd.

52. Medeplichtigheid aan overtreding is niet strafbaar.

53. Bij misdrijven door middel van de drukpers gepleegd wordt de uitgever als zoodanig niet vervolgd, indien het gedrukte stuk zijn naam en de woonplaats vermeldt en de dader bekend is of op de eerste aanmaning na den rechtsingang door den uitgever is bekendgemaakt.

Deze bepaling is niet toepasselijk, indien de dader op het tijdstip der uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten het rijk in Europa gevestigd was.

54. Bij misdrijf door middel van de drukpers gepleegd wordt de drukker als zoodanig niet vervolgd, indien het gedrukte stuk zijn naam en woonplaats vermeldt en de persoon op wiens last het stuk is gedrukt, bekend is of op de eerste aanmaning na den rechtsingang door den drukker is bekendgemaakt.

Deze bepaling is niet toepasselijk, indien de persoon, op wiens last het stuk is gedrukt, op het tijdstip van het drukken strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten het rijk in Europa gevestigd was.

ZESDE TITEL.

Samenloop van strafbare feiten.

55. Valt een feit in meer dan ééne strafbepaling, dan wordt slechts éene dier bepalingen toegepast, bij verschil die waarbij de zwaarste hoofdstraf is gesteld.

Indien voor een feit dat in éene algemeene strafbepaling valt, éene bijzondere strafbepaling bestaat, komt deze alleen in aanmerking.

56. Staan meerdere feiten, ofschoon elk op zich zelf misdrijf of overtreding opleverende, in zoodanig verband dat zij moeten worden beschouwd als ééne voortgezette handeling, dan wordt slechts ééne strafbepaling toegepast, bij verschil die waarbij de zwaarste hoofdstraf is gesteld.

Inzelijks wordt slechts ééne strafbepaling toegepast bij schuldigerklaring aan valsheid, valsche munt of muntschennis en aan het gebruikmaken van het voorwerp ten opzichte waarvan de valsheid, valsche munt of muntschennis gepleegd is.

57. Bij samenloop van meerdere feiten die als op zich zelve staande handelingen moeten worden beschouwd en meerdere misdrijven opleveren waarop gelijksoortige hoofdstraffen zijn gesteld, wordt ééne straf uitgesproken,

Het maximum dezer straf is het vereenigd bedrag van de hoogste straffen op de feiten gesteld, doch niet hooger dan een derde boven het zwaarste maximum.

53. Bij samenloop van meerdere feiten die als op zich zelve staande handelingen moeten worden beschouwd en meerdere misdrijven opleveren waarop ongelijksoortige hoofdstraffen zijn gesteld, wordt elke dier straffen uitgesproken, doch mogen deze te zamen in duur de langstdurende met niet meer dan een derde overtreffen.

Geldboeten worden daarbij berekend naar den duur van het maximum der bedreigde vervangende hechtenis.

59. Bij veroordeeling tot levenslange gevangenisstraf kunnen daarnevens geene andere straffen worden opgelegd dan ontzetting van bepaalde rechten, verbeurdverklaring van reeds in beslag genomen voorwerpen, en openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

60. In de gevallen der artikelen 57 en 58 gelden ten aanzien van bijkomende straffen de volgende bepalingen:

- 1°. de straffen van ontzetting van dezelfde rechten worden opgelost in ééne straf, in duur de opgelegde hoofdstraf of hoofdstraffen ten minste twee en ten hoogste vijf jaren te boven gaande, of ingeval geene andere hoofdstraf dan geldboete is opgelegd, in ééne straf van ten minste twee en ten hoogste vijf jaren;
- 2°. de straffen van ontzetting van verschillende rechten worden voor elk misdrijf afzonderlijk en zonder vermindering opgelegd;
- 3°. de straffen van verbeurdverklaring van bepaalde voorwerpen worden, evenals de vervangende hechtenis bij niet-uitlevering dier voorwerpen, voor elk misdrijf afzonderlijk en zonder vermindering opgelegd.

De straffen van vervangende hechtenis mogen gezamenlijk den tijd van acht maanden niet te boven gaan.

61. De betrekkelijke zwaarte van ongelijksoortige hoofdstraffen wordt bepaald door de volgorde van artikel 9.

Waar den rechter de keuze tusschen twee hoofdstraffen is gelaten, komt bij de vergelijking alleen de zwaarste dier straffen in aanmerking.

De betrekkelijke zwaarte van gelijksoortige hoofdstraffen wordt bepaald door het maximum.

De betrekkelijke duur zoowel van ongelijksoortige als van gelijksoortige hoofdstraffen wordt eveneens bepaald door het maximum.

62. Bij samenloop op de wijze in de artikelen 57 en 58 bedoeld, hetzij van overtredingen met misdrijven, hetzij van overtredingen onderling, wordt voor elke overtreding zonder vermindering straf opgelegd.

De straffen van hechtenis, vervangende hechtenis daaronder begrepen, mogen voor de overtredingen gezamenlijk den tijd van acht maanden niet te boven gaan.

De straffen van plaatsing in eene rijkswerkinrichting worden opgelost in ééne straf waarvan de duur wordt bepaald binnen de grenzen van artikel 32.

63. I
schuld
deeling
met to
van gel

Ind

64. I
gepleeg
nog ni
onder c
tigen v

Is de
dan ka
ziender
verwan
van ee
ingeslo

65. I
den in
zonder
op kla
levende
eene v

66. I
maand
men v
durend
men, in

67. F
na den

68.
voor h
vervolg
wijde
in de
deelen.

Is h
heeft
vervolg
1°. v
2°. v

69. I
den ve

63. Indien iemand, na veroordeeling tot straf, opnieuw wordt schuldig verklaard aan misdrijf of overtreding vóór die veroordeeling gepleegd, wordt de vroegere straf in rekening gebracht, met toepassing der bepalingen van dezen titel voor het geval van gelijktijdige berechting.

ZEVENDE TITEL.

Indiening en intrekking der klachte bij misdrijven alleen op klachte vervolgbaar.

64. Indien een misdrijf dat alleen op klachte vervolgbaar is, gepleegd is tegen iemand die den leeftijd van zestien jaren nog niet had bereikt of die, anders dan wegens verkwisting, onder curatele gesteld is, geschiedt de klachte door zijn wetigen vertegenwoordiger in burgerlijke zaken.

Is deze de persoon tegen wien de klachte moest geschieden, dan kan de vervolging plaats hebben op klachte van den toezienenden voogd of curator, van de echtgenoot, van een bloedverwant in de rechte linie of, bij gebreke van deze, op klachte van een bloedverwant in de zijlinie tot den derden graad ingesloten.

65. Indien hij tegen wien het misdrijf is gepleegd, binnen den in het volgende artikel gestelden termijn overlijdt, kan, zonder verlenging van dien termijn, de vervolging geschieden op klachte van de ouders, van de kinderen of van den overlevenden echtgenoot, ten ware blijken mocht dat de overledene eene vervolging niet gewild heeft.

66. De klachte kan slechts worden ingediend gedurende drie maanden nadat de tot klachte gerechtigde kennis heeft bekomen van het gepleegde feit, indien hij binnen Europa, of gedurende negen maanden nadat hij daarvan kennis heeft bekomen, indien hij buiten Europa verblijf houdt.

67. Hij die de klachte indient, blijft gedurende acht dagen na den dag der indiening bevoegd haar in te trekken.

ACHTSTE TITEL.

Verval van het recht tot strafvordering en van de straf.

68. Behoudens de gevallen waarin rechterlijke uitspraken voor herziening vatbaar zijn, kan niemand andermaal worden vervolgd wegens een feit waarover te zijnen aanzien bij gewijsde van den Nederlandschen rechter, of van den rechter in de koloniën en bezittingen van het rijk in andere werelddelen, onherroepelijk is beslist.

Is het gewijsde afkomstig van een anderen rechter, dan heeft tegen denzelfden persoon wegens hetzelfde feit geene vervolging plaats in geval van:

1°. vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging;

2°. veroordeeling gevolgd door geheele uitvoering, gratie of verjaring der straf.

69. Het recht tot strafvordering vervalt door den dood van den verdachte.

12 BOEK I. VERVAL VAN HET RECHT TOT STRAFVORD. ENZ.

70. Het recht tot strafvordering vervalt door verjaring:

- 1°. in één jaar voor alle overtredingen en voor de misdrijven door middel van de drukpers gepleegd;
- 2°. in zes jaren voor de misdrijven waarop geldboete, hechtenis of gevangenisstraf van niet meer dan drie jaren is gesteld;
- 3°. in twaalf jaren voor alle misdrijven waarop tijdelijke gevangenisstraf van meer dan drie jaren is gesteld;
- 4°. in achttien jaren voor alle misdrijven waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld

71. De termijn van verjaring vangt aan op den dag na dien waarop het feit is gepleegd, behoudens in de volgende gevallen:

- 1°. bij valsheid, valsche munt of muntschennis vangt de termijn aan op den dag na dien waarop gebruik is gemaakt van het voorwerp ten opzichte waarvan de valsheid, valsche munt of muntschennis gepleegd is;
- 2°. bij de misdrijven omschreven in de artikelen 278, 279 en 282, op den dag na dien der bevrijding, of van den dood van hem tegen wien onmiddellijk het misdrijf gepleegd is

72. Elke daad van vervolging stuit de verjaring, mits die daad den vervolgte bekend of hem op de bij de wet voor gerechtelijke akten bepaalde wijze beteekend zij.

Na de stuiting vangt een nieuwe verjaringstermijn aan.

73. De schorsing der strafvervolging ter zake van een praejudicieel geschil schorst de verjaring.

74. Het recht tot strafvordering wegens overtredingen waarop geene andere hoofdstraf gesteld is dan geldboete, vervalt door vrijwillige betaling van het maximum der boete, en van de kosten indien er reeds vervolging heeft plaats gehad, op machtiging van den bevoegden ambtenaar van het Openbaar Ministerie binnen den termijn door hem te stellen.

Is nevens geldboete verbeurdverklaring op het feit gesteld, dan moeten tevens de aan verbeurdverklaring onderworpen voorwerpen worden afgegeven of de waarde waarop zij geschat zijn, worden voldaan.

In de gevallen waarin de straf wordt verhoogd wegens herhaling, is die verhooging ook van toepassing, wanneer het recht tot strafvordering wegens de vroeger gepleegde overtreding volgens het eerste en tweede lid van dit artikel is vervallen.

75. Het recht tot uitvoering van de straf vervalt door den dood van den veroordeelde.

76. Het recht tot uitvoering van de straf vervalt door verjaring.

De termijn dezer verjaring is bij overtredingen twee jaren, bij misdrijven door middel van de drukpers gepleegd vijf jaren, en bij andere misdrijven een derde langer dan de termijn der verjaring van het recht tot strafvordering.

In geen geval is de termijn der verjaring korter dan de duur der opgelegde straf.

77. De termijn van verjaring vangt aan op den dag na dien waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd.

Bij ontvluchting van een veroordeelde uit het gesticht of de inrichting waarin hij zijne straf ondergaat, vangt een nieuwe

verjaring
Bij herr
een nieu
roeping.
De te
schorsing
de veroo
deeling,

Be

78. W
in het
tigheid
niet uit

79. A
voorgen

80. S
overeen

81. M
gen in

82. C
geen u
ongesch

heden,
Onde

der ve
duurd

83. I
tot uit

Met
ring b

84. C
zen bij

On
rechte

oefene

Alle

als an

85.
vaartu

Opv
zonder

Sch
gezelle

86.
vaartu

zeebri
vlag a

87.
On

ring:
 misdrijven
 e, hechte-
 e jaren is
 tijdelijke
 eld;
 o levens-

na dien
 gevallen:
 vangt de
 ik is ge-
 e valsche-
 278, 279
 van den
 drijf ge-
 mits die
 voor ge-
 aan.
 en praec-

waarop
 alt door
 van de
 machti-
 nisterie

gesteld,
 worpen
 geschat

ns her-
 eer het
 treding
 vallen.
 oor den

verjaring.
 e jaren,
 f jaren,
 ijn der

dan de

na dien
 gelegd.
 t of de
 nieuwe

TITEL IX. BETEKENIS VAN UITDRUKKINGEN.

13

verjaringstermijn aan op den dag na dien der ontvluchting. Bij herroeping eener voorwaardelijke invrijheidstelling vangt een nieuwe verjaringstermijn aan op den dag na dien der herroeping.

De termijn loopt niet gedurende de bij de wet bevolen schorsing der tenuitvoerlegging, noch gedurende den tijd dat de veroordeelde, zij het ook ter zake van eene andere veroordeeling, in verzekerde bewaring is.

NEGENDE TITEL.

Beteekenis van sommige in het wetboek voorkomende uitdrukkingen.

78. Waar van misdrijf in het algemeen of van eenig misdrijf in het bijzonder gesproken wordt, wordt daaronder medeplichtigheid aan en poging tot dat misdrijf begrepen, voor zoover niet uit eenige bepaling het tegendeel volgt.

79. Aanslag bestaat zoodra eene strafbare poging tot het voorgenomen feit aanwezig is.

80. Samenspanning bestaat zoodra twee of meer personen overeengekomen zijn om het misdrijf te plegen.

81. Met het plegen van geweld wordt gelijkgesteld het brengen in een staat van bewusteloosheid of onmacht.

82. Onder zwaar lichamelijk letsel worden begrepen: ziekte die geen uitzicht op volkomen genezing overlaat, voortdurende ongeschiktheid tot uitoefening zijner ambts- of beroepsbezigheden, en afdrijving of dood van de vrucht eener vrouw.

Onder zwaar lichamelijk letsel wordt mede begrepen storing der verstandelijke vermogens die langer dan vier weken geduurd heeft.

83. Nederlander is hij die dezen staat bezit volgens de wet tot uitvoering van artikel 7 der grondwet.

Met den Nederlander staat gelijk ieder ander wiens uitlevering bij de wet is verboden.

84. Onder ambtenaren worden begrepen alle personen verkozen bij krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezingen.

Onder ambtenaren en onder rechters worden begrepen scheidsrechters; onder rechters zij die administratieve rechtsmacht oefenen.

Allen die tot de gewapende macht behooren, worden mede als ambtenaren beschouwd.

85. Onder schipper wordt verstaan elk gezagvoerder van een vaartuig of die dezen vervangt.

Opvarenden zijn allen die zich aan boord bevinden, met uitzondering van den schipper.

Schepelingen zijn allen die zich als scheepsofficieren of scheepsgezellen aan boord bevinden.

86. Onder Nederlandsche schepen worden alleen verstaan die vaartuigen welke door de wet betrekkelijk de afgifte van zeebrieven en vergunningen tot het voeren der Nederlandsche vlag als zeeschepen worden aangemerkt.

87. Onder vijand worden begrepen opstandelingen. Onder oorlog wordt begrepen burgeroorlog.

14 BOEK II. MISDRIJVEN TEGEN DE VEILIGH. V. D. STAAT.

Onder tijd van oorlog wordt begrepen de tijd waarin oorlog dreigende is. Tijd van oorlog wordt mede geacht te bestaan, zoodra de militie te land, hetzij geheel, hetzij ten deele, door den Koning buitengewoon is bijeengeroepen en zoolang die buitengewoon onder de wapenen blijft.

88. Door dag wordt verstaan een tijd van vier en twintig uren, door maand een tijd van dertig dagen.

89. Onder inklimming wordt begrepen ondergraving, alsmede het overschrijden van slooten of grachten tot afsluiting dienende.

90. Onder valsche sleutels worden begrepen alle tot opening van het slot niet bestemde werktuigen.

Slotbepaling.

91. De bepalingen der acht eerste Titels van dit boek zijn ook toepasselijk op feiten waarop bij andere wetten of verordeningen straf is gesteld, tenzij de wet anders bepaalt.

TWEEDE BOEK.

Misdrijven.

EERSTE TITEL.

Misdrijven tegen de veiligheid van den staat.

92. De aanslag ondernomen met het oogmerk om den Koning, de regeerende Koningin of den Regent van het leven of de vrijheid te berooven of tot regeeren ongeschikt te maken, wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

93. De aanslag ondernomen met het oogmerk om het rijk geheel of gedeeltelijk onder vreemde heerschappij te brengen of om een deel daarvan af te scheiden, wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

94. De aanslag ondernomen met het oogmerk om den grondwettigen regeeringsvorm of de orde van troonopvolging te vernietigen of op onwettige wijze te veranderen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren,

95. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene vergadering van den Regeeringsraad uiteenjaagt, tot het nemen of niet nemen van eenig besluit dwingt, of een lid uit die vergadering verwijderd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Hij die door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk een lid van den Regeeringsraad verhindert de vergadering bij te wonen of daarin vrij en onbelemmerd zijn plicht te vervullen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

96. De samenspanning tot een der in de artikelen 92—95 omschreven misdrijven wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

TI
97. I
standh
van vij
te bew
sterken
ding h
van ter
Indie
uitbree
ten hoe
98. I
omtrent
door h
baarna
deelt o
van ter
99. I
handel
ten na
nisstra
100.
gestraf
1°.

2°.

101.
eene t
land i
Neder
gestra
102.
wordt
hulp v
Lev
twinti
1°.

2°.

97. Hij die met eene buitenlandsche mogendheid in verstandhouding treedt, met het oogmerk om haar tot het plegen van vijandelijkheden of het voeren van oorlog tegen den staat te bewegen, haar in het daartoe opgevatte voornemen te versterken, haar daarbij hulp toe te zeggen of bij de voorbereiding hulp te verleenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien de vijandelijkheden worden gepleegd of de oorlog uitbreekt, wordt levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

98. Hij die opzettelijk bescheiden, berichten of inlichtingen, omtrent eenige zaak waarvan hij weet dat de geheimhouding door het belang van den staat wordt geboden, hetzij openbaarmakend, hetzij aan eene buitenlandsche mogendheid mededeelt of in handen speelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

99. Hij die eene hem van regeeringswege opgedragen onderhandeling met eene buitenlandsche mogendheid opzettelijk ten nadeele van den staat voert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

100. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft:

1°. hij die, in geval van een oorlog waarin Nederland niet betrokken is, opzettelijk eenige handeling verricht waardoor de onzijdigheid van den staat wordt in gevaar gebracht, of eenig bijzonder voorschrift tot handhaving der onzijdigheid van regeeringswege gegeven en bekendgemaakt, opzettelijk overtreedt;

2°. hij die, in tijd van oorlog, eenig voorschrift van regeeringswege in het belang der veiligheid van den staat gegeven en bekendgemaakt, opzettelijk overtreedt.

101. De Nederlander die vrijwillig in krijgsveld treedt bij eene buitenlandsche mogendheid, wetende dat deze met Nederland in oorlog is, of in het vooruitzicht van een oorlog met Nederland, wordt, in het laatste geval indien de oorlog uitbreekt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

102. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt gestraft bij die opzettelijk, in tijd van oorlog, den vijand hulp verleent of den staat tegenover den vijand benadeelt.

Levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren wordt toegepast indien de dader:

1°. eenige versterkte of bezette plaats of post, eenig middel van gemeenschap, eenig magazijn, eenigen krijgsvoorraad of eenige krijgsskas, of wel de vloot of het leger of eenig deel daarvan aan den vijand verraad, in 's vijands macht brengt, vernielt of onbruikbaar maakt, of eenige tot afweer of aanval beraamde of uitgevoerde onderwaterzetting of ander militair werk belet, belemmert of vernietigt;

2°. eenige kaart, plan, teekening of beschrijving van militaire werken, of eenige inlichting betreffende militaire bewegingen of ontwerpen den vijand mededeelt of in handen speelt;

16 BOEK 11. MISDRIJVEN TEGEN DE VEILIGH. V. D. STAAT.

3°. hetzij oproer, hetzij mouterij of desertie onder het krijgs-
volk tweegbrengt of bevordert;

4°. als verspieder den vijand dient of een verspieder des
vijands opneemt, verbergt of voorthelpt.

103. De samenspanning tot een der in artikel 102 omschreven
misdrijven wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
vijf jaren.

104. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt
gestraft hij die, in tijd van oorlog, zonder oogmerk om den
vijand hulp te verleenen of den staat tegenover den vijand te
benadeelen, opzettelijk:

1°. een verspieder des vijands opneemt, verbergt of voorthelpt;

2°. desertie van een krijgsman, in dienst van het rijk,
tweegbrengt of bevordert.

105. Hij die, in tijd van oorlog, eenige bedriegelijke hande-
ling pleegt bij levering van benodigdheden ten dienste van de
vloot of het leger, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
hoogste twaalf jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met het opzicht
over de levering der goederen belast, de bedriegelijke handeling
opzettelijk toelaat.

106. Bij veroordeeling wegens het in artikel 92 omschreven
misdrijf, kan ontzetting van de in artikel 28 No 1—5 vermelde
rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 93—103
omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 No.
1—3 vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens het in artikel 105 omschreven mis-
drijf, kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van
het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft en van de in
artikel 28 No. 1—4 vermelde rechten, en kan openbaarmaking
van de rechterlijke uitspraak worden gelast.

107. De straffen gesteld op de in de artikelen 102—105 om-
schreven feiten, zijn toepasselijk indien een dier feiten wordt
gepleegd tegen of met betrekking tot de bondgenooten van den
staat in een gemeenschappelijken oorlog.

TWEEDE TITEL.

Misdrijven tegen de koninklijke waardigheid.

108. De aanslag op het leven of de vrijheid van de niet-
regeerende Koningin, van den troonopvolger of van een lid van
het koninklijk huis, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
hoogste vijftien jaren.

Indien de aanslag op het leven den dood ten gevolge heeft
of met voorbedachten rade wordt ondernomen, wordt levens-
lange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig
jaren opgelegd.

109. Elke feitelijke aanranding van den persoon des Konings
of der Koningin, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling,
wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaar
en zes maanden.

110. Elke feitelijke aanranding van den persoon van den

T

troono

Regent

gestraf

111.

aanged

vijf ja

112.

het ke

met ge

van te

113.

ging v

een li

merk

of de

lijk te

straf

driebo

Indi

er, tij

zijn v

schuld

kan h

114.

misdri

rechte

Bij

omsch

1—4 v

Bij

omsch

1—3 v

Misd

115

vorst

met g

Ind

of me

lange

jaren

116

regeer

niet v

gevan

117

hoofd

gevan

hoogs

118

STR

troonopvolger, van een lid van het koninklijk huis, of van den Regent, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

111. Opzettelijke belediging den Koning of der Koningin aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

112. Opzettelijke belediging den troonopvolger, een lid van het koninklijk huis of den Regent aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

113. Hij die een geschrift of afbeelding waarin eene belediging voorkomt voor den Koning, de Koningin, den troonopvolger, een lid van het koninklijk huis of den Regent, met het oogmerk om aan den beledigenden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

114. Bij veroordeeling wegens het in artikel 108 omschreven misdrijf, kan ontzetting van de in artikel 28 No. 1—3 vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 109 en 110 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 No. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 111 en 112 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 No. 1—3 vermelde rechten worden uitgesproken.

DERDE TITEL.

Misdrijven tegen hoofden en vertegenwoordigers van bevriende staten.

115. De aanslag op het leven of de vrijheid van een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden staat wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien de aanslag op het leven den dood ten gevolge heeft of met voorbedachten rade wordt ondernomen, wordt levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

116. Elke feitelijke aanranding van den persoon van een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden staat, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

117. Opzettelijke belediging een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden staat aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

118. Opzettelijke belediging eenen vertegenwoordiger van

eene buitenlandsche mogendheid bij de Nederlandsche regeering in zijne hoedanigheid aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

119. Hij die een geschrift of afbeelding, waarin eene belediging voorkomt voor een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden staat of voor een vertegenwoordiger van eene buitenlandsche mogendheid bij de Nederlandsche regeering in zijne hoedanigheid, met het oogmerk om aan den beledigenden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

120. Bij veroordeeling wegens het in artikel 115 omschreven misdrijf, kan ontzetting van de in artikel 28 No. 1—5 vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens het in artikel 116 omschreven misdrijf, kan ontzetting van de in artikel 28 No. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 117 en 118 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 No. 1—3 vermelde rechten worden uitgesproken.

VIERDE TITEL.

Misdrijven betreffende de uitoefening van staatsplichten en staatsrechten.

121. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene vergadering van de beide kamers der Staten-Generaal of van eene dezer uiteenjaagt, tot het nemen of niet nemen van eenig besluit dwingt of een lid uit die vergadering verwijdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

122. Hij die door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk een lid van eene der kamers van de Staten-Generaal verhindert de vergadering bij te wonen of daarin vrij en onbelemmerd zijn plicht te vervullen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

123. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene vergadering van de staten eener provincie of van den raad eener gemeente uiteenjaagt, tot het nemen of niet nemen van eenig besluit dwingt, of den voorzitter of een lid uit die vergadering verwijdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

124. Hij die door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk den voorzitter of een lid van de staten eener provincie of van den raad eener gemeente verhindert de vergadering bij te wonen of daarin vrij en onbelemmerd zijn plicht te vervullen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

TI
125.
schrift
geweld
onbele
van te
126.
schrift
omkoo
uit te
hoogst
gulden
Deze
gift of
127.
schrift
pleegt
of een
aangev
zes ma
128.
eene l
deelne
een ja
129.
schrift
hebben
pleegt
gegeve
verkre
een ja
130.
123 or
28 No
Bij
124—1
artikel

131.
eene g
van te
honder
122.
wordt
inhoud
vermee
wordt
of geld
Indie
tijdens
verloopt

regeering
gevangene
a hoogste

ne belee-
hoofd van
van eene
eering in
digenden
arvan te
aanslaat
maanden

aat en er
aren zijn
schuldige
a hij van

schreven
vermelde

even mis-
vermelde

7 en 118
artikel 28

g van

eene ver-
van eene
eenig be-
rt, wordt
aren.

pzettelijk
erhindert
merd zijn
f van ten

eene ver-
aad eener
van eenig
rgadering
n hoogste

pzettelijk
ie of van
te wonen
en, wordt
en.

125. Hij die, bij gelegenheid eener krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing, door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk iemand verhindert zijn kiesrecht vrij en onbelemmerd uit te oefenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar

126. Hij die, bij gelegenheid eener krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing, door gift of belofte iemand omkoopt om zijn kiesrecht hetzij niet, hetzij op bepaalde wijze uit te oefenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Dezelfde straf wordt toegepast op den kiezer die zich door gift of belofte tot een of ander laat omkopen.

127. Hij die, bij gelegenheid eener krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing, eenige bedrieglijke handeling pleegt waardoor de stem van een kiezer van onwaarde wordt of een ander dan de door dien kiezer bedoelde persoon wordt aangewezen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden

128. Hij die opzettelijk zich voor een ander uitgevende, aan eene krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing deelneemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

129. Hij die, bij gelegenheid eener krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing, opzettelijk eene plaats gehad hebbende stemming verijdelt of eenige bedrieglijke handeling pleegt waardoor aan de stemming een andere uitslag wordt gegeven dan door de wettig ingeleverde stembiljetten zou zijn verkregen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden.

130. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 121 en 123 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 No. 1—3 vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 122 en 124—129 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 No. 3 vermelde rechten worden uitgesproken.

VIJFDE TITEL.

Misdrijven tegen de openbare orde.

131. Hij die in het openbaar, mondeling of bij geschrifte, tot eenig strafbaar feit opruit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

122. Hij die eenig geschrift waarin tot een strafbaar feit wordt opgeruid, met het oogmerk om aan den opruienden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeederen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indie n de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige

wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

133. Hij die in het openbaar, mondeling of bij geschrifte, aanbiedt inlichtingen, gelegenheid of middelen te verschaffen om eenig strafbaar feit te plegen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

134. Hij die een geschrift waarin wordt aangeboden inlichtingen, gelegenheid of middelen te verschaffen om eenig strafbaar feit te plegen, met het oogmerk om aan dat aanbod ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

135. Hij die, kennis dragende van eene samenspanning tot een der in de artikelen 92—95 of 102 bedoelde misdrijven, op een tijdstip waarop het plegen van deze misdrijven nog kan worden voorkomen, opzettelijk nalaat, daarvan tijdig voldoende kennis te geven hetzij aan de ambtenaren der justitie of politie, hetzij aan den bedreigde, wordt, indien het misdrijf is gevolgd, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

136. Hij die, kennis dragende van een voornemen tot het plegen van een der in de artikelen 92—110 omschreven misdrijven, tot desertie in tijd van oorlog, tot militair verraad, tot moord, tot menschenroof of verkrachting of tot een der in Titel VII van dit Boek omschreven misdrijven voor zoover daardoor levensgevaar wordt veroorzaakt, op een tijdstip waarop het plegen van deze misdrijven nog kan worden voorkomen, opzettelijk nalaat daarvan tijdig voldoende kennis te geven hetzij aan de ambtenaren der justitie of politie, hetzij aan den bedreigde, wordt, indien het misdrijf is gevolgd, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Dezelfde straf is toepasselijk op hem die, kennis dragende van eenig in het eerste lid vermeld reeds gepleegd misdrijf waardoor levensgevaar is ontstaan, op een tijdstip waarop de gevolgen nog kunnen worden afgewend, opzettelijk nalaat daarvan gelijke kennisgeving te doen.

137. De bepalingen van de artikelen 135 en 136 zijn niet van toepassing op hem die door de kennisgeving gevaar voor eene strafvervolgning zou doen ontstaan voor zich zelven, voor een zijner bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie of in den tweeden of derden graad der zijlinie, voor zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot, of voor een ander bij wiens vervolging hij zich, uit hoofde van zijn ambt of beroep, van het afleggen van getuigenis zou kunnen verschoonen.

138. Hij die in de woning of het besloten lokaal of erf, bij

een a
rechte
vanwe
met g
van t

Hij
braak
order
recht
gekom
besten

Indi
geschi
geniss

De
een d
person

139
weder
vende
aanste
ten h
honde

Hij
braak
order
den h
gissin
de na
drong

Ind
geschi
geniss

De
een d
person

140
het p
van t

Dee
wordt
den o

Ten
straffe

141
tegen
straf

De
10.

een ander in gebruik, wederrechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van of vanwege den rechthebbende aanstonds verwijderd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Hij die zich den toegang heeft verschaft door middel van braak of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum, of die, zonder voorkennis van den rechthebbende en anders dan ten gevolge van vergissing binnengekomen, aldaar wordt aangetroffen in den voor de nachtrust bestemden tijd, wordt geacht te zijn binnengedrongen.

Indien hij bedreigingen uit of zich bedient van middelen geschikt om vrees aan te jagen, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

De in het eerste en derde lid bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien twee of meer vereenigde personen het misdrijf plegen.

139. Hij die in een voor den openbaren dienst bestemd lokaal wederrechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van den bevoegden ambtenaar aanstonds verwijderd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Hij die zich den toegang heeft verschaft door middel van braak of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum, of die, zonder voorkennis van den bevoegden ambtenaar en anders dan ten gevolge van vergissing binnengekomen, aldaar wordt aangetroffen in den voor de nachtrust bestemden tijd, wordt geacht te zijn binnengedrongen.

Indien hij bedreigingen uit of zich bedient van middelen geschikt om vrees aan te jagen, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

De in het eerste en derde lid bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien twee of meer vereenigde personen het misdrijf plegen.

140. Deelneming aan eene vereeniging die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Deelneming aan eene andere bij de wet verboden vereeniging wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Ten aanzien der oprichters of bestuurders kunnen deze straffen met een derde worden verhoogd.

141. Zij die openlijk met vereenigde krachten geweld plegen tegen personen of goederen, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden.

De schuldige wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij opzettelijk goederen vernielt of indien het door hem gepleegde geweld eenig lichamelijk letsel ten gevolge heeft;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien dat geweld zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft;

3° met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien dat geweld den dood ten gevolge heeft.

Art. 81 blijft buiten toepassing.

142. Hij die opzettelijk door valsche alarmkreten of signalen de rust verstoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee weken of geldboete van ten hoogste zestig gulden.

143. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene geoorloofde openbare vergadering verhindert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden.

144. Hij die opzettelijk door het verwekken van wanorde of het maken van gedruisch eene geoorloofde openbare vergadering stoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee weken of geldboete van ten hoogste zestig gulden.

145. Hij die door geweld of bedreiging met geweld hetzij eene geoorloofde openbare godsdienstige bijeenkomst, hetzij eene geoorloofde kerkelijke plechtigheid of begrafenisplechtigheid verhindert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

146. Hij die opzettelijk door het verwekken van wanorde of het maken van gedruisch hetzij eene geoorloofde openbare godsdienstige bijeenkomst, hetzij eene geoorloofde kerkelijke plechtigheid of begrafenisplechtigheid stoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden.

147. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden wordt gestraft:

1°. hij die een bedienaar van den godsdienst in de geoorloofde waarneming zijner bediening bespot;

2°. hij die voorwerpen aan eenen eeredienst gewijd, waar en wanneer de uitoefening van dien dienst geoorloofd is, beschimpt.

148. Hij die opzettelijk den geoorloofden toegang tot eene begraafplaats of het geoorloofd vervoer van een lijk naar eene begraafplaats verhindert of belemmert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden.

149. Hij die opzettelijk een graf schendt of eenig op eene begraafplaats opgericht gedenkteeken opzettelijk en wederrechtelijk vernielt of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

150. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk een lijk opgraaft of wegneemt of een opgegraven of weggenomen lijk verplaatst of vervoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

151. Hij die een lijk begraaft, verbergt, wegvoert of wegmaakt, met het oogmerk om het overlijden of de geboorte te verhelen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

ZESDE TITEL.

Tweegevecht.

152. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden wordt gestraft

10. h
het aan
tweegev

2° l
daarop

153.
geldboet

hij die
derden

omdat
eene ui

154. T
partij g

nisstraf
Hij d

wordt g
Hij d

wordt g
Hij d

met ge
tweegev

straf va
Pogin

155. C
leven be

de bepa

gepast:
1°. in

2°. in
d

3°. in
p

m
156. C

wonen,
De g

1°. n
d

p

2°. n
z

z
o

t
w

De b
worden

eene de

melijk l
van die

schuldig
laten, o

of verw

10. hij die iemand tot eene uitdaging tot tweegevecht of tot het aannemen van eene uitdaging aanzet, indien daarop een tweegevecht volgt;

2° hij die opzettelijk eene uitdaging overbrengt, indien daarop een tweegevecht volgt.

153. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft hij die iemand in het openbaar of in tegenwoordigheid van derden verwijtingen doet of hem aan bespotting prijsgeeft, omdat hij niet tot tweegevecht heeft uitgedaagd of omdat hij eene uitdaging heeft afgewezen

154. Tweegevecht wordt ten aanzien van hem die zijne tegenpartij geen lichamelijk letsel toebrengt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden.

Hij die zijne tegenpartij eenig lichamelijk letsel toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Hij die zijne tegenpartij zwaar lichamelijk letsel toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Hij die zijne tegenpartij van het leven berooft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of, indien het tweegevecht op leven of dood was aangegaan, met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Poging tot tweegevecht is niet strafbaar.

155. Op hem die in een tweegevecht zijne tegenpartij van het leven berooft of haar eenig lichamelijk letsel toebrengt, worden de bepalingen omtrent moord, doodslag of mishandeling toegepast:

1°. indien de voorwaarden niet vooraf zijn geregeld;

2°. indien het tweegevecht niet plaats heeft in tegenwoordigheid van wederzijdsche getuigen;

3°. indien de dader, opzettelijk en ten nadeele van de tegenpartij, zich aan eenige bedrieglijke handeling schuldig maakt of van de voorwaarden afwijkt.

156. Getuigen en geneeskundigen die een tweegevecht bijwonen, zijn niet strafbaar.

De getuigen worden gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, indien de voorwaarden niet vooraf zijn geregeld, of indien zij partijen tot voortzetting van het tweegevecht aanzetten;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, indien zij, opzettelijk en ten nadeele van eene of beide partijen, zich aan eenige bedrieglijke handeling schuldig maken of eenige door partijen gepleegde bedrieglijke handeling toelaten, of toelaten dat van de voorwaarden wordt afgeweken.

De bepalingen omtrent moord, doodslag of mishandeling worden toegepast op den getuige bij een tweegevecht waarin eene der partijen van het leven is beroofd of haar eenig lichamelijk letsel is toegebracht, indien hij, opzettelijk en ten nadeele van die partij, zich aan eenige bedrieglijke handeling heeft schuldig gemaakt of eenige bedrieglijke handeling heeft toegelaten, of heeft toegelaten dat ten nadeele van den verslagene of verwonde van de voorwaarden is afgeweken.

ZEVENDE TITEL.

Misdrijven waardoor de algemeene veiligheid van personen of goederen wordt in gevaar gebracht.

157. Hij die opzettelijk brand sticht, eene ontploffing teweegbrengt of eene overstroming veroorzaakt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;

3°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft.

158. Hij aan wiens schuld brand, ontploffing of overstroming te wijten is, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor gemeen gevaar voor goederen ontstaat;

2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;

3°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft.

159. Hij die opzettelijk bij of in het vooruitzicht van brand blusgereedschappen of blusmiddelen wederrechtelijk verbergt of onbruikbaar maakt, of op eenige wijze de blussching van brand verhindert of belemmert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

160. Hij die opzettelijk bij of in het vooruitzicht van watersnood dijkmaterialen of gereedschappen wederrechtelijk verbergt of onbruikbaar maakt, eenige poging tot herstel van dijken of andere waterstaatswerken verijdelt, of de aangewende middelen tot het voorkomen of stuiten van overstroming tegenwerkt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

161. Hij die opzettelijk eenig werk dienende tot waterkeering of waterloozing vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigd, wordt, indien daarvan gevaar voor overstroming te duchten is, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

162. Hij die opzettelijk eenig werk dienende voor het openbaar verkeer vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, eenigen openbaren land- of waterweg verspert of een ten aanzien van zoodanig werk of van zoodanigen weg genomen veiligheidsmaatregel verijdelt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van het verkeer te duchten is;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van het verkeer te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft.

163. Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig werk dienende voor het openbaar verkeer wordt vernield, onbruikbaar

TIT
gemaakt
sperd of
weg gen

1°. m
m
de

2°. m
ja

164.
door st

gevang
Indie

schuld
van te

165.
voor h

gestraf
maand

Indi
schuld

hoogst

166.
gestel

zijne
gestra

1°.

2°.

3°.

16
ming

vaar

len

10

20

3

1

doe

sch

1

gemaakt of beschadigd, eenige openbare land- of waterweg versperd of een ten aanzien van zoodanig werk of van zoodanigen weg genomen veiligheidsmaatregel verijdeld, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor het verkeer onveilig wordt;

2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft.

164. Hij die opzettelijk gevaar veroorzaakt voor het verkeer door stoomvermogen over een spoorweg, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

165. Hij aan wiens schuld te wijten is dat gevaar ontstaat voor het verkeer door stoomvermogen over een spoorweg, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar.

166. Hij die opzettelijk een voor de veiligheid der scheepvaart gesteld teeken vernielt, beschadigt, wegneemt of verplaatst, zijne werking verijdelt of een verkeerd teeken stelt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is en het feit het zinken of stranden van een vaartuig ten gevolge heeft;

3°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft.

167. Hij aan wiens schuld vernieling, beschadiging, wegname of verplaatsing van een voor de veiligheid der scheepvaart gesteld teeken of verijdeling zijner werking of het stellen van een verkeerd teeken te wijten is, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor de scheepvaart onveilig wordt;

2°. met gevangenisstraf of hechtenis van hoogstens zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien het feit het zinken of stranden van een vaartuig ten gevolge heeft;

3°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft.

168. Hij die eenig vaartuig opzettelijk en wederrechtelijk doet zinken of stranden, vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, in-

- dien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;
 20. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft.

169 Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig vaartuig zinkt of strandt, vernield, onbruikbaar gemaakt of beschadigd wordt, wordt gestraft:

10. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;

20. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft.

170. Hij die eenig gebouw of getimmerte opzettelijk vernielt of beschadigt, wordt gestraft:

10. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;

20. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;

30. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft.

171. Hij aan wiens schuld de vernieling of beschadiging van eenig gebouw of getimmerte te wijten is, wordt gestraft:

10. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor gemeen gevaar voor goederen ontstaat;

20. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;

30. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft.

172. Hij die in een put, pomp, bron of in eene ten algemeenen nutte of tot gezamenlijk gebruik van of met anderen bestemde drinkwaterinrichting eenige stof aanbrengt, wetende dat daardoor het water voor het leven of de gezondheid schadelijk wordt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

173. Hij aan wiens schuld te wijten is dat in een put, pomp, of bron of in eene ten algemeenen nutte of tot gezamenlijk gebruik van of met anderen bestemde drinkwaterinrichting eenige stof wordt aangebracht, waardoor het water voor het leven of de gezondheid schadelijk wordt, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar.

174. Hij
 nitdeelt,
 schadelijk
 gestraft m

Indien
 de schuld
 lijke van

175. I
 schadelijk
 of uitged
 dat scha
 genisstra
 boete van

Indien
 schuldige
 hoogste

De wa
 176 I
 schreven
 uitoefen

Bij v
 175 om
 zijner v

177.
 geldbo
 10.

20

Ont
 kan v
 178
 oogm
 diens
 straf

Inc
 eene
 schu
 jaren

On

kan

17

amb

het

stra

1

ver

174. Hij die waren verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert of nitdeelt, wetende dat zij voor het leven of de gezondheid schadelijk zijn, en dat schadelijk karakter verzwijgende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren

175. Hij aan wiens schuld te wijten is dat waren, schadelijk voor het leven of de gezondheid, verkocht, afgeleverd of uitgedeeld worden, zonder dat de koper of verkrijger met dat schadelijk karakter bekend is, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar.

De waren kunnen worden verbeurdverklaard.

176. Bij veroordeeling wegens eenig in dezen Titel omschreven misdrijf, kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 174 en 175 omschreven misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten.

ACHTSTE TITEL

Misdrijven tegen het openbaar gezag.

177. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die een ambtenaar een gift of belofte doet met het oogmerk om hem te bewegen in zijne bediening, in strijd met zijn plicht, iets te doen of na te laten;

2°. hij die een ambtenaar eene gift doet ten gevolge of naar aanleiding van hetgeen door dezen in zijne bediening, in strijd met zijn plicht, is gedaan of nagelaten.

Ontzetting van de in artikel 28 n°. 1—4 vermelde rechten kan worden uitgesproken.

178. Hij die een rechter eene gift of belofte doet met het oogmerk om invloed te oefenen op de beslissing van eene aanspraak, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien die gift of belofte gedaan wordt met het oogmerk om eene veroordeeling in eene strafzaak te verkrijgen, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Ontzetting van de in artikel 28 n°. 1—4 vermelde rechten kan worden uitgesproken.

179. Hij die door geweld of bedreiging met geweld een ambtenaar dwingt tot het volvoeren eener ambtsverrichting of het nalaten eener rechtmatige ambtsverrichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

180. Hij die zich met geweld of bedreiging met geweld verzet tegen een ambtenaar werkzaam in de rechtmatige uit-

28 BOEK II. MISDRIJVEN TEGEN HET OPENBAAR GEZAG.

oefening zijner bediening, of tegen personen die hem daarbij krachtens wettelijke verplichting of op zijn verzoek bijstand verleenen, wordt, als schuldig aan wederspanningheid, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

181. De dwang en de wederspanningheid in de artikelen 179 en 180 omschreven worden gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, indien het misdrijf of de daarmede gepaard gaande feitelikheden eenig lichamelijk letsel ten gevolge hebben;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden, indien zij zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebben;

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben.

182. De dwang en de wederspanningheid in de artikelen 179 en 180 omschreven, door twee of meer personen met vereenigde krachten gepleegd, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

De schuldige wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden, indien het door hem gepleegde misdrijf of de daarbij door hem gepleegde feitelikheden eenig lichamelijk letsel ten gevolge hebben:

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebben;

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben.

183. Met ambt-naren worden ten aanzien der artikelen 179—182 gelijkgesteld de bestuurders benevens de beëdigde beambten en bedienden van spoorwegdiensten.

184. Hij die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of eene vordering, krachtens wettelijk voorschrift gedaan door een ambtenaar met de uitoefening van eenig toezicht belast of door een ambtenaar belast met of bevoegd verklaard tot het opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, alsmede hij die opzettelijk eenige handeling, door een dier ambtenaren ondernomen ter uitvoering van eenig wettelijk voorschrift, belet, belemmert of vrijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Met den in het eerste gedeelte van het vorige lid bedoelden ambtenaar wordt gelijkgesteld ieder die, krachtens wettelijk voorschrift, voortdurend of tijdelijk met eenigen openbaren dienst is belast.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd.

185. Hij die bij eene terechtzitting of ter plaasce waar een ambtenaar in het openbaar in de rechtmatige uitoefening zijner bediening werkzaam is, opschudding veroorzaakt en na het door of van wege het bevoegd gezag gegeven bevel zich niet

TI

verwijde

twee we

186. I

zich nie

wege h

aan de

straf va

ste zes

187.

zag in

baar m

ming o

met ge

van ten

188.

wetend

nisstra

189.

geldboe

1°.

20.

Deze

daarin

volgin

wante

of de

echtge

190

let, b

van t

drie

191

tens

rooft,

gestr

192

opge

plich

10.

20.

193

tot o

verva

verwijderd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee weken of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden.

186. Hij die opzettelijk bij gelegenheid van een volksoploop zich niet onmiddellijk verwijderd na het derde door of van wege het bevoegd gezag gegeven bevel, wordt, als schuldig aan deelneming aan samenscholing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

187. Hij die eene bekendmaking, van wege het bevoegd gezag in het openbaar gedaan, wederrechtelijk afscheurt, onleesbaar maakt of beschadigt, met het oogmerk om de kennisneming daarvan te beletten of te bemoeilijken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

188. Hij die aangifte doet dat een strafbaar feit gepleegd is, wetende dat het niet gepleegd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

189. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die opzettelijk iemand die schuldig is aan of vervolgd wordt ter zake van eenig misdrijf, verbergt of hem behulpzaam is in het ontkomen aan de nasporing van of aanhouding door de ambtenaren der justitie of politie;
- 2°. hij die nadat eenig misdrijf is gepleegd, met het oogmerk om het te bedekken of de nasporing of vervolging te beletten of te bemoeilijken, voorwerpen waarop of waarmede het misdrijf gepleegd is of andere sporen van het misdrijf vernietigt, wegmaakt, verbergt of aan het onderzoek van de ambtenaren der justitie of politie onttrekt.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op hem die de daarin vermelde handelingen verricht ten einde gevaar van vervolging te ontgaan of af te wenden van een zijner bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie of in den tweeden of derden graad der zijlinie of van zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot.

190. Hij die opzettelijk eene gerechtelijke lijkschouwing belet, belemmert of verijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

191. Hij die opzettelijk iemand, op openbaar gezag of krachtens rechterlijke uitspraak of besnikking van de vrijheid berooft, bevrijdt of bij zijne zelfsbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

192. Hij die, wettelijk als getuige, als deskundige of als tolk opgeroepen, opzettelijk niet voldoet aan eenige wettelijke verplichting die hij als zoodanig te vervullen heeft, wordt gestraft:

- 1°. in strafzaken met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden;
- 2°. in andere zaken met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden.

193. Hij die opzettelijk niet voldoet aan een wettig bevel tot overlegging van een stuk hetwelk beweerd wordt valsch of vervalscht te zijn, of hetwelk dienen moet ter vergelijking met

een ander waarvan de valscheid of vervalsching beweerd, of de echtheid ontkend of niet erkend wordt, wordt gestraft:

10. in strafzaken met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden;

20. in andere zaken met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden.

194. Hij die, in staat van faillissement of van kenlijk onvermogen verklaard of als bestuurder of commissaris eener in staat van faillissement verklaarde naamlooze vennootschap of coöperatieve vereeniging, wettelijk opgeroepen tot het geven van inlichtingen, hetzij zonder geldige reden opzettelijk wegblijft, hetzij weigert de vereischte inlichtingen te geven of ze overeenkomstig de wet te beëedigen, hetzij opzettelijk verkeerde inlichtingen geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

195. Hij die een recht uitoefent, wetende dat hij daarvan bij rechterlijke uitspraak is ontzet, wordt gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

196. Hij die opzettelijk onderscheidingsteekenen draagt of eene daad verricht behorende tot een ambt dat hij niet bekleedt of waarin hij geschorst is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

197. Een vreemdeling die in strijd met 's Konings last of 's rechters bevel, ter uitvoering van de wet gegeven, binnen het rijk in Europa terugkeert, wordt gestraft met een gevangenisstraf van hoogstens drie maanden.

198. Hij die opzettelijk eenig goed aan het krachtens de wet daarop gelegd beslag of aan eene gerechtelijke sequestratie onttrekt of, wetende dat het daaraan onttrokken is, het verbergt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk eenig krachtens de wet in beslag genomen goed vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt.

De bewaarder die opzettelijk een dezer feiten pleegt of toelaat, of den dader als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

Indien een dezer feiten ten gevolge van onachtzaamheid des bewaarders gepleegd is, wordt deze gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden.

199. Hij die opzettelijk zegels waarmede voorwerpen door of vanwege het bevoegd openbaar gezag verzegeld zijn, verbreekt, opheft of beschadigt, of de door zoodanig zegel bewerkte afsluiting op andere wijze verijdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

De bewaarder die opzettelijk het feit pleegt, of toelaat, of den dader als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien het feit ten gevolge van onachtzaamheid des bewaarders gepleegd is, wordt deze gestraft met hechtenis van ten

TI
hoogste
gulden
200.
macht
of reg
bewaard
ander
gesteld
wordt
201.
post- o
aan h
gestraf
202.
128—2
van he
door n
sleutel
straf n
203.
een kr
artikel
artikel
van te
204.
van kr
in art
in art
van te
205.
vreem
straf v
drie d
206.
gestraf
10.
20
Ind
heeft,
207
eene
verbin
bijzon
klarinc
van t
Ind
strafz

hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden.

200. Hij die opzettelijk zaken, bestemd om voor de bevoegde macht tot overtuiging of bewijs te dienen, akten, bescheiden of registers die voortdurend of tijdelijk op openbaar gezag bewaard worden, of hetzij aan een ambtenaar, hetzij aan een ander in het belang van den openbaren dienst zijn ter hand gesteld, vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

201. Hij die opzettelijk brieven of andere stukken, aan een post- of telegraafkantoor bezorgd of in eene postbus gestoken, aan hunne bestemming onttrekt, opent of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

202. Indien de schuldige aan een der in de artikelen 128—201 omschreven misdrijven zich den toegang tot de plaats van het misdrijf verschaft of het goed onder zijn bereik brengt door middel van braak, verbreking of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum, kan de straf met ten hoogste een jaar gevangenisstraf worden verhoogd.

203. Hij die, in tijd van vrede, opzettelijk desertie van een krijgsman, in dienst van het rijk, uitlokt door een der in artikel 47. n°. 2 vermelde middelen, of bevordert op eenige in artikel 48 vermelde wijze, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden.

204. Hij die, in tijd van vrede, opzettelijk oproer of muerij van krijgslieden, in dienst van het rijk, uitlokt door een der in artikel 47 n°. 2 vermelde middelen, of bevordert op eenige in artikel 48 vermelde wijze, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

205. Hij die zonder toestemming des Konings, iemand voor vreemden krijgsdienst aanwerft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of een geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

206. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

- 1o. hij die zich opzettelijk voor den dienst bij de militie of bij de schutterij ongeschikt maakt of laat maken;
- 2o. hij die een ander op diens verzoek opzettelijk voor dien dienst ongeschikt maakt.

Indien in het laatste geval het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren opgelegd.

NEGENDE TITEL.

Meineed.

207. Hij die in de gevallen waarin een wettelijk voorschrift eene verklaring onder eede vordert of daaraan rechtsgevolgen verbindt, mondeling of schriftelijk, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde, opzettelijk eene valsche verklaring onder eede aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien de valsche verklaring onder eede is afgelegd in eene strafzaak ten nadeele van den beklagde of verdachte, wordt

de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Met den eed staat gelijk de belofte of bevestiging die krachtens de wet voor den eed in de plaats treedt.

Ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten kan worden uitgesproken.

TIENDE TITEL.

Munt misdrijven.

208. Hij die muntspeciën of muntpapier namaakt of vervalscht, met het oogmerk om die muntspeciën of dat muntpapier als echt en onvervalscht uit te geven of te doen uitgeven, wordt, als schuldig aan valsche munt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

209. Hij die opzettelijk als echte en onvervalschte muntspeciën of muntpapier uitgeeft muntspeciën of muntpapier waarvan de valscheit of vervalsching hem, toen hij ze ontving, bekend was, of deze, met het oogmerk om ze als echt en onvervalscht uit te geven of te doen uitgeven, in voorraad heeft of binnen het rijk in Europa invoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

210. Hij die muntspeciën in waarde vermindert, met het oogmerk om ze aldus in waarde verminderd uit te geven of te doen uitgeven, wordt, als schuldig aan muntschennis, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

211. Hij die opzettelijk als ongeschonden muntspeciën uitgeeft muntspeciën waarvan de schennis hem, toen hij ze ontving, bekend was, of deze, met het oogmerk om ze als ongeschonden uit te geven of te doen uitgeven, in voorraad heeft of binnen het rijk in Europa invoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

212. Indien een der in de artikelen 208—211 omschreven misdrijven ten opzichte van buitenlandsche muntspeciën of buitenlandsch muntpapier wordt gepleegd, wordt het maximum der gevangenisstraf met twee jaren verminderd.

213. Hij die opzettelijk valsche, vervalschte of geschonden muntspeciën of valsch of vervalscht muntpapier weder uitgeeft nadat de valscheit, vervalsching of schennis hem is bekend geworden, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

214. Hij die stoffen of werktuigen voorhanden heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van een muntmisdrijf, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

De stoffen en werktuigen worden verbeurdverklaard.

315. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 208—211 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

216.
gestraft
10. h

20. h

217.
gestraft
10. h

20. h

30. h

218.
gestraft
10. h

20. h

219.
gestraft
10. h

20.

30.

STR.

ELFDE TITEL.

Valschheid in zegels en merken.

216. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft:

- 1o. hij die van rijkswege uitgegeven zegels namaakt of vervalscht, met het oogmerk om die zegels als echt en onvervalscht te gebruiken of door anderen te doen gebruiken;
- 2o. hij die, met gelijk oogmerk, zoodanige zegels vervaardigt door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels.

217. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft:

- 1o. hij die op gouden of zilveren werken valsche rijksmerken of door de wet vereischte meesterteekenen plaatst of echte vervalscht met het oogmerk om die werken te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de daarop geplaatste merken of teekenen echt en onvervalscht waren;
- 2o. hij die, met gelijk oogmerk, op de bedoelde werken merken of teekenen plaatst door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels;
- 3o. hij die echte rijksmerken of door de wet vereischte meesterteekenen inzet, aanvoegt of overbrengt in, aan of op andere gouden of zilveren werken dan die waaraan zij oorspronkelijk zijn aangebracht, met het oogmerk om die werken te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de bedoelde merken of teekenen oorspronkelijk daarop waren geplaatst.

218. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren wordt gestraft:

- 1o. hij die op voorwerpen aan ijk onderworpen valsche rijksmerken plaatst of echte vervalscht, met het oogmerk om die voorwerpen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de daarop geplaatste merken echt en onvervalscht waren;
- 2o. hij die, met gelijk oogmerk, op de bedoelde voorwerpen merken plaatst door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels.

219. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

- 1o. hij die andere dan de in de artikelen 217 en 218 bedoelde merken, die krachtens wettelijk voorschrift op goederen of hunne verpakking moeten of kunnen worden geplaatst daarop valschelijk plaatst of echte vervalscht, met het oogmerk om die goederen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de daarop geplaatste merken echt en onvervalscht waren;
- 2o. hij die, met gelijk oogmerk, op de bedoelde goederen of hunne verpakking merken plaatst door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels;
- 3o. hij die echte merken gebruikt voor goederen of hunne verpakking waarvoor die merken niet bestemd zijn, met

het oogmerk om die goederen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de bedoelde merken daarvoor bestemd waren.

220. Hij die opzettelijk valsche, vervalschte of wederrechtelijk vervaardigde zegels, teekenen of merken, of de voorwerpen waaraan zij wederrechtelijk verbonden zijn, gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, ten verkoop in voorraad heeft of binnen het rijk in Europa invoert, als waren die zegels, teekenen of merken echt en onvervalscht en niet wederrechtelijk vervaardigd of wederrechtelijk aan de voorwerpen verbonden, wordt gestraft met dezelfde straffen als in de artikelen 216—219 zijn bepaald, naar de daar gemaakte onderscheidingen.

221. Hij die voorwerpen aan ijk onderworpen ontdoet van het daarop geplaatste afkeuringsmerk, met het oogmerk om die voorwerpen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als waren zij niet afgekeurd, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk deze van het afkeuringsmerk ontdane voorwerpen gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert of ten verkoop in voorraad heeft, als waren zij niet afgekeurd.

222. Hij die van rijkswege uitgegeven zegels, welke reeds tot gebruik hebben gediend, ontdoet van het merk bestemd om ze voor verder gebruik ongeschikt te maken, met het oogmerk om die zegels te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als waren zij nog niet gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die opzettelijk deze van dat merk ontdane zegels gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, ten verkoop in voorraad heeft of binnen het rijk in Europa invoert, als waren zij nog niet gebruikt.

223. Hij die stoffen of werktuigen voorhanden heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van eenig in artikel 216 omschreven misdrijf, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

De stoffen en werktuigen worden verbeurdverklaard.

224. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 216—222 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

TWAALFDE TITEL.

Valschheid in geschriften.

225. Hij die een geschrift waarnit eenig recht, eenige verbintenis of eenige bevrijding van schuld kan ontstaan, of dat bestemd is om tot bewijs van eenig feit te dienen, valschelijk opmaakt of vervalscht, met het oogmerk om het als echt en onvervalscht te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan, als schuldig aan valschheid in geschrift, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Met
maakt
echt en
ontsta
226
met g
geplee
10.
20.
30.
40.
50.
Met
maakt
geschr
bruik
227
doet
moet
of doe
overee
bruik
van t
Met
maakt
de wa
228
lijke v
hebbe
gevang
Ind
ieman
houde
zes m
Met
de va
overee
229
het al
of gel
om he
straf
Met
merk,
als w
230
heid,

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valsche of vervalschte geschrift als ware het echt en onvervalscht, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan.

226. De schuldige aan valscheid in geschrift wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren, indien zij gepleegd is:

- 1o. in authentieke akten;
- 2o. in schuldbrieven of certificaten van schuld van iederen staat, eenige provincie, gemeente of openbare instelling;
- 3o. in aandeelen of schuldbrieven of certificaten van aandeel of schuld van eenige vereeniging, stichting of vennootschap;
- 4o. in talons, dividend- of rentebewijzen behoorende tot een der onder de beide voorgaande nummers omschreven stukken, of in de bewijzen in plaats van deze stukken uitgegeven;
- 5o. in voor omloop bestemd krediet- of handelspapier.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van eenig in het eerste lid vermeld valsche of vervalscht geschrift als ware het echt en onvervalscht, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan.

227. Hij die in eene authentieke akte eene valsche opgave doet opnemen aangaande een feit, van welks waarheid de akte moet doen blijken, met het oogmerk om die akte te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware zijne opgave in overeenstemming met de waarheid, wordt, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van de akte als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan.

228. De geneeskundige die opzettelijk eene valsche schriftelijke verklaring afgeeft nopens het al of niet bestaan of bestaan hebben van ziekten, zwakheden of gebreken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien de verklaring wordt afgegeven met het oogmerk om iemand in een krankzinnigengesticht te doen opnemen of terughouden, wordt gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden opgelegd.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die opzettelijk van de valsche verklaring gebruik maakt als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid.

229. Hij die eene schriftelijke geneeskundige verklaring nopens het al of niet bestaan of bestaan hebben van ziekten, zwakheden of gebreken valschelijk opmaakt of vervalscht, met het oogmerk om het openbaar gezag of verzekeraars te misleiden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met gelijk oogmerk, van de valsche of vervalschte verklaring gebruik maakt als ware zij echt en onvervalscht.

230. Hij die een getuigenschrift van goed gedrag, bekwaamheid, armoede, gebreken of andere omstandigheden valschelijk

opmaakt of vervalscht, met het oogmerk om het te gebruiken of door anderen te doen gebruiken tot het verkrijgen van eene indienststelling of tot het opwekken van welwillendheid en hulpbetoon, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van eenig in het eerste lid vermeld valsch of vervalscht getuigschrift als ware het echt en onvervalscht.

231. Hij die een reispas, veiligheidskaart of reisorder valschelijk opmaakt of vervalscht, of die zoodanig stuk op een valschen naam of voornaam of met aanwijzing eener valsche hoedanigheid doet afgeven, met het oogmerk om het te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware het echt en onvervalscht of als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van eenig in het eerste lid vermeld valsch of vervalscht stuk als ware het echt en onvervalscht of als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid.

232. Hij die biljetten eener krachtens de wet opgerichte Nederlandsche circulatiebank, waarvan de valscheid of vervalsching hem toen hij ze ontving bekend was, in voorraad heeft of binnen het rijk in Europa invoert, met het oogmerk om ze als echt en onvervalscht uit te geven of te doen uitgeven, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

233. Hij die opzettelijk valsche of vervalschte biljetten eener krachtens de wet opgerichte Nederlandsche circulatiebank weder uitgeeft nadat de valscheid of vervalsching hem is bekend geworden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

234. Hij die stoffen of werktuigen voorhanden heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van eenig in artikel 226 no. 2—5 omschreven misdrijf, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

De stoffen en werktuigen worden verbeurdverklaard.

235. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 225—229 en 232 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

DE TIENDE TITEL.

Misdrijven tegen den burgerlijken staat.

236. Hij die door eenige handeling opzettelijk eens anderen afstamming onzeker maakt, wordt als schuldig aan verduistering van staat, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten kan worden uitgesproken.

237. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren wordt gestraft:

1o hij die opzettelijk een dubbel huwelijk aan aat;

20. I
Indie
aan de
hij ges
Ontz
kan w
238.
wederp
staat,
het hu
ten ho

233.
boete
10.
20.

240.
ding o
openli
raad h
drie n
Ind
er, tij
zijn
schul
kan h
241
gestra
10.
20.

Ge
leedig
volgd
en be
Ter
67 ni
De
ter t
Aa
huwe
schei
gewo
24
vrou
te h
geva
24

20. hij die een huwelijk aangaat, wetende dat de wederpartij daardoor een dubbel huwelijk aangaat.

Indien hij die opzettelijk een dubbel huwelijk aangaat, aan de wederpartij zijn gehuwden staat heeft verzwezen, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Ontzetting van de in artikel 28 no. 1—5 vermelde rechten kan worden uitgesproken.

238. De ongehuwde die een huwelijk aangaat, opzettelijk aan de wederpartij verzwijgende dat daartegen eenig wettig beletsel bestaat, wordt, indien op grond van dat beletsel de nietigheid van het huwelijk is uitgesproken, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

VEERTIENDE TITEL.

Misdrijven tegen de zeden.

233. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

10. openbare schennis van de eerbaarheid;

20. schennis van de eerbaarheid, waarbij een ander zijns ondanks tegenwoordig is.

240. Hij die eenige voor de eerbaarheid aanstootelijke afbeelding of vliegend blaadje waarvan hij den inhoud kent, verspreidt, openlijk ten toon stelt, aanslaat of ter verspreiding in voorraad heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

241. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden wordt gestraft:

10. de gehuwde die overspel pleegt;

20. de ongehuwde die het feit medepleegt, wetende dat de medeschuldige gehuwd is.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van den beledigden echtgenoot, binnen den tijd van drie maanden gevolgd door een eisch tot echtscheiding of scheiding van tafel en bed op grond van hetzelfde feit.

Ten aanzien van deze klachten zijn de artikelen 64, 65 en 67 niet van toepassing.

De klachte kan worden ingetrokken zoolang het onderzoek ter terechtzitting niet is aangevangen.

Aan de klachte wordt geen gevolg gegeven, zoolang niet het huwelijk door echtscheiding is ontbonden of het vonnis, waarbij scheiding van tafel en bed is uitgesproken, onherroepelijk is geworden.

242. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene vrouw dwingt met hem buiten echt vleeschelijke gemeenschap te hebben, wordt, als schuldig aan verkrachting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

243. Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met

eene vrouw van wie hij weet dat zij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

244. Hij die vleeschelijke gemeenschap heeft met een meisje beneden den leeftijd van twaalf jaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

245. Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw die den leeftijd van twaalf, maar nog niet dien van zestien jaren heeft bereikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

Vervolging heeft, buiten de gevallen van artikel 248, niet plaats dan op klachte.

246. Hij die door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt tot het plegen of dulden van ontuchtige handelingen, wordt, als schuldig aan feitelijke aanranding van de eerbaarheid, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

247. Hij die met iemand van wien hij weet dat hij in bewusteloosheid of onmacht verkeert of met iemand beneden den leeftijd van zestien jaren ontuchtige handelingen pleegt of laatstgemelden tot het plegen of dulden van zoodanige handelingen of, buiten echt, van vleeschelijke gemeenschap met een derde verleidt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

248. Indien een der in de artikelen 243 en 245—247 omschreven misdrijven zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren opgelegd.

Indien een der in de artikelen 242—247 omschreven misdrijven den dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren opgelegd.

249. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft ontucht gepleegd:

10. door ouders, voogden, toeziende voogden, godsdienstleeraars of onderwijzers met aan hunne zorg of opleiding toevertrouwde minderjarigen;
20. door bestuurders of opzichters in werkinrichtingen, werkplaatsen of fabrieken met hunne minderjarige bedienden of ondergeschikten;
30. door ambtenaren met personen die aan hun gezag zijn onderworpen of aan hunne waakzaamheid toevertrouwd of aanbevolen;
40. door bestuurders, geneeskundigen, onderwijzers, beampten, opzichters of bedienden in gevangenissen, rijkswerkinrichtingen, huizen van verbetering, opvoedingsgestichten, weeshuizen, ziekenhuizen, krankzinnigengestichter of instellingen van weldadigheid, met personen daarin opgenomen.

250. Als schuldig aan koppelarij wordt gestraft:

10. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, de vader, moeder, voogd of toeziende voogd die opzettelijk het plegen van ontucht door zijn minderjarig kind of den onder zijne voogdij of toeziende voogdij staanden minderjarige met een derde teweegbrengt of bevordert;
20. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, ieder ander die uit winstbejag opzettelijk het plegen van ontucht door

251.
en 241.
art. 28.
Indi
artikel
hij va
252.
geldbo

10.

20.

30.

Ind
wordt
ste ze
Ind
straft

Ind
hij v
253
den l
weter
geva
zondh
gestr

254
genis
hoog

Inc
gevar
ten l

Inc
jaren
den
den,
Po

25
plegi
plich
gestr
geld

25
te v

een minderjarige met een derde teweegbrengt of bevordert, of die van het opzettelijk teweegbrengen of bevorderen van ontucht door een minderjarige met een derde een gewoonte maakt.

251. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 239 en 241—250 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 28 no. 1—5 vermelde rechten worden uitgesproken.

Indien de schuldige aan een der misdrijven in de beide vorige artikelen omschreven het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

252. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- 1o. hij die aan iemand die in kenlijken staat van dronkenschap verkeert, bedwelmenden drank verkoopt of toedient;
- 2o. hij die een kind beneden den leeftijd van zestien jaren dronken maakt;
- 3o. hij die iemand door geweld of bedreiging met geweld dwingt tot het gebruik van bedwelmenden drank.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

253. Hij die een onder zijn wettig gezag staand kind beneden den leeftijd van twaalf jaren aan een ander afstaat of overlaat, wetende dat het tot of bij het uitoefenen van bedelarij, van gevaarlijke kunstverrichtingen of van gevaarlijken of de gezondheid ondermijnenden arbeid zal worden gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

254. Mishandeling van een dier wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden.

Indien het misdrijf in het openbaar gepleegd wordt, wordt gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden opgelegd.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd.

Poging tot dit misdrijf is niet strafbaar.

VIJFTIENDE TITEL.

Verlating van hulpbehoevenden.

255. Hij die opzettelijk iemand tot wiens onderhoud, verpleging of verzorging hij krachtens wet of overeenkomst verplicht is, in een hulpeloozen toestand brengt of laat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

256. Hij die een kind beneden den leeftijd van zeven jaren te vondeling legt of, met het oogmerk om er zich van te ont-

doen, verlaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden.

257. Indien een der in de artikelen 255 en 256 omschreven feiten zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden.

Indien een dezer feiten den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

258. Indien de schuldige aan het in artikel 256 omschreven misdrijf de vader of de moeder is, kunnen te zijnen aanzien de in de artikelen 256 en 257 bepaalde straffen met een derde worden verhoogd.

259. Indien de moeder, onder de werking van vrees voor de ontdekking van hare bevalling, haar kind kort na de geboorte te vondeling legt of, met het oogmerk om er zich van te ontdoen, verlaat, wordt het maximum der in de artikelen 256 en 257 vermelde straffen tot de helft verminderd.

260. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 255--259 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 no. 4 vermelde rechten worden uitgesproken.

ZESTIENDE TITEL.

Belediging.

261. Hij die opzettelijk iemands eer of goeden naam aanrandt, door telastlegging van een bepaald feit, met het kenlijk doel om daaraan ruchthaarheid te geven, wordt, als schuldig aan smaad, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien dit geschiedt door middel van geschriften of afbeeldingen, verspreid, openlijk ten toon gesteld of aangeslagen, wordt de dader, als schuldig aan smaadschrift, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Noch smaad, noch smaadschrift bestaat voor zoover de dader klaarblijkelijk heeft gehandeld in het algemeen belang of tot noodzakelijke verdediging.

262. Hij die het misdrijf van smaad of smaadschrift pleegt ingeval het bewijs der waarheid van het te laste gelegde feit is toegelaten, wordt, indien hij dat bewijs niet levert en de telastlegging tegen beter weten is geschied, als schuldig aan laster, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Ontzetting van de in artikel 28 no. 1—3 vermelde rechten kan worden uitgesproken.

263. Het bewijs der waarheid van het te laste gelegde feit wordt alleen toegelaten in de volgende gevallen:

1o. wanneer de rechter het onderzoek naar de waarheid noodig acht ter beoordeeling van de bewering van den beklaagde dat hij in het algemeen belang of tot noodzakelijke verdediging gehandeld heeft;

2o. wanneer aan een ambtenaar een feit begaan in de uitoefening zijner bediening wordt te laste gelegd.

264. Het in artikel 263 bedoeld bewijs is niet toegelaten,

indien he
den vervo

265. In
rechterlijk
veroordee

Indien
wijsde on
volkomen

Indien
legde fei
volging

pelyk ov
266. E

smaad o
mo delin
mondelin
of aange

leediging
maanden
267. I

paalde s
de belee
of ter z

268. E
eene val
doet bre

soon wo
klacht,

Ontze
kan wo

269. I
vervolg
gepleeg
270.

dat, wa
gekenm
drie ma

Dit m
een de
in de m

zijn ec
271.

voor e
aan de

te gev
spreid
met g

van te
Ind
er, tij
zijn v
schul
kan h

indien het te laste gelegde feit niet dan op klachte kan worden vervolgd en geene klachte is gedaan.

265. Indien de beleedigde aan het te laste gelegde feit bij rechterlijk gewijsde onherroepelijk is schuldig verklaard, is veroordeeling wegens laster uitgesloten.

Indien hij van het te laste gelegde feit bij rechterlijk gewijsde onherroepelijk is vrijgesproken, wordt dat gewijsde als volkomen bewijs der onwaarheid van het feit aangemerkt.

Indien tegen den beleedigde wegens het hem te laste gelegde feit eene strafvervolgning is aangevangen, wordt de vervolgning wegens laster geschorst totdat bij gewijsde onherroepelijk over het te laste gelegde feit is beslist.

266. Elke opzettelijke beleediging die niet het karakter van smaad of smaadschrift draagt, iemand hetzij in het openbaar mondeling of bij geschrifte, hetzij in zijne tegenwoordigheid mondeling of door feitelijkheden, hetzij door een toegezonden of aangeboden geschrift, aangedaan, wordt, als eenvoudige beleediging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

267. De in de voorgaande artikelen van dezen titel bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien de beleediging wordt aangedaan aan een ambtenaar gedurende of ter zake van de rechtmatige uitoefening zijner bediening.

268. Hij die opzettelijk tegen een bepaald persoon bij de overheid eene valsche klachte of aangifte schriftelijk inlevert of in schrift doet brengen, waardoor de eer of goede naam van den persoon wordt aangerand, wordt, als schuldig aan lasterlijke aanklacht, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Ontzetting van de in artikel 28 no. 1—3 vermelde rechten kan worden uitgesproken.

269. Beleediging, strafbaar krachtens dezen titel, wordt niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd, behalve in het geval van artikel 267.

270. Hij die ten aanzien van een overledene een feit pleegt dat, ware deze nog in leven, als smaadschrift of smaad zou zijn gekenmerkt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte hetzij van een der bloedverwanten of aangehuwden van den overledene, in de rechte linie of zijlinie tot den tweeden graad, hetzij van zijn echtgenoot.

271. Hij die een geschrift of afbeelding van beleedigenden of voor een overledene smadelijken inhoud, met het oogmerk om aan den beleedigenden of smadelijken inhoud rechtbaarheid te geven of de rechtbaarheid daarvan te vermeederen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte van de in artikel 269 en het tweede lid van artikel 270 aangewezen personen.

ZEVENTIENDE TITEL.

Schending van geheimen.

272. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

273. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

ACHTTIENDE TITEL.

Misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid.

274. Hij die voor eigen of vreemde rekening slavenhandel drijft of opzettelijk daaraan middelijk of onmiddelijk deelneemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

275. Hij die als schipper dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is, of het daartoe gebruikende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Indien het vervoer den dood van een of meer slaven ten gevolge heeft, wordt de schipper gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

276. Hij die als schepeling dienst neemt op een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is of gebruikt wordt, of vrijwillig in dienst blijft na die bestemming of dit gebruik te hebben vernomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

277. Hij die voor eigen of vreemde rekening middelijk of onmiddelijk medewerkt tot het verhuren, vervoeren of verzekerden van een vaartuig, wetende dat het tot drijven van slavenhandel bestemd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

278. Hij die iemand over de grenzen van het rijk in Europa voert, met het oogmerk om hem wederrechtelijk onder de macht van een ander te brengen of om hem in hulpeloozen toestand te verplaatsen, wordt als schuldig aan menschenroof, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

279. Hij die opzettelijk een minderjarige onttrekt aan het wettig over hem gesteld gezag of aan het opzicht van dengene die dit desbevoegd over hem uitoefent, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

280. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

281. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

282. Hij die voor eigen of vreemde rekening slavenhandel drijft of opzettelijk daaraan middelijk of onmiddelijk deelneemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

283. Hij die als schipper dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is, of het daartoe gebruikende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Indien het vervoer den dood van een of meer slaven ten gevolge heeft, wordt de schipper gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

284. Hij die als schepeling dienst neemt op een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is of gebruikt wordt, of vrijwillig in dienst blijft na die bestemming of dit gebruik te hebben vernomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

285. Hij die voor eigen of vreemde rekening middelijk of onmiddelijk medewerkt tot het verhuren, vervoeren of verzekerden van een vaartuig, wetende dat het tot drijven van slavenhandel bestemd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

286. Hij die iemand over de grenzen van het rijk in Europa voert, met het oogmerk om hem wederrechtelijk onder de macht van een ander te brengen of om hem in hulpeloozen toestand te verplaatsen, wordt als schuldig aan menschenroof, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

287. Hij die opzettelijk een minderjarige onttrekt aan het wettig over hem gesteld gezag of aan het opzicht van dengene die dit desbevoegd over hem uitoefent, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

288. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

289. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

290. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

291. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

292. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

293. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

294. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

295. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

296. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

297. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

298. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

299. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

300. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

301. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

302. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

303. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming.

304. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

Gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren wordt opgelegd indien list, geweld of bedreiging met geweld is gebezigd, of indien de minderjarige beneden de twaalf jaren oud is.

280. Hij die opzettelijk een minderjarige die onttrokken is of zich onttrokken heeft aan het wettig over hem gesteld gezag of aan het opzicht van dengene die dit desbevoegd over hem uitoefent, verbergt of aan de nasporing van de ambtenaren der justitie of politie onttrekt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of, indien de minderjarige beneden de twaalf jaren oud is, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

281. Als schuldig aan schaking wordt gestraft:

10. met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, hij die eene minderjarige vrouw, zonder den wil van hare ouders of voogden, doch met hare toestemming wegvoert, met het oogmerk om zich haar bezit in of buiten echt te verzekeren;

20. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, hij die eene vrouw door list, geweld of bedreiging met geweld wegvoert, met het oogmerk om zich haar bezit in of buiten echt te verzekeren.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte.

De klachte geschiedt:

a. indien de vrouw tijdens de wegvoering minderjarig is, hetzij door haar zelve, hetzij door iemand wiens toestemming zij tot het aangaan van een huwelijk behoeft;

b. indien zij tijdens de wegvoering meerderjarig is, hetzij door haar zelve, hetzij door haren echtgenoot.

Indien de schaker met de weggevoerde een huwelijk heeft gesloten, heeft geene veroordeeling plaats, dan nadat de nietigheid van het huwelijk is uitgesproken.

282. Hij die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de vrijheid berooft of beroofd houdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

De in dit artikel bepaalde straffen zijn ook van toepassing op hem die opzettelijk tot de wederrechtelijke vrijheidsrooving eene plaats verschaft.

283. Hij aan wiens schuld te wijten is dat iemand wederrechtelijk van zijne vrijheid beroofd wordt of beroofd blijft, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft wordt de schuldige gestraft met hechtenis van ten hoogste negen maanden.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar.

284. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

10. hij die een ander door geweld of bedreiging met geweld wederrechtelijk dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden;

20. hij die een ander door bedreiging met smaad of smaad-schrift dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden.

In het geval onder 20. omschreven, wordt het misdrijf niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het gepleegd is

285. Bedreiging met openlijk geweld met vereenigde krachten tegen personen of goederen, met eenig misdrijf waardoor de algemeene veiligheid van personen of goederen in gevaar wordt gebracht, met verkrachting, met feitelijke aanranding van de eerbaarheid, met eenig misdrijf tegen het leven gericht, met zware mishandeling of met brandstichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Indien deze bedreiging schriftelijk en onder eene bepaalde voorwaarde geschiedt, wordt zij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

286 Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 274—282 en in het tweede lid van artikel 285 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

NIGENTIENDE TITEL.

Misdrijven tegen het leven gericht.

287. Hij die opzettelijk een ander van het leven berooft, wordt, als schuldig aan doodslag, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

288. Doodslag gevolgd, vergezeld of voorafgegaan van een strafbaar feit en gepleegd met het oogmerk om de uitvoering van dat feit voor te bereiden of gemakkelijk te maken, of om, bij betrapping op heeter daad, aan zich zelven of andere deelnemers aan dat feit hetzij straffeloosheid hetzij het bezit van het wederrechtelijk verkregen te verzekeren, wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

289. Hij die opzettelijk en met voorbedachten rade een ander van het leven berooft, wordt, als schuldig aan moord, gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.

290. De moeder die, onder de werking van vrees voor de ontdekking van hare bevalling, haar kind bij of kort na de geboorte opzettelijk van het leven berooft, wordt, als schuldig aan kinderdoodslag, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

291. De moeder die, ter uitvoering van een onder de werking van vrees voor de ontdekking van hare aanstaande bevalling genomen besluit, haar kind bij of kort na de geboorte opzettelijk van het leven berooft, wordt, als schuldig aan kindermoord, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

292 De in de artikelen 290 en 291 omschreven misdrijven worden ten aanzien van anderen, die er aan deelnemen, als doodslag of als moord aangemerkt.

293. H
langen v
straf van

294. H
daarbij
wordt. n

van ten

295. I
hare vr
wordt g

296. I
van een
gestraft

Indien
hij gestr

297. I
van een
straf n

maande

Indien
hij gest

397.

der me
of mede

omschr
een der

het ber

299.
wegens
misdrij
melde

300.
ten ho

derd g

Indi
wordt

hoogst

Indi
straf

Met
ling d

Pog
301.

gestra

Ind
wordt

ste ze
Ind
straf

293. Hij die een ander op zijn uitdrukkelijk en ernstig verlangens van het leven berooft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

294. Hij die opzettelijk een ander tot zelfmoord aanzet, hem daarbij behulpzaam is of hem de middelen daartoe verschaft, wordt, indien de zelfmoord volgt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

295. De vrouw die opzettelijk de afdrijving of den dood van hare vrucht veroorzaakt of door een ander laat veroorzaken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

296. Hij die opzettelijk de afdrijving of den dood der vrucht van eene vrouw zonder hare toestemming veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Indien het feit den dood van de vrouw ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

297. Hij die opzettelijk de afdrijving of den dood der vrucht van een vrouw met hare toestemming veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden.

Indien het feit den dood van de vrouw ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

397. Indien een geneeskundige, vroedvrouw of artseneijbereider medeplichtig is aan het misdrijf in artikel 295, of schuldig of medeplichtig aan een der misdrijven in de artikelen 296 en 297 omschreven, kunnen de in die artikelen bepaalde straffen met een derde worden verhoogd, en kan hij van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaat worden ontzet.

299. Bij veroordeeling wegens doodslag, wegens moord of wegens een der in de artikelen 293 296 en 297 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—5 vermelde rechten worden uitgesproken.

TWINTIGSTE TITEL.

Mishandeling.

300. Mishandeling wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Met mishandeling wordt gelijkgesteld opzettelijke benadeeling der gezondheid.

Poging tot dit misdrijf is niet strafbaar.

301. Mishandeling gepleegd met voorbedachten rade wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

302. Hij die aan een ander opzettelijk zwaar lichamelijk letsel toebrengt, wordt, als schuldig aan zware mishandeling, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren.

303. Zware mishandeling gepleegd met voorbedachten rade wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

304. De in de artikelen 300—303 bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd :

1o. ten aanzien van den schuldige die het misdrijf begaat tegen zijne moeder, zijn wettigen vader, zijn echtgenoot of zijn kind ;

2o indien het misdrijf wordt gepleegd tegen een ambtenaar gedurende of ter zake van de rechtmatige uitoefening zijner bediening ;

3o. indien het misdrijf wordt gepleegd door toediening van voor het leven of de gezondheid schadelijke stoffen.

305. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 301 en 303 omschreven misdrijven kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

306. Zij die opzettelijk deelnemen aan een aanval of vechterij waarin onderscheidene personen zijn gewikkeld, worden, behoudens ieders verantwoordelijkheid voor de bijzondere door hem bedreven feiten, gestraft :

1o. met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, indien de aanval of vechterij alleen zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft ;

2o. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, indien de aanval of vechterij iemands dood ten gevolge heeft.

EEN EN TWINTIGSTE TITEL.

Veroorzaken van den dood of van lichamelijk letsel door schuld.

307. Hij aan wiens schuld de dood van een ander te wijten is, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste negen maanden.

308. Hij aan wiens schuld te wijten is dat een ander zwaar lichamelijk letsel bekomt of zoodanig lichamelijk letsel waaruit tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening zijner ambts- of beroepsbezigheden ontstaat, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden.

309. Indien de in dezen titel omschreven misdrijven worden gepleegd in de uitoefening van eenig ambt of beroep, kan de straf met een derde worden verhoogd, kan ontzetting worden uitgesproken van de uitoefening van het beroep waarin het misdrijf is gepleegd, en kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten.

310.
ander
wederre
stal, ge
of geld
311.
gestraft

1o. d
2o. d

30.

40.
50.

Indic
eene d
vangen

312.

gestraf

weld o

het oo

te mak

ven of

mogelij

Geva

1o.

2o.

3o.

4o. i

Geva

legd, i

313.

de in a

314.

TWEË EN TWINTIGSTE TITEL.

Diefstal en strooperij.

310. Hij die eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, wegneemt, met het oogmerk om het zich wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig aan diefstal, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden.

311. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft:

- 1o. diefstal van vee uit de weide;
- 2o. diefstal bij gelegenheid van brand, ontploffing, watersnood, schipbreuk, stranding, spoorwegongeval, oproer, mouterij of oorlogsnood;
- 3o. diefstal gedurende den voor de nachtrust bestemden tijd in eene woning of op een besloten erf waarop eene woning staat, door iemand die zich aldaar buiten weten of tegen den wil van den eigenaar bevindt;
- 4o. diefstal door twee of meer personen;
- 5o. diefstal waarbij de schuldige zich den toegang tot de plaats des misdrijs heeft verschaft of het weg te nemen goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van braak, verbreking of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum.

Indien de in no. 3 omschreven diefstal vergezeld gaat van eene der in no. 4 en 5 vermelde omstandigheden, wordt gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren opgelegd.

312. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren wordt gestraft diefstal, voorafgegaan, vergezeld of gevolgd van geweld of bedreiging met geweld tegen personen, gepleegd met het oogmerk om dien diefstal voor te bereiden of gemakkelijk te maken, of om, bij betrapping op heeter daad, aan zich zelve of andere deelnemers aan het misdrijf hetzij de vlucht mogelijk te maken, hetzij het bezit van het gestolene te verzekeren.

Gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren wordt opgelegd:

- 1o. indien het feit wordt gepleegd hetzij gedurende den voor de nachtrust bestemden tijd in eene woning of op een besloten erf waarop eene woning staat; hetzij op den openbaren weg; hetzij in een spoortrein die in beweging is;
- 2o. indien het feit wordt gepleegd door twee of meer vereenigde personen;
- 3o. indien de schuldige zich den toegang tot de plaats des misdrijs heeft verschaft door middel van braak of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order, of een valsch kostuum.
- 4o. indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft.

Gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt opgelegd, indien het feit den dood ten gevolge heeft.

313. Bij veroordeeling wegens diefstal kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

314. Hij die, zonder geweld of bedreiging met geweld tegen

personen, geheel of ten deele aan een ander toebehoorende klet, bagger, ongesneden veen, zand, aarde, grind, puin, mest-speciën, zoden, plaggen, heide, helm, wier riet, biezen, mos, onbewerkt en niet vervoerd hak- of sprokkelhout, ongeplukte of afgevallen boomvruchten of bladeren, te veld staand gras of te veld staande of na den oogst achtergebleven veldvruchten wegneemt, met het oogmerk om zich die voorwerpen wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig aan strooperij, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste zestig gulden.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee maanden.

315. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden wordt gestraft:

- 1o. strooperij gepleegd met behulp van vaartuigen, wagens trek- of lastdieren;
- 2o. strooperij gepleegd onder eene of meer der in artikel 311 no. 2—5 vermelde omstandigheden.

Ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten kan worden uitgesproken.

316. Indien de dader van of medeplichtige aan een der in dezen titel omschreven misdrijven de niet van tafel en bed of van goederen gescheiden echtgenoot is van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd, is de strafvervolging tegen dien dader of dien medeplichtige uitgesloten.

Indien hij zijn van tafel en bed of van goederen gescheiden echtgenoot is of zijn bloed- of aanverwant, hetzij in de rechte linie, hetzij in den tweeden graad der zijlinie, heeft de vervolging, voor zoover hem betreft, alleen plaats op eene tegen hem gericht klachte van dengene tegen wien het misdrijf is gepleegd.

DRIE EN TWINTIGSTE TITEL.

Afpersing en afdreiging.

317. Hij die met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt hetzij tot de afgifte van eenig goed dat geheel of ten deele aan dezen of aan een derde toebehoort hetzij tot het aangaan van eene schuld of het tenietdoen van eene inschuld, wordt, als schuldig aan afpersing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

De bepalingen van het tweede en derde lid van art. 312 zijn op dit misdrijf van toepassing.

318. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door bedreiging met smaad, smaad-schrift of openbaring van een geheim iemand dwingt hetzij tot de afgifte van eenig goed dat geheel of ten deele aan dezen of aan een derde toebehoort, hetzij tot het aangaan van eene schuld of het tenietdoen van eene inschuld, wordt als schuldig aan afdreiging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Dit
tegen w
319.
omschr
320.
schreve
vermeld

321.
aan een
onder
schuldi
ten ho
gulden.
322.
hoofde
roep,
gestraf
323.
noodza
bewind
beheer
tingen,
zich he
vijf jar
324.
omschr
325.
schreve
uitspra
28 no.
Indi
hij van

326.
rechtel
valsche
listige
dichtse
tot het
inschu
vangen
327.
dwalin
zekerin
sluit d

STRA

Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het gepleegd is.

319. De bepaling van artikel 316 is op de in dezen titel omschreven misdrijven van toepassing.

320. Bij veroordeeling wegens een der in dezen titel omschreven misdrijven kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

VIER EN TWINTIGSTE TITEL.

Verduistering.

321. Hij die opzettelijk eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort en dat hij anders dan door misdrijf onder zich heeft, wederrechtelijk zich toeëigent, wordt, als schuldig aan verduistering, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden.

322. Verduistering gepleegd door hem die het goed uit hoofde van zijne persoonlijke dienstbetrekking of van zijn beroep, of tegen geldelijke vergoeding onder zich heeft wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

323. Verduistering gepleegd door hem wien het goed uit noodzaak in bewaring is gegeven, of door voogden, curators, bewindvoerders, uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen of beheerders van instellingen van weldadigheid of van stichtingen, ten opzichte van eenig goed dat zij als zoodanig onder zich hebben, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

324. De bepaling van artikel 316 is op de in dezen titel omschreven misdrijven van toepassing.

325. Bij veroordeeling wegens een der in dezen titel omschreven misdrijven kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten en ontzetting uitspreken van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

VIJF EN TWINTIGSTE TITEL.

Bedrog.

326. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, hetzij door het aannemen van een valschen naam of van eene valsche hoedanigheid, hetzij door listige kunstgrepen, hetzij door een samenweefsel van verdichtsels, iemand beweegt tot de afgifte van eenig goed of tot het aangaan van eene schuld of het tenietdoen van eene inschuld, wordt, als schuldig aan oplichting gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

327. Hij die door listige kunstgrepen den verzekeraar in dwaling brengt ten opzichte van omstandigheden tot de verzekering betrekking hebbende, zoodat deze een overeenkomst sluit die hij niet of niet onder dezelfde voorwaarden zou heb-

ben gesloten, indien hij den waren staat van zaken gekend had, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

328. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander, ten nadeele van den verzekeraar of van den wettigen houder van een bodemerijbrief, wederrechtelijk te bevoordeelen, brand sticht of eene ontploffing teweegbrengt in eenig tegen brandgevaar verzekerd goed, of een vaartuig dat verzekerd is of waarvan de lading of de te verdienen vrachtpenningen zijn verzekerd, of waarop bodemerijpenningen zijn geschoten, doet zinken of stranden, vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

329. Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar wordt gestraft de verkooper die den koper bedriegt:

- 1o. door hem die een bepaald aangewezen voorwerp kocht, opzettelijk iets anders daarvoor in de plaats te leveren;
- 2o. ten opzichte van den aard, de hoedanigheid of de hoeveelheid van het geleverde, door het aanwenden van listige kunstgrepen.

330. Hij die eet- of drinkwaren of geneesmiddelen verkoopt, te koop aanbiedt of aflevert, wetende dat zij vervalscht zijn en die vervalsching verzwijgende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Eet- of drinkwaren of geneesmiddelen zijn vervalscht wanneer door bijmenging van vreemde bestanddeelen hunne waarde of hunne bruikbaarheid verminderd is.

331. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft de aannemer of de bouwmeester van eenig werk of de verkooper van bouwmaterialen, die bij de uitvoering van het werk of de levering der materialen eenige bedriegelijke handeling pleegt, ten gevolge waarvan de veiligheid van personen of goederen, of de veiligheid van den staat in tijd van oorlog kan worden in gevaar gebracht.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met het opzicht over het werk of over de levering der materialen belast, de bedriegelijke handeling opzettelijk toelaat.

332. Hij die, bij levering van benoodigdheden ten dienste van de vloot of het leger, eenige bedriegelijke handeling pleegt, ten gevolge waarvan de veiligheid van den staat in tijd van oorlog kan worden in gevaar gebracht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft, hij die, met het opzicht over de levering der goederen belast, de bedriegelijke handeling opzettelijk toelaat.

333. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, hetgeen tot afbakening der grenzen van erven dient vernielt, verplaatst, verwijdert of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

334. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door het verspreiden van een logenachtig bericht, den prijs van koopwaren, fondsen of geldswaardig papier doet stijgen of dalen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

335. leenen eenige deelen vennoot te beware o word

336. looze v eenen met ge 337.

pakkin het me herkom van ee pakkin geringe invoert uitgeve verkoop vang van te

Indie zijn v schuld vang

338. schreve 339.

ven mi spraak ning v

Bij v 331 en artikel

340. of tot schuldi straf v

1o. i 2o. i

3o. i

3o. i

335. Hij die, zich belastende met of zijne medewerking verleene tot het plaatsen van schuldbrieven van eenigen staat, eenige provincie, gemeente of openbare instelling, of van aandeelen in of schuldbrieven van eenige vereeniging, stichting of vennootschap, het publiek tot inschrijving of deelneming tracht te bewegen door het opzettelijk verzwijgen of verminken van ware of voorspiegelen van valsche feiten of omstandigheden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

336. De koopman, de bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap of coöperatieve vereeniging die opzettelijk eenen onwaren staat of balans openbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

337. Hij die opzettelijk waren, welke zelve of op hare verpakking valschelijk voorzien zijn van den naam, de firma of het merk waarop een ander recht heeft, of, ter aanduiding van herkomst, van den naam eener bepaalde plaats met bijvoeging van een verdichten naam of firma, of op welke of op wier verpakking zoodanige naam, firma of merk, zij het ook met eene geringe afwijking, zijn nagebootst, binnen het Rijk in Europa invoert zonder klaarblijkelijke bestemming om weder te worden uitgevoerd, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, uitdeelt of ten verkoop of ter uitdeeling in voorraad heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verloopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden worden opgelegd.

338. De bepaling van artikel 316 is op de in dezen titel omschreven misdrijven van toepassing

339. Bij veroordeeling wegens een der in dezen titel omschreven misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten en de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 326, 328, 331 en 332 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

ZES EN TWINTIGSTE TITEL.

Benadeeling van schuldeischers of rechthebbenden.

340. De koopman die in staat van faillissement is verklaard of tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt, als schuldig aan eenvoudige bankbreuk, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar:

- 1o. indien zijne verteringen buitensporig zijn geweest;
- 2o. indien hij, met het oogmerk om zijn faillissement uit te stellen, wetende dat het daardoor niet kon worden voorkomen, op bezwarende voorwaarden geldopnemingen heeft gedaan;
- 3o. indien hij de boeken die hij gehouden heeft, niet in ongeschonden staat te voorschijn brengt.

341. De koopman die in staat van faillissement is verklaard of tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt, als schuldig aan bedriegelijke bankbreuk, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij ter bedriegelijke verkorting van de rechten zijner schuldeischers:

10. hetzij lasten verdicht heeft of verdicht, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt;
20. eenig goed hetzij om niet, hetzij klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd;
30. ter gelegenheid van zijn faillissement of op een tijdstip waarop hij wist dat het faillissement niet kon worden voorkomen, een zijner schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt;
40. niet voldaan heeft of niet voldoet aan de op hem rustende verplichtingen ten opzichte van het houden, bewaren en te voorschijn brengen van boeken en papieren.

342. De bestuurder of commissaris eener naamloze vennootschap of coöperatieve vereeniging welke in staat van faillissement is verklaard, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar:

10. indien hij heeft medegewerkt of zijne toestemming gegeven tot handelingen met de statuten in strijd, waaraan de door de vennootschap of vereeniging geleden verliezen geheel of grootendeels zijn te wijten;
20. indien hij, met het oogmerk om het faillissement der vennootschap of vereeniging uit te stellen, wetende dat het daardoor niet kon worden voorkomen, heeft medegewerkt of zijne toestemming gegeven tot het doen van geldopnemingen op bezwarende voorwaarden;
30. indien het hem te wijten is dat niet geregeld is boek gehouden, of dat de boeken die gehouden zijn, niet in ongeschonden staat worden te voorschijn gebracht.

343. De bestuurder of commissaris eener naamloze vennootschap of coöperatieve vereeniging, welke in staat van faillissement is verklaard, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij ter bedriegelijke verkorting van de rechten der schuldeischers van de vennootschap of vereeniging:

10. hetzij lasten verdicht heeft of verdicht, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt;
20. eenig goed hetzij om niet, hetzij klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd;
30. ter gelegenheid van het faillissement of op een tijdstip waarop hij wist dat het faillissement niet kon worden voorkomen, een der schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt;
40. niet voldaan heeft of niet voldoet aan de op hem rustende verplichtingen ten opzichte van het houden, bewaren en te voorschijn brengen van boeken en papieren.

344. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden wordt gestraft hij die ter bedriegelijke verkorting van de rechten der schuldeischers:

TI
10.

20.

345.
akkoor
den so
voorde
het ak
een ja
Gelij
denaar
naamlo
nige ov
346.
of, zon
toegela
vier ja
korting
dicht h
niet ve
heeft o
benede
eischers

347.
schap
artikel
stemmi
ten gev
staat g
den ont
tien du
348.
den eig
een and
gebruik
van ten

De be
349.
343, 34
den ont
Bij ve
schrever
uitspraak
349bis
auteurs
twee du
De do

10. in geval van gerechtelijken boedelafstand van een koopman of van faillissement, of in het vooruitzicht van het een of het ander, eenig goed aan den boedel onttrekt, in het laatste geval indien het faillissement of de boedelafstand is gevolgd;

20. bij verificatie der schuldvorderingen in geval van gerechtelijken boedelafstand van een koopman of van faillissement, eene niet bestaande schuldvordering voorwendt of eene bestaande tot een verhoogd bedrag doet gelden.

345. De schuldeischer die tot een aangeboden gerechtelijk akkoord toetreedt ten gevolge van een overeenkomst hetzij met den schuldenaar, hetzij met een derde, waarbij hij bijzondere voordeelen heeft bedongen, wordt, in geval van aanneming van het akkoord, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Gelijke straf wordt in hetzelfde geval toegepast op den schuldenaar of op den bestuurder of commissaris der gefailleerde naamlooze vennootschap of coöperatieve vereeniging die zoodanige overeenkomst sluit.

346. Hij die in staat van kennelijk onvermogen is verklaard of, zonder koopman te zijn, tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden, indien hij, ter bedriegelijke verkorting van de rechten zijner schuldeischers, hetzij lasten verduicht heeft of verdicht, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt, hetzij eenig goed om niet of klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd, hetzij een zijner schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt.

347. De bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap of coöperatieve vereeniging die, buiten het geval van artikel 342, zijne medewerking heeft verleend of zijne toestemming gegeven tot handelingen met de statuten in strijd, ten gevolge waarvan de vennootschap of vereeniging buiten staat geraakt aan hare verplichtingen te voldoen of moet worden ontbonden, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste tien duizend gulden.

348. Hij die opzettelijk zijne eigene zaak of, ten behoeve van den eigenaar, eene hem niet toebehoorende zaak onttrekt aan een ander die daarop een recht van pand, terughouding, vruchtgebruik of gebruik heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden.

De bepaling van artikel 316 is op dit misdrijf van toepassing.

349. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 341, 343, 344, en 346 omschreven misdrijven, kan de schuldige worden ontzet van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 340—346 omschreven misdrijven, kan openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak worden gelast.

349bis. Hij die opzettelijk inbreuk maakt op eens anders auteursrecht, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste twee duizend gulden.

De door middel van het misdrijf verkregen exemplaren, als-

341. De koopman die in staat van faillissement is verklaard of tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt, als schuldig aan bedriegelijke bankbreuk, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij ter bedriegelijke verkorting van de rechten zijner schuldeischers:

10. hetzij lasten verdicht heeft of verdicht, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt;
20. eenig goed hetzij om niet, hetzij klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd;
30. ter gelegenheid van zijn faillissement of op een tijdstip waarop hij wist dat het faillissement niet kon worden voorkomen, een zijner schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt;
40. niet voldaan heeft of niet voldoet aan de op hem rustende verplichtingen ten opzichte van het houden, bewaren en te voorschijn brengen van boeken en papieren.

342. De bestuurder of commissaris eener naamloze vennootschap of coöperatieve vereeniging welke in staat van faillissement is verklaard, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar:

10. indien hij heeft medegewerkt of zijne toestemming gegeven tot handelingen met de statuten in strijd, waaraan de door de vennootschap of vereeniging geleden verliezen geheel of grootendeels zijn te wijten;
20. indien hij, met het oogmerk om het faillissement der vennootschap of vereeniging uit te stellen, wetende dat het daardoor niet kon worden voorkomen, heeft medegewerkt of zijne toestemming gegeven tot het doen van geldopnemingen op bezwarende voorwaarden;
30. indien het hem te wijten is dat niet geregeld is boek gehouden, of dat de boeken die gehouden zijn, niet in ongeschonden staat worden te voorschijn gebracht.

343. De bestuurder of commissaris eener naamloze vennootschap of coöperatieve vereeniging, welke in staat van faillissement is verklaard, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij ter bedriegelijke verkorting van de rechten der schuldeischers van de vennootschap of vereeniging:

10. hetzij lasten verdicht heeft of verdicht, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt;
20. eenig goed hetzij om niet, hetzij klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd;
30. ter gelegenheid van het faillissement of op een tijdstip waarop hij wist dat het faillissement niet kon worden voorkomen, een der schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt;
40. niet voldaan heeft of niet voldoet aan de op hem rustende verplichtingen ten opzichte van het houden, bewaren en te voorschijn brengen van boeken en papieren.

344. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden wordt gestraft hij die ter bedriegelijke verkorting van de rechten der schuldeischers:

TI
10.

20.

345.
akkoor
den so
voorde
het ak
een ja
Gelij
denaar
naamlo
nige ov
346.
of, zon
toegela
vier ja
korting
dicht h
niet ve
heeft o
benede
eischers

347.
schap
artikel
stemmi
ten gev
staat g
den ont
tien du
348.
den eig
een and
gebruik
van ten

De be
349.
343, 34
den ont
Bij ve
schrever
uitspraak
349bis
auteurs
twee du
De do

10. in geval van gerechtelijken boedelafstand van een koopman of van faillissement, of in het vooruitzicht van het een of het ander, eenig goed aan den boedel onttrekt, in het laatste geval indien het faillissement of de boedelafstand is gevolgd;

20. bij verificatie der schuldvorderingen in geval van gerechtelijken boedelafstand van een koopman of van faillissement, eene niet bestaande schuldvordering voorwendt of eene bestaande tot een verhoogd bedrag doet gelden.

345. De schuldeischer die tot een aangeboden gerechtelijk akkoord toetreedt ten gevolge van een overeenkomst hetzij met den schuldenaar, hetzij met een derde, waarbij hij bijzondere voordeelen heeft bedongen, wordt, in geval van aanneming van het akkoord, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Gelijke straf wordt in hetzelfde geval toegepast op den schuldenaar of op den bestuurder of commissaris der gefailleerde naamlooze vennootschap of coöperatieve vereeniging die zoodanige overeenkomst sluit.

346. Hij die in staat van kennelijk onvermogen is verklaard of, zonder koopman te zijn, tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden, indien hij, ter bedriegelijke verkorting van de rechten zijner schuldeischers, hetzij lasten verduicht heeft of verdicht, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt, hetzij eenig goed om niet of klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd, hetzij een zijner schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt.

347. De bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap of coöperatieve vereeniging die, buiten het geval van artikel 342, zijne medewerking heeft verleend of zijne toestemming gegeven tot handelingen met de statuten in strijd, ten gevolge waarvan de vennootschap of vereeniging buiten staat geraakt aan hare verplichtingen te voldoen of moet worden ontbonden, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste tien duizend gulden.

348. Hij die opzettelijk zijne eigene zaak of, ten behoeve van den eigenaar, eene hem niet toebehoorende zaak onttrekt aan een ander die daarop een recht van pand, terughouding, vruchtgebruik of gebruik heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden.

De bepaling van artikel 316 is op dit misdrijf van toepassing.

349. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 341, 343, 344, en 346 omschreven misdrijven, kan de schuldige worden ontzet van de in artikel 28 no. 1—4 vermelde rechten.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 340—346 omschreven misdrijven, kan openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak worden gelast.

349bis. Hij die opzettelijk inbreuk maakt op eens anders auteursrecht, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste twee duizend gulden.

De door middel van het misdrijf verkregen exemplaren, als-

mede de den schuldige toebehoorende platen, vormen en matrijzen, die tot het plegen van het misdrijf gediend hebben, worden verbeurd verklaard.

349ter. Hij die een werk, waardoor hij weet dat inbreuk gemaakt wordt op eens anders auteursrecht, verspreidt of openlijk te koop stelt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

De door middel van inbreuk op het auteursrecht verkregen exemplaren worden verbeurd verklaard.

349^{quater}. De misdrijven in de beide voorgaande artikelen omschreven, worden niet vervolgd dan op klachte van hem, tegen wien zij gepleegd zijn.

ZEVEN EN TWINTIGSTE TITEL.

Vernieling of beschadiging van goederen.

350. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Gelijke straf wordt toegepast op hem die opzettelijk en wederrechtelijk een dier dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, doodt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt.

351. Hij die spoorweg- of telegraafwerken, werken dienende tot waterkeering of waterloozing, gas- of waterleidingen of riolen, voor zoover deze werken, leidingen of riolen ten algemeenen nutte gebezigd worden, opzettelijk en wederrechtelijk vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

351bis. Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig in het vorig artikel bedoeld werk, vernield, beschadigd of onbruikbaar gemaakt wordt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

352. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk eenig gebouw of vaartuig dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, vernielt of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

353. De bepaling van artikel 316 is op de in dezen titel omschreven misdrijven van toepassing.

354. Indien een der in dezen titel omschreven misdrijven door twee of meer vereenigde personen gepleegd wordt, kan de straf met een derde worden verhoogd.

ACHT EN TWINTIGSTE TITEL.

Ambtsmisdrijven.

355. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, met of zonder ontzetting van het in artikel 28 no. 3 vermelde recht, worden gestraft de hoofden van ministerieele departementen:

- 1o. die hunne medeonderteekening verleen en aan koninklijke besluiten of koninklijke beschikkingen, wetende dat daardoor de grondwet of andere wetten of alge-

20.

30.

40.

356.

gestra
grove
ven u

357.

opzett
burger
wende

drie j

358.

macht
van w
uitspr
straf

Ind

schul
jaren.

359.

voort
geldsw
verdu

of ver

ter zi
hoogst

360.

voort
of reg
nistra

gevan

361.

dienst
zaken

bewijs

meene maatregelen van inwendige bestuur van den staat of van zijne koloniën of bezittingen in andere werelddeelen worden geschonden;

20. die uitvoering geven aan koninklijke besluiten of koninklijke beschikkingen, wetende dat deze niet van de vereischte medeonderteekening van een der hoofden van de ministerieele departementen zijn voorzien;
30. die beschikkingen nemen of bevelen geven of bestaande beschikkingen of bevelen handhaven, wetende dat daardoor de grondwet of andere wetten of algemeene maatregelen van inwendig bestuur van den staat of van zijne koloniën of bezittingen in andere werelddeelen worden geschonden;
40. die opzettelijk nalaten uitvoering te geven aan de bepalingen der grondwet of andere wetten of algemeene maatregelen van inwendig bestuur van den staat of van zijne koloniën of bezittingen in andere werelddeelen, voor zoover die uitvoering wegens den aard des onderwerps tot hunne ministerieele departementen behoort of uitdrukkelijk hun is opgedragen.

356. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden worden gestraft de hoofden van ministerieele departementen aan wier grove schuld te wijten is dat de in art. 355, no. 4 omschreven uitvoering wordt nagelaten.

357. De bevelhebber der gewapende macht die weigert of opzettelijk nalaat, op de wettige vordering van het bevoegde burgerlijk gezag de onder zijn bevel staande macht aan te wenden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

358. De ambtenaar die opzettelijk den bijstand der gewapende macht inroept tegen de uitvoering van wettelijke voorschriften, van wettige bevelen van het openbaar gezag of van rechterlijke uitspraken of bevelschriften, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien die uitvoering daardoor wordt verhinderd, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

359. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk geld of geldswaardig papier, dat hij in zijne bediening onder zich heeft, verduistert of toelaat dat het door een ander weggenomen of verduisterd wordt, of dien ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

360. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk boeken of registers, uitsluitend bestemd tot contrôle van de administratie, valscheijk opmaakt of vervalscht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

361. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk zaken bestemd om voor de bevoegde macht tot overtuiging of bewijs te dienen, akten, bescheiden of registers, welke hij in

zijne bediening onder zich heeft, verduistert, vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, of toelaat dat zij door een ander worden weggemaakt, vernield, beschadigt of onbruikbaar gemaakt, of dien ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden.

362. De ambtenaar die eene gift of belofte aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten einde hem te bewegen om, zonder daardoor in strijd met zijn plicht te handelen, in zijne bediening iets te doen of na te laten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

363. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren wordt gestraft de ambtenaar:

- 1o. die eene gift of belofte aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten einde hem te bewegen om, in strijd met zijn plicht, in zijne bediening iets te doen of na te laten;
- 2o. die eene gift aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten gevolge of naar aanleiding van hetgeen door hem, in strijd met zijn plicht, in zijne bediening is gedaan of nagelaten.

364. De rechter die eene gift of belofte aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten einde invloed te oefenen op de beslissing van eene aan zijn oordeel onderworpen zaak, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Indien die gift of belofte wordt aangenomen met het bewustzijn dat zij gedaan wordt om eene veroordeeling in eene strafzaak te verkrijgen, wordt de rechter gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

365. De ambtenaar die door misbruik van gezag iemand dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

366. De ambtenaar die in de uitoefening zijner bediening, als verschuldigd aan hem zelf, aan een ander ambtenaar of aan eenige openbare kas, vordert of ontvangt of bij eene uitbetaling terughoudt hetgeen hij weet dat niet verschuldigd is, wordt, als schuldig aan knevelarij, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

367. De ambtenaar die, belast met de bewaking van iemand die op openbaar gezag of krachtens rechterlijke uitspraak of beschikking van de vrijheid is beroofd, hem opzettelijk laat ontsnappen of bevrijdt of bij zijne bevrijding of zelfbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien de ontsnapping, bevrijding of zelfbevrijding aan zijne schuld te wijten is, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

368. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren wordt gestraft:

- 1o. de ambtenaar, met het opsporen van strafbare feiten belast, die opzettelijk niet voldoet aan de vordering om

van eene wederrechtelijke vrijheidsrooving te doen blijken of daarvan aan de Hoogere macht opzettelijk niet onverwijld kennis geeft;

20. de ambtenaar die, na in de uitoefening van zijne bediening kennis te hebben bekomen dat iemand op onwettige wijze van de vrijheid is beroofd, opzettelijk nalaat daarvan onverwijld kennis te geven aan een ambtenaar met het opsporen van strafbare feiten belast.

De ambtenaar aan wiens schuld eenig in dit artikel omschreven verzuim te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

369. Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar wordt gestraft het hoofd van een gesticht, bestemd tot het opsluiten van veroordeelden, voorloopig aangehouden of gegijzelden, of van een rijksopvoedingsgesticht of krankzinnigengesticht, die weigert te voldoen aan eene wettige vordering om iemand, die in het gesticht is opgenomen, te vertoonen, of om inzage te geven van het register van inschrijving of van de akte waarvan de wet de inschrijving vordert.

370. De ambtenaar die, met overschrijding van zijne bevoegdheid of zonder in achtneming van de bij de wet bepaalde vormen, in de woning of het besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik, diens ondanks binnentreedt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van of vanwege den rechthebbende aanstonds verwijderd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Met gelijke straf wordt gestraft de ambtenaar die, ter gelegenheid eener huiszoeking, met overschrijding van zijne bevoegdheid of zonder inachtneming van de bij de wet bepaalde vormen, geschriften, boeken of andere papieren onderzoekt of in beslag neemt.

371. De ambtenaar die, met overschrijding van zijne bevoegdheid, zich doet overleggen of in beslag neemt een aan eenige openbare instelling van vervoer toevertrouwd brief, briefkaart, stuk of pakket, of een telegraphisch bericht dat zich in handen bevindt van een ambtenaar der telegraphie of van andere personen belast met den dienst van eene ten algemeene nutte gebezigde telegraafinrichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

372. De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer die een aan zoodanige instelling toevertrouwd brief, gesloten stuk of pakket opzettelijk en wederrechtelijk opent, daarvan inzage neemt of den inhoud aan een ander bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden.

373. De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer die een aan zoodanige instelling toevertrouwd brief, briefkaart, stuk of pakket opzettelijk aan een ander dan den rechthebbende afgeeft, vernietigt, wegmaakt, zich toeëigent, of den inhoud wijzigt of eenig daarin gesloten voorwerp zich toeëigent, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

Indien zoodanig stuk of voorwerp geldswaarde heeft, wordt de toeëigening gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

374. De ambtenaar der telegraphie of eenig ander persoon belast met het toezicht op of met den dienst van eene ten algemeene nutte gebezigde telegraafinrichting, wordt gestraft:

10. met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden, indien hij den inhoud van een aan de telegraphie of aan zoodanige inrichting toevertrouwd bericht opzettelijk en wederrechtelijk aan een ander bekendmaakt of een telegram opzettelijk en wederrechtelijk opent, daarvan inzage neemt of den inhoud aan een ander bekendmaakt;
20. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, indien hij een aan de telegraphie of aan zoodanige inrichting toevertrouwd bericht of een telegram opzettelijk aan een ander dan den rechthebbende afgeeft, vernietigt, wegmaakt, zich toeëigent of den inhoud wijzigt.

375. De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer of der telegraphie of eenig ander in artikel 374 bedoeld persoon, die opzettelijk toelaat dat een ander een der in de artikelen 372—374 vermelde feiten pleegt, of een ander daarbij als medeplichtige terzijde staat, wordt gestraft met de straffen en naar de onderscheidingen in die bepalingen vastgesteld.

376. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste twaalfhonderd gulden wordt gestraft de ambtenaar die opzettelijk deelneemt, middellijk of onmiddellijk:

10. aan aannemingen of leverantiën waarover hem op het tijdstip der handeling geheel of ten deele het bestuur of toezicht is opgedragen;
20. aan het bezorgen van plaatsvervangers of nummerverwisselaars voor de militie, bij wier keuring of toelating hij geroepen is ambtshalve werkzaam te zijn.

377. De ambtenaar van het muntwezen, behalve de muntmeester, of de ambtenaar van den waarborg die handel drijft in edele metalen of daarvan vervaardigde voorwerpen, of opzettelijk aan zoodanigen handel middellijk of onmiddellijk deelneemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste twaalfhonderd gulden.

378. De ambtenaar van den waarborg die een te zijnen kantore aangeboden goud- of zilverwerk afdruckt of natrekt of daarvan eene beschrijving geeft aan een ander dan die van ambtswege bevoegd is haar te vorderen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste driehonderd gulden.

379. De ambtenaar van den burgerlijken stand die iemands huwelijk sluit, wetende dat deze daardoor een dubbel huwelijk aangaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

De ambtenaar van den burgerlijken stand die iemands huwelijk sluit, wetende dat daartegen eenig ander wettig beletsel bestaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

380. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 359,

363,
misd
vern

38
10

20

Ma
schr
mach
gend

Ar
38

den
dend
word
met

38
uitru
gestr

384
onmi
zeker
omsch
straf

385
mach
10

20

386
derre
gevan

387
aan
gebru
zeven
388
straft

363, 364, 366, 373, laatste lid, en 379, eerste lid, omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 no. 3 en 4 vermelde rechten worden uitgesproken.

NEGEN EN TWINTIGSTE TITEL.

Scheepvaartmisdrijven.

381. Als schuldig aan zeeroof wordt gestraft:

10. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, hij die als schipper dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het bestemd is of het gebruikende om in open zee daden van geweld te plegen tegen andere vaartuigen of tegen zich daarop bevindende personen of goederen, zonder door eene oorlogvoerende mogendheid daartoe te zijn gemachtigd of tot de oorlogsmarine eener erkende mogendheid te behooren:

20. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, hij die, bekend met deze bestemming of dit gebruik, als scheep-
ling dienst neemt op zoodanig vaartuig of vrijwillig in dienst blijft na daarmede bekend te zijn geworden.

Met het gemis van machtiging wordt gelijkgesteld het overschrijden van de machtiging alsmede het voorzien zijn van machtigingen afkomstig van tegen elkander oorlogvoerende mogendheden

Art 81 blijft buiten toepassing.

382. Indien de in artikel 381 omschreven daden van geweld den dood van een der zich op het aangevallen vaartuig bevindende personen ten gevolge hebben, wordt de schipper en worden zij die aan de daden van geweld hebben deelgenomen, met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren gestraft.

383. Hij die voor eigen of vreemde rekening een vaartuig uitrust met de in artikel 381 omschreven bestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

384. Hij die voor eigen of vreemde rekening middellijk of onmiddellijk medewerkt tot het verhuren, vervoeren of verzekeren van een vaartuig, wetende dat het de in artikel 381 omschreven bestemming heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren

385. Hij die een Nederlandsch vaartuig opzettelijk in de macht van zeeroovers brengt, wordt gestraft:

10. indien hij de schipper is, met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren;

20. in alle andere gevallen, met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren

386. De opvarende van een Nederlandsch schip die zich wederrechtelijk van het schip meester maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

387. De schipper van een Nederlandsch schip die het schip aan den eigenaar of de reederij onttrekt en ten eigen bate gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden.

388. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren wordt gestraft de Nederlander die zonder vergunning van de Neder-

landsche regeering een kaperbrief aanneemt, of als schipper dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het zonder vergunning van de Nederlandsche regeering voor de kaapvaart bestemd is.

389. De Nederlander die als schepeling dienst neemt op een vaartuig, wetende dat het zonder vergunning van de Nederlandsche regeering voor de kaapvaart bestemd is of gebruikt wordt, of vrijwillig in dienst blijft na die bestemming of dat gebruik te hebben vernomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

390. Wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren de schipper van een Nederlandsch schip die, na den aanvang der monstering en vóór het einde zijner verbintenis, zich opzettelijk en wederrechtelijk aan het voeren van het schip onttrekt;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand, de schipper van een Nederlandsch zeevisschersvaartuig die, na den aanvang der monstering en vóór het einde zijner verbintenis, zich opzettelijk en wederrechtelijk aan het voeren van het vaartuig onttrekt.

391. Wordt gestraft, als schuldig aan desertie vóór den aanvang der reis:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden, de schepeling die opzettelijk en wederrechtelijk eene reis, waarvoor hij zich op een Nederlandsch schip verbonden heeft, niet medemaakt;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee weken, de schepeling die opzettelijk en wederrechtelijk eene reis waarvoor hij zich op een Nederlandsch schip verbonden heeft, niet medemaakt.

392. Wordt gestraft, als schuldig aan desertie gedurende de reis:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar de schepeling die opzettelijk en wederrechtelijk eene reis, waarvoor hij zich op een Nederlandsch schip verbonden heeft, niet verder medemaakt;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste een maand, de schepeling die opzettelijk en wederrechtelijk eene reis, waarvoor hij zich op een Nederlandsch zeevisschersvaartuig verbonden heeft, niet verder medemaakt.

393. Wordt gestraft, als schuldig aan desertie na den afloop der reis:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden, de schepeling van een Nederlandsch schip die, na den afloop der reis en vóór het einde zijner verbintenis, zich opzettelijk door wederrechtelijke afwezigheid aan zijne verdere dienstverrichtingen onttrekt;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee weken, de schepeling van een Nederlandsch zeevisschersvaartuig die, na den afloop der reis en vóór het einde zijner verbintenis, zich opzettelijk door wederrechtelijke afwezigheid aan zijn verdere dienstverrichtingen onttrekt.

394.
worde
lijk o
39
lands
neemt
zich a
schers
391—
van t
drieho
Niet
het R
Neder
van d
395.
schers
die aa
randt,
verzet
roofte
vange
De s
1°.
2°.
3°.
396.
persone
ten ho
De s
1°.
2°.
3°.
397.
vissche
wordt
398.
Nederla
gevolge
vange
399
1°.
s

394. De in de artikelen 391—393 bepaalde straffen kunnen worden verdubbeld, indien twee of meer personen gezamenlijk of ten gevolge van samenspanning het misdrijf plegen.

394bis. De reeder, boekhouder of schipper van een Nederlandsch schip of zeevisschersvaartuig die een schepeling in dienst neemt, wetende dat er nog geene maand is verstreken sedert deze zich aan zijne verbintenis voor een Nederlandsch schip of zeevisschersvaartuig heeft onttrokken op de wijze in een der artikelen 391—393 omschreven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Niet strafbaar is het feit indien de indienstneming buiten het Rijk in Europa geschiedt met toestemming van den Nederlandschen consul of, zoo die er niet is, op verzoek van de plaatselijke overheid.

395. De opvarende van een Nederlandsch schip of zeevisschersvaartuig die aan boord den schipper, of de schepeling die aan boord of in dienst een meerdere in rang feitelijk aanrandt, zich met geweld of bedreiging met geweld tezen hem verzet of hem opzettelijk van zijne vrijheid van handelen berooft, wordt, als schuldig aan insubordinatie, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

De schuldige wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, indien het misdrijf of de daarmede gepaard gaande feitelijkheden enig lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden, indien zij zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben.

396. Insubordinatie gepleegd door twee of meer vereenigde personen, wordt, als muiterij, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

De schuldige wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden indien het door hem gepleegde misdrijf of de daarbij door hem gepleegde feitelijkheden enig lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben.

397. Hij die aan boord van een Nederlandsch schip of zeevisschersvaartuig tot muiterij op dat schip of vaartuig opruit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

398. Dienstweigering door twee of meer schepelingen van een Nederlandsch schip of zeevisschersvaartuig, gezamenlijk of ten gevolge van samenspanning gepleegd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

399. Wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, de schepeling van een Nederlandsch schip die, na wegens

dienstweigering disciplinair te zijn gestraft, bij zijne dienstweigering volhardt;

20. met gevangenisstraf van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste zestig gulden, de schepeling van een Nederlandsch zeevisschersvaartuig die zich gedurende de reis schuldig maakt aan dienstweigering.

400. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft de opvarende van een Nederlandsch schip of zeevisschersvaartuig:

- 1°. die opzettelijk niet gehoorzaamt aan eenig bevel des schippers tot herstel der orde aan boord gegeven;
- 2°. die, wetende dat de schipper van zijne vrijheid van handelen beroofd is, hem niet naar vermogen te hulp komt;
- 3°. die, kennis dragende van een voornemen tot het plegen van insubordinatie, opzettelijk nalaat daarvan tijdig aan den schipper kennis te geven.

De onder n°. 3 vermelde bepaling is niet van toepassing indien de insubordinatie niet is gevolgd

401. De in de artikelen 386, 389, 391—393, 395—400 bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien de schuldige aan een der in die artikelen omschreven misdrijven scheepsofficier is.

402. De schipper van een Nederlandsch schip, die met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen of zoodanige bevoordeeling te bedekken, hetzij het schip verkoopt, hetzij geld opneemt op het schip, het scheepstoebehooren of den scheepsvoorraad, hetzij goederen van de lading of van den scheepsvoorraad verkoopt of verpandt, hetzij verdichte schaden of uitgaven in rekening brengt, hetzij het vereischte dagregister niet overeenkomstig de wettelijke voorschriften houdt, hetzij bij het verlaten van het schip niet zorgt voor het behoud der scheepspapieren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

403. De schipper van een Nederlandsch schip die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen of zoodanige bevoordeeling te bedekken, van koers verandert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

404. De schipper van een Nederlandsch schip die, buiten noodzaak of in strijd met eenig wettelijk voorschrift, gedurende de reis het schip verlaat, en ook aan zijn scheepsvolk daartoe last of vergunning geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden.

405. De schipper van een Nederlandsch vaartuig die, buiten noodzaak en buiten voorkennis van den eigenaar of de reederij, handelingen pleegt of gedooft, wetende dat deze het vaartuig of de lading aan opbrenging, aanhouding of ophouding kunnen blootstellen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

De opvarende die, buiten noodzaak en buiten voorkennis van den schipper, met gelijke wetenschap gelijke handelingen pleegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

406
buiten
hij ver
genis
hoogst
407.
buiten
goeder
hoogst
gulden
408.
boord
vernie
gevang
409.
dat hi
nisstra
ste dr
410.
onders
het ee
tuig
wordt
den o
411.
treedt
krach
nome
maan
412.
geldig
om e
betre
gevan
ten 1
413.
klaag
aan
vrijd
word
In
schu
hoog
derd
41
vaar
zijn,
is. z
onde
is va
beve
jaren
41

406. De schipper van een Nederlandsch schip die opzettelijk buiten noodzaak aan een opvarende niet verschaft datgene wat hij verplicht is hem te verschaffen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

407. De schipper van een Nederlandsch schip die opzettelijk buiten noodzaak of in strijd met eenig wettelijk voorschrift goederen werpt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

408. Hij die lading, scheepsvoorraad of scheepsbehoefte, aan boord van een vaartuig aanwezig, opzettelijk en wederrechtelijk verniet, beschadigt of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

409. De schipper die de Nederlandsche vlag voert, wetende dat hij daartoe niet gerechtigd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar, of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

410. De schipper die opzettelijk door het voeren van eenig onderscheidingsteeken aan zijn vaartuig den schijn geeft alsof het een Nederlandsch oorlogsvaartuig ware, of een loodsvaartuig in Nederlandsche wateren of zeegaten dienst doende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

411. Hij die buiten noodzaak op een Nederlandsch schip optreedt als schipper, stuurman of machinist, wetende dat hem krachtens wettelijk voorschrift de bevoegdheid daartoe is ontnomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

412. De schipper van een Nederlandsch schip die zonder geldige reden weigert te voldoen aan eene wettelijke vordering om een beklagde of veroordeelde benevens de tot zijne zaak betrekkelijke stukken aan boord te nemen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

413. De schipper van een Nederlandsch schip die een beklagde of veroordeelde, dien hij op eene wettelijke vordering aan boord genomen heeft, opzettelijk laat ontsnappen of bevrijdt, of bij zijne bevrijding of zelfbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien de ontsnapping, bevrijding of zelfbevrijding aan zijne schuld is te wijten, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

414. De schipper van een Nederlandsch vaartuig die aan vaartuigen, schippers of opvarenden, wetende dat zij in nood zijn, niet zoodanige hulp verleent als waartoe hij bij machte is, zonder zijn vaartuig, de opvarenden of zich zelven aan ondergang bloot te stellen, wordt, indien de dood het gevolg is van aanvaring of aandrijving met het vaartuig waarover hij bevel voert, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

415. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 381—387,

402 en 403 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 28 n°. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

DERTIGSTE TITEL.

Begunstiging.

416. Hij die opzettelijk eenig door misdrijf verkregen voorwerp koopt, inruilt, in pand neemt, als geschenk aanneemt of uit winstbejag verbergt, wordt, als schuldig aan heling, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Dezelfde straf wordt opgelegd aan hem die opzettelijk uit de opbrengst van eenig door misdrijf verkregen voorwerp voordeel trekt.

417. Hij die een gewoonte maakt van het opzettelijk koopen, inruilen, in pand nemen of verbergen van door misdrijf verkregen voorwerpen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

De schuldige kan worden ontzet van de in artikel 28 n°. 1—4 vermelde rechten en van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft.

418. Hij die eenig geschrift of eenige afbeelding uitgeeft van strafbaren aard, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien:

1°. de dader noch bekend is, noch op de eerste aanmaning na den rechtsingang is bekend gemaakt;

2°. de uitgever wist of moest verwachten, dat de dader op het tijdstip der uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten het rijk in Europa gevestigd zou zijn.

419. Hij die eenig geschrift of eenige afbeelding drukt van strafbaren aard, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien:

1°. de persoon op wiens last het stuk gedrukt is noch bekend is, noch op de eerste aanmaning na den rechtsingang is bekend gemaakt;

2°. de drukker wist of moest verwachten dat de persoon op wiens last het stuk gedrukt is, op het tijdstip der uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten het rijk in Europa gevestigd zou zijn.

420. Indien de aard van het geschrift of de afbeelding een misdrijf oplevert dat alleen op klachte vervolgbaar is, kan de uitgever of drukker in de gevallen der beide voorgaande artikelen alleen vervolgd worden op klachte van hem tegen wien dat misdrijf gepleegd is.

EEN EN DERTIGSTE TITEL.

Bepalingen over herhaling van misdrijf aan verschillende titels gemeen.

421. De in de artikelen 105, 174, 208—212, 216—222, 225—229, 232, 310—312, 315, 317, 318, 321—323, 326—332, 341, 343, 344, 346, 359, 361, 366, 373, laatste lid, 402, 416 en 417 bepaalde gevangenisstraf kan met een derde worden

verhoogd
vijf jaren
hem we
uitgespro
duisteri
sproker
die stra
het pleg
nog nie
422.
lid, 116
381, 3
tijdelijk
92, 108
derde v
drijf n
hetzij
schreve
wegens
deren
person
heel o
geheel
misdri
423.
en 41
hoogd
jaren
wegen
gesp.c
gaan,
indien
voerir

Dve

42

iet
enig
70r
est
l
s v
st

verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige hetzij eene tegen hem wegens een der in die artikelen omschreven misdrijven uitgesproken gevangenisstraf, hetzij eene wegens diefstal, verduistering of bedrog krachtens de militaire wetten uitgesproken straf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden; of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard.

422. De in de artikelen 108, eerste lid, 109, 110, 115, eerste lid, 116, 141, 181, 182, 287, 290, 291, 293, 296, 297, 300—303, 381, 382, 395 en 396 bepaalde gevangenisstraf, alsmede de tijdelijke gevangenisstraf op te leggen krachtens de artikelen 92, 108, tweede lid, 115, tweede lid, 288 en 289, kan met een derde worden verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige hetzij eene tegen hem wegens een der in die artikelen omschreven misdrijven uitgesproken gevangenisstraf, hetzij eene wegens gewelddadig verzet tegen of mishandeling van meerderen in rang of schildwachten, of van geweldenarijen tegen personen krachtens de militaire wetten uitgesproken straf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden; of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard.

423. De in de artikelen 111—113, 117—119, 261—271, 418 en 419 bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige eene tegen hem wegens een der in die artikelen omschreven misdrijven uitgesproken gevangenisstraf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden; of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard.

DERDE BOEK.

Overtredingen.

EERSTE TITEL.

Overtreding betreffende de algemeene veiligheid van personen en goederen.

424. Hij die op of aan den openbaren weg of op eenige voor het publiek toegankelijke plaats, tegen personen of goederen enige baldadigheid pleegt, waardoor gevaar of nadeel kan worden teweeggebracht, wordt, als schuldig aan straatschenderij, gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schul-

dige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste drie dagen worden opgelegd.

425. Met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

10. hij die een dier op een mensch aanhitst of een onder zijne hoede staand dier, wanneer het een mensch aanvalt, niet terughoudt;
20. hij die geene voldoende zorg draagt voor het onschadelijk houden van een onder zijn hoede staand gevaarlijk dier.

426. Hij die, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert, hetzij in het openbaar het verkeer belemmert of de orde verstoort, hetzij eens anders veiligheid bedreigt, hetzij eenige handeling verricht waarbij, tot voorkoming van gevaar voor leven of gezondheid van derden, bijzondere omzichtigheid of voorzorgen worden vereischt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke of de in art. 453 omschreven overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee weken.

427. Met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

10. de eigenaar of gebruiker die ten opzichte van toegangen tot of openingen van kluizen, kelders, onderaardsche lokalen en ruimten, waar die op den openbaren weg uitkomen, niet de noodige voorzorgsmaatregelen neemt ten behoeve van de veiligheid der voorbijgangers;
20. hij die niet zorgt dat eene door hem of op zijn last op een openbaren weg gedane op- of uitgraving of een door hem of op zijn last op den openbaren weg geplaatst voorwerp behoorlijk verlicht en van de gebruikelijke teekenen voorzien is;
30. hij die bij een verrichting op of aan den openbaren weg niet de noodige maatregelen neemt om voorbijgangers tegen mogelijk gevaar te waarschuwen;
40. hij die iets plaatst op of aan, of werpt of uitgiet uit een gebouw, op zoodanige wijze dat door of ten gevolge daarvan iemand die van den openbaren weg gebruik maakt, nadeel kan ondervinden;
50. hij die op den openbaren weg een rij-, trek- of lastdier laat staan, zonder de noodige voorzorgsmaatregelen tegen het aanrichten van schade te hebben genomen;
60. hij die zonder verlof van het bevoegd gezag, eenigen openbaren land- of waterweg verspert of het verkeer daarop belemmert.

428. Hij die, zonder verlof van den burgemeester of van den door dezen aangewezen ambtenaar, eigen onroerend goed in brand steekt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

TI
429.
wordt
10.
C
Q
20
g
Ove
430.
ming d
militair
tenis v
hoogste
431
gestraf
de nac
432.
gestraf
10. a
20. a
433.
person
met he
434.
omschr
in sta
veroor
435
wordt
10
20.
30.
436.
roep v
dat b
hoogst
Hij
toe d
uitoef
schrij
vijftig
Ind
jaren
den s

429. Met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die een vuurwapen afschiet, een vuurwerk ontsteekt of een vuur aanleest op zoo korten afstand van gebouwen of goederen dat daardoor brandgevaar kan ontstaan;
- 2° hij die een luchtbol oplaat, waaraan brandende stoffen gehecht zijn.

TWEEDE TITEL.

Overtredingen betreffende de openbare orde.

430. Hij die zonder verlof van het bevoegd gezag eene opneming doet, eene teekening of beschrijving maakt van eenig militair werk, of die openbaar maakt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden

431. Met geldboete van ten hoogste vijftien gulden wordt gestraft hij die rumoer of burengerucht verwekt waardoor de nachtrust kan worden verstoord.

432. Met hechtenis van ten hoogste twaalf dagen wordt gestraft:

- 1°. als schuldig aan bedelarij, hij die in het openbaar bedelt;
- 2°. als schuldig aan landlooperij, hij die zonder medelen van bestaan rondzwerft.

433. Bedelarij of landlooperij, gepleegd door drie of meer personen boven den leeftijd van zestien jaren, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden.

434. De schuldige aan eene der in de beide vorige artikelen omschreven overtredingen kan bovendien, zoo hij tot werken in staat is, tot plaatsing in eene rijkswerkenrichting worden veroordeeld voor ten hoogste drie jaren

435. Met geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

- 1° hij die zonder daartoe gerechtigd te zijn een Nederlandschen adellijken titel voert of een Nederlandsch orde-teeken draagt;
- 2°. hij die zonder 's Konings verlof, waar dit vereischt wordt, een vreemd ordeteeken, titel, rang of waardigheid aanneemt;
- 3°. hij die, door het bevoegd gezag naar zijn naam gevraagd, een valschen naam opgeeft.

436. Hij die, niet toegelaten tot de uitoefening van een beroep waartoe de wet eene toelating vordert, buiten noodzaak dat beroep uitoefent, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden

Hij die, toegelaten tot de uitoefening van een beroep waartoe de wet eene toelating vordert, buiten noodzaak in de uitoefening van dat beroep de grenzen zijner bevoegdheid overschrijdt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van een schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is ge-

worden, kan, in plaats van de geldboete, in het geval van het eerste lid hechtenis van ten hoogste twee maanden, in het geval van het tweede lid hechtenis van ten hoogste eene maand worden opgelegd.

437. De goud- of zilversmid, kashouder, horlogemaker, uitdrager, winkelhoudende opkooper of tagrijn, die geen doorlopend register houdt of in dat register geene aantekening houdt van alle door hem gekochte goederen, of daarin niet vermeldt den koop prijs, de namen en woonplaatsen der verkoopers, of die nalaat dat register op aanvraag te vertoonen aan den burgemeester of aan den door dezen aangewezen ambtenaar, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste zes dagen worden opgelegd.

438. Hij die er zijn beroep van maakt aan personen nachtverblijf te verschaffen en geen doorlopend register houdt, of nalaat in dat register aan te teekenen of te doen aantekenen de namen, beroep of betrekking, woonplaats, dag van aankomst en van vertrek van de personen die een nacht in zijn huis hebben doorgebracht, of die nalaat dat register op aanvraag te vertoonen aan den burgemeester of aan den door dezen aangewezen ambtenaar, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste zes dagen worden opgelegd.

439. Met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

10. hij die van een krijgsman beneden den rang van officier goederen behoorende tot de kleeding, uitrusting of wapeniging koopt, inruilt, als geschenk aanneemt, in pand, gebruik of bewaring neemt, of zoodanige goederen voor een krijgsman beneden den rang van officier verkoopt, ruilt, ten geschenke, in pand, in gebruik of bewaring geeft, zonder schriftelijke vergunning door of van wege den bevelvoerenden officier afgegeven;
20. de koopman die, eene gewoonte makende van het kooppen van zoodanige goederen, de bij algemeenen maatregelen van inwendig bestuur gegeven voorschriften omtrent het daarvan te houden register niet naleeft.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene dezer overtredingen onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen worden verdubbeld.

440. Hij die drukwerken of stukken metaal in een vorm die op munt- of bankpapier of op muntspeciën doet gelijken, vervaardigt, verspreidt of ter verspreiding in voorraad heeft,

wordt ge-
gelden.

De voor

worden v

441. M

gestraft

10. hij

de

aan

na

20. de

sch

fai

sch

de

ta

442 M

10. hij

he

we

20. de

sch

be

da

vo

Overt

443. H

geme

burgeme

uitgevaan

hechtenis

hoogste v

444. E

alk opge

geldboete

445. H

eele te

rankzin

ghuwde

liende c

oord,

maat-

eden va

hoogste :

446 H

eiligheid

isdrijf

are mac

adelijk

het geld

DE. wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

het ge- De voorwerpen waarmede de overtreding plaats heeft, kunnen
maand worden verbeurdverklaard

441. Met hechtenis van ten hoogste drie maanden wordt gestraft:

10. hij die in staat van faillissement is verklaard, indien hij de wettelijke voorschriften betreffende de verplichting tot aangifte dat hij heeft opgehouden te betalen, niet heeft nageleefd;

20. de bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap of coöperatieve vereeniging welke in staat van faillissement is verklaard, indien hij de wettelijke voorschriften betreffende de verplichting tot aangifte dat de vennootschap of vereeniging heeft opgehouden te betalen, niet heeft nageleefd.

442 Met hechtenis van ten hoogste drie maanden wordt gestraft:

10. hij die, surséance van betaling verzocht of verkregen hebbende, eigenmachtig daden verricht, waartoe de medewerking van bewindvoerders door de wet wordt gevorderd;

20. de bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap of coöperatieve vereeniging welke surséance van betaling verzocht of verkregen heeft, die eigenmachtig daden verricht, waartoe de medewerking van bewindvoerders door de wet wordt gevorderd.

DERDE TITEL.

Overtredingen betreffende het openbaar gezag.

443. Hij die een algemeen voorschrift van politie, krachtens het gemeentewet in buitengewone omstandigheden door den burgemeester of den commissaris des Konings in de provincie uitgevaardigd en afgekondigd, overtreedt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

444 Hij die, wettelijk als getuige, als deskundige of als volk opgeroepen, wederrechtelijk wegblijft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zestig gulden.

445. Hij die, in zaken van minderjarigen of van onder curatelle te stellen of gestelde personen, of van hen die in een krankzinnigengesticht zijn opgenomen, als bloedverwant, aanverwant, echtgenoot, voogd of toeziende voogd, curator of toeziende curator, voor den rechter geroepen om te worden gehoord, noch in persoon noch, waar dit is toegelaten, door een gemachtigde verschijnt, zonder geldige reden van verschooning, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zestig gulden.

446 Hij die, bij het bestaan van gevaar voor de algemeene veiligheid van personen of goederen of bij ontdekking van een misdrijf op heeter daad, het hulpbetoon weigert dat de openbare macht van hem vordert en waartoe hij, zonder zich aanadelijk gevaar bloot te stellen, in staat is, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

447. Hij die eene bekendmaking, vanwege het bevoegd gezag in het openbaar gedaan, wederrechtelijk afscheurt, onleesbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

VIERDE TITEL.

Overtredingen betreffende den burgerlijken staat.

448. Hij die niet voldoet aan eene wettelijke verplichting tot aangifte aan den ambtenaar van den burgerlijken stand voor de registers van geboorte of overlijden, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

449. De bedienaar van den godsdienst die, voordat partijen hem hebben doen blijken dat haar huwelijk ten overstaan van den ambtenaar van den burgerlijken stand is voltrokken, eenige godsdienstige plechtigheid daartoe betrekkelijk verricht, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste twee maanden worden opgelegd.

VIJFDE TITEL.

Overtreding betreffende hulpbehoevenden.

450. Hij die, getuige van het oogenblikkelijk levensgevaar waarin een ander verkeert, nalaat dezen hulp te verleenen of te verschaffen die hij hem, zonder gevaar voor zich zelven of anderen redelijkerwijs te kunnen duchten, verleenen of verschaffen kan, wordt indien de dood van den hulpbehoevende volgt, gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

ZESDE TITEL.

Overtredingen betreffende de zeden.

451. Met hechtenis van ten hoogste drie dagen of geldboete van ten hoogste vijftien gulden wordt gestraft:

- 1o. hij die in het openbaar voor de eerbaarheid aanstoetelijke liederen zingt;
- 2o. hij die in het openbaar voor de eerbaarheid aanstoetelijke toespraken houdt;
- 3o. hij die op eene van den openbaren weg zichtbare plaats voor de eerbaarheid aanstoetelijke woorden of teekeningen stelt.

452. De bordeelhouder die in het huis waarin hij zijn bedrijf uitoefent, eene niet tot zijn gezin behorende vrouw opneemt, zonder haar vooraf, op voor haar verstaanbare wijze in tegenwoordigheid van den burgemeester of van den door dezen aangewezen ambtenaar, op diens bureel te hebben bekendgemaakt met het bedrijf dat in dat huis wordt uitge-

oefent
maand

453
den o
ten h

In
is ver
dige v
ding o
boete.

Bij
oordee
hechte

Bij
een j
volgen
nis op
daaren

eene
een ja
plaats
van e
van h

454
in de

zestie
straft
van t

455
gestra
1o

2o

3o

Ind
is ver

dige v
omsch
van d
den op

456.
boete
1o

2o.

3o.

TITEL VI. OVERTREDING BETREFFENDE DE ZEDEN. 71

oefend, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

453. Hij die zich in kenlijken staat van dronkenschap op den openbaren weg bevindt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog g en jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke of de in artikel 426 omschreven overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste drie dagen worden opgelegd.

Bij tweede herhaling binnen een jaar nadat de eerste veroordeeling wegens herhaling onherroepelijk geworden is, wordt hechtenis van ten hoogste twee weken opgelegd.

Bij derde of volgende herhalingen gepleegd telkens binnen een jaar nadat de laatste veroordeeling wegens tweede of volgende herhaling onherroepelijk geworden is, wordt hechtenis opgelegd van ten hoogste drie weken en kan de schuldige daarenboven, zoo hij tot werken in staat is, tot plaatsing in eene rijkswerkinrichting worden veroordeeld voor ten hoogste een jaar. In geval van herhaling van overtreding na te zijn geplaatst geworden in eene rijkswerkinrichting, vangt de termijn van een jaar, bedoeld in de vorige zinsnede, aan op den dag van het ontslag uit de rijkswerkinrichting.

454. De verkooper van sterken drank of zijn vervanger die in de uitoefening van het beroep aan een kind beneden de zestien jaren sterken drank toedient of verkoopt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

455. Met geldboete van ten hoogste vijftien gulden wordt gestraft:

- 1o hij die door dieren doet trekken of dragen een last welke kenlijk hunne krachten te boven gaat;
- 2o hij die het vervoer door trek- of lastdieren doet plaats hebben op eene noodeloos pijnlijke of kwellende wijze;
- 3o hij die dieren vervoert op een noodeloos pijnlijke of kwellende wijze.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding of wegens het in artikel 254 omschreven misdrijf onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste drie dagen worden opgelegd.

456. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden wordt gestraft:

- 1o hij die een voor het publiek toegankelijk huis van hazardspel, onverschillig of de toegang al of niet van eenige voorwaarde of de inachtneming van eenigen vorm afhankelijk is gesteld, opricht of houdt of in de onderneming daarvan deelneemt;
- 2o hij die in zoodanig huis van hazardspel als bankier of opzichter over het spel werkzaam is;
- 3o hij die tot het houden van zoodanig huis van hazardspel eene plaats verstrekt.

457. Met geldboete van ten hoogste vijftig gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die in een voor het publiek toegankelijk huis van hazardspel, onverschillig of de toegang al of niet van eenige voorwaarde of de inachtneming van eenigen vorm afhankelijk is gesteld, aan het spel deelneemt;
- 2°. hij die, zonder verlof van den burgemeester, gelegenheid geeft tot het houden van hazardspel op den openbaren weg.

ZEVENDE TITEL.

Overtredingen betreffende de veldpolitie.

458. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, zijn niet-nutvliegend pluimgedierte laat loopen in tuinen of op eenigen grond die bezaaid, bepoot of beplant is, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

459. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, vee laat loopen in tuinen, hakbosschen of rijswaarden, op eenig wei- of hooiland of op eenigen grond die bezaaid, bepoot of beplant is, of die ter bezaaiing, bepoting of beplanting is gereedgemaakt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

460. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, loopt op eenigen grond die bezaaid, bepoot of beplant is, of die ter bezaaiing, bepoting of beplanting is gereedgemaakt, of gedurende de maanden Mei tot en met October op eenig wei- of hooiland, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

461. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, over eens anders grond waarvan de toegang op eene voor hem blijkbare wijze door den rechthebbende is verboden, loopt, rijdt, of vee laat loopen, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

ACHSTE TITEL.

Ambtsovertredingen.

462. De ambtenaar, bevoegd tot de uitgifte van afschriften of uittreksels van vonnissen, die zoodanig afschrift of uittreksel uitgeeft alvorens het vonnis behoorlijk is ondertekend, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

463. De ambtenaar die zonder verlof van het bevoegd gezag afschrift maakt of uittreksel neemt van geheime regeeringsbescheiden of die openbaarmaakt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

464. Het hoofd van een gesticht, bestemd tot opsluiting van veroordeelden, voorloopig aangehouden en of gegijzelden, of van een rijksopvoedingsgesticht of krankzinnigengesticht, die iemand in het gesticht opneemt of houdt, zonder zich het bevel van de bevoegde macht of de rechterlijke uitspraak te hebben laten vertoonen, of die nalaat van deze opneming en van het bevel of

de uits
de vere
van te
honder

465.

vóór d
of verk
wordt
gulden.

466.

handelt
de regi
liteiten
straft

467.

eene ak
los blad
driehon

468.

gestraft

10. d

1

20. c

1

v

469.

alvoren
straft

470.

bepalin
aan boe
honder

471.

gestraft

10. c

d

e

f

20. c

n

g

Indie
jaren z
schuldi
geword
hoogste

472.

voldoet

de uitspraak op grond waarvan zij geschiedt, in zijne registers de vereischte inschrijving te doen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden.

465. De ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat vóór de voltrekking van een huwelijk zich de bewijsstukken of verklaringen te laten geven die de burgerlijke wet vordert, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

466. De ambtenaar van den burgerlijken stand die in strijd handelt met enig voorschrift der burgerlijke wet omtrent de registers van den burgerlijken stand, of omtrent de formaliteiten vóór of de voltrekking van een huwelijk, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

467. De ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat eene akte in de registers in te schrijven of eene akte op een los blad schrijft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

468. Met geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft:

- 1o. de ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat aan het bevoegd gezag de opgave te doen die eenig wettelijk voorschrift van hem vordert;
- 2o. de ambtenaar die nalaat aan den ambtenaar van den burgerlijken stand de opgaven te doen die eenig wettelijk voorschrift van hem vordert.

NEGENDE TITEL.

Scheepvaartovertradingen.

469. De schipper van een Nederlandsch schip die vertrekt alvorens de monstertol is opgemaakt en geteekend, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

470. De schipper die niet alle door of krachtens wettelijke bepalingen gevorderde scheepspapieren, boeken of bescheiden aan boord heeft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

471. Met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- 1o. de schipper van een Nederlandsch vaartuig die het bij de wet vereischte dagregister of strafregister niet overeenkomstig de wettelijke voorschriften houdt of niet vertoont wanneer en waar de wet dit vordert;
- 2o. de schipper van een Nederlandsch vaartuig die, bij gemis van strafregister, nalaat den rechter de bij de wet gevorderde mededeelingen te doen.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene dezer overtredingen onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste twee maanden worden opgelegd.

472. De schipper van een Nederlandsch vaartuig die niet voldoet aan zijn wettelijke verplichting betreffende de inschrij-

ving en kennisgeving van geboorten of sterfgevallen die gedurende een zeereis plaats hebben, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

473. De schipper of schepeling die niet in acht neemt de wettelijke voorschriften vastgesteld tot voorkoming van aanvaring of aandrijving, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

474. De schipper van een Nederlandsch vaartuig die nalaat aan vaartuigen, schippers of opvarenden in nood zoodanige hulp te verleen als waartoe hij bij machte is zonder zijn vaartuig, de opvarenden of zich zelven aan ondergang bloot te stellen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Algemeene Slotbepaling.

475. Het in werking treden van dit wetboek wordt nader bij de wet geregeld. *)

*) Het in werking treden is bepaald op den 1sten September 1886.

§ 1. B
v

In d
in een
voorda
last d
vorder
van he

1 0
2 0
3 0

Wor
een va
met u
bij de
2. T
bedoel
schrift
stande
den va
plaats
daad,
officier
onder

Het
de rec
Gelij
worden
Het

e geda-
ldboete

emt de
aanva-
an ten

e nalaat
ge hulp
tuig, de
n, wordt
eldboete

it nader

Septem-

WET van den 15den Januari 1886 (Stbl.
n°. 7), houdende bepalingen tot uitvoering
van de artikelen 38 en 39 van het Wetboek
van Strafrecht.

- § 1. Bepalingen, regelende de wijze waarop de last
van den burgerlijken rechter wordt ver-
kregen tot plaatsing van een kind
in een Rijksopvoedingsgesticht.

ARTIKEL 1.

In de gevallen, waarin de wet de plaatsing van een kind
in een Rijksopvoedingsgesticht toelaat wegens feiten, begaan
voordat het den leeftijd van tien jaren heeft bereikt, kan de
last daartoe binnen een jaar nadat die feiten zijn begaan ge-
vorderd worden door den officier van justitie bij de rechtbank
van het arrondissement:

- 1°. waarin het kind woont,
- 2°. waarin het verblijf houdt, of
- 3°. waarin het feit is begaan.

Wordt de kennisneming der zaak gelijktijdig aan meer dan
een van de drie genoemde rechtbanken onderworpen, zoo blijft,
met uitsluiting van de overige, die rechtbank bevoegd, welke
bij de bovenstaande rangschikking vroeger is geplaatst.

2. Ten aanzien van de opsporing van de in het vorig artikel
bedoelde feiten en de voorloopige informatiën gelden de voor-
schriften van het Wetboek van Strafvordering, met dien ver-
stande, dat hetgeen wordt voorgescreven ten opzichte van
den verdachte geldt ten opzichte van het kind, en dat in de
plaats van de voorloopige aanhouding bij ontdekking op heeter
daad, door den betrokken rechter commissaris, officier of hulp-
officier van justitie kan worden bevolen dat het kind voorloopig
onder behoorlijk toezicht in verzekerde bewaring worde gesteld.

Het bevel vervalt, wanneer het niet binnen drie dagen door
de rechtbank is bekrachtigd.

Gelijk bevel kan in elken stand der zaak door de rechtbank
worden verleend op vordering van den officier van justitie

Het bevel der rechtbank geldt, behoudens verlenging, voor

niet langer dan dertig dagen, en kan door de rechtbank steeds worden ingetrokken.

Hangende appèl en cassatie blijft het bevel van kracht.

8. Wanneer de zaak tot genoegzame klaarheid is gebracht en er naar het oordeel van den officier van justitie grond bestaat tot plaatsing in een Rijksopvoedingsgesticht, dient hij zijne daartoe strekkende vordering met de stukken bij de rechtbank in.

4. Indien ter zake van hetzelfde feit tegen andere personen eene strafrechtelijke vervolging wordt ingesteld, wordt de behandeling der zaak geschorst totdat de strafrechter zal hebben beslist.

De rechtbank zal aan de uitspraak van den strafrechter zoodanige kracht toekennen, als zij zal meenen te behooren.

5. Alvorens te beschikken, zal de rechtbank, tenzij reeds dadelijk van oordeel, dat de vordering niet voor toewijzing vatbaar is, het verhoor bevelen van het kind, van zijn wettigen vertegenwoordiger, van de getuigen en van alle andere personen, wier verhoor noodig voorkomt.

De oproeping wordt beteekend door een deurwaarder of die naar van de openbare macht. In die van het kind en zijn vertegenwoordiger wordt het feit vermeld,

Bij niet-verschijning van de in het eerste lid bedoelde personen kan de rechtbank een bevel van medebrenging verleen.

6. Na afloop der verhooren doet de rechtbank op de conclusiën van het openbaar ministerie bij gemotiveerde beschikking uitspraak.

Indien het feit voldoende is gebleken en de wet plaatsing in een Rijksopvoedingsgesticht wegens dat feit toelaat, wijst de rechtbank, zoo zij van oordeel is dat voor zoodanige plaatsing termen bestaan, de vordering toe.

7. De beschikking, waarbij de plaatsing is bevolen, wordt aan het kind en zijn vertegenwoordiger beteekend op de wijze voorgeschreven bij art. 5.

8. Het kind en zijn vertegenwoordiger kunnen binnen acht dagen na de beteekening van het bevel daartegen bij verzoekschrift aan het hof, in te dienen ter griffie der rechtbank die het vonnis gewezen heeft, in hooger beroep komen.

9. Indien het hof de beschikking der rechtbank bekrachtigt, of de plaatsing voor een anderen tijd gelast, kunnen het kind en zijn vertegenwoordiger daartegen beroep in cassatie doen binnen acht dagen nadat 's hofs beschikking hun is beteekend.

10. De cassatie wordt aangeteekend bij verzoekschrift aan den Hoogen Raad, houdende middelen, in te dienen ter griffie van het hof.

De Hooge Raad doet, zonder dat beteekening aan de wederpartij of oproeping van partijen plaats vindt, uitspraak op de conclusiën van het openbaar ministerie.

11. De opneming in het Rijksopvoedingsgesticht geschiedt tegen overlegging van een extract van de beschikking, waarbij de plaatsing is bevolen.

12. Waar in deze paragraaf gesproken wordt van de rechtbank, het hof of den Hoogen Raad, wordt daarmede bedoeld de raadkamer voor burgerlijke zaken dier colleges.

2. Bepa
tot o
wo

13. H
tijd verst
praak v
moeten v
op de vo
den verte

De offi
daartoe s
acht ove
appointe
vertegen
vordering
ping van

Het ve
hem ond
gesteld
daarop v
baar te
beslissen

zoo wel v
Vorde
Rijksopv
beslist d
Tegen

14. In
gesticht
rechtba
vorderin
doeld.

Al he
en de r
cureur

15. A
plaatsin
veroorz
tot ont

16. A
zijn vr
De s
stelling

naar d
17.
van St

2. Bepalingen, regelende de wijze, waarop de last tot ontslag uit het Rijksopvoedingsgesticht wordt verkregen vóórdat de bij het vonnis bepaalde termijn is verstreken.

13. Het ontslag uit het Rijksopvoedingsgesticht vóórdat de tijd verstreken is gedurende welken het kind ingevolge de uitspraak van den burgerlijken of den strafrechter daarin zou moeten verblijven, kan door denzelfden rechter worden bevolen op de vordering van den officier van justitie of op verzoek van den vertegenwoordiger van het kind

De officier van justitie, het ontslag vorderende, levert zijne daartoe strekkende vordering, met de stukken, welke hij noodig acht over te leggen, bij de rechtbank in, die bij eenvoudig appointement op de vordering, de oproeping gelast van den vertegenwoordiger, tegen een bekwamen termijn om op de vordering te worden gehoord. De rechtbank kan ook de oproeping van het kind gelasten.

Het verzoek van den vertegenwoordiger geschiedt bij een door hem ondertekend verzoekschrift. Het wordt door de rechtbank gesteld in handen van den officier van justitie, ten einde daarop verslag te doen en zijn gevoelen aan de rechtbank kenbaar te maken. De rechtbank kan, alvorens op het verzoek te beslissen, de oproeping gelasten tegen een bekwamen termijn zoowel van den vertegenwoordiger als van het kind.

Vorderingen of verzoeken tot ontslag van kinderen uit het Rijksopvoedingsgesticht worden in raadkamer behandeld en beslist door dezelfde rechtbank, die de plaatsing heeft bevolen.

Tegen de beslissing is geen hooger beroep toegelaten.

14. Indien de plaatsing van het kind in een Rijksopvoedingsgesticht in hooger beroep, met vernietiging van een vonnis der rechtbank, door het hof is bevolen, wordt het verzoek of de vordering tot ontslag van het kind, in het vorige artikel bedoeld, bij dat college aanhangig gemaakt.

Al hetgeen in het vorige artikel van den officier van justitie en de rechtbank is bepaald, geldt in dat geval voor den procureur-generaal en het hof.

§ 3 Bepalingen aan de twee vorige paragrafen gemeen.

15. Al de kosten, zoowel die welke door de vordering tot plaatsing van het kind in een Rijksopvoedingsgesticht worden veroorzaakt, als die welke zodanige plaatsing en de aanvraag tot ontslag doen ontstaan, blijven voor rekening van den Staat.

16. Alle stukken, ter uitvoering van deze wet opgemaakt, zijn vrij van zegel en registratie

De salarissen der griffiers en deurwaarders en de schadeloosstellingen der getuigen, tolken en deskundigen worden berekend naar de tarieven voor strafzaken vastgesteld.

17. Deze wet treedt in werking te gelijk met het Wetboek van Strafrecht.

WET van den 15den April 1886 (Stbl. n°. 64) houdende bepalingen, regelende het in werking treden van het bij de wet van 3 Maart 1881 (Stbl. n°. 35) vastgestelde Wetboek van Strafrecht en den overgang van de oude tot de nieuwe strafwetgeving, alsmede om overeenstemming te brengen tusschen de bestaande wetten en het nieuwe wetboek.

§ 1. Algemeene bepalingen.

ARTIKEL I.

De wetten van 10 Juni 1840 (Stbl. no. 20—26) zijn ingetrokken.

2. Het bij de wet van 3 Maart 1881 (Stbl. no. 35) vastgestelde Wetboek van Strafrecht treedt in werking op den 1sten September 1886.

§ 2. Bepalingen, houdende afschaffing, handhaving of wijziging van wetten die thans in werking zijn.

3. Op het in art. 2 vermelde tijdstip zijn afgeschaft:

a. het Fransche Wetboek van Strafrecht (Code Pénal) voor zoover het thans nog hier te lande van kracht is;

b. het besluit van den Souvereinen Vorst van 24 Januari 1814 (Stbl. no 17) omtrent den boekhandel en den eigendom van letterkundige werken, voor zooverre dit besluit nog niet is afgeschaft;

c. de wetten van:

6 October 1791, concernant les biens et usages ruraux et la police rurale;

28 September 1816 (Stbl. no. 51), „tot vaststelling van straffen voor hen, die vreemde Mogendheden beleedigen“;

12 December 1817 (Stbl. no 33), „houdende straffen tegen degenen, die, niet aan den militairen rechtsdwang onderworpen, de desertie van het krijgsvolk begunstigen.“;

20 November 1818 (Stbl. no. 39), „houdende strafbepalingen om den slavenhandel te beteugelen“;

23 December 1824 (Stbl. no. 75), „houdende daarstelling van nadere maatregelen tot wering en uitroeijing van den slavenhandel“;

16 M
gaping
19 M
van ve
drinkw
1 Ju
laster
algeme
24 A
valsche
10 M
der be
3 M
fen, u
van 16
28 J
van e
straffe
3 M
den m
geplee
29 J
in de
3 Ju
der w
het k
milita
25
art. 1
straff
22
geval
17
straf
24
van 2
gen i
12
tegen
ander
het V
12
414,
bepal
31
van a
aansp
wege
d.
werp
Wett
onder
wette

16 Mei 1829 (Stbl. no. 34), „houdende aanvulling van eenige gapingen in het Wetboek van Strafrecht“;

19 Mei 1829 (Stbl. no. 35), „strekken om de vermenging van vergiftige of andere schadelijke zelfstandigheden in eet- en drinkwaren te beteugelen“;

1 Juni 1830 (Stbl. no. 15), „tot beteugeling van hoon en laster en andere vergrijpen tegen het openbaar gezag en de algemeene rust“;

24 April 1836 (Stbl. no. 13), „betrekkelijk de misdaden van valsche munt en muntschennis“;

10 Mei 1837 (Stbl. no. 21), „houdende tijdelijke aanvulling der bepalingen omtrent de enkele en bedriegelijke bankbreuk“;

3 Mei 1851 (Stbl. no. 44), „regelende de verjaring der straffen, uitgesproken wegens de misdrijven, vermeld in de wetten van 16 Mei 1829 (Stbl. no. 34) en 1 Juni 1830 (Stbl. no. 15)“;

28 Juni 1851 (Stbl. no. 68), „tot invoering van het stelsel van eenzame opsluiting ten aanzien van enkele op te leggen straffen“;

3 Maart 1852 (Stbl. no. 20), „regelende de gevolgen van door den militairen strafregter uitgesproken veroordeelingen bij later gepleegde misdaad of wanbedrijf“;

29 Juni 1854 (Stbl. no. 102), „houdende eenige veranderingen in de straffen op misdrijven gesteld“;

3 Juni 1859 (Stbl. no. 44), „houdende wijziging en aanvulling der wet van 12 December 1817 (Stbl. no. 33), met opzigt tot het koopen, in pand of bewaring nemen, of ontvangen van militaire kleedingstukken enz.“;

25 December 1860 (Stbl. no. 102), „houdende aanvulling van art. 10 der wet van 29 Juni 1854 (Stbl. no. 102), omtrent strafbare poging tot misdaad“;

22 April 1864 (Stbl. no. 29), houdende bepalingen voor het geval van wanbetaling van boeten in strafzaken“;

17 September 1870 (Stbl. no. 162), „tot afschaffing der doodstraf“. De artt. 2 en 7 dezer wet blijven van kracht;

24 Juli 1871 (Stbl. no. 84), tot wijziging van art. 7 der wet van 29 Juni 1854 (Stbl. no. 102), „houdende eenige veranderingen in de straffen op misdrijven gesteld“;

12 April 1872 (Stbl. no. 23), „houdende bedreiging van straf tegen de vernieling en de onbruikbaarmaking van schepen en andere vaartuigen door andere dan de in artt. 434 en 435 van het Wetboek van Strafrecht genoemde middelen“;

12 April 1872 (Stbl. no. 24), „tot vervanging van de artt. 414, 415 en 416 van het Wetboek van Strafrecht door andere bepalingen“;

31 December 1875 (Stbl. no. 255), „tot toepasselijkverklaring van art. 55 van het Wetboek van Strafrecht, voor zooveel de aansprakelijkheid voor de gerechtskosten betreft op hen, die wegens ééne en dezelfde overtreding veroordeeld worden“;

d. de strafbepalingen alsmede alle bepalingen omtrent onderwerpen in de acht eerste Titels van het eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht behandeld, welke in andere dan de onder a, b en c genoemde wetten voorkomen, voor zoover die wetten vóór 1 Maart 1886 zijn in werking getreden en de

bedoelde bepalingen niet in deze wet worden gehandhaafd.

Disciplinaire voorschriften worden niet als bepalingen beschouwd, onder letter *d* bedoeld.

4. Op het in art. 2 vermelde tijdstip zijn mede afgeschaft:

1°. het avis du Conseil d'Etat van ^{28 October}_{20 November} 1806 sur la compétence en matière de délits commis à bord des vaisseaux neutres dans les ports et rades de France;

2°. de wet van 29 Juni 1854 (Stbl. no. 103), houdende „uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters in strafzaken.

5. De bepalingen krachtens welke de Regeering vreemdelingen, wegens bedelarij of landlooperij veroordeeld, over de grenzen doet leiden, blijven van kracht.

6. Blijven van kracht de bepalingen omtrent onderwerpen in de acht eerste Titels van het eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht behandeld alsmede de strafbepalingen, welke voorkomen in verdragen met buitenlandsche Mogendheden.

Feiten, bij deze verdragen strafbaar gesteld, worden, voor zoover deze strafbaarstelling niet geschiedt door toepasselijk-verklaring van het nationale recht, beschouwd als overtredingen.

7. Blijven van kracht de bepalingen omtrent onderwerpen in de acht eerste Titels van het eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht behandeld alsmede de strafbepalingen, welke voorkomen in wetten rakende zaken van Rijksbelastingen, met uitzondering van het tweede lid van art. 9, het vierde lid van art. 13 en art. 27 der wet van 18 September 1852 (Stbl. no. 178) „omtrent den waarborg en de belasting der gouden en zilveren werken“.

Het maximum der daarin bepaalde gevangenisstraffen wordt met de helft verminderd. De minima van het Wetboek van Strafrecht zijn toepasselijk zoowel voor die straffen als voor de geldboeten, welke volgens de tegenwoordige belastingwetten, bij het bestaan van verzachtende omstandigheden, voor vermindering vatbaar zijn.

De in zake van Rijksbelastingen thans geldende bepalingen voor het geval van wanbetalingen van boeten en gerechtskosten blijven van kracht.

Gevangenisstraf, tot verhaal van geldboete of gerechtskosten of van beide, wordt vervangen door hechtenis van gelijken duur doch den tijd van één jaar niet overschrijdende. Het algemeen minimum van het Wetboek van Strafrecht is ook voor deze hechtenis van toepassing.

Lijfswang tot verhaal van geldboete of gerechtskosten blijft bestaan in de gevallen waarin hij thans kan worden toegepast.

De lijfswang zal bij gebleken onvermogen nimmer den duur van zes maanden te boven gaan, behoudens hervatting indien de veroordeelde later in staat geraakt om het door hem verschuldigde te voldoen.

Ook bij in- of vervoer van goederen in strijd met de Rijksbelastingwetten door kinderen beneden den leeftijd van tien, of, indien niet blijkt, dat door hen met oordeel des onderscheids is gehandeld, beneden den leeftijd van zestien jaren, kan de rechter, in het tweede lid van de artt. 38 en 39 van

het Wet
bestuur
goederen

De fe
beschou
62 eerst

8. Art
dering

„Wan
arrondis

vergezel
de regt

van mi
teregtz

gesteld
hoor va

In h
Organis

„een be
ingang

Art.
gaat de

In h
woorde

de in
aan

voorme
indien

besliss
gegeve

aan
In

„het h
Art.

In
art. 2

de ko
Art.

wijzig
Het

320 w
„Zo

gekres
van d

hij he
stuk

hooge
He

art 3
9.

straf
beho

Ied

het Wetboek van Strafrecht aangewezen, op vordering van het bestuur der belastingen, de verbeurdverklaring der aangehaalde goederen uitspreken.

De feiten, in het eerste lid van dit artikel bedoeld, worden beschouwd als misdrijven, behalve voor de toepassing van art. 62 eerste lid van het Wetboek van Strafrecht.

8. Artikel 26 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering wordt gelezen:

„Wanneer de opschudding op de terechtzitting van eene arrondissements-regtbank, een gerechtshof of den Hoogen Raad vergezeld is geweest van beleedigingen of bedreigingen jegens de registers of de regterlijke ambtenaren, welke het kenmerk van misdrijf dragen, zullen de daders dadelijk op dezelfde terechtzitting, zonder eenige dagvaarding, kunnen worden terechtgesteld en, nadat de feiten tot klaarheid gebragt zijn, na verhoor van het openbaar ministerie kunnen worden veroordeeld“.

In het tweede lid van art. 13 der wet op de Regterlijke Organisatie en het beleid der justitie worden de woorden: „een bevel van dagvaarding in persoon.“ vervangen door; „regtsingang zonder bevel van gevangenneming of gevangenhouding“.

Art. 10 van de wet van 15 Januari 1886 (Stbl. no. 5) ondergaat de volgende wijzigingen:

In het onder dat artikel voorkomende art. 88 worden de woorden: „of de in de artt. 390, 1°. 391“ vervangen door: „of de in de artt. 390, 1°. 391, 1°.“;

aan de tweede zinsnede van het tweede lid van het onder voormeld art. 10 voorkomende art. 123 *d* wordt toegevoegd; „en indien het van die bevoegdheid gebruik gemaakt heeft, tot de beslissing daarover, mits binnen den daarvoor gestelden tijd gegeven“;

aan voormeld art. 10 wordt toegevoegd:

In art. 105 worden de woorden „den cipier“ vervangen door „het hoofd“.

Art. 12 van laatstgemelde wet ondergaat de volgende wijziging:

In het tweede lid van het onder dat artikel voorkomende art. 221 *v* vervallen de slotwoorden: „en over de verwijzing in de kosten, door de beleedigde partij gemaakt“.

Art. 20 van laatstgemelde wet ondergaat de volgende wijzigingen:

Het eerste lid van het onder dat artikel voorkomende art. 320 wordt gelezen:

„Zoodra de procureur-generaal voldoende aanwijzing heeft gekregen van een gepleegd misdrijf, als bij art. 315 bedoeld en van den persoon, die zich daaraan heeft schuldig gemaakt en hij het verleenen van regtsingang noodig oordeelt, biedt hij de stukken met zijne daartoe strekkende vordering aan den hoogen raad aan“

Het laatste lid van het onder voormeld art. 20 voorkomende art. 325 vervalt.

9. De militaire strafwetten en de bepalingen van militair strafrecht, in andere wetten voorkomende, blijven van kracht, behoudens de hieronder volgende wijzigingen.

Ieder feit, strafbaar volgens die wetten en bepalingen, wordt,

voor zoover het niet als disciplinair vergriep te beschouwen is, beschouwd als misdrijf.

In art. 7 der wet van 17 September 1870 (Stbl. no. 162), „tot afschaffing der doodstraf“, worden de woorden „tuchthuisstraf van vijf tot vijf en twintig jaren“ vervangen door: „militaire gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaren“; en de woorden: „kruiwagenstraf van vijf tot vijftien jaren“ door: „militaire gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren“.

De wetten van 14 November 1879 (Stbl. no. 191 en no. 193), tot „wijziging van het Crimineel Wetboek voor het Krijgsvolk te lande“ en tot „wijziging van het Crimineel Wetboek voor het Krijgsvolk te water“, ondergaan de navolgende wijzigingen:

Het eerste lid van art. 2, in beide wetten, wordt vervangen door de navolgende bepaling:

„Bij veroordeeling tot eene gevangenisstraf van drie jaren of meer spreekt de militaire regter tevens de in art. 11 vermelde vervallenverklaring uit“

In het tweede lid van art. 2, in beide wetten, worden de woorden „Bij veroordeeling tot eene der andere straffen van het gemeene regt“ vervangen door: „Bij veroordeeling tot gevangenisstraf van minder dan drie jaren“.

In het tweede lid van art. 3, in beide wetten, wordt het woord „gevangenisstraf“ vervangen door: „hechtenis“.

Art. 4, B. 1°., in beide wetten, vervalt.

Het tweede en derde lid van art. 5, in beide wetten, vervallen.

Het eerste en tweede lid van art. 7, in beide wetten, worden gelezen;

„De militaire gevangenisstraf bestaat in opsluiting in eene strafgevangenis.

„Haar duur is ten minste één dag en, behoudens de gevallen waarin zij de straf van den strop vervangt en die van strafverhooging ter zake van samenloop van misdrijven, ten hoogste vijftien achtereenvolgende jaren.

„Bij strafverhooging ter zake van samenloop van misdrijven is zij ten hoogste twintig achtereenvolgende jaren.“

In het derde en vierde lid van art. 7, in beide wetten, wordt het woord „vijf“ vervangen door: „drie“.

In het vierde lid van art. 7, in beide wetten, worden de woorden „spreekt... uit“, vervangen door: „kan... uitspreken“.

Het vijfde en zesde lid van art. 7, in beide wetten, worden gelezen:

„Op deze militaire gevangenisstraf zijn toepasselijk de regelen, in het eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht voor de gevangenisstraf geschreven.“

Art. 10 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 191) en het eerste, vierde en vijfde lid van art. 10 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 193) worden gelezen:

„De straf van militaire detentie bestaat in opsluiting in een huis van bewaring, of, zoo de gelegenheid ontbreekt daarvan gebruik te maken, in een huis van provoost, voor den tijd van ten minste één dag en ten hoogste twee achtereenvolgende jaren, behoudens het geval van strafverhooging ter zake van

amenloop van misdrijven, in welk geval haar duur ten hoogste twee jaren en acht maanden is.

„Op de militaire detentie zijn toepasselijk de regelen, in het eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht voor de hechtenis geschreven.

„Het verzoek van den veroordeelde om de detentie in afzondering te ondergaan wordt alleen toegestaan zoo daartoe gelegenheid bestaat “

In het derde lid van art. 10 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 193) vervallen de woorden: „of zelfs de verdere uitvoering geschorst“

In het derde lid van art. 13 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 191) en in het tweede lid van art. 13 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 193) worden de woorden „militaire detentie of tot correctioneele gevangenisstraf, wanneer“ vervangen door: „militaire detentie, tot militaire gevangenisstraf of tot gevangenisstraf, beide van minder dan drie jaren, voor zoover de regter niet tevens de in art. 12 vermelde ontzegging heeft uitgesproken en.”

Het eerste lid van art. 15 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 191) en van art. 16 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 193) wordt gelezen:

„Wanneer een militair tot militaire gevangenisstraf of tot gevangenisstraf zonder de in art. 12 vermelde ontzegging, tot hechtenis of tot militaire detentie is veroordeeld geweest, wordt de tijd zijner opsluiting, ook der preventieve, niet als diensttijd medegerekend.”

In het eerste lid van art. 16 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 191) en van art. 17 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 193) worden de woorden „wanneer tegen het voltooid misdrijf de doodstraf met eerloosverklaring of de tuchthuisstraf is bedreigd“ vervangen door: „wanneer op het voltooid misdrijf door het Crimineel Wetboek de doodstraf met den strop werd gesteld”,

In het tweede lid van laatstgemelde beide artikelen worden de woorden: „tuchthuisstraf van vijf tot twintig jaren“ vervangen door: „militaire gevangenisstraf van ten hoogste dertien jaren”.

Het eerste lid van art. 17 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 191) en van art. 18 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 193) vervalt. Aan deze artikelen wordt als nieuw lid toegevoegd de navolgende bepaling:

„De betrekkelijke zwaarte van ongelijksoortige militaire hoofdstaffen wordt bepaald door de volgorde van art. 4; die van burgerlijke en militaire straffen door deze volgorde: doodstraf, gevangenisstraf, militaire gevangenisstraf, militaire detentie, hechtenis, geldboete, met dien verstande, dat de voorrang der gevangenisstraf boven de militaire gevangenisstraf en der militaire detentie boven de hechtenis eerst bij gelijke maxima der gestelde straffen in aanmerking komt.”

Art. 18 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 191) en art. 19 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 193) worden vervangen door de volgende bepaling:

„Het regt tot strafvordering wegens militaire misdrijven verval door verjaring:

„1°. in zes jaren voor de misdrijven waarop militaire detentie of militaire gevangenisstraf van niet meer dan drie jaren is gesteld met uitzondering van het misdrijf van desertie;

„2°. in achttien jaren voor de misdrijven waarop in het Crimineel Wetboek de doodstraf met den strop werd gesield;

„3°. in twaalf jaren voor het misdrijf van desertie en alle andere misdrijven niet in Nos 1 en 2 bedoeld“.

In het eerste lid van art. 19 der wet van 14 November 1874 (Stbl. no. 191) en in het tweede lid van art. 20 der wet van 14 November 1879 (Stbl. n°. 193) worden de woorden „met eerloosverklaring“ vervangen door: „met de in art. 11 vermelde vervallenverklaring“.

In de beide voormelde artikelen en de door deze gewijzigde artikelen van de Crimineele Wetboeken te water en te lande vervallen de minima van den duur der militaire gevangenisstraf en der militaire detentie.

De maxima van den duur der militaire gevangenisstraf krachtens een der beide artikelen en de door deze gewijzigde artikelen van de Crimineele Wetboeken te water en te lande op te leggen, worden verminderd:

bijaldien meer dan tien jaren kon worden opgelegd, met vijf jaren;

bijaldien tien jaren of minder kon worden opgelegd, tot de helft.

Art. 21 der wet van 14 November 1879 (Stbl. no. 193) vervalt.

10. De volgende strafbepalingen en bepalingen omtrent onderwerpen in de eerste acht Titels van het eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht behandeld, blijven, behoudens de in deze wet vermelde wijzigingen, van kracht.

1°. Art. 12 van de publicatie van 24 Februari 1806, houdende bepalingen omtrent een algemeen rivier- of waterregt, art. 7 van Titel XXVIII en, voor zoover het hertogdom Limburg betreft, de artt. 42, 43 en 44 van Titel XXVII van de Ordonnance des eaux et forêts du mois d'Août 1669;

de woorden, voorkomende in het eerste lid van art. 13 voormeld „te verdeelen“ tot en met de woorden „waar de contraventie is geschied“ alsmede de woorden in het tweede lid van dit artikel „op dubbel gewin“ vervallen;

De in artt. 7 en 42, tweede lid, bepaalde geldboeten van 500 livres worden vervangen door geldboeten van ten hoogste honderd gulden. Overtreding van art. 42, eerste lid, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden. De in art. 44 bepaalde straf „d'être punis comme usurpateurs“ wordt vervangen door eene geldboete van ten hoogste honderd gulden;

2°. de artt. 1 en 5 van de wet van 22 Juli 1814 (Stbl. no. 86), houdende „verbod van alle vreemde of particuliere loterijen“;

in het tweede lid van art. 1 worden de woorden „van een honderd zilveren dukatons“ vervangen door: „van ten hoogste een honderd gulden“;

3°. de artt. 6 en 7 van de wet van 1 Maart 1815 (Stbl. no. 21),

- drijven verhoudende „voorschriften ter viering der dagen aan den openbaren Christelijken Godsdienst toegewijd“;
40. de artt. 9, 27, 36, 55, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 70 en 71 van de wet van 11 April 1827 (Stbl. no. 17), houdende „oprigting van schutterijen over de geheele uitgestrektheid des Rijks“;
- in art. 4 wordt na het woord „straf“ ingevoegd: „of tot eene gevangenisstraf van een jaar of langer“;
- in art. 60 vervallen de woorden „misdaden of“;
50. art. 22 van de wet van 9 October 1841 (Stbl. no. 42) betrekkelijk de regtsmagt der hooge en andere heemraadschappen, dijk- en polderbesturen;
- Aan dit artikel wordt als tweede lid toegevoegd:
- „De opbrengst der boeten bij schikking opgelegd, komt ten bate van het waterschap“;
60. de artt. 5, 20, 24, 26, 28, 30, 32, 33, 36, 37, 38, 40, 42, 43, 44, 45, 48, 53, 55, 56, 57, 64, 66 en 69 van de wet van 9 Juli 1842 (Stbl. no. 20) op „het Notarisambt“, gewijzigd bij de wet van 6 Mei 1878 (Stbl. no. 29) en bij die van 26 April 1876 (Stbl. no. 85);
- van art. 51 dezer wet vervalt het 1ste lid en in het tweede lid, gewijzigd bij art. 7 der wet van 6 Mei 1878 (Stbl. no. 29), vervallen het woord „correctionele“ en de woorden: „met uitzondering van de gevangenisstraf die de geldboete vervangt“;
- in art. 54 worden de woorden: „correctionele zaken“ vervangen door: „strafzaken ter kennisneming van de arrondissements regtbank“, en de woorden: „van den 23sten en“ door: „van den 8sten Titel, eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht en van den“;
70. art. 13 van de wet van 28 Augustus 1843 (Stbl. no. 37), houdende „vaststelling eener algemeene bepaling en van den eersten Titel van het tarief van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken“;
- in art. 19 dezer wet worden de woorden „als eene correctionele zaak“ vervangen door: „als eene strafzaak ter kennisneming van de arrondissements-regtbank“; en de woorden „van den 23sten en“ door: „van den 8sten Titel, eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht en van den“;
80. art. 7 der wet van 28 Augustus 1843 (Stbl. no. 38), „houdende vaststelling van den tweeden Titel van het tarief, van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken“;
90. de artt. 25 en 26 van de wet van 12 April 1850 (Stbl. no. 15) tot „vaststelling van het briefport en tot regeling der aangelegenheden van de brievenposterij“, gewijzigd bij de wet van 5 Juli 1855 (Stbl. no. 61) en de artt. 27 en 28 van eerst-gemelde wet;
- in het eerste lid van art. 25 vervallen de woorden: „of wel, in geval van wanbetaling, op straf eener gevangenis van drie tot zeven dagen in het eerste en van zeven tot veertien dagen in het tweede geval“;
100. de artt. 9, 12 en 13 van de wet van 10 September 1853 (Stbl. no. 102) tot „regeling van het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen“;

110. de artt. 45, 57 en 58 van de wet van 21 December 1853 (Stbl. no. 128), houdende „bepalingen betrekkelijk het bouwen, planten en het maken van andere werken binnen zekeren afstand van vestingwerken van den Staat“;

in de eerste zinsnede van art. 57 vervallen de woorden: „of, bij wanbetaling, met gevangenis van een tot drie dagen, met inachtneming van het bepaalde bij het tweede lid van art. 14“;

in de tweede zinsnede van art. 57 vervallen de woorden: „of, bij wanbetaling, met gevangenis van drie tot zeven dagen, mede met inachtneming van het bepaalde bij het tweede lid van art. 14“;

120 de artt. 11, eerste lid, en 12, eerste en tweede lid, van de wet van 28 Juni 1854 (Stbl. no. 100), „tot regeling van het armbestuur“, gewijzigd door de wet van 1 Juni 1870 (Stbl. no. 85);

130 art. 23 van de wet van 22 April 1855 (Stbl. no. 32), tot „regeling en beperking der uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering“ voor zooveel betreft de verwijzing naar de artt. 16, 18 20 en 21;

in voormeld artikel worden de woorden: „gulden en“, vervangen door: „gulden of“ en vervallen de woorden: „gezamenlijk of afzonderlijk“;

140 de artt. 20, 40, 41, 42, 44 en 45 van de wet van 13 Juni 1857 (Stbl. no. 87), tot „regeling der jagt en visscherij“;

aan art. 14 wordt een nieuwe littera *f* toegevoegd, luidende: „personen die tot eene gevangenisstraf van drie jaar of langer zijn veroordeeld, indien nog geen vijf jaren zijn verlopen na het ondergaan der straf“;

in art. 39, tweede lid, worden de woorden „de gevallen en op de wijze, in artt. 51 en 52“ vervangen door „in het geval en op de wijze in art. 74 van het Wetboek van Strafrecht“;

in den aanhef van de artt. 41 en 42 worden de woorden „met of zonder“ vervangen door „of“;

de artt. 43 en 58 vervallen;

in art. 47, derde lid, worden de woorden „is art. 22 der wet van 29 Juni 1854 (Stbl. no. 102) van toepassing“ vervangen door: „is het onder art. 12 der wet van 15 Januari 1886 (Stbl. no. 5) voorkomende art. 221 *ee* van toepassing“;

150 art. 11 van de wet van 20 Augustus 1859 (Stbl. no. 98), houdende „bepalingen op den loodsdienst voor zeeschepen“, art. 8 van de wet van 30 December 1865 (Stbl. no. 173), tot „regeling van het loods- en bakenwezen op eenige wateren en stroomen“, en art. 2 van de wet van 22 December 1867 (Stbl. no. 158), houdende „aanvulling der regeling van het loods- en baken wezen op eenige wateren en stroomen“;

art. 12 der wet van 20 Augustus 1859 (Stbl. no. 93) vervalt;

160 art. 23 van de wet van 1 Juni 1861 (Stbl. no. 53), houdende „bepalingen omtrent den doortogt en het vervoer van landverhuizers“, gewijzigd bij de wet van 15 Juli 1869 (Stbl. no. 124);

170. de ar

wet van

tionale mi

84 (Stbl. n

in art

„en“ ge

in art

gen doo

aan a

dende:

„30.

onherro

in ar

gen do

in ar

vangen

in d

woord

in a

lijk“ e

180. het

Juni 18

eeskunst

no. 65);

in v

boven

190. art

en derde

dende „de

in

„deze

12, t

genee

19 e

meld

vang

in

kan

de v

200. a

14 Sept

trekkelij

volk, en

of vesti

1877 (St

in

wet

van

210. a

dende „

se ja

220.

et va

17°. de artt. 141, 183, 184 en 187 aanhef en 1° en 2° van wet van 19 Augustus 1861 (Stbl. no. 72), „betrekkelijk de nationale militie“, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 April 1864 (Stbl. no. 70);

in art. 24, 1ste lid, wordt tusschen „weldadigheid“ en „en“ gevoegd: „van Rijkswerkinrigtingen“;

in art. 24, 2de lid, wordt het woord „misdrijf“ vervangen door „strafbaar feit“;

aan art. 55 wordt een nieuw nummer toegevoegd, luidende:

„3°. die tot eene gevangenisstraf van één jaar of langer onherroepelijk is veroordeeld“;

in art. 56, no. 2, wordt het woord „wanbedrijf“ vervangen door: „een strafbaar feit“;

in art. 181, 1ste lid, wordt het woord „misdrijven“ vervangen door „strafbare feiten“;

in de artt. 56, 1ste en 2de, en 181, 2de lid, wordt het woord „hechtenis“ vervangen door: „verzekerde bewaring“;

in art. 184 vervallen de woorden: „te zamen of afzonderlijk“ en wordt het woord „en“ vervangen door: „of“;

18°. het eerste en tweede lid van art. 19 van de wet van 1 Juni 1865 (Stbl. no. 60), regelende „de uitoefening der geneeskunst“, aangevuld door de wet van 23 April 1880 (Stbl. no. 65);

in voormeld tweede lid worden de woorden „en daarenboven“ vervangen door „of“;

19°. art. 31, eerste en tweede lid, en art. 32, eerste, tweede en derde lid van de wet van 1 Juni 1865 (Stbl. no. 61), regelende „de uitoefening der artseneijbereidkunst“;

in het eerste lid van art. 31 wordt achter de woorden „dezer wet“ gevoegd: „behalve die van art. 1, die van art. 12, tweede lid, voor zoover afschriften door regterlijke of geneeskundige ambtenaren gevraagd worden, die van art. 19 en die van art. 25“, en in het tweede lid van voormeld artikel worden de woorden „en daarenboven“ vervangen door „of“;

in het derde lid van art. 32 worden de woorden „en kan hen daarenboven“ vervangen door „of“ en vervallen de woorden: „worden opgelegd“;

20°. art. 41 en het tweede lid van art. 44 van de wet van 14 September 1866 (Stbl. no. 138), houdende „bepalingen betrekkelijk de inkwartieringen en het onderhoud van het krijgsvolk, en de transporten en leverantiën voor 's Konings legers of vestingen gevorderd“, gewijzigd bij de wet van 29 Maart 1877 (Stbl. no. 53);

in de artt. 42, 2de lid, en 44, 2de lid van eerstgemelde wet worden de woorden „misdrijf“ en „misdrijven“ vervangen door: „strafbaar feit“ en „strafbare feiten“;

21°. art. 3 van de wet van 6 April 1869 (Stbl. no. 39), houdende „intrekking der wetten van 29 Floréal jaar X en 7 Vendémiaire jaar XII (Vervoer van vrachten op de landwegen)“;

22°. art. 28 aanhef en no. 1, artt. 29 tot en met 35 van de wet van 7 April 1869 (Stbl. no. 57), gewijzigd bij de wet van

8 Juli 1874 (Stbl. no. 96), betreffende „de maten, gewigten, weegwerktuigen en gasmeters“;

in den aanhef van art. 28 wordt het woord „en“ vervangen door „of“ en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“;

in art. 34 worden de woorden „constateren eener overtreding of van een zwaarder misdrijf“ vervangen door: „constateren van een strafbaar feit“;

23o. art. 40, aanhef en 1o. en 2o, art. 41, aanhef en nos. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11, art. 42 en art. 43, aanhef en nos. 2, 3, 4 en 7 van de wet van 10 April 1869 (Stbl. no. 65), tot „vaststelling van bepalingen betreffende het begraven van lijken, de begraafplaatsen en de begrafenisregten“;

in art. 39 wordt het woord „misdrijven“ vervangen door: „feiten“;

in art. 42 worden de woorden „het 3de lid van art. 27 van het Burgerlijk Wetboek“ vervangen door: „artikel 466 van het Wetboek van Strafrecht“;

in den aanhef van art. 40 wordt het woord „en“, waar dit de tweede maal voorkomt, en in den aanhef van de artt. 41 en 43 wordt dat woord vervangen door „of“, en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“;

24o. de artt. 19 en 20 van de wet van 28 Mei 1869 (Stbl. no. 96), betreffende „de afgifte van zeebrieven en vergunningen tot het voeren der Nederlandsche vlag“;

25o. art. 24, aanhef en litt. a, e en h, artt. 26 en 27 van de wet van 28 Mei 1869 (Stbl. no. 97) regerende „het toezigt op het gebruik van stoomtoestellen“;

in de artt. 26 en 29 wordt het woord „misdrijven“ vervangen door: „strafbare feiten“;

in de litt. a en h van art. 24 worden de woorden „twee honderd“ vervangen door: „drie honderd“ en het woord „en“ door „of“, en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“;

26o de artt. 35, 36, 37, 38, 39, 1ste en 2de lid van de wet van 20 Juli 1870 (Stbl. no. 131), tot „regeling van het veeartsenijkundig Staatstoezicht en de veeartsenijkundige politie“, aangevuld en gewijzigd door de wetten van 2 Juni 1875 (Stbl. no. 94), 8 Augustus 1878 (Stbl. no. 115) en 1 Augustus 1880 (Stbl. no. 123):

in art. 27, 2de lid, van eerstgemelde wet wordt het woord „misdrijven“ vervangen door: „strafbare feiten“;

Art. 35, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„Belemmering of verhindering van hetgeen geschiedt tot uitvoering van deze wet of van Onze krachten de artt. 15, 31 en 34 te geven voorschriften, het geheel of gedeeltelijk opgraven van begraven vee, vleesch, beenderen of overblijfselen daarvan, het vervoer van een of meer der in art. 29 bedoelde voorwerpen, in strijd met dat artikel, of met den algemeenen maatregel van inwendig bestuur in art. 34 bedoeld, naar of uit het in een afgesloten kring gelegen terrein; het opzettelijk in verdachten toestand brengen of doen brengen van vee; het zonder voorafgaande ontsmetting van kleederen verlaten van

dat terrein
van hetgeen
vastgesteld
jaar of ge-
in

94),

baar

27o. a

no. 2, v

„voorzien

zigd bij

Maart 1

in

„gev

van

in

wet

valle

28o. a

(Stbl. no

kunst“

in

wei

hur

i

bov

29o. a

houden

arbeid

i

„e

za

30o.

(Stbl.

spoorw

straf b

22 geg

en 63

v

„

31o

29, v

van d

het t

schad

v

c

dat terrein, overtreding der artt. 14, 21 en 32 dezer wet en van hetgeen door Ons krachtens de artt. 15, 31 en 34 wordt vastgesteld, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste vijf honderd gulden";

in art. 3, 2de lid, van de wet van 2 Juni 1875 (Stbl. no. 94), wordt het woord „misdrijf“ vervangen door: „strafbaar feit“;

27°. art. 30, aanhef en nos. 2 en 3, en art. 31, aanhef en no. 2, van de wet van 4 December 1872 (S bl. no. 134), tot „voorziening tegen besmettelijke ziekten“, aangevuld en gewijzigd bij de wetten van 3 December 1874 (Stbl. no. 188) en 28 Maart 1877 (Stbl. no. 36);

in art. 19 van eerstgemelde wet wordt achter het woord „gevangenen“ ingevoegd: „van Rijksopvoedingsgestichten, van Rijkswerkinrigtingen“;

in den aanhef van de artt. 20 en 31 van eerstgemelde wet, wordt het woord „en“ vervangen door „of“ en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“;

28°. art. 12, 2de en 3de lid van de wet van 8 Juli 1874 (Stbl. no. 98), tot „regeling van de uitoefening der veeartsenijkunst“, gewijzigd door de wet van 4 April 1875 (Stbl. no. 37);

in het voormeld tweede lid vervallen de woorden: „en weigering door de veeartsen om den districtsveearts in hunne woning toe te laten“;

in voormeld derde lid worden de woorden „en daarenboven“ vervangen door „of“;

29°. art. 4 van de wet van 19 September 1874 (Stbl. no. 130), houdende „maatregelen tot het tegengaan van overmatigen arbeid en verwaarloozing van kinderen“;

in het eerste lid van voormeld artikel wordt het woord „en“ vervangen door „of“ en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“;

30°. de artt. 53, 54, tweede lid, van de wet van 9 April 1875 (Stbl. no. 67), tot „regeling van de dienst en het gebruik der spoorwegen“, art. 56, aanhef en 2de lid, met uitzondering der strafbaarstelling van het niet voldoen aan een krachtens art. 22 gegeven bevel of verbod; art. 56, 3de en 4de lid; artt. 58 en 63 dier wet;

in het eerste lid van art. 63 wordt het woord „honderd“ vervangen door „twee honderd“ en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“;

in art. 71 wordt het woord „misdrijven“ vervangen door „strafbare feiten“;

31°. art. 22, met uitzondering van het voorlaatste lid, en art. 29, voor zooveel betreft de toepasselijkverklaring van art. 22, van de wet van 2 Juni 1875 (Stbl. no. 95), tot „regeling van het toezigt bij het oprigten van inrigtingen, welke gevaar, schade of hinder kunnen veroorzaken“;

in art. 22, laatste lid, wordt het woord „wanbedrijven“ vervangen door: „strafbare feiten“;

in het eerste lid van voormeld art. 22 vervallen sub a en b de woorden „te zamen of afzonderlijk“ en wordt het

woord „en“, sub *a* waar het de eerste maal en sub waar het de tweede maal voorkomt, vervangen door: „of“
 32°. art. 6, met uitzondering van het 5de lid, art. 7 2de lid van de wet van 5 Juni 1875 (Stbl. no. 110), tot „vaststelling van bepalingen bij het voorkomen van hondsdoelheid“ en art. dezer wet doch alleen voor zoover het de strafbaarstelling betreft van het verzuim des kennisgeving bedoeld bij art. 1.

in voormeld art. 8 wordt het woord „en“ waar het derde maal voorkomt, vervangen door „of“ en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“.

33°. art. 2 van de wet van 5 Juni 1875 (Stbl. no. 113), het trekkelijk „het nemen van maatregelen tegen overbrenging van den Colorado kever“;

in de 1ste alinea van voormeld artikel vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“ en wordt het woord „en“ vervangen door „of“;

34°. de artt. 65 en 102, eerste lid, van de wet van 28 April 1876 (Stbl. no. 102), tot „regeling van het hooger onderwijs“ gewijzigd bij de wetten van 7 Mei 1878 (Stbl. no. 33), van 28 Juni 1881 (Stbl. no. 167), van 15 Juni 1883 (Stbl. no. 73) en van 23 Juli 1885 (Stbl. no. 141);

35°. art. 9, tweede lid, van de wet van 24 Juni 1876 (Stbl. no. 117), houdende „regeling van de voorwaarden tot verkrijging der afzonderlijke bevoegdheid tot uitoefening der tandheekkunst en van de uitoefening dier kunst“;

36°. art. 2, 2de en 3de lid, van de wet van 28 Juni 1876 (Stbl. no. 150), houdende „maatregelen tegen het gevaar, hetwelk door den in-, door- en vervoer van vergiftige stoffen kan ontstaan“;

in art. 2, 2de en 3de lid, wordt het woord „misdrijf“ en „misdrijven“ vervangen door: „strafbaar feit“ en „strafbare feiten“;

in art. 2, 2de lid, wordt het woord „en“ vervangen door „of“ en vervallen de woorden „gezamenlijk of afzonderlijk“;

37°. art. 22, met uitzondering van het laatste lid, van de wet van 17 November 1876 (Stbl. no. 227), tot „regeling der coöperatieve vereenigingen“;

38°. art. 19 van de wet van 28 Maart 1877 (Stbl. no. 35), tot „wering van besmetting door uit zee aankomende schepen“;

in art. 19 wordt het woord „en“, waar dit de tweede maal voorkomt, vervangen door „of“ en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“;

39°. art. 10 van de wet van 28 Maart 1877 (Stbl. no. 43), tot „vervanging der koperen door bronzen pasmunt“;

40°. art. 9, 1ste lid, van de wet van 17 Augustus 1878 (Stbl. no. 127), tot „regeling van het lager onderwijs“, gewijzigd door de wetten van 27 Juli 1882 (Stbl. no. 117), 3 Januari 1884 (Stbl. no. 2) en 11 Juli 1884 (Stbl. no. 123);

in het eerste lid van art. 9 vervallen de woorden: „zonder daartoe bevoegd te zijn lager onderwijs geeft of“, wordt het woord „en“, waar dit de tweede maal voorkomt, vervangen door „of“ en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“;

l en sub
door: „of
7 2de
vaststellin
en art.
telling b
art. 1.
aar het d
ervallen d

art. 10 b der eerstgenoemde wet wordt gelezen: „tot eene der straffen omschreven in art. 28 Nos. 4 en 5 van het Wetboek van Strafrecht“;

41°. art. 9, met uitzondering van het voorlaatste lid, van de wet van 23 April 1880 (Stbl. no. 67), betreffende „de openbare middelen van vervoer, met uitzondering der spoorwegdiensten“;

42°. art. 6 van de wet van 25 Mei 1880 (Stbl. no. 89), tot „bescherming van diersoorten, nuttig voor landbouw of houtteelt“;

. 113), be
enging va

in het tweede lid van voormeld artikel worden de woorden: „sinds de schuldige krachtens dezelfde strafbepaling werd veroordeeld“ vervangen door: „sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens overtreding van hetzelfde artikel dezer wet onherroepelijk is geworden“;

vallen d
het woon

43°. de artt. 14, 15, 16, 17 en 18 van de wet van 21 Juni 1881 (Stbl. no. 76), houdende „bepalingen omtrent de zeevischerijen“, aangevuld bij de wet van 7 October 1884 (Stbl. no. 211);

a 28 Apr
nderwijs

44°. de artt. 16, 17, aanhef en no. 2, 18, 23 en 27 van de wet van 28 Juni 1881 (Stbl. no. 97), houdende „wettelijke bepalingen tot regeling van den kleinhandel in sterken drank en tot beteugeling van openbare dronkenschap“, gewijzigd bij de wetten van 23 April 1884 (Stbl. no. 54) en 16 April 1885 (Stbl. no. 78);

l. no. 75

876 (Stbl.
erkrijging
heelkuns

No. 4 van art. 3 wordt gelezen: „Wanneer de verzoeker binnen de laatste twee jaren tweemaal wegens overtreding van eene strafbepaling dezer wet, met uitzondering van die van art. 23, of wegens een der feiten omschreven in art. 184, voor het geval het feit betrekking heeft op een bevel of eene vordering, krachtens deze wet of de bij deze wet bedoelde plaatselijke verordeningen gedaan, of in de artt. 252, 426, 453 en 454 van het Wetboek van Strafrecht onherroepelijk is veroordeeld of wanneer hij van de uitoefening van zijn beroep is ontzet, zoolang die ontzetting voortduurt“;

uni 1876
aar, het
offen kan

in art. 18 worden de woorden: „artikel 19“ vervangen door: „artikel 252, 2°. en 3°, van het Wetboek van Strafrecht“;

misdrif
n „straf

45°. de artt. 6, 7 en 8 van de wet van 7 December 1883 (Stbl. no. 202), „ter uitvoering van de op 6 Mei 1882 te 's Gravenhage gesloten internationale overeenkomst tot regeling van de politie op de visscherij in de Noordzee buiten de territoriale wateren“;

gen door
derlijk“;

46°. de artt. 36, aanhef en 3°, 37, met uitzondering van het laatste lid, en 38 van de wet van 27 April 1884 (Stbl. no. 96), tot „regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen“;

35), tot
pen“;

de tweede
de woor-

43), tot

8 (Stbl.
igd door
ri 1884

het 2de en 3de lid van art. 18 worden vervangen door de navolgende bepaling: „Ingeval de rechter oordeelende in strafzaken, met toepassing van het 2de lid van art. 37 van het Wetboek van Strafrecht heeft bevolen, dat iemand in een krankzinnigengesticht zal worden geplaatst, geschiedt de opnemng van zoodanigen persoon tegen overlegging van een uittreksel uit de onherroepelijk geworden uitspraak, die de plaatsing beveelt“;

: „zon-
, wordt
nt, ver-
amen of

47°. de artt. 14, 15 en 19 van de wet van 23 Juli 1885 (Stbl. no. 142) „tot regeling der Staatsloterij“;

in het tweede lid van de voormelde artikelen worden de woorden: „sedert de schuldige wegens dergelijk feit onherroepelijk is veroordeeld“ vervangen door „sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens dergelijk feit onherroepelijk is geworden“.

11. De feiten in het vorig artikel bedoeld, worden beschouwd als overtredingen. Zij worden als zoodanig berecht voor zoover niet in de bijzondere wet uitdrukkelijk het tegendeel bepaald is.

De in de wetten in het vorig artikel bedoeld met name genoemde poging blijft als zelfstandige overtreding strafbaar.

De op in het vorig artikel bedoelde feiten gestelde gevangenisstraf wordt vervangen door hechtenis met een maximum van gelijken duur doch den tijd van een jaar niet overschrijdende en met een minimum van één dag.

Het minimum der geldboete wordt gesteld op of verminderd tot vijftig cents.

Wanneer op herhaling van overtreding zwaardere straf is gesteld, zonder vermelding van eenig tijdvak, binnen hetwelk die herhaling moet hebben plaats gehad, is die bepaling slechts dan van kracht wanneer tijdens het plegen van de overtreding nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert de vroegere veroordeeling van den schuldige onherroepelijk is geworden of de op de overtreding gestelde geldboete vrijwillig is betaald.

Waar een andere aanvangstijd van den termijn voor de herhaling vastgesteld, is bepaald, wordt de in het vorige lid bedoelde tijd van aanvang daarvoor in de plaats gesteld.

12. Blijven van kracht:

1°. art. 39, 3de lid, van de wet van 20 Juli 1870 (Stbl. no. 131) „tot regeling van het veeartsenijkundig Staatstoezicht en de veeartsenijkundige politie“, aangevuld door de wetten van 2 Juni 1875 (Stbl. no. 94), 8 Augustus 1878 (Stbl. no. 115) en 1 Augustus 1880 (Stbl. no. 123);

in voormeld artikel worden de woorden: „De artt. 142 en 143 van het Strafwetboek, het laatste in verband met art. 5 der wet van 29 Juni 1854 (Stbl. no. 102), zijn toepasselijk op“ vervangen door: „Wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaar“.

2°. art. 17 van de wet van 23 Juli 1885 (Stbl. no. 142) „tot regeling der Staatsloterij“.

De feiten in dit artikel bedoeld, worden beschouwd als misdrijven.

13. De bij bijzondere wetten en verordeningen verleende bevoegdheid tot het opsporen van strafbare feiten blijft gehandhaafd, ook voorzoover tegen die feiten thans in het Wetboek van Strafrecht is voorzien.

14. In art. 10 der wet van 30 April 1815 (Stbl. no. 33) „houdende instelling van de Militaire Willemsorde“ en in art. 12 der wet van 29 September 1815 (Stbl. no. 47) „houdende instelling van de orde van den Nederlandschen Leeuw“, worden de woorden: „een onteerend vonnis“ vervangen door:

„eene
jaren
15.
treffen
die va
August
sioene
(Stbl.
landm
„betre
ployee
20 Av
wet v
van p
keling
worde
vange
„tot
„gedu
16.
dende
koopv
„Bi
en 2
van S
17.
zigt
April
baar
Ar
„tot
let v
18.
der a
lever
heder
de n
De
als v
10
de r
een
of to
b.
Vors
lijk
20
30
art.
40
dood
ande
50
ST

„eene onherroepelijke veroordeeling tot gevangenisstraf van drie jaren of tot zwaardere straf.”

15. In art. 27 der wet van 9 Mei 1846 (Stbl. no. 24), „betreffende de burgerlijke pensioenen”, laatstelijk gewijzigd bij die van 21 Mei 1873 (Stbl. no. 64), in art. 71 der wet van 28 Augustus 1851 (Stbl. no. 127) „tot regeling der militaire pensioenen bij de zeemagt”, art. 70 der wet van 28 Augustus 1851 (Stbl. no. 129) „tot regeling der militaire pensioenen bij de landmagt”, art. 43 der wet van 24 Juni 1854 (Stbl. no. 92) „betreffende het verleenen van pensioen aan mindere geëm-ployeerden, werklieden en bedienden”, en art. 21 der wet van 20 Augustus 1859 (Stbl. no. 94), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 April 1876 (Stbl. no. 92), „betreffende het verleenen van pensioen en onderstand aan schippers, loodsen, loodskweelingen en hulploodsen bij de loodsdienst voor zeeschepen”, worden de woorden „lijf- of onteerende” vervangen door: „gevangenisstraf van drie jaren of zwaardere”, en de woorden „tot op de rehabilitatie” of „tot aan de rehabilitatie” door: „gedurende een door den regter bij het vonnis te bepalen tijd”.

16. Art. 28 van de wet van 7 Mei 1856 (Stbl. no. 32) „houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de koopvaardijsschepen” wordt gelezen:

„Bij de monstering worden de artt. 5—9, 17, 20, 21, 23, 24 en 26 dezer wet en de artt. 391—401, 406 en 408 Wetboek van Strafrecht aan de schepelingen voorgelezen.”

17. Art. 7 van de wet van 2 Mei 1863 (Stbl. no. 50), gewijzigd door de wetten van 28 Juni 1876 (Stbl. no. 143) en 25 April 1879 (Stbl. no. 87) „houdende regeling van het middelbaar onderwijs”, vervalt.

Art. 8, eerste lid *b*, van eerstgenoemde wet wordt gelezen: „tot eene der straffen omschreven in art. 28, nos. 4 en 5, van het Wetboek van Strafrecht”.

18. De wet van 6 April 1875 (Stbl. no. 66) „tot regeling der algemeene voorwaarden, op welke ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen, verdragen met vreemde Mogendheden kunnen worden gesloten”, blijft van kracht, behoudens de navolgende wijzigingen.

De navolgende nummers van art. 2 dier wet worden gelezen als volgt:

1°. *a*. aanslag, ondernomen met het oogmerk om den Koning, de regerende Koningin, den Regent of een ander hoofd van een bevrienden Staat van het leven of de vrijheid te berooven of tot regeren ongeschikt te maken;

b. aanslag op het leven of de vrijheid van de niet-regerende Vorstin, van den Troonopvolger of van een lid van het Vorstelijk Huis;

2°. doodslag of moord, kinderdoodslag of kindermoord;

3°. bedreigingen strafbaar gesteld bij het tweede lid van art. 285 van het Wetboek van Strafrecht;

4°. het opzettelijk veroorzaken van de afdrijving of den dood der vrucht van eene vrouw door haar zelve of door anderen;

5°. mishandeling die zwaar lichamelijk letsel of den dood

ten gevolge heeft, mishandeling met voorbedachten rade of zware mishandeling;

6°. verkrachting of een der misdrijven tegen de zeden strafbaar gesteld bij de artt. 243 tot en met 247 van het Wetboek van Strafrecht;

7°. koppelarij;

11°. het namaken of vervalschen, met het in art. 208 van het Wetboek van Strafrecht omschreven oogmerk, van muntspeciën of muntpapier of het opzettelijk in omloop brengen van valsche of vervalschte muntspeciën of muntpapier;

12°. valscheheid in zegels en merken strafbaar gesteld bij de artikelen 216 en 217 van het Wetboek van Strafrecht;

13°. valscheheid in geschriften, strafbaar gesteld bij de artt. 225 tot en met 227 van het Wetboek van Strafrecht, benevens het in voorraad hebben of invoeren van billetten eener krach tens wettige verordeningen van den Staat opgerigte circulatiebank, waarvan de valscheheid of vervalsching den dader toen hij ze ontving bekend was, met het oogmerk om ze als echt en onvervalscht uit te geven;

14°. meened;

15°. omkoopning van ambtenaren strafbaar gesteld bij de artt. 178, 363 en 364 van het Wetboek van Strafrecht, knevelarij, verduistering door ambtenaren of daarmede gelijk gestelden;

16°. brandstichting in de in art. 157 en art. 328 van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde gevallen;

17°. opzettelijke en wederregtelijke vernieling van een gebouw strafbaar gesteld bij art. 352 van het Wetboek van Strafrecht of van een gebouw of getimmerte in de in art. 170 van voormeld Wetboek strafbaar gestelde gevallen;

18°. openlijk geweld met vereenigde krachten tegen personen of goederen, omschreven in art. 141 van het Wetboek van Strafrecht;

19°. het in de in art. 168 van het Wetboek van Strafrecht bedoelde gevallen opzettelijk en wederregtelijk doen zinken of stranden, vernielen, onbruikbaar maken of beschadigen van vaartuigen;

20°. verduistering.

In de artikelen 6 en 7 wordt het woord „misdrijf” vervangen door: „strafbaar feit” en in artikel 10 het woord „hechtenis” door: „verzekerde bewaring”.

§ 3. Bepalingen omtrent overtredingen van Algemeene Maatregelen van inwendig bestuur, van Provinciale verordeningen, reglementen en reglementaire voorschriften, van gemeente-verordeningen en van politieverordeningen of keuren van waterschappen.

19° Blijven van kracht, voor zoover betreft feiten waartegen in eenige andere wet niet is voorzien, de bepalingen omtrent onderwerpen in de acht eerste Titels van het eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht behandeld, alsmede de strafbepalingen, bij eenige bijzondere wet vastgesteld ten opzichte van overtreding van eenigen algemeenen maatregel van inwendig bestuur tot uitvoering dier wet uitgevaardigd.

Art. 11 dezer wet is daarbij van toepassing.

De bepalingen voorkomende in de wetten bedoeld in het eerste lid van dit artikel omtrent solidariteit bij veroordeeling tot boete, voorziening in geval van wanbetaling van boete, bestemming van boete en van verbeurdverklaarde, niet vernietigde of onbruikbaar gemaakte voorwerpen, verval van het recht van strafvordering door transactie of door vrijwillige betaling van het maximum der boete, alsmede omtrent verzachtende omstandigheden blijven of zijn ingetrokken.

In art. 2, 1ste lid, van de wet van 28 Juni 1876 (Stbl. no. 150), houdende „maatregelen tegen het gevaar, hetwelk door door den in-, door- en vervoer van vergiftige stoffen kan ontstaan“, wordt het woord „en“ vervangen door „of“ en vervallen de woorden „te zamen of afzonderlijk“.

In art. 3 van de wet van 26 April 1884 (Stbl. no. 80), „houdende buitengewone maatregelen tot afwendig van eenige besmettelijke ziekten en tot wering harer uitbreiding en gevolgen“ en in art. 6 van de wet van 26 April 1884 (Stbl. no. 81), „houdende nadere bepalingen omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontvlambare of ontplofbare stoffen“ worden de woorden: „sedert de schuldige wegens hetzelfde feit onherroepelijk is veroordeeld“, vervangen door: „sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk feit onherroepelijk is geworden“.

20. Waar in de thans bestaande wetten het geven van nadere voorschriften aan algemeene maatregelen van inwendig bestuur is overgelaten, zonder bepaling van straf tegen de overtreding van voorschriften bij die algemeene maatregelen van inwendig bestuur gegeven, zal die overtreding gestraft worden met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

21. Hij die het reglement betrekkelijk de ontginning van steenkolenmijnen, behoorende bij Ons besluit van 28 Juni 1877 (stbl. no. 155), overtreedt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

22. Onverminderd de bepalingen van de drie voorgaande artikelen blijft art. 1 van de wet van 6 Maart 1818 (Stbl. no. 12) tot den 1sten September 1888 van kracht.

In voormeld artikel worden de woorden: „met eene boete van ten minste tien en ten hoogste honderd gulden, of eene gevangenis van ten minste één en ten langste veertien dagen, of met boete en gevangenis te zamen, mits binnen de evengehoemde beperkingen respectievelijk begrepen zijnde“ vervangen door: „met hechtenis van een tot veertien dagen of geldboete van vijftig cents tot honderd gulden“.

23 Art. 74 der wet van 6 Juli 1850 (Stbl. no. 39) regelende „de zamenstelling en magt van de Provinciale Staten“, blijft van kracht.

Art. 1 der wet van 25 Mei 1880 (Stbl. no. 86) „tot herziening der wet van 6 Maart 1818 (Stbl. no. 12) omtrent de straffen tegen overtreders van algemeene verordeningen, enz.“ blijft van kracht.

In het eerste lid van voormeld artikel worden de woorden „geldboete van één tot vijf en zeventig gulden en gevangenisstraf van één tot zeven dagen, te zamen of afzonderlijk” vervangen door: „hechtenis van ten hoogste twaalf dagen of geldboete van ten hoogste vijf en zeventig gulden”.

Aan voormeld artikel wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„De duur der vervangende hechtenis is in geval het maximum der bepaalde boete zestig gulden te bovengaat, ten hoogste twaalf dagen.”

24. Art. 47 van de wet van 29 Juni 1851 (Stbl. no. 85) regelende „de zamenstelling, inrigting en bevoegdheid der gemeentebesturen”, blijft van kracht.

De artt. 161—165 van voormelde wet worden vervangen door de twee navolgende bepalingen:

Art. 161. „De raad kan op overtreding zijner verordeningen, voor zooveel daartegen niet bij eene wet, eenen algemeenen maatregel van inwendig bestuur of eene provinciale verordening is voorzien, hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden stellen, alsmede verbeurdverklaring van de voorwerpen door middel van de overtreding verkregen of waarmede de overtreding is gepleegd, voor zoover zij den veroordeelde toebehooren.”

Art. 162. „Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden of daarvoor vrijwillig de geldboete is betaald, kan de regter geldboete of hechtenis tot het dubbel van het voor elk gesteld maximum uitspreken.”

25. De artt. 271, 272, 274—282 der in het vorig artikel bedoelde wet blijven van kracht.

Art. 273 van voormelde wet wordt gelezen: „Voor de strafbaarheid der in art. 271 bedoelde poging en medeplichtigheid gelden de eischen, in de artt. 45 en 48 van het Wetboek van Strafrecht voor strafbare poging tot en medeplichtigheid aan misdrijf gesteld.”

In de artt. 272, 274, 275 en 277 van voormelde wet wordt het woord „misdrijven” vervangen door: „overtredingen”.

In de artt. 274 en 275 van voormelde wet worden de woorden „de artikelen 270 en” vervangen door: „artikel”.

26. De artt. 1 tot 5 der wet van 12 Juli 1855 (Stbl. no. 102) „tot voorloopige voorziening in sommige waterstaatsbelangen” worden vervangen door de twee volgende bepalingen:

Art. 1. „De besturen van waterschappen kunnen op overtreding der keuren of verordeningen van politie, door hen krachtens de hun toegekende of tot hiertoe wettig uitgeoefende bevoegdheid gemaakt of te maken, en van daarmede gelijkstaande voorschriften, voor zooveel daartegen niet bij eene wet of wettelijke verordening is voorzien, hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden stellen.”

Art. 2. „Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is ge-

worden
regter
maxim

27.
verord
ren, w
minim
vijftig

Wan
lijk op
beide

Beh
wet va
28.
bescho

§

29.
strafv
worde
soortg
heersch
die w
gegeve

§

30.
wijze
past i
leend
terech

31.
ware
na ve
van
toege

Ind
geple
word

van a
32.
is ge
lijke

33.
tucht
ten h

34.
huiss
hoog

35

worden of daarvoor vrijwillig de geldboete is betaald, kan de regter geldboete of hechtenis tot het dubbel van het gesteld maximum uitspreken."

27. In de bestaande provinciale, gemeente- of waterschapsverordeningen, reglementen, reglementaire voorschriften of keuren, wordt de gevangenisstraf vervangen door hechtenis, het minimum der hechtenis op één dag en dat der geldboete op vijftig cents gesteld.

Wanneer gevangenisstraf en geldboete te zamen of afzonderlijk op het feit zijn gesteld, kan de rechter slechts een van beide opleggen.

Behoudens het bij dit artikel bepaalde blijft art. 3 van de wet van 25 Mei 1880 (Stbl. no. 86) van kracht.

28. De strafbare feiten, bedoeld in de artt. 20—27, worden beschouwd als overtredingen.

§ 4. Algemeene bepaling omtrent herhaling van strafbare feiten.

29. De bepalingen van het Wetboek van Strafrecht omtrent strafverzwaring, in geval van herhaling van strafbare feiten, worden toegepast ook indien de vroegere veroordeeling wegens soortgelijk feit of de vrijwillige betaling van de boete onder de heerschappij der oude wetgeving plaats had, zelfs wanneer in die wetgeving aan het eerste feit eene andere qualificatie werd gegeven.

§ 5. Bepalingen betreffende strafbare feiten vóór 1 September 1886 gepleegd en op of na dien dag te berechten.

30. Ter bepaling van de bevoegdheid van den rechter en de wijze van rechtspleging, wordt uitsluitend de wetgeving toegepast in werking op het tijdstip waarop rechtsingang werd verleend of, voor de eerste maal, rauwelijks voor de openbare terechtzitting gedagvaard.

31. In alle zaken waarin vóór 1 September 1886 reeds, al ware het bij verstek, een eindvonnis gewezen is, worden, ook na verzet of na gebruik van het middel van hooger beroep of van cassatie, uitsluitend de oude strafrechtelijke bepalingen toegepast.

Indien daarentegen wegens een feit vóór 1 September 1886 gepleegd, eerst op of na dien dag het eerste eindvonnis gewezen wordt, gelden de bepalingen der vijftien volgende artikelen en van art. 48.

32. Indien in de oude wetgeving levenslange tuchthuisstraf is gesteld, treedt daarvoor levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren in de plaats.

33. Indien in de oude wetgeving vijf tot vijf en twintigjarige tuchthuisstraf is gesteld, treedt daarvoor gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren in de plaats.

34. Indien in de oude wetgeving vijf tot twintigjarige tuchthuisstraf is gesteld, treedt daarvoor gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren in de plaats.

35. Indien in de oude wetgeving vijf tot vijftienjarige tucht-

huisstraf of deportatie is gesteld, treedt daarvoor gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren in de plaats.

36. Indien in de oude wetgeving vijf tot tienjarige tucht-huisstraf is gesteld, treedt daarvoor gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren in de plaats.

37. Indien in de oude wetgeving verbanning is gesteld, treedt daarvoor gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden in de plaats.

38. In de gevallen in de artt. 32—37 bedoeld is de rechter bevoegd, ontzetting uit te spreken van de in art. 28, no. 1, 2, 3 en 4 van het Wetboek van Strafrecht vermelde rechten, benevens van voogdij en curateele over eigen kinderen, voor den duur in artikel 31 van dat Wetboek aangewezen.

39. Indien in de oude wetgeving correctioneele gevangenisstraf is gesteld, treedt daarvoor in de plaats gevangenisstraf waarvan het maximum wordt verminderd tot de helft.

40. Indien naar de oude wetgeving ontzetting had kunnen worden uitgesproken van al de in art. 8 der wet van 29 Juni 1854 (Stbl. no. 102) vermelde rechten, treedt daarvoor 's rechters bevoegdheid tot ontzetting van de in art. 28, no. 1, 2, 3 en 4 van het Wetboek van Strafrecht vermelde rechten, benevens van voogdij en curateele over eigen kinderen, in de plaats.

41. Indien naar de oude wetgeving ontzetting had kunnen worden uitgesproken van sommige der in art. 8 der wet van 29 Juni 1854 (Stbl. no. 102) vermelde rechten, kan die ontzetting slechts plaats hebben in zoover die rechten ook in art. 28 van het Wetboek van Strafrecht vermeld zijn.

Het laatste lid van voormeld art. 8 blijft buiten toepassing.

42. Indien in de oude wetgeving politiegevangenisstraf is gesteld, treedt daarvoor hechtenis van gelijken duur in de plaats.

43. Ten aanzien van het minimum der gevangenisstraf, hechtenis en geldboete, gelden de bepalingen der artt. 10, 18 en 23 van het Wetboek van Strafrecht.

44. Indien de strafbepalingen der nieuwe wetgeving voor den schuldige minder ongunstig mochten zijn dan die van de oude wetgeving na de verwisseling in de artt. 32—37, 39 en 42 dezer wet voorgeschreven, worden alleen de bepalingen der nieuwe wetgeving toegepast.

Alleen de maxima der gestelde straffen worden in vergelijking gebracht.

Bij cumulatieve of alternatieve strafbedreiging worden alleen de zwaarste straffen in vergelijking gebracht.

Bijkomende straffen worden niet in vergelijking gebracht.

Voor zooveel geldboeten betreft, wordt alleen het bedrag der boeten, niet de duur der subsidiaire gevangenisstraf of hechtenis in vergelijking gebracht.

45. Opzending van bedelaars of landloopers naar een bedelaarsgesticht of werkhuis, kan slechts worden gelast voor zoover krachtens de nieuwe wetgeving veroordeeling tot plaatsing in eene Rijkswerkinrichting zou kunnen worden uitgesproken.

De opzending is in geen geval verplichtend,

46. Indien hetzij naar de oude, hetzij naar de nieuwe wetgeving, het feit alleen op klachte vervolgbaar is, wordt de

strafvo
gedaan

De
termijn

Ten
dien d

van St

47.
„tot r

1 Jun
brengi

werkin
zoodar

De i
de laa

ontslag

48.
betrek

legging

kelijk

voorw

de re

toepas

§ 6.

49.
passin

vonnis

50.

strafvordering niet ontvankelijk verklaard tenzij de klacht is gedaan.

De in art. 66 van het Wetboek van Strafrecht vastgestelde termijn vangt aan op den dag in art. 2 dezer wet bedoeld.

Ten aanzien van klachten vóór dien dag ingediend vangt op dien dag de termijn aan bedoeld in art. 67 van het Wetboek van Strafrecht.

47. De artt. 63—67 der wet van 28 Juni 1854 (Stbl. no. 100), „tot regeling van het armbestuur“, gewijzigd bij de wet van 1 Juni 1870 (Stbl. no. 85), blijven gelden voor hen wier overbrenging krachtens rechterlijk vonnis, gewezen vóór het in werking treden van deze wet, zal zijn geschied, zoolang zij in zoodanig gesticht verblijven.

De in het eerste lid vermelde artikelen zijn afgeschaft zoodra de laatste landlooper of bedelaar uit de bedelaarsgestichten is ontslagen.

48. Alle bepalingen in het Wetboek van Strafrecht gemaakt, betrekkelijk den ingang, de wijze en de kosten van tenuitvoerlegging van straffen, daaronder begrepen de bepalingen betrekkelijk de bestemming van boete en van verbeurdverklaarde voorwerpen en de straffen die, bij gebreke van voldoening aan de rechterlijke uitspraak, daarvoor in de plaats treden, zijn toepasselijk.

§ 6. Bepaling omtrent straffen vóór 1 September 1886 opgelegd.

49. Art. 35 van het Wetboek van Strafrecht is niet van toepassing op straffen, die ten uitvoer worden gelegd krachtens vonnissen vóór 1 September 1886 gewezen.

Slotbepaling.

50. Deze wet treedt in werking op den 1sten September 1886.

